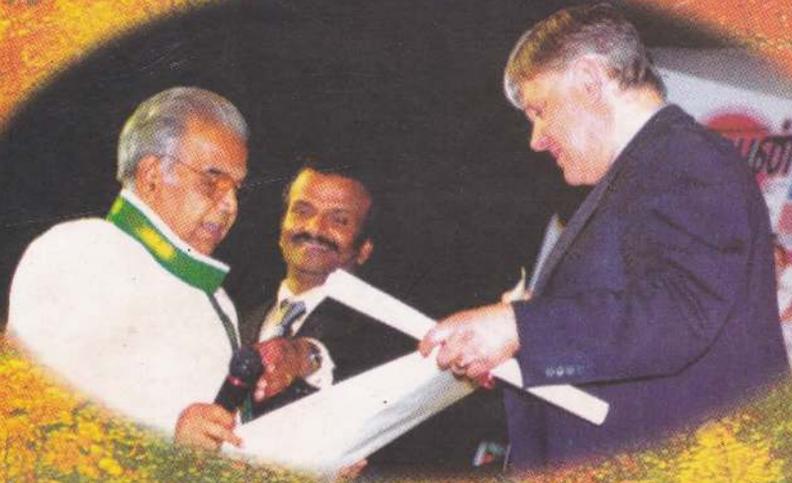

சீரிக்ரூம் கோடையில சிலிரக்ரூம் பனி நாரூ

என். சோமகாரந்தன்

சிரிக்கும் கோடையில் சிலிர்க்கும் பனிநாடு

[கனேடியப் பயண அனுபவம்]

என்.சோமகாந்தன்

வெளியீடு :

 பூபாலசிங்கம்
புத்தகசாலை

தலைப்பு	: சிரிக்கும்கோடையில் சிலிர்க்கும் பனிநாடு
பொருள்	: பயண இலக்கியம்
ஆசிரியர்	: நா.சோமகாந்தன்
வடிவமைப்பும் அச்சம்	: குமரன் புத்தக இல்லம் 361 - 1/2, டாம் வீதி, கொழும்பு - 12 தொ. பேசி : 2421388
அட்டை அமைப்பு	: மயூரன்
பதிப்பு	: டிசம்பர் 2005
வெளியீடு	: பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை 202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11
விலை	: ரூபா 300
Title	: Sirikkum Kodaiyil Silirkkum Paninadu (Canada Blooms in the Summer)
Subject	: Travelogue
Author	: N.Somakandhan
Edition	: December 2005
Designed & Printed by	: Kumaran Book House No. 361-1/2, Dam Street, Colombo -12.
Cover	: Mayooran
Publisher	: Poobalasingam Book Depot 202, Sea Street . Colombo -11
Price	: Rs.300.00
Copy right	: Author
ISBN	: 955-98250-1-1

பதிப்புரை

இலங்கையில் இப்போது சில காலமாகப் பல துறை சார்ந்த நூல்கள் அடிக்கடி வெளியாகி வருகின்றன. நாவல், சிறுகதை, கவிதை, ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், பக்தி இலக்கியம் முதலிய துறைகளில் நூல்கள் வெளிவந்த வண்ணமுள்ள போதிலும், பயண இலக்கிய நூல்கள் வெளிவருவது, எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் மிக அரிதாகவேயுள்ளது.

அறிஞர்கள், சொற்பொழிவாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் முதலியோரில் பலர், பல வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வந்துள்ள போதிலும், அவர்களில் சிலராவது தமது பயண அனுபவங்களையும், பயணம் மேற்கொண்ட நாட்டைப் பற்றியும் எழுத்தில் வடித்து நூலாக வெளிக் கொணர்வது பயனுள்ளதாகும்.

இன்று எமது ஈழத்தமிழர்கள், ஏறத்தாழ சமார் நாற்பது நாடுகளில் வாழ்கின்றார்கள். அதனால் தமிழ் மொழி, உலகளாவிய மொழி என்ற நிலைக்கு உயர்ந்துள்ளது. எமது உடன் பிறவாச் சகோதரர்கள், புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில், அந்நியச் சூழலில் தமது வாழ்க்கையை எப்படி அமைத்துக் கொண்டுள்ளனர்; தமது தாய்மொழியையும், தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் காப்பதற்காக அவர்கள் மேற்கொண்டுள்ள முயற்சிகள் எவை? அந்நாடுகளைப் பற்றிய தகவல்கள் முதலியவற்றை விபரமாக அறிந்து கொள்வதில் எமது வாசகர்களுக்கு ஆர்வமும் அக்கறையும் நிறையவே இருக்கின்றன.

அந்நிய நாடுகளில்குடியரிமை பெற்றவர்கள், தமது குடும்ப உறவுகளைப் பார்ப்பதற்காக அல்லது நெருங்கிய சொந்தக்காரர்களின் திருமணம், மரணம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்றுவதற்காக தாயகத்துக்கு வரும் வேளைகளில், தாம் குடியேறியுள்ள நாட்டைப் பற்றியும், தமது வாழ்க்கை முறை பற்றியும் எடுத்துக்கூறிய போதிலும், அவை சம்பந்தப்பட்ட குடும்பங்களுக்குள்ளேயே அடங்கிவிடுகின்றன; நூலுருவில் பரவலாக மக்களிடம் சென்றடைவதில்லை.

எமது நாட்டிலும், தமிழகத்திலும் தமது நூல்களின் மூலமாகவும் இலக்கியச் செயற்பாடுகளினாலும் நன்கு அறியப் பெற்ற புகழ்மிக்க எழுத்தாளர் திரு.சோமகாந்தன் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு, கனடாவுக்கு

இலக்கியப் பயணமொன்றை மேற்கொண்டிருந்த போது, அந்நாட்டில் தமக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களையும், தமது அவதானிப்புகளையும், நாடு திரும்பிய பின்னர் மிகவும் சுவாரசியமாகவும், விபரமாகவும் 'வீரகேசரி' வார வெளியீட்டில் நான்கு மாசங்களாக "கனடாவில் 16 வாரங்கள்" என்ற தலைப்பில் தொடராக எழுதினார். வாசகர்களால் மிகவும் விரும்பி வாசிக்கப்பெற்ற அத்தொடரினை, 'சிரிக்கும் கோடையில் சிலிர்க்கும் பனிநாடு' என்ற தலைப்பில் எமது நிறுவனத்தின் வெளியீடாக நூலருவில் வாசகர்களுக்கு அளிப்பதில் மிக மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

இந்நூலினைச் சிறந்த முறையில் வடிவமைத்து அச்சிட்டுள்ள எனது நண்பரும், குமரன் புத்தக இல்ல' அதிபருமாகிய திரு. க.குமரன் அவர்களுக்கு எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

ஆர் பி பூதர்சிங்

202 செட்டியார் தெரு.

கொழும்பு - 11

4-12-2007

அதிபர். பூலாசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தகவிற்பனையாளர்கள்.

ஏற்றுமதி - இறக்குமதியாளர்கள்.

நூல்வெளியீட்டாளர்கள்.

முகவுரை

அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே, ஈழத்து ஆக்க இலக்கியத்-
துறையில் 'ஈழத்துச்சோமு' என்ற புனைபெயர் பிரபலமெய்தியிருந்தது. அப்
புனைபெயரின் சொந்தக்காரனாகிய திரு. சோமகாந்தன், இன்றும் கூட
காரசாரமான இலக்கியக்கட்டுரைகள், அரசியல் வரலாறு, இலக்கியப்
பத்திகள் என்பவற்றின் மூலமாக தனது எழுத்தின் கூர்மையையும்
கம்பீரத்தையும் வெளிப்படுத்தி வருபவர்.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் 1960 களில் முன்-
னெடுத்த மரபுப் போராட்டம், ஈழத்து இலக்கிய இயக்கம், 1970 களில்
மேற்கொண்ட ஆறுமுகநாவலர் இயக்கம் முதலியவற்றில் முன்னின்று
செயற்பட்டு, அவற்றின் எழுச்சிக்காக நடைபெற்ற பல விழாக்களையும்
மாநாடுகளையும் வெற்றிகரமாக நடத்தியவர். அதன் காரணமாக
அவரின் புனை பெயரையும் மேலிக்கொண்டு சோமகாந்தன் எனும்
சொந்தப் பெயர் நிலைத்து விட்டது.

சென்ற மூன்று தசாப்தங்களாக இலங்கையில் பேரினவாதம்
தமிழர்க்கு எதிராக அடிக்கடி கட்டவிழ்த்து விட்ட காடைத்தனங்கள்,
மற்றும் தொடர்ந்து நிலவிய போர்ச்சூழல் முதலிய காரணங்களால் பல
இலட்சம் தமிழர்கள் ஏதிலிகளாக இந்நாட்டை விட்டுப் பல நாடுகளுக்குப்
புலம் பெயர நேரிட்டது. அவ்வாறானவர்களில் கலை இலக்கிய ஆர்வங்
கொண்ட சிலர் தாம் புகலிடம் பெற்ற நாடுகளிலிருந்து சஞ்சிகைகள்,
வாரப்பத்திரிகைகளை ஆரம்பித்து தமது இலக்கிய முயற்சிகளையும்,
தாயகச் செய்திகளையும் வெளியிட்டு வருகின்றனர். அவ்வாறான-
வர்களில் கனடாவில் சென்ற பத்து ஆண்டுகளாக 'உதயன்' என்னும் வார
இதழை வெளியிட்டுவரும் கவிஞரும் எழுத்தாளருமாகிய திரு. ஆர். என்
லோகேந்திரலிங்கம் குறிப்பிடக்கூடியவர்.

அவர் அப்பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராகவிருந்து அதனை
வாரந்தோறும் வெளியிட்டு வருவதுடன் நின்று விடாமல், வருடந்தோறும்
பெரிய அளவில் ஏற்பாடு செய்து நடத்தும் 'உதயன்' ஆண்டு விழாக்க-
ளுக்கு தாயகத்திலிருந்தும் தமிழகத்திலிருந்தும் புகழ் பெற்ற எழுத்-
தாளர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், கலைஞர்களை அழைத்துக்

கௌரவித்து வருகின்றார். 2003ம் ஆண்டு அவ்விழாவில் பங்கேற்பதற்கு என்னை அழைத்திருந்தார். 2004ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற விழாவுக்கு ஈழத்திலிருந்து இலக்கியத் தம்பதியர் சோமகாந்தனையும் அவரின் மனைவி பத்மாவையும் கலந்து கொள்ளுமாறு திரு. லோகேந்திர-லிங்கத்திடமிருந்து அழைப்பு வந்தபோது, பயண முன் ஏற்பாடு பற்றிய விஷயங்களை அறிந்து கொள்வதற்காக திரு. சோமகாந்தன் என்னுடன் தொடர்பு கொண்டார். எமது கலந்துரையாடலின் போது, தாம் கனடாவில் சில மாதங்கள் தங்கியிருந்து மேலும் பல நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ள இருப்பதாகவும், கனடாவின் பல பகுதிகளுக்குச் சுற்றுலா மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டுள்ளதாகவும் தெரிவித்தார்.

வெளிநாடுகளில் நடைபெறும் கருத்தரங்குகள், விழாக்களுக்கு அதிகளாகச் செல்பவர்கள், இங்கே தாம் பணியாற்றும் இடங்களில் நீண்ட விடுமுறையெடுப்பது சிரமம் என்பதால், குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றி விட்டு அவசரமாகத் திரும்ப வேண்டி ஏற்படுகிறது. அதனால் அந்த நிகழ்ச்சியைத் தவிர, ஏனைய இடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்து, அந்நாட்டைப் பற்றிய அனுபவங்களை விபரமாக எழுதமுடிவதில்லை.

நண்பர் சோமகாந்தன் தமக்குக்கிடைத்த வாய்ப்பை நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். சுவை குன்றாமல் அனுபவங்களை விபரிப்பது என்பது ஆக்க இலக்கிய எழுத்தாளரான அவருக்குக் கைவந்த கலை. சரித்திர பாடப்புத்தகக் கட்டுரை போல, புள்ளி விபரங்களையும், தரவுகளையும் மட்டும் கொண்டதாக வெகுஜனப் பத்திரிகையில் வெளிவரும் பயணக் கட்டுரை அமையக்கூடாது. சுவாரஸ்யத்திலும் விறுவிறுப்பிலும் வாசகர்களை ஒன்ற வைக்க வேண்டும். 2004 நவம்பரில் 'வீரகேசரி' ஞாயிறு வெளியீட்டில் ஆரம்பித்து 2005 ஜூனில் நிறைவற்ற திரு. சோமகாந்தனின் பயணக்கட்டுரைத் தொடர் அத்தகைய தன்மையைக் கொண்டிருந்ததென்பதற்கு வாரந்தோறும் இலங்கையிலும், புலம் பெயர் நாடுகளிலும் வாழும் வாசகர்களிடமிருந்து கிடைத்த வரவேற்புகள் சான்றாகும்.

கனடாவின் வரலாறு, புவியியல், காலநிலைகள், மூலவளங்கள், உல்லாசத்தலங்கள், அந்நாட்டின் அரசியலமைப்பு முறைமை, பல்லின - பல்சுலாசார, வேறுபாடுகளின் மத்தியிலும் நாம் கனடியர் என அவர்களிடம் நிலவும் உணர்வு, பெண்கள் - சிறார்கள்க்கான உரிமைகள், மனித உரிமை பேணல் முதலிய பல விஷயங்களையும் இத்தொடரில் வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

சுமார் கால் நூற்றாண்டு காலம் கனடாவைப் புகலிடமாகக் கொண்டுள்ள எமது உடன் பிறப்புகளின் தாயகப் பற்று, வாழ்க்கை நிலை, மொழிவளர்ச்சி, தமிழர்களின் பண்பாடு, கல்வி, தமிழ்க்கலைகள், இலக்கியமுயற்சிகள், மற்றும் தமிழர்களின் வாழ்வியலின் பல்வேறு

அம்சங்களையும் வெகுநுட்பமாக அவதானித்து எழுதியுள்ளமை பாராட்டத்தக்கது. கைதேர்ந்த சிற்பி ஒருவரின் கையில் வளமான கல்கிடைத்தால், கலையழகு மிக்க சிற்பமாக உருவாகிவிடுமே! நண்பர் சோமகாந்தன் வீரகேசரியில் எட்டுமாதங்களாக தொடர்ந்து எழுதிய பயண அனுபவக்கட்டுரை நூலாக வெளி வருவதையறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அவரைப்பாராட்டுகின்றேன்.

இங்கு வாழ்பவர்கள் மட்டுமல்லாமல் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களும் அவசியம் படிக்க வேண்டிய நூல் இது.

வி.தேவராஜ்

பிரதம ஆசிரியர் "வீரகேசரி"

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்

1. ஆகுதி - சிறு கதைகள்
2. விடிவெள்ளி பூத்தது - நாவல்
3. ஈழத்திலக்கியம் - பத்துறை நோக்கு
4. தத்துவச்சித்திரம் - வாழ்க்கைவிழுமியங்கள்
5. பொய்கைமலர் - நாவல்
6. நிலவோ? நெருப்போ? - சிறுகதைகள்
7. நிகழ்வுகளும், நினைவுகளும் - பத்தி இலக்கியம்
8. ஈழத்தமிழர்க்கு ஏன் இந்த வேட்கை? - அரசியல் வரலாறு
9. வரதரின் பலகுறிப்பு - தமிழ்டைரக்டரி
10. இலங்கை கலாசாரப் பேரவை
இலக்கிய விழா மலர் - தொகுப்பாசிரியர்
11. நாவலர் ஜெயந்தி விழா மலர் - தொகுப்பாசிரியர்
12. நந்தி - பேராசிரியர் நந்தி மணிமலர்
13. Lanka & Ramayana - தொகுப்பாசிரியர்
14. பிரேம்ஜி - இலக்கியப்
பொன்னாண்டுமலர்
15. Ancient Temples of Siva in Sri Lanka - நிர்வாக ஆசிரியர்
16. வரதர் 80 - மூத்த எழுத்தாளர்
'வரதர்மலர்'

அணிந்துரை

மார்க்கோ போலோ பிரயாண இலக்கியத்தின் தந்தை. 24 வருடங்கள் ஆசியா எங்கும் சுற்றித் திரிந்து விட்டு 1295 ஆம் ஆண்டில் வெனிஸ் நகர் திரும்பியவர் தனது அனுபவங்களை எழுதுதற்கு மேலும் நான்கு வருடங்கள் எடுத்தார். அவர் சொல்லச் சொல்ல 1299 ஆம் ஆண்டிலே அவரது நண்பன் றஸ்ரீஜிலோ எழுதியது தான் "The Description of the World" எனும் பிரயாண இலக்கிய நூல். அவர் எதையுமே தவறவிடாமல் எழுதினார். தான் பார்த்த நாடுகளின் வரலாற்றுப் பின்னணி, புவியியல் அமைப்பு, நகரங்கள் பற்றிய விபரம், கட்டிடக் கலைப் பாங்கு, மக்களின் வாழ்வியல் முறை, அரச அமைப்பு, திருமண கிரியை முறைகள், கைவினைப் பொருட்கள் பற்றிய விபரம், விலங்குகள் மற்றும் தாவரங்கள் பற்றிய செய்திகள் என ஒன்றையுமே அவர் விட்டு வைக்கவில்லை.

சாமானியன் ஒருவனின் கற்பனைக்கும் எட்டாத, சாமானியன் ஒருவனால் சொல்வதற்கு முடியாத எண்ணிறந்த தகவல்களை இந்த மேதாவி மூன்றாம் வேற்றுமையில் சொல்லப் போக " இவன் கதை அளக்கிறான்" எனச் சாமானியன் மாத்திரமல்ல கற்றுறிந்தோர்களும் கூட சொல்லப் போனார்கள். இது கதையல்ல, வார்த்தைக்கு வார்த்தை அப்பழுக்கற்ற நிசம், என மக்கள் உணர்வதற்கு மேலும் ஒரு நூறு வருடங்கள் எடுத்தன என்றால் இன்றைய பிரயாண இலக்கிய கர்த்தர்கள் பலர் சொல்வது அத்தனையும் மார்க்கோ போலோ அன்றைய நிலவரப்படி சொல்லியுள்ளார் என்றே எண்ண வேண்டும். அதனால் தான் அவர் தற்கால மானுடவியலின் பிதாமகன் எனப் போற்றப்பட்டார்.

அன்றைய காலகட்டத்திலே பிரயாண இலக்கியம் எழுதப்பட்டதன் நோக்கம் வேறு. போதிய பணவசதி, போக்கு வரத்து வசதி, ஏன் சமூகவிழுமியங்கள் கூட பலர் பிரயாணம் செய்வதற்குத் தடையாக அமைந்த காலம் அது. ஆனால் மனிதனது இயற்கையான துருவு நோக்கு, ஆங்காங்கே என்ன உள்ளது, எப்படியான வாழ்வு அமைகிறது, கலை கலாச்சார விழுமியங்கள் எத்தகையவை எனத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலுக்குத் தீனி போட்டார்கள் பிரயாண இலக்கிய கர்த்தாக்கள். வாசகர்கள் விரும்பியது பற்பல துறை சார் விபரங்கள் அடங்கிய தகவல். அந்த, அந்த இடம் பற்றிய முழுமையான விபரம். தான் பார்க்க முடியாததை எழுத்தாளனுடைய கண்கள் ஊடாக வாசகன்

பார்த்தான். அதன் மூலம் தான் பார்த்த உணர்வினைப் பெற்றான். மனத்திருப்தி அடைந்தான்.

"உலகமயமாக்கல்" எனும் பதம் இன்று எல்லோர் வாயிலும் உதிர்க்கப் படுகின்றது. அந்தோனி கிடென்ஸ் (Anthony Gidens) எனும் சமூகவியல் அறிஞர் இதற்குக் கொடுக்கும் வரைவிலக்கணமே அதன் உண்மைத் தத்துவத்தை விளக்குகிறது என நான் எண்ணுகிறேன். "நேரத்தையும் இடத்தையும் இணை நீக்கி தொடர்பு முறை , அறிவு, கலாச்சாரம் ஆகியவற்றை ஒரே சமயத்திலேயே உலகம் முழுவதும் அறிய வைப்பதே உலகமயமாக்கல்" என்கிறார் கிடென்ஸ். எனக்கு என்னவோ ஈழத் தமிழர்களின் புலப் பெயர்வும் உலகமயமாக்கலுக்குச் சிறிய அளவிலேயாயினும் உறுதுணையாய் இருந்துள்ளது என எண்ணத் தோன்றுகிறது. வேடிகையான எண்ணமாயிருந்தாலும் அங்கே சிறிதாயினும் உண்மை இல்லாமல் இல்லை. இன்று ஈழத்தமிழர்கள் ஏறக்குறைய 40 நாடுகளிலே புலம் பெயர்ந்து வாழ்கின்றனர். ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வெவ்வேறு நாடுகளிலே வாழ்கின்றனர். ஒரு நாட்டில் வசிப்பவர் ஏனைய நாடுகளில் உள்ளோருடன் சம நேரத்தில் தொடர்பு கொள்கின்றனர். உலகம் ஒரு குக்கிராமமாக மாறாதற்கு இது அனுசரணையாகி உள்ளது என்றே எண்ண வேண்டி உள்ளது.

"யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்பது சங்கப் புலவன் கணியன் பூங்குன்றன் தத்துவார்த்தமாகச் சொன்ன உண்மை. ஆனால் இன்றைய ஈழத் தமிழர்கள் இதனை உறவு பூர்வ உண்மையாக்குகிறார்கள். அவர்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழுகின்ற நாடுகளிலே பலரது வழித் தோன்றல்கள் மற்றைய இனத்தவருடன் கலப்புத் திருமணம் செய்கின்றதைக் காணமுடிகிறது. "யாவரும் கேளிர்" என்பதைக் கேளீர் எனச் செயல்மூலம் நிறுவுகின்றனர்.

காலம் மாறி விட்டது. இன்று பலருக்குப் பயணம் செய்வதற்குப் பொருளாதாரம் ஒரு பிரச்சனையாக அமைவதில்லை. எங்கு போக விம்புகிறோமோ அங்கு போக முடிகிறது. எது எதனைப் பார்க்க வேண்டுமோ அதனை தன் சுய கண்களாலேயே பார்த்து அனுபவிக்க முடிகிறது. கனடாவிற்கு வருகிற ஆண்டு தொடக்கம் ஆண்டொன்றிற்கு 7 லட்சம் சீனர்கள் வருவார்கள் என எதிர் பார்க்கப் படுகிறது என்றால் வாய்ப்புகள் அபரிமிதமாக அதிகரித்துள்ளன என்பது தானே அர்த்தம். ஆகவே பிரயாண இலக்கியத்தின் நோக்கம் இப்போ வேறுபட்டு நிற்கிறது.

அன்று மார்க்கோ போலோ சொன்னதை கதையளக்கிறான் என்று கூறினர் வாசகர். இன்று ஒரு பிரயாண இலக்கியத்தைக் கண்ணோட்டம் விட்ட வாசகன்" பூ இவ்வளவுதானா? எனக்கு இதற்கு மேலும் தெரியுமே" என்று கூறும் அளவினுக்கு ஒவ்வொரு நாடு பற்றிய அவனது அறிவு மிகவிசாலித்துள்ளது. எனவே பிரயாண இலக்கியம் எழுதுபவர்கள் வாசகனை வசியம் செய்யக் கூடிய முறையில் எழுதும்

திறனுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். இதில் நண்பர் சோமகாந்தன் வெற்றி ஈட்டி உள்ளார் என்றே கூற வேண்டும்.

மற்றவர்கள் பார்த்துச் சொன்னதைத்தான் இவரும் சொல்கிறார் ஆனால் மற்றவர்கள் சொல்லாத விதத்தில் சொல்கிறார். மற்றவர்கள் அறிந்ததைத்தான் இவர் கூறுகிறார் ஆனால் மற்றவர்களைப் போலல்லாது ஈர்க்கின்ற சுவாரஸ்யத்துடன் அதைக் கூறுகிறார். மற்றவர்கள் அனுபவித்ததைத்தான் இவரும் உரைக்கிறார்; ஆனால் வேறோருகோணத்தில் வித்தியாசமான முறையில் உரைக்கின்றமையால் வாசிக்க வேண்டும் என்ற அவாவினைத் தூண்டுகிறார். எனவே வாசகனை வசமாக்கிக் கொள்கிறார். எனவே கனடாவிற்கு வந்து போனவர்களும் வாசிக்கின்றனர் அதன் சுவாரஸ்யத்திற்காக, வாசித்தவர்கள் வர வேண்டும் என ஆசைப் படுகின்றனர் சொல்லிய விபரங்கள் பற்றி அறிய வேண்டும் என்ற வேட்கையில்.

இந்நூல் பெரும்பாலும் ரொறன்ரோ பற்றியதே. சிறிதளவு தகவல்களை மொன்றியால் பற்றியும், கனடாபற்றியும் ஆசிரியர் தந்துள்ளார். நான் கனடாவில் 16 வருடங்கள் இருந்துள்ளேன். அவர் வெறும் 16 வாரங்கள் மாத்திரமே இங்கே வாழ்ந்துள்ளார். ஆனால் பல தகவல்கள் அவர் சொல்லும் போது எனக்குப் புதியவையாகத் தெரிகின்றன என்பதோடல்லாமல் இவற்றினை இக்குறுகிய காலத்தில் எவ்விதம் சம்பாரித்தார் எனபதே எனது ஆச்சரியம் மிக்க ஆதங்கம். "நான் எழுதும் போது ஏதோ ஒன்று, என் கண்களுக்குப் புலப்படாத ஒன்று என் கைகளிலே புகுந்து அவற்றினைத் தள்ளிக் கொண்டு போகிறது." என பிரபலமான கனடிய எழுத்தாளர் ஒருவர் கூறியுள்ளார். அப்படித்தான் நண்பர் சோமகாந்தன் எழுதும் போதும் நடை பெறுகிறதோ என ஐயுறுகிறேன், ஆச்சரியப் படுகிறேன். இவ்வளவு, நுணுக்கமான விபரங்கள் சேகரிப்பது பதினாறு வார சுற்றுப் பயணத்தின் போது சாத்தியமா? அதுவும் கணிசமான நேரத்தை வரவேற்புசாரங்களிலும், பொதுக்கூட்டப் பேச்சுக்களிலும், வேறு செலவிட்டுள்ளாரே? அதனாலேயேதான் " நான் இங்கு 16 வருடங்கள் இருந்தேன் அவர் 16 வாரங்கள் இங்கு வாழ்ந்துள்ளார்" எனக் குறிப்பிட்டேன்.

ஒன்று மட்டும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இங்கு வருவதற்கு முன்னர் நிறைய வீட்டு வேலை செய்துள்ளார். அதாவது கனடா பற்றி நிறையவே வாசித்து விபரம் அறிந்த பின்னரே பிரயாணம் புறப்பட்டுள்ளார். விபரம் அறிந்த பயணியாய் வந்தமையால் திட்டமிட்டு நேரவிரயமில்லாமல் செயற்பட முடிந்ததோடல்லாமல் நேரத்தையும் சீராக உய்யோகிக்க முடிந்திருக்கிறது. "தற்போது சுமார் நூற்றி அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட சிறுபான்மை இன மக்கள் சமஉரிமையுள்ளவர்களாக அங்கு வாழ்கின்றனர். பல் பண்பாடுகளையும் வரவேற்று வேறுபாடு காட்டாமல் வந்தாரை வரவேற்று வாழ்க்கை அமைத்துக் கொடுக்கும் உலகுக்கே

உதாரணமான வளமான நாடு கனடா. அதன் பரந்து செழித்த மூல வளங்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதற்கு பயிற்சிமிக்க ஆளணிகள் மேலும் அங்கு அவசியப்படுகிறது. இவற்றை கனடா புறப்படுவதற்கு முன்னர் அந்நாட்டைப் பற்றிய நூலொன்றில் நான் வாசித்து அறிந்து வைத்திருந்தேன்" (பக்கம் 32) ஒன்றல்ல, பல வாசித்துளார் என்பது தெளிவு.

நண்பர் சோமகாந்தனுடைய ஆக்கங்கள் பலவற்றை நான் வாசித்துள்ளேன். பொதுவாகவே அவரது ஆக்கங்கள் எளிமையான தமிழிலே, சில சமயங்கள் பேச்சுத் தமிழிலேயும், மெல்லிய நகைச் சுவை இழையோட எழுதப் பட்டிருக்கும். இங்கேயும் அதனை என்னால் காணமுடிந்தது.

பிறாம்ரன் நகரிலே உள்ள பிள்ளையார் கோவில் அருகிலேயே ஒரு நைற்கிளப் உள்ளது. அதன் வாசலில் அரை நிர்வாணக் கோலத்தில் குலுக்கி மினுக்கிய படி ஒரு பெண்ணின் கட் அவுட். அதனைப் பார்த்த சோமகாந்தனுடைய நகைச்சுவை உணர்வு கொடிகட்டிப் பறக்கிறது இப்படியாக, "வாகனத்தை இயக்கி பத்து யார், தூரம் கூட சென்றிருக்க மாட்டோம். வாசலில் உள்ள முடக்கில் திருப்பிய போது அதிர்ந்து போய் விட்டேன். அங்கே "நைற்கிளப்" என்ற பெரிய விளம்பரப் பலகை, அதனைச் சுற்றிவர வண்ணவண்ண மின் குமிழ்களின் வெளிச்சம் - அதனருகில் மார்புக்கச்சையும் அரைகுறை ஆடையுமாக குலுக்கிக் கொண்டு நிற்கும் இளம் பெண் ஒருத்தியின் பெரிய கட் அவுட் அதி-பிரகாசமான ஒளியில் அனைவர் கண்களையும் இழுத்தது. துகிலுரி நடனத்துக்காகவும் மது பருகுவதற்காகவும், இளம் மற்றும் நடுத்தர வயது ஆண்களும் பெண்களும் சாரி சாரியாக உள்ளே போய்க்கொண்டிருந்தனர். மருமகளும் வாகனத்தில் இருந்ததால் நான் அபிப்பிராயம் எதையும் கூறாமல், மனதுக்குள் நொந்து கொண்டேன்".

"பிள்ளையார்பா! பிரமச்சாரியான நீயும் இதனைப் பார்த்து ரசிக்க வேண்டுமென்பதற்காகவா இங்கே கொண்டு வந்து உட்கார்த்தியிருக்கிறார்கள்!". மருமகளும் வாகனத்தில் இருந்தமையால் மனதுக்குள் நொந்த படி பிள்ளையார்பனுக்கு பெரிதாகச் சொல்லாமல் மனதுக்குள் சொல்வதில் உள்ள நகைச் சுவையை நான் அனுபவித்தேன். வாய்விட்டுச் சிரிக்க வைக்கவில்லை. ஒரு புன்முறுவலைப் பூக்க வைக்கிறது. நகைச்சுவை என்பது இதுவே. இது தான் தேவை. இதோ இன்னொன்று:

"அங்கு ஏன் இங்கும் சபையினரின் உணர்வை மதிக்காமல் சில அறுவைப் பேச்சாளர்கள் மணித்தியாலக் கணக்கில் நீண்ட உரைகளை நிகழ்த்தி பொறுமையைச் சோதித்து விடுகிறார்கள்." (ப.43). வள்ளுவன் "அவையறியார் சொல்லல்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்" என்ற குறளில் சற்றுக் காரமாகவே சொல்வதை இவர் கிண்டலோடு கூடிய நகைச்சுவையாகக் கூறுகிறார்.

மறைந்த ராஜஸீ காந்தன் பற்றி எழுதுகின்ற பொழுது அப்படியே பேச்சுத் தமிழில் எழுதியமை ரசனையைக் கூட்டியதோடல்லாமல் நம்பகத் தன்மையையும் அதிகரிக்கிறது என எண்ணுகிறேன். நாம் சொல்லுவது யாவருக்கும் எளிதில் புரிய வேண்டும், நவீனத்துவம் என்ற போர்வையில் சாமானியனுக்குப் புரியாத புதுத்தமிழில் நீண்ட வசனங்களாக எழுவாய் எங்கே, பயநிலை எங்கே, எனத் தேடிப்பிடிக்க வேண்டிய வசனங்களை, தமிழை ஆங்கிலப் பாணியில் எழுதுவோரை எனக்குக் கட்டோடு பிடிப்பதில்லை. எனவே தான், நான் சோமுனை எனது ஆதர்ச எழுத்தாளராகக் காண்கிறேன்.

"புதிதாக அவரின் சுருதி மாறியிருப்பதன் பின்னணி என்ன" என நான் கேள்வி எழுப்புவதற்கிடையில், ராஜஸீகாந்தன் பொங்கி எழுந்து அவரைக் கேட்டார்.

"எத்தனை காலமாக நீரும் நாங்களும் சோமுவுடன் பழகிவருகிறோம். துளி கூட அவர் வித்தியாசம் காட்டியிருக்கிறாரா? இது அவரின் ஆளுமையான செயற்பாடுகளைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாதவர்கள், அவரை மட்டந்தட்டுவதற்காக அவிழ்த்துவிட்ட பொறாமை வதந்தி என்பதை உணராமல் அப்படிச் கூறியவனின் முகத்தை உடைப்பதற்குப் பதிலாக இங்கு வந்து இப்படிச் சொல்ல உமக்கு வெட்கமாயில்லையா?.. என ராஜஸீகாந்தன் ஆவேசக் குரலில் பாய்ந்தாரே ஒரு பாய்ச்சல்!" (ப. 118) ராஜஸீகாந்தன் இன்று அமரராகி விட்டார். அன்றைய கூட்டத்தில் இருக்காத பலருக்கு ராஜஸீகாந்தன் சொல்லியதை அவர்களுக்குப் பரிச்சயமான அவர் மொழியிலேயே தந்தது கூற்றில் நம்பிக்கைத் தன்மையை உயர்த்துவதைக் காண முடிகிறது.

சோமகாந்தன் அவர்கள் அன்று தொடக்கம் இன்று வரை தனது கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு என்றுமே தயங்கியதில்லை. தனது கருத்தினைச் சிலர் ஏற்கமாட்டார்கள் என்பதற்காகத் தன்நிலையில் இருந்து மாறியதும் இல்லை. இக்கட்டுரையில் அவர் இங்கும் அங்கும் பல இடங்களிலே இந்நாட்டு நிகழ்வுகளை ஸீலங்காவுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறிய பொழுது நானும் நண்பர் கதிரும் இதனால் அங்கே உள்ளவர்கள் புகைய மாட்டார்களா என எண்ணியதும் உண்டு. ஆனால் அவர் சளைக்கவில்லை. அவர் திண்ணியர் எனவே எண்ணியதை எடுத்துக் கூறத் தயங்கியதில்லை.

"எங்கள் கொழும்பு மாநகர குப்பை லொறிகளில் துப்பரவாளர்களென ஏழு எட்டுப் பேராவது தொங்கிக் கொண்டு, விசர் நாயை விரட்டுவது போல அட்டகாசமாகச் சத்தமெழுப்பிக் கொண்டு, குப்பைத் தொட்டிகளிலிருந்து கழிவுகளை சவள்களால் அள்ளி, வாசலில் அரைவாசிக் கழிவுப் பொருட்கள் கொட்டுப்பட்டுக் கிடக்க விட்டுவிட்டு, துப்பரவு என்ற பெயரில் எவ்வளவு அலங்கோலம்! சாரதியோ இருக்கையை விட்டு எழுமாட்டார். குப்பை லொறி என்றாலும், தனது ஆசனம் ராஜசிம்மாசனம் என்ற நினைப்பு அவருக்கு!" (ப. 66).

"செவ்வி அளிப்பவர்களிடமிருந்து சிரித்துச்சிரித்து என்ன மாதிரி விஷயங்களைப் பூரணமாகக் கறந்தெடுக்கிறார். வானொலித் துறையில் கைதேர்ந்த அனுபவசாலி நடா.ராஜ்குமார். எப்படி அந்த ஒரு மணித்தியாலம் ஓடிய தென்பது தெரியாமல் வெகு உற்சாகமாக கலந்துரையாடல் நிறைவேறியது."

"எமது நாட்டின் அரச வானொலியும் தேசிய தொலைக்காட்சிகளும் நேர்காணல் என்ற பெயரில் நடத்தும் நாடகபாணி நிகழ்ச்சிகள் எரிச்சலையே மூட்டுகின்றன. செவ்வி தருநரின் பின்னணி, அவரின் சாதனைகள் முதலியவற்றை முழுமையாக அறிந்து அவை பற்றி வினா எழுப்பி விஷயங்களை வெளிப்படுத்தும் வாய்ப்பைக் கொடுக்காமல், எப்போ பிறந்தனீர்கள்? திருமணம் முடித்து விட்டீர்களா? பிள்ளைகள் எத்தனை? போன்ற சிறுபிள்ளைத் தனமான வினாக்களைத் தொடுத்து தங்களின் அறிவின் "ஆழத்"தைக் காட்டும் அறிவிப்பாளர்கள் சிலர், வேறு சில மூத்த அறிவிப்பாளர்களோ தாம் நேர்காணல் நடத்துகிறார்கள் என்பதையே மறந்து, செவ்வி அளிப்பவர் விஷயத்தைக் கூறுவதற்கு நேரத்தைக் கொடுக்காமல் தாமே வழுவழுவென்று பிரசங்கம் செய்து சலிப்பூட்டுவர். மதியழகன், தயானந்தா போன்றவர்கள் செவ்வி காண்பவரைப் பற்றி நன்கு அறிந்து, பொருத்தமான வினாக்களை அவர்களிடம் தொடுத்து விஷயங்களை வெகுநட்பமாக கறந்தெடுத்த காலம் இப்போது மலையேறி விட்டது. "சக்தி" யில் ரங்காவின் விறுவிறப்பான "மின்னலை"ப் பார்த்தாவது நேர்காணல் நடத்தும் புதியவர்கள் நேர்காணலின் நடப்பங்களைக் கற்றுக் கொள்ளலாமே! ரூபவாகினி "ஐ" அலைவரிசையில் மருத்துவ நிபுணர்கள், நோய் மற்றும் சிகிச்சை முறைகளை விளக்கமாக கூறும் வகையில், டொக்டர் எம்.கே.முருகானந்தம் சிறப்பாக நடத்திய நேர்காணல்களைக் கூட இப்போது சிலகாலமாகக் காண முடியவில்லை. அதுவும் "மனையாள் மண்டப"த்தாரிடம் கையளிக்கப்பட்டு விட்டதோ?" (ப.122). "கீதவாணி என்னும் ரொறன்ரோத் தமிழ் வானொலி, சி.ரி.பி.சி என்னும் கனடியத் தமிழ் ஒலிப்பரப்புக் கூட்டுத்தாபனம். சி.ரி.ஆர் எனப்படும் கனடியத் தமிழ் வானொலி மற்றும் கனடாத் தமிழோசை வானொலி, என்பன, இங்கு ஊடகங்களில், தமிழ் எழுத்துகளின் உச்சரிப்புக்களைக் கொத்திக் குதறி, திக்கிக் திணறி வாசிப்பதைப் போலன்றி, இனிமையாகவும் தெளிவாகவும் அங்குள்ள வானொலி நிலையங்கள் தமிழை ஒலிக்கச் செய்கின்றன". (ப155) இன்னும் பல சொல்லலாம். ஆனால் சோமகாந்தன் பற்றி நிறையவே தெரிந்த உங்களுக்கு அவற்றினைச் சொல்லிக் காட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை. வயது ஏறி விட்டது, உடல்நலம் சற்றுக் குன்றி விட்டது. அனுபவம் முதிர்ந்து விட்டது. ஆனால் இளமையில் கண்ட நக்கீர்த்தனம் அவரிடமிருந்து நகராமல் அப்படியே நிலைத்து நிற்கிறது. அது தான் சோமகாந்தன்!

சோமகாந்தனுடைய சமன்செய்து சீர்தூக்கும் பார்வை நெறி இந்நாட்டில் புலம் பெயர்ந்தோர் செய்கின்ற அடாத செயல் சில கண்டு குமுறுவதையும் நான் இங்கே குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது.

"இங்கிருந்து பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து வாழ்வெனச் சென்ற முதிய பெற்றோர், சில வருடங்கள் சென்றதும் தாமாகத் தனித்து வாழ விரும்புவது அரசாங்கத்தின் பெருந்தொகை பணத்தை மாதந்தோறும் பெறுவதற்காகவே என்பதை முழுமையாக மறைக்க முடியாது." (ப 128). கனடிய அரசாங்கம் தருகின்ற சமூகநல உதவிப் பணத்தினைப் பெறுவதற்காக சிலர் செய்கின்ற ஈனச் செயல் இது. கிடைக்கக் கூடியதை வாரிச் சுருட்ட வேணும் என்ற அவா.

இங்கு புலம் பெயர்ந்து வந்தோர் யாவரும் தமது அகதி நிலைக் கோரிக்கையை நிறுவதற்கு தாம் இங்கு புலம் பெயர்வதற்கான ஒரு கதை சொல்ல வேண்டியது அவசியம். இதற்குப் பெரும்பாலோர் நிறையக் கற்பனைக் கதை அளப்பதும் உண்மையே. ஆனால் அகதி நிலை பெற்றதும் அவர்கள் தம் கதையை மறந்து மற்றவர்கள் சொன்னதைத் தான் ஏமாற்றுக் கதை என எள்ளி நகையாடுவதும் உண்டு.

"முன் பின் எனக்கு அறிமுகமில்லாத அவர், என்னைக் கண்டதும் "ஏன் சேர் நீங்கள் இன்னும் ஊருக்குத் திரும்பிச் செல்லவில்லையா? ஒரேயடியாக கையை உயர்த்திப் போட்டு இங்கேயே தங்கிவிடப் போறியளோ?,, முன் அறிமுகமானவர் போல அவர் கேட்டது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.." (ப 132) அவருக்குத் தான் ஏதோ தலைமுறை தலைமுறையாக கனடாவில் பிறந்து வளர்ந்தவர் என்ற எண்ணம். "தன்னைத் தான் அறியாதாம் தென்னை மரத்துத் தேவாங்கு" என்பது பழமொழி. தன் கதையை அவர் மறந்தமையால் தான் இப்படியான ஒரு கூற்று அவர் வாயிலிருந்து வந்திருக்கும். அது சோமகாந்தனை எத்தனை தூரம் பாதித்திருக்கும் என்பதை அவர் சிந்தித்திருக்க மாட்டார்.

எல்லாம் நல்லதாகச் சொல்லிவிட்டால் வாசகர்களுக்கு அலுப்புத் தட்டாதா? எனவே, கண்ணில் பட்ட சில அவலக் கோலங்களையும் விபரித்துள்ளார். "அரைக்கை பெனியனும், அரைக் காற்சட்டையும் இரண்டுக்கும் இடையே குறைந்தது அரையடி அகல இடைவெளியுமான ஆடை தரித்த பெண் பிள்ளைகளும் தமக்கு அறிமுகமான சில இளைஞர்களின் தோள்களில் கைபோட்டபடியும் இளைஞர்களின் கைகள் நெஞ்சப்பக்கம் வருட எத்தனிப்பதை கைகளால் தடுக்க முயற்சிப்பது போல் போலி நடப்புக்காட்டி, பின்னர் கலகலப்பாகச் சிரித்த படி அவர்கள் கூட்டமாக அவ்விடத்தை விட்டு வெளியேறி எங்கோ..... எமது கிராமப்புற வீதிகளில் பெண் நாயைச் சில ஆண் நாய்கள் வாயில் எச்சில் வழிய மெல்லியதாக குரைத்தபடி பின் தொடர்ந்து செல்லும் காட்சி மனதில் தோன்றியது" (ப 131). என்ன உவமை!! மனதில் கனத்த சுமையை ஏற்படுத்தினாலும், உவமை சிறிது புன்னகையை கொண்டு வரவே

செய்கிறது.

"தாராளமாக இடுப்புத் தெரியும் குறுகலான மேற்சட்டை கீழே இறுக்கமான காற்சட்டை, சகிதமாக காணப்பட்ட அவர்கள், அவர்களுக்காகவே வந்து காத்து நிற்கும் காது குத்தி கடுக்கன் அணிந்த இளைஞர்களுடன் நெருங்கி நின்று செல்லம் பொழிந்த படி ஜஸ்கிறீம் சூப்பிக் கொண்டிருந்தனர். இவர்களிற் சிலர் இலங்கையின் கிராமப் புறங்களிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து சென்ற தமிழ்க் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். புதிய சூழல், போதிய அறிவின்மை, அங்குள்ள சட்டங்கள் காரணமாக பெற்றோர்களால் கண்டிப்பாக பிள்ளைகளை வளர்க்க முடியாத இயலாமை போன்ற காரணிகளால் பொருளாதாரத்தின் அடிமட்டத்தைச் சேர்ந்த குடும்பங்களின் பெண் - ஆண் பிள்ளைகள் இவ்வாறு தறிகெட்டுப் போய்விட நேர்கிறது." (ப 132). இங்கு புலம் பெயர்ந்தோர் யாவரும் சீரும் சிறப்புமாக வாழ்கிறார்களா? அவர்கள் குடும்பத்தினரால் சீரமைவு பெற முடிந்ததா?

கோவில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்றனர். இங்கோ குடியிருப்பு உள்ள இடங்கள் எல்லாம் கோவில்கள் எழுகின்றன. ஊரில் உள்ள ஆலயங்கள், தமிழகத்தில் உள்ள ஆலயங்கள் பெயரில் கோவில்கள் எழுகின்றன. நாளாந்தம் புதிய புதிய கோவில்கள் எழுகின்றன. இவை இறை நம்பிக்கை உள்ளவர்களின் வழிபாட்டிற்காக அல்லது பிழைக்கும் வழியா? சோமகாந்தன் ஆலயங்கள் அமைக்கும் முறை பற்றிய தனது கருத்தினையும் அவை ஆற்ற வேண்டிய பணி பற்றியும் தனக்கே உரிய தத்துவார்த்தப் பார்வையுடன் எடுத்துக் கூறுகிறார். "சைவத் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை அந்நாட்டில் பெருகியிருப்பதனால் இறைநம்பிக்கையுள்ளவர்களின் வழிபாட்டிற்கு ஆலயங்கள் அவசியமானவையே. ஆனாலும் அங்கே வேறு ஏதோ தேவைக்காகக் கட்டிப் பயன்படுத்திய வசதிக்குறைவான களஞ்சியம் போன்ற சிறிய கட்டிடங்களைக் குத்தகைக்கு எடுத்து, ஆலய அமைப்புவிதிகளை ஒரேயடியாக ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, உடைந்த சுவர்களுக்கு சிறிய திருத்தங்களைச் செய்து, அலங்காரமாகச் சுவர்களுக்கு புதுவண்ணம் பூசி, நடுவில் மரத்தாலான கர்ப்பக்கிருகத்தில் சுவாமியைப் பிரதிஷ்டை செய்திருப்பதைப் பார்க்கும் போது நமது நாட்டில் நல்ல படியாக வியாபாரம் நடக்கக் கூடிய இடமென்பதால் வீதி முடுக்குகளில் மலினமான வகையில் தென்படும் பெட்டிக்கடைகளை நினைவுக்கு வந்தன" (ப 138)

"இந்து மதத்தின் அடையாளத்தைக் குறிக்கும் ஆலயங்கள் சமுதாய மையங்களாக, சமூகத்தின் மொழி, பண்பாடு, கலை முதலியவற்றை வளர்ப்பதில் முக்கிய பங்களிப்பைச் செய்கின்றன. ஆலயங்களில் அபிஷேகம், திருவிழா, தேர், ஊர்வலம், அன்னதானம் முதலியவை தேவைதான். ஆனால், அவற்றினால் மட்டும் புலம்பெயர்ந்த

நாட்டில் சமய உணர்வையும், மொழி வளர்ச்சியையும் கட்டிக்காப்பாற்ற முடியாது. இவற்றுக்கான நடவடிக்கைகளிலும் ஆலயங்கள் ஈடுபட வேண்டும். ஆலயங்களிலோ பெரும்பாலும் சமஸ்கிருத மந்திரங்களே ஒலிக்கின்றன. இப்போது கனடாவில் தலையெடுத்திருப்பது அங்கு சென்ற தமிழர்களின் இரண்டாவது தலைமுறை. உத்தியோகம், வர்த்தகம் முதலிய காரணிகளால் அந்நியச் சூழலுக்கும் ஆங்கில மொழிக்கும் அதிகம் ஆட்பட்டவர்கள். எனினும் தமிழ்த்தேசியம் என்ற இலட்சியம் அவர்கள் மனதில் ஆழமாக வேரூன்றியிருப்பதால் தமிழுணர்ச்சியுள்ளவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். அவர்களின் மொழியுணர்வை மேலும் ஊக்குவிக்கவும், மூன்றாவது இளஞ்சந்ததியினரும் தமிழ் பேசுபவர்களாக உருவாவதற்கும், சமுதாய மையங்களான ஆலயங்கள் சிறந்த பணியாற்ற முடியும்." (ப 140). யதார்த்தமான, அறிவு பூர்வமான எண்ண ஓட்டம். இங்குள்ளோர் சிந்திக்க வேண்டியது. அடுத்தடுத்த தலைமுறையினர் தமிழர்களாக வாழ வேண்டும். தமிழும், சைவமும் இரு கண்களானால் தமிழை மறந்த அடுத்த தலைமுறை சைவத்தை மறக்க இன்னும் ஒரு தலைமுறை போதும். எனவே தமிழ் காப்பாற்றப் பட வேண்டும். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பதைச் சோமகாந்தன் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

சோமகாந்தன் இந்த நூலில் தரும் பல நல்ல தகவல்கள் தாயகத்தில் வாழ்பவருக்கு உபயோகமானது. இங்கு சுற்றுலா வர விரும்புவோர் தமது பயணத்தைச் சிக்கனமாகவும் நிறைவாகவும் ஒழுங்கு செய்ய உதவுவது. இங்கு வர வசதியற்றோர் இந்நாடு பற்றி முழுமையான அறிவினைப் பெற உதவுவது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இங்கு வாழ்கின்றவர்களுக்கு தமது வாழ்வினை செம்மையாக வகுக்கக் கூடிய அறிவுரைகள் பலவற்றினை நல்குவது. மொத்தத்தில் எல்லோரும் வாசித்துப் பயன் பெறக் கூடியது.

எனது வாழ்த்துக்கள். அவருக்கு எல்லாக் காரியங்களிலும் கை கொடுத்து இந்த "மாநிலம் பயனுற வாழும்" வாழ்க்கைத் துணை புகழ் பூத்த பத்மா சோமகாந்தனுக்கும் எனது பாராட்டுக்கள்.

பொ. கனகசபாபதி.

ஸ்காபரோ. கனடா

முன்னைநாள் அதிபர்

தெல்லிப்பழை மகாஜனக்கல்லூரி

தமிழுக்கு அணியான பணி

எழுத்துலகிற் பெயர்பெற்ற
 பழுத்தபழம் சோமகாந்தன்
 அழுத்தமுறத் தன்கனடாப்
 பயணமதன் அனுபவத்தை
 எழுத்திலிட்டே நூலாக்கும்
 செய்திமிக இனியசெய்தி
 வழத்தி விநா யகரடிகள்
 வாழ்த்துகிறேன் வாழியவே !

பலருக்கும் உல்லாசப்
 பொழுதாகும் பயணங்கள்
 சிலருக்குத் தொழிலாகும்
 செயன்முறைசேர் படிப்பாகும்
 கலைஞர்க்கு விருந்தாகும்
 கற்றோர்க்கு விருந்தாகும்
 வலுவான எழுத்தாளர்க்
 கவை நல்ல இலக்கியமே!

செயன்மிக்கப் புகழ் நண்பர்
 சோமகாந்தன் திகழ்கனடாப்
 பயணத்தை இலக்கியமாய்ப்
 படைத்துள்ளார் சிறப்புறவே
 பயன்மிக்கப் பணியாகும்
 பைந்தமிழுக்கும் அணியாகும்
 நயமுற்றுச் சவைப்பவர்கள்
 நாகரிகம் போற்றுவரே!

கவிநாயகர் வி.கந்தவனம்

கனடா

உறுதியான இலக்கியப் பாதையின் கட்டுமானச் சிற்பிகள்

உலகப்பந்தின் ஒரு முலையில் எங்கேயோ ஒரு சிறு தளத்தில் பண்பாட்டுக் கருவூலக் கட்டமைப்புகளைத் தமக்கென வகுத்துக் கொண்டு கட்டுப்பாடாக வாழ்ந்தவர்கள் ஈழத்தமிழர்கள். வானத்தில் பல்லாயிரம் மைல்களுக்கப்பால் உயரத்தில் பறக்கும் விமானங்களை பூச்சிகளின் அளவில் பார்த்து வியந்தும், கற்பனைகளில் கடலைக் கிழித்துச் செல்லும் கப்பல்களைக் கண்டும் காலத்தை ஓட்டியவர்கள் நாங்கள், காலங்கள் கரைந்தன, சிந்தனைகள் விரிந்தன, கடமைகள் தெரிந்தன. கடலையும் வானத்தையும் எங்கள் பயணப் பாதைகளாக்கி புலம் பெயர்ந்தோம்.

புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலும் நாம் சோம்பிக்கிடக்கவில்லை. கலை, கலாச்சார மற்றும் சமூகத் தாகங்கொண்டு பணிகள் செய்யத் தொடங்கினோம். புதிய மண்ணில் புதிதாய் தெரிந்தாலும் சிரமங்கள் மத்தியில் செயற்படத் தொடங்கினோம். பல்வேறு துறைகளில் கால்பதித்து எம்மவர்கள் வெற்றிகளைத் தொடர்ார்கள். கைகளைக் கோர்த்தபடி தொடர்ந்தோம். சாதிக்க முடிந்தவை பல, சந்தித்த அனுபவங்கள் அவற்றிலும் அதிகம். தற்போது புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களாகிய நாங்கள் தாயக மக்களால் நேசிக்கப்படுகின்றோம். அவர்களை நாங்கள் பூஜிக்க அவர்கள் எங்களை மேலும் நேசிக்கின்றார்கள்.

இவ்வாறான நகர்வுகளின் போதுதான் கனடாவில் எமது "உதயன்" பத்திரிகை ஆரம்பமானது. இங்கு வாழும் கலை இலக்கிய நண்பர்கள், பத்திரிகைத் துறை சார்ந்த அனுபவசாலிகள் மற்றும் வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் ஆகியோரின் ஆதரவோடு இந்த முயற்சி சாத்தியமானது என்பதுதான் உண்மை. பத்தாண்டுகளை நாம் விரைவில் கடக்கவுள்ளோம் என்பதை நினைக்க மனது நிறைகின்றது.

எமது வெளியீட்டுப் பயணத்தின்போது கடந்த காலங்களில் வருடா வருடம் இடம்பெறும் ஆண்டு விழாக்களில், சிறப்புப் பேச்சாளர்களாக தமிழகத்திலிருந்தும் ஈழத்திலிருந்தும் கலை இலக்கியவாதிகள் மற்றும்

பத்திரிகையாளர்களை அழைத்திருந்தோம். அவர்களுள் 2004ம் ஆண்டு ஈழத்திலிருந்து எம்மால் அழைக்கப்பட்டிருந்த எழுத்தாளர் தம்பதியரான நா.சோமகாந்தன்-பத்மா சோமகாந்தன் ஆகிய இருவரின் வருகை எமது பத்திரிகையின்வளர்ச்சியில் பெரும்பங்காற்றியது. அவ்வாண்டு விழாவும் அவர்களால் பெருமைபெற்றது. இலக்கிய உலகில் தமக்கெனத் தடம் பதித்து ஏற்கனவே நன்கு அறியப்பட்டவர்களாக இருந்த இவ்விலக்கியத் தம்பதிகளின் வருகை கலை இலக்கியப் பாலத்தை அமைக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அது ஒரு உறுதியான நீண்ட பாதையை அமைக்க வல்லது என்பதை அவர்களே நிரூபித்து வருகின்றார்கள்.

இங்கு வந்து சென்ற நாள் தொடக்கம் அவர்கள் கனடியத் தமிழ்மக்கள் தொடர்பாக மிகுந்த அக்கறையுடன் செயற்பட்டு வருகின்றார்கள். இங்கிருந்து தாயகம் செல்லும் கலை இலக்கிய நண்பர்களை வரவேற்று அவர்களது கனடியப் பணிகள் தொடர்பாக ஈழத்து மக்களுக்கு தெரியப்படுத்தும் உறுதியான இலக்கியப்பாதையின் கட்டுமானச் சிற்பிகளாக நற்காரியங்களை ஆற்றுகின்றார்கள். அந்த வகையில் தற்போது திரு. சோமகாந்தன் அவர்கள் எழுதி நூலுருவாக்கி அளிக்கும் பயணக்கட்டுரை நூல் உலகெங்கும் பரந்து வாழும் எம்மவர்களுக்கு மிகவும் பயன் தரும் ஒன்றாக அமையும் என்பது எனது திண்ணமான நம்பிக்கை. கனடிய இயல்பு நிலை, அங்கு வாழும் தமிழர்களின் பண்பாடு சார்ந்து அவர் கண்ட அனுபவங்களை எழுத்துருவில் வடித்திருப்பது ஒரு ஆவணச் சான்றாக அமைந்திருப்பதைப் பாராட்ட வேண்டும்.

ஆர்.என்.லோகேந்திரலிங்கம்

பிரதம ஆசிரியர் "உதயன்"

கனடா

ஒரு பிரமிப்பு !

புகழ் பூத்த இலக்கியப் படைப்பாளி தமிழ்ஒளி நா. சோமகாந்தன் அவர்களும், அவரது துணைவியார் இலக்கிய கலாவித்தகி பத்மா சோமகாந்தன் அவர்களும் உதயன் விழாவில் கலந்து கொள்வதற்காக இலங்கையிலிருந்து கனடா வருகிறார்கள் என அறிந்த பொழுது அவர்களது வருகை பற்றி எனது உள்ளத்தில் எதுவித தாக்கமும் ஏற்படவில்லை. இந்தியாவிலிருந்தும் இலங்கையிலிருந்தும் பெரும் தொகையில் சினிமா நடிகர்கள், சினிமா பாடகர்கள்; இசையமைப்பார்கள், கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் என வருடந்தோறும் கனடா வந்து போகிறார்கள். இந்தப் பிரபலங்களில் இருவர்தான் திரு.திருமதி. சோமகாந்தன் என உள்ளத்தில் அப்பொழுது தோன்றியது.

வழமைபோல் மிக பிரமாண்டமாக இரு நாள் விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டது 2004 ம் ஆண்டு உதயன் விழா. பிரமுகர்களுடன் முன் வரிசையில் எனக்கும் எனது மனைவிக்கும் அமர்வு கிடைத்தது; அதுவும் திரு. திருமதி சோமகாந்தன் அவர்களின் பக்கத்தில். அவர்களைப் பார்க்குமுன் எனது மனதில் அவர்கள் பற்றி நிறுத்தப்பட்ட உருவம், கனடாவில் "ஸ்னோமான்" ஆதவனின் ஆக்கிரமிப்புக்கு அடங்கி அழிந்து போவதைப்போல் உருகி மறைந்து விட்டது. மாறாக அவர்களின் தோற்றம் அழகான இரு சூரியகாந்திப் பூக்கள் சூரியன் ஒளியைக் கண்டு மகிழ்வது போல் எனது மலர்த் தோட்டத்தில் மலர்ந்தன.

தெய்வ ஒளி இந்த இருவர் உள்ளத்திலிருந்தும் பிரகாசிப்பதை நான் உணர்ந்தேன்.

சில சமயங்களில் கண்களின் முதல் சந்திப்பில் காதல் கனிவது போல், சோமகாந்தன் ஐயா அவர்களுடன் ஒரு வார்த்தை தானும் பேசுமுன் எனக்கு அவரில் ஈர்ப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. இவ்வாறு ஏற்பட்ட சந்திப்பில் உண்டான ஆர்வம் அவர்களைப் பற்றி அறிய ஆவலைத் தூண்டியது. ஆவலைத் தணிக்கத் துணைநின்றவர் திரு. கதிர் துரைசிங்கம் அவர்கள். ஐயா அவர்களிடமிருந்து "சோமகாந்தம்" என்ற அவரின் அகவை அறுபது விழாமலரை திரு. கதிர் துரைசிங்கம் அவர்கள் மூலம் வாங்கிப் படித்தேன். பிரமிப்படைந்தேன். அறிஞர்கள், பேராளர்கள் மத்தியில் இவ்வளவு மதிப்புப் பெற்றவரா இவர் என வியந்தேன்.

இத்தமிழ் இலக்கியத் தொண்டர்களை நேரில் சந்தித்துப் பேச வேண்டும் என்ற ஆவல் மேலோங்கியது. கிடைத்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி நானும் எனது மனைவியும் ஏஜாக்ஸ் என்னும் நகரிலிருந்து இவர்கள் தமது பிள்ளைகளுடன் தங்கியிருந்த பிரம்ரன் என்னும் நகருக்குச் சென்று இவர்களுடன் பிரத்தியேக சந்திப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டோம். அந்தச் சந்திப்பில் நாம் உரையாடிய மனிதநேயம், தமிழ் இலக்கியம் போன்ற விடயங்கள் மனதில் நிலைத்து நிற்கின்றன.

ஒருவரை அவர் வாழும் போதே பாராட்ட வேண்டும் என்பர் ஒரு சாரர்; மனிதன் பாராட்டப்படக்கூடாது, மாறாக அவன் சாதனைகள் மட்டுமே பாராட்டப்படவேண்டும் என மறுசாரர் கனடாவில் கருத்துக் கொண்டுள்ளனர். சாதனை படைக்காதவர்களை சாதனை படைத்தவர்களாகப் பாராட்டக் கூடாது. ஆனால், சாதனை படைக்கப்படும் பொழுது சாதனைகளுடன் சாதனை படைத்தவர்களும் பாராட்டப்பட வேண்டும் என்ற மூன்றாம் கருத்தைக் கொண்டவன் நான். இந்த எனது கருத்திற்கமைய திரு. திருமதி சோமகாந்தன் அவர்கள் இலக்கியத் தம்பதிகளாக, தமிழ் இலக்கியத்தில் படைக்கும் சாதனைகளுக்காக அவர்களின் சாதனைகளும் பாராட்டப்பட வேண்டும்; அவர்களும் பாராட்டப்படவேண்டும்.

தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் புதியபடைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்ற அவசியத்தை திரு. திருமதி சோமகாந்தன் அவர்கள் நன்கு உணர்ந்துள்ளார்கள். புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் இலக்கிய ஆர்வம் காட்டுபவர்களை இனம் கண்டு அவர்களின் வளர்ச்சியில் இவர்கள் இருவரும் ஆர்வம் காட்டுவது தெட்டத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் தமிழ் இலக்கியவாதிகள் இலங்கை செல்லும் வேளைகளில் அவர்களைக்கொளவித்து அவர்ளின் சிறப்புகளைத் தாயக மக்களுக்கும் எடுத்துக் கூறுவதில் இத்தம்பதியர் காட்டும் அக்கறை மகத்தானது. இது போன்ற இவர்களது செயற்பாடுகள் இவர்கள் பெற்றுள்ள உள்ளொளியின் வெளிக்காட்டுதலாக எனக்குத் தென்படுகின்றது.

திரு.திருமதி சோமகாந்தன் அவர்களின் தமிழ் இலக்கியத் தொண்டு பல்லாண்டுகள் தொடரவும் அவர்கள் நிறைவான வாழ்வு வாழவும் இறைவனை இறைஞ்சி வேண்டுகிறேன்.

மனுவல் யேசுதாசன்

சட்டத்தரணி, கனடா

வந்தார்; வென்றார்!

கனடா வாழ் ஈழத் தமிழர்கள் இலங்கையில் இருக்கும் எம்மவர் பலரை ஊடகங்கள், ஆலயங்கள், சங்கங்கள் போன்ற அமைப்புகள் மூலமும் தனியாகவும் வரவழைத்து கௌரவித்திருக்கிறார்கள். "உதயன்" பத்திரிகையின் 2004 ஆண்டு விழாவிற்கு இலக்கியத் தம்பதியராக வருகை தந்தவர்கள் திரு. திருமதி சோமகாந்தன். உதயன் விழாக் குழுவில் பணியாற்றிய எனக்கு இத்தம்பதியினருடன் நெருக்கமாகப் பழகும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டபோது திரு. நா.சோமகாந்தன் மகாஜனக் கல்லூரியில் H.S.C 11ல் 1954ல் படித்த பொழுது நான் Iல் இருந்த நினைவுகளை இரை மீட்டோம்.

விழாவுக்குச் சிறப்பு விருந்தினராக வந்து சிறப்பித்த தம்பதியர் விழா முடிந்ததும் இலங்கை திரும்பாமல், நான்கு மாத காலம் இங்கு அவர்களின் பிள்ளைகளுடன் தங்கியிருந்தார்கள். இந்தக் காலத்தில் இலக்கியச் சொற்பொழிவு, சமயச் சொற்பொழிவு, கலந்துரையாடல்கள் எனப் பல்வேறு பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். மகாஜனக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்க ஒன்று கூடலில் திரு சோமகாந்தன் விருந்தினராகக் கலந்துரையாற்றினார்.

திரு.சோமகாந்தன் இங்கு வாழும் இலக்கிய ஆர்வலர்களுடன் இணைந்து இலங்கைக்கும் கனடாவுக்கும் இடையிலான இலக்கியப் பாலம் அமைத்துள்ளார். "ஈழத்துச் சோமு" என வாய் இனிக்க அழைக்கப்படும் சோமகாந்தன் இங்கிருந்த காலத்தில் ரொறன்டோ எங்கும் சென்றதுடன், ஒற்றாவா, மொன்றியால் ஆகிய நகரங்களுக்கும் சென்று வந்தார். சென்ற இடமெல்லாம் பயனுள்ள பல தகவல்களைச் சேகரித்துக் கொண்டார்.

இங்கு விருந்தாளிகளாக அழைக்கப்படுவோர் யாவரும் அழைத்த அமைப்புக்கும், இந்த நாட்டுக்கும் விசுவாசம் மிக்கவராய் இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமோ கடப்பாடோ இல்லை. சோமு கொஞ்சம் வித்தியாசமானவர். வந்தார்; இங்கு நின்றார்; மனங்களை வென்றார். அங்கு சென்றார். ஆனால் இன்னமும் இங்கு நிற்கிறார் என்பேன். அங்குள்ள சிறப்புகளை இங்கு எடுத்துக்கூறிய அதே நடு நிலமையுடன்

இங்கு கண்ட அத்தனை சிறப்புகளையும், அவர் அங்கு சென்று மனத்துணிவுடன் கூறத் தவறவில்லை.

அவர் "கனடாவில் 16 வாரங்கள்" கட்டுரையை தொடர்ச்சியாக வாராவாரம் "வீரகேசரி" பத்திரிகையில் கனடாவின் அரசியல், பொருளாதாரம், வளங்கள், தமிழர்களின் வாழ்க்கை முதலியவற்றை விபரமாகவும், சுவாரஸ்யமாகவும் எழுதி அங்கும் இங்கும் பாராட்டுப் பெற்றார். இங்குள்ளவர்கள் கூட அவர் கட்டுரை மூலம் கனடாவைப் பற்றி பல விபரங்களைத் தெரிந்து கொண்டார்கள் என்பது மிகையான கூற்றல்ல. இத்தொடர் இப்போது நூல் வடிவம் பெற்று எல்லோர்க்கைகளிலும் தவழ வநுகிறது. அதை அள்ளி அணைப்பவர் எல்லோருக்கும் இன்பம் கிட்டும் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா?

'கலைச்சுடர்' கதிர். துரைசிங்கம்
ஸ்காபரோ. கனடா

பயனுள்ள பல்வேறு செய்திகளைச் சொல்லும் நூல்

நமது வரலாற்றில் புலப் பெயர்வு என்பது மிக முக்கியமானதொரு அத்தியாயமாகும். எம்மவர்களில் ஏறக்குறைய ஐந்தில் ஒருவர் புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இவர்கள் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகள், இந்தியா, வட அமெரிக்கா, மேற்கு ஐரோப்பா, அவுஸ்திரேலியா நியூசிலாந்து என வட துருவ நாடுகள் முதல் தென்துருவநாடுகள் ஈறாக, உலகின் பலபாகங்களிலும் பரவிக் காணப்படுகின்றனர். இவர்களில் வளர்ச்சியடைந்த மேற்குலக நாடுகளில் வாழ்பவர்கள் தனித்துவத் தன்மை கொண்டவர்களாகவும் நமது அரசியல், பொருளாதாரம், கலாச்சாரம் போன்ற பல்தரப்பட்ட விடயங்களில் பல வழிகளில் செல்வாக்குச் செலுத்துபவர்களாகவும் உள்ளனர். உதாரணமாக, இன்று நம்மவர்கள் பலர் புலம் பெயர்ந்தவர்கள் அனுப்பும் பணத்தினை நம்பி வாழ்பவர்களாக உள்ளனர்.

புலப்பெயர்வு என்பது பொதுவாக சாதாரணமானதொன்றாக நோக்கப்படும் நிலைதான் நம்மிடையே காணப்படுகின்றது. புலம்-பெயர்ந்தவர்கள் பொருளாதார வளர்ச்சியடைந்த மேற்கு நாடுகளில் நம்மவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள், புலப்பெயர்வினால் ஏற்பட்டுள்ள பாதக விளைவுகள் பற்றிய செய்திகள் மாறிவரும் கருத்துக்களுக்கிடையே வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன.

இவ்வாறானதொரு பினபுலத்தில் புலம் பெயர் நாடுகளில் நம்மவர்களின் வாழ்வு முறையினை நன்கு விளங்கிக்கொள்வது மிக அவசியமாகின்றது. இவ்வாறு விளங்கிக் கொள்ளல் என்பது வெறுமனே புலம் பெயர் வாழ்வினை உரிய முறையில் புரிந்து கொண்டு நமது அபிப்பிராயங்களைச் சீர்படுத்திக் கொள்வதற்கு மட்டுமல்லாது, நமது வாழ்க்கையினை சரியான முறையில் திட்டமிட்டுக் கொள்வதற்கும் அவசியமானதாகும். குறிப்பாக புலம் பெயர்ந்தவர்களின் பணத்தினை பெற்று வாழ்பவர்கள் தாம் அவர்கள் அனுப்பும் பணத்தினை உரிய முறையில் செலவு செய்கின்றோமா என்ற கேள்வியினை தம்மைத்தாமே கேட்டுக் கொள்வதற்கும், தமக்கு தற்போது போன்று வெளிநாட்டுப்

பணமானது எதிர்காலத்தில் தொடர்ந்து கிடைக்குமா என்று சீர்தூக்கிப் பார்த்து அது தொடர்பில் உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் அவசியமானதாகும்.

இந்த வகையில் புலம் பெயர் வாழ்வினை சரியாகப் புரிந்து கொண்டு செயற்படுவதற்கு திரு. என். சோமகாந்தன் அவர்களின் இந்நூல் உதவுவதனூடே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இந்நூல் ஒரு வெறுமப் பயணக் கட்டுரையல்ல. சொந்த நாட்டில் இருந்து பல்லாயிரம் மைல்களுக்கப்பால் முற்றிலும் வேறுபட்ட சமூக, பொருளாதார, வெப்பதட்ப சூழலில் உள்ள நாடொன்றில் தமது தனித்துவத் தன்மைகளை இழக்காமல் வாழ முற்படும் மக்களைப் பற்றியது.

புலம் பெயர்ந்த நம்மவர்களில் அதிகமானவர்கள் வாழும் நாடாகக் கனடா விளங்குகின்றது. இந்நாட்டில் நம்மவர்களது வாழ்க்கை தொடர்பிலான பல்வேறுபட்ட விடயங்களை நூலில் ஆசிரியர் தந்துள்ளார்.

ஆர்வமுடன் வாசிக்கத் தூண்டும் வகையில் ஒரு கதை சொல்லும் பாணியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்நூலில் பல்வேறு கருத்துக்கள் செறிந்த கனதியான விடயங்கள் அடங்கியுள்ளன. திரு. சோமகாந்தன் அவர்களின் எழுத்தாற்றலும், கடந்தகாலம் மற்றும் நிகழ்காலம் தொடர்பில் அவருக்கு இருக்கும் பரந்த அறிவும் நூலுக்கு மெருகேற்றுவதாக உள்ளன. நூலில் விபரிக்கப்பட்டுள்ள தகவல்கள் மற்றும் உரையாடல்களினூடே பல்வேறு செய்திகள் சொல்லப்படுகின்றன. இச்செய்திகளை நூலை வாசிப்பவர்கள் சரியாகப் புரிந்து கொண்டு புலம் பெயர்வின் நன்மைகளை உரிய முறையில் அடைந்து கொள்ளவும் அதன் தீமைகளை தவிர்த்துக் கொள்ளவும் உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். நூலாசிரியருக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

என்.சிறிரஞ்சன்

முகாமைத்துவ விரிவுரையாளர்

கொழும்பு - 06

என்னுரை

இந்நூலின் முகவுரை, அணிந்துரை, மற்றும் பாராட்டுரைகளில் இந்நூலைப் பற்றியும், இதனை எழுதுவதற்குரிய எனது தகைமைகளைப் பற்றியும், எழுத்துத்துறையிலும் இலக்கியத்திலும் நன்கு அனுபவம் பெற்ற அறிஞர் பெருமக்கள் கூறியிருப்பவற்றிற்கு மேலதிகமாக நான் எழுதுவது அவசியமில்லை எனக்கருதுகின்றேன்.

கனடா "உதயன்" பத்திரிகை 2004 ம் ஆண்டில் கொண்டாடிய அதன் எட்டாவது ஆண்டு விழாவில் பங்கேற்குமாறு அப்பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் திரு. ஆர்.என். லோகேந்திரலிங்கம், என்னையும் எனது துணைவியையும் அழைத்து, அதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்து தந்தமையே இந்நூல் உருவாவதற்கான வித்தாக அமைந்தது.

சில மாசங்கள் அந்நாட்டில் தங்கியிருந்த பின்னர், தாயகம் திரும்பிய போது, எனது பயணத்தைப்பற்றியும், நான் பெற்ற அனுபவங்களைப் பற்றியும், அந்நாட்டிற்குப் புலம் பெயர்ந்து அந்நியச் சூழலில் வாழும் ஈழத்தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறைகளைப் பற்றிய எனது அவதானிப்புகளையும், பத்திரிகையில் வெளியிடுவதற்காக விரிவாக எழுதித்தருமாறு, 'வீரகேசரி' பிரதம ஆசிரியர் திரு. வி.தேவராஜ் என்னைத் தூண்டியதன் காரணமாகவே, எனது பயணக்கட்டுரைத் தொடர் 'வீரகேசரி' வாரவெளியீட்டில் ஏழு மாசங்களுக்கும் கூடுதலாக விரிந்தது.

நான் எழுதிய தொடர் பற்றி, அது வெளிவந்து கொண்டிருந்த காலத்தில், நேரிலும், தொலைபேசி, கடிதங்கள் மூலமாகவும், உள்ளூரிலும், வெளிநாடுகளிலுமுள்ள வாசகர்கள் தெரிவித்த பாராட்டுகள் அளவிலாதவை; அவை எனக்கு ஊக்க சக்தியாக இருந்தன.

இந்நூலினை அழகிய முறையில் நூலுருவாக்குவதில் மிகவும் அக்கறை எடுத்துக் கொண்ட 'குமரன் புத்தக இல்லம்' அதிபர் திரு.

க. குமரன் அவர்கட்கும், பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை அதிபர் திரு. ஆர்.பி. ஸ்ரீதர்சிங் அவர்கட்கும் எனது நெஞ்சார்ந்த அன்பையும் நன்றியையும் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியுறுகின்றேன்.

ஏற்கெனவே வெளிவந்த எனது நூல்களிற் பல, இரண்டாம் பதிப்பு வெளியிடப்படும் அளவுக்கு வாசகரிடம் பெருவரவேற்பைப் பெற்றவை. அவ்வாறான ஆதரவும் வரவேற்பும் இந்நூலுக்கும் கிடைக்கும் என்பது எனது எதிர்பார்ப்பு ; நம்பிக்கை.

நா. சோமகாந்தன்
215 ஜீ 1/1. பார்க் வீதி.
கொழும்பு — 05

04—12—2005

சிரிக்கும் கோடையில் சிலிர்க்கும் பனி நாடு

ஆயத்தம்; ஆரம்பம்; பற...

இலண்டன் ஹீத்ரா விமான நிலையத்திலிருந்து சுமார் முந்நூறு பயணிகளைச் சமந்து கொண்டு அந்த பிரிட்டிஷ் ஏயர் வேய்ஸ் 0099 விமானம் மேலே கிளம்பி 35 ஆயிரம் அடி உயரத்தில் வேகமாகப் பறந்து கொண்டிருந்தது.

அதில் எத்தனை வகையான பயணிகள் - கட்டையும், நெடுவலுமான வெள்ளையர்கள், யூதர்கள், ஜெர்மனியர்கள், பருத்த உடலும் உயரமுமான கறுப்பினத்தவர்கள், ஆண்கள் - பெண்கள், வாலிபர்கள், முதியோர்கள், குழந்தைகள் - சிலர் படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பலர் முன்னாலுள்ள இருக்கையின் பின்புறம் அமைந்திருந்த தொலைக்காட்சியில் தமக்குப் பிடித்தமான அலைவரிசையில் நிகழ்ச்சிகளை பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். வேறு சிலர் அயர்ந்து உறங்கி... பாவம் பயண அலுப்பு அவர்களுக்கு!

கனடாவில் 'சம்மர்' (கோடை) தொடங்கியிருந்ததால், சுற்றுலாவுக்குச் செல்லும் உல்லாசப் பயணிகள், விடுமுறையைக் கழிக்கச் செல்வோர் தமது குடும்ப உறவுகளுடன் சேர்ச் செல்வோர், வர்த்தகத்துக்காகச் செல்லும் தொழிலதிபர்கள் எனப் பலதரப்பட்ட நோக்கங்களைக் கொண்டவர்கள் அதில் பயணித்தனர்.

குடும்பமாக வந்தவர்களும் நண்பர்களும் குதூகலமாக சம்பாரஷித்துக் கொண்டிருந்தனர். ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, டொச், ஸ்பானிஷ் என அங்கு பல மொழிகள் ஒலித்தன. ஆனால் தென்கிழக்காசிய மொழிகளில் எதுவும் என் காதில் விழவில்லை. விமானம் கனடா ரொறன்ரோ சர்வதேச விமான நிலையத்தை நோக்கி வேகமாகப் பறந்து கொண்டிருந்தது.

விமான உபசரிப்புப் பெண் - முப்பத்தைந்து வயதையும் கடந்தவள் போலும் என்பதை அவளின் ஒட்டிய கன்னங்களும் பருத்த இடைகளும்

வெளிப்படுத்தின. கோப்பி, தேநீர், பழச்சாறு, குடியானங்கள் அடங்கிய, சிறு சக்கர வண்டியைத் தள்ளிக் கொண்டு வந்து, ஒவ்வொரு பயணியின் முன்னாலுள்ள சிறிய மேசையில் எடுத்து வைத்தாள். அவளைத் தொடர்ந்து வந்த அடுத்த உபசரிப்புப் பெண் சைவமா, அசைவமா என விசாரித்து உரிய உணவுப் பொதியை அச்சிறிய மேசை மீது வைத்தாள்.

மனிதர்கள் வெவ்வேறு இனங்களைச் சார்ந்தவர்களாயிருந்த போதும் பசி, தாகம், தூக்கம், இயற்கை உபாதை போன்றவை எல்லோருக்கும் பொதுவானவையே.

குடிப்பழக்கமுள்ளவர்கள் அதைச்சுவைத்துக் கொண்டிருக்க, ஏனையவர்கள் உணவுப் பொதியை விரித்து உண்ணத் துவங்கினார்கள். அந்தப் பனிப்பெண் மீண்டும் வந்து மேலும் ஏதாவது வேண்டுமா என விசாரித்தாள். வெள்ளைத் தோலர்களிடம் அடிக்கடி வந்து அக்கறையுடன் விசாரித்த அவளின் செயல், ஏனையவர்களை நிறம் காரணமாக புறக்கணிக்கும் மேலை நாட்டினரின் மனோபாவம் இன்னும் மறைந்து போகவில்லை என்பதை வெளிப்படுத்துவதாக இருந்தது. அருகில் இருந்த என் மனைவியைத் திரும்பிப் பார்த்தேன். இரண்டொரு பாண் துண்டுகளைச் சாப்பிட்டுவிட்டு, பச்சைக் காய்கறித் துண்டுகளை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு அப்பிள் ஜுஸை உறிஞ்சிக் கொண்டிருந்தார்.

இலங்கை நேரப்படி காலை 6.30 க்குப் புறப்பட்ட ஏயர் லங்கா 505 விமானம் லண்டன் நேரப்படி பகல் 1.30 க்குத் தான் அன்று சென்றடைந்தது. 12 மணித்தியாலப் பயணம். ஆனாலும் பெரிதாகச் சோர்வு தெரியவில்லை. எங்கள் நாட்டு விமான உபசரிப்புப் பெண்களின் சுறுசுறுப்பு, கம்பீரம், இளமைக் கவர்ச்சி, பணிவு, பவ்வியமான உபசரிப்புகளுக்கு முன்னால், ஏனையவர்கள் இரண்டாம் இடத்துக்கும் அப்பால் தள்ளப்பட வேண்டியவர்கள் என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

நாம் லண்டன் ஹீத்ரா விமான நிலையத்தில் இறங்கி ரொறன்ரோ செல்லும் பிரிட்டிஷ் ஏயர் வேய்ஸ் விமானத்தில் ஏறுவதற்கு ஒரு மணித்தியாலம் தான் இடைவேளை இருந்தது. விமான நிலையத்தில் பயணிகளுக்கு உதவும் கடமையிலிருந்த அந்த தடித்த ஆபிரிக்க கறுப்பினப் பெண் எமது அவசரத்தை உணர்ந்து கொண்டு சுறுசுறுப்பாக அந்த பிரிட்டிஷ் ஏயர் வேய்ஸ் விமானத்தின் அருகில் எம்மைக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும் வகையிலான ஏற்பாடுகளுக்காக தொலைபேசியை மாறிமாறிச் சுழற்ற, கூடாரமில்லாத குறுக்கே இருவருக்கான இருக்கைகள் பொருந்திய சதுரமான சிறிய வாகனத்தை இயக்கிக் கொண்டு ஒரு வெள்ளைக்காரப் பெண் புன்சிரிப்புடன் எம்முன் நிறுத்திவிட்டு, அதில் ஏறிக்கொள்ளுமாறு கூறினாள். சிற்றாழியராக இருந்தாலும் மகிழ்ச்சியும் சிரிப்பும் பாட்டுமாக அவள் அவ்வாகனத்தை ஓட்டிச் சென்றதும் அவளின் பணிவும் பரிவும் என் மனைதைக் கவர்ந்தது. இனத்திலோ, நிறத்திலோ பெரிதாக ஒன்றுமில்லை. ஒவ்வொருவரிடமிருக்கும் மனிதநேயம் தான் உயர்ந்தது.

பிரிட்டிஷ் ஏயர் வேய்ஸ் விமானத்தின் இருக்கைகளும் ஏயர் லங்கா விமானம் போல நெருக்கமாகவே அமைந்திருந்தன.

எனது மனைவி தொடர்ந்து 17 மணித்தியாலப் பயணத்தால் சோர்ந்து போய் உறங்கிக் கொண்டிருந்தார். இன்னும், ரொறண்டோ சென்றடைய நான்கு ஐந்து மணித்தியாலங்கள் எடுக்கும். ஒரே இடத்தில் உட்கார்ந்திருந்ததால், உடம்பு அசதியாகவிருந்தது. மெல்ல எழுந்து விமானத்தின் உள்ளே இருக்கைகளின் இரு பக்கமும் உள்ள சிறிய நடைபாதையால் ஒரு சற்று உலாவி வந்து எனது இருக்கையில் உட்கார்ந்து கொண்டேன். அந்த நடை முழங்கால்களுக்கு இதமாக இருந்தது.

கனடா, நிலப்பரப்பில் உலகத்திலேயே இரண்டாவது பெரிய நாடு. அமெரிக்கக் கண்டத்தின் வடபுறமாக உள்ள அந்நாட்டின் விஸ்தீரணம் 38 1/2 இலட்சம் சதுர மைல். அதன் எல்லைகளாக வடக்கே ஆர்க்டிக் சமுத்திரமும், கிழக்கே அத்லாந்திக் சமுத்திரமும், மேற்கே பசுபிக் சமுத்திரமும், தெற்கே அமெரிக்காவும் அமைந்துள்ளன. வடக்கே கற்குன்றுகள், பனிப்படலஞ் சூழ்ந்த காடுகள், கடுங்குளிர் காரணமாக சுமார் 70 சதவீதமான தரைப் பகுதியில் மக்கள் வசிக்க முடியாது. எஞ்சிய 30 சதவீதமான நிலத்தில் மூன்று கோடி மக்கள் வசிக்கிறார்கள். காடுகள், களனிகள், நதிகள், நீர்வீழ்ச்சிகள், தொழிற்சாலைகள் முதலியவற்றின் செழிப்புகளின் காரணமாக மட்டும் பொன்விளையும் நாடு என அது சிறப்பித்துக் கூறப்படுவதில்லை. நிஜமாகவே அந்நாட்டின் கியூபெக், ஒன்ராறியோ மாகாணங்களிலும், யுகோன் பிரதேசத்திலும் தங்கம், வைரம், யுரேனியம், வெள்ளி மற்றும் பெறுமதி மிக்க கனிமப் பொருட்களைப் பெறுவதற்கான சுரங்கங்கள் பல இயங்குகின்றன. அமெரிக்காவை அண்டிய தெற்குப் பகுதி நகரங்களிலேயே மக்கள் செறிந்து வாழ்கின்றனர்.

1500 வருடங்களுக்கு முன் அங்கு வேட்டையாடுவதற்காக குடியேறிய சைபீரிய பூர்வ குடியினர் பலவகையினர். அவர்கள் பேய், பிசாசு முதலியவற்றில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் என்பதால் இயற்கையுடன் தம்மை இணைத்துக் கொண்டனர். அவர்களின் பிற்சந்ததியினர் சுமார் 8 லட்சம் பேர் அங்கு இன்னும் தம் நம்பிக்கைகளைப் பின்பற்றி வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களே அங்கு முதலாவது தேசிய இனம், இனுயிட், மீட்டிஸ் என்னும் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

கனடாவின் செல்வ வளத்தைப் பயன்படுத்தி தமது வணிகத்தைப் பெருக்குவதற்காக 15ம் நூற்றாண்டில் பிரெஞ்சுக்காரரும் பிரித்தானியர்களும் அங்கு குடியேறினர். பிரெஞ்சுக்காரர்கள் கியூபெக்கில் குடியேறினர். அமெரிக்காவை அண்மித்த பகுதிகளில் ஐரோப்பியர்கள் குடியேறினர். 1750 இல் பிரித்தானியப் படைகளும் பிரெஞ்சுப் படைகளும் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்காக மேற்கொண்ட 10 ஆண்டு காலச்

சண்டையில் 1759 இல் பிரித்தானியர்கள் வெற்றி பெற்றனர். பிரித்தானியரின் ஆளுகைக்குள் வந்த பின்னர், அது 1867 இல், பிரிட்டிஷ் சக்கராதிபத்தியத்தின் டொமியன் அந்தஸ்துள்ள நாடாகியது.

இப்போது கனடா சுதந்திர நாடாக விளங்குகின்ற போதிலும், பிரித்தானிய மகாராணியை பெயளரவில் தலைவியாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. தற்போது சுமார் நூற்றி அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட சிறுபான்மை இன மக்கள் சமஉரிமையுள்ளவர்களாக அங்கு வாழ்கின்றனர். பல பண்பாடுகளையும் வரவேற்று வேறுபாடு காட்டாமல் வந்தாரை வரவேற்று வாழ்க்கை அமைத்துக் கொடுக்கும் உலகுக்கே உதாரணமான வளமான நாடு கனடா. அதன் பரந்து செழித்த மூல வளங்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதற்கு பயிற்சிமிக்க ஆளணிகள் மேலும் அங்கு அவசியப்படுகிறது. இவற்றை கனடா புறப்படுவதற்கு முன்னர் அந்நாட்டைப் பற்றிய நூலொன்றில் நான் வாசித்து அறிந்து வைத்திருந்தேன்.

"ரொறன்டோ சென்றடைய இன்னும் எத்தனை மணிநேரம் இருக்காம்?" பயண அலுப்போடு என் மனைவி என்னிடம் விசாரித்தார்.

"இன்னும் இரண்டு மணித்தியாலத்துக்கும் கூடுதலாக எடுக்குமாம்" நான் சற்று நேரத்துக்கு முன்னர் விசாரித்து அறிந்ததை அலுப்பாகக் கூறிவிட்டு சாய்ந்து கண்களை மூடிக்கொண்டேன். நித்திரை வரவில்லை. மனதில் பின்னோக்கிப் பல நினைவலைகள் எழுந்தடித்தன.

கடந்த பல வருடங்களாக என் புதல்வர்கள், "அம்மாவும் நீங்களும் ஒரு தடவை வந்து கனடாவைப் பார்த்து விட்டுப் போங்கள்" என அடிக்கடி என்னை அழைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"ஆகட்டும் பார்ப்போம்" என தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் வருடத்துக்கு ஒருமுறை மாறி மாறி வந்து எம்மைப் பார்த்துக் கொண்டு சென்றார்கள். ஆனால் சென்ற சில வருடங்களாக கொழும்பும் சென்னை அப்பல்லோ மருத்துவமனையும் என அடிக்கடி மாறி மாறி வாசஞ் செய்ய நேரிட்டதால், கனடாப் பயணத்துக்கு என் உடல்நிலை ஈடுகொடுக்குமா என்ற அச்சதால் அந்த ஆசையைக் கைவிட்டு விட்டு, தினமும் மூன்று வேளை மருந்துக் குளிசைகளை விழுங்கிக் கொண்டு, ஓய்வு என்ற பெயரில் நானும் சாய்மனைக் கதிரையும் என்றளவிலாகி-விட்டது. இலக்கியக் கூட்டங்கள், எழுத்தாளர் சந்திப்புகள், பொது நிகழ்ச்சிகள் போன்றவை என்னைப் பொறுத்தவரை பழங்கதைகளாகியிருந்தன.

சென்ற ஆண்டு இறுதிப்பகுதியில் பல அன்பளிப்பு பொருள்களுடன் கம்பீரமான அந்த இளைஞர் என்னைப்பார்க்க வந்த போது எனக்கு ஆச்சரியமும் மகிழ்ச்சியுமாக இருந்தது. தமிழ் மொழிப்பற்று, இன உணர்வு, இலக்கியத் தாகம், எதனையும் சாதிக்கும் துணிவு மிக்கவராக இரு

தசாப்தங்களுக்கு முன் யாழ்ப்பாணத்தில் என்னுடன் பழகிய திரு. ஆர்.என்.லோகேந்திரலிங்கம், கனடாவில் ஒன்பது ஆண்டுகளாக முன்னணி வார்ப்பத்திரிகையாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் "உதயன்" பத்திரிகையின் நிர்வாகியாக, பிரதம ஆசிரியராக பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பவர் என் வீட்டுக்கு வந்து அன்புடன் அளவளாவிக்கொண்டிருந்தார்.

அவர் கொண்டு வந்திருந்த "உதயன்" இதழ்களைப் புரட்டிப் பார்த்தேன். வண்ணமுகப்புப் பக்கம், நேர்த்தியான பக்கவடிவமைப்பு, உள்ளடக்கம் என்பன சிறப்பாக இருந்தன. அந்நிய நாட்டில் இப்படியும் ஒரு சாதனையா என வியந்து போனேன்.

திரு. லோகேந்திரலிங்கம் எதனையும் சாதிக்கக் கூடியவர் என்பதை எண்பதுகளின் மையப்பகுதிலேயே நான் உணர்ந்திருந்தேன். அப்போது நான் யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியில் சில ஆண்டுகள் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். அவர் ஊர்காவற்துறைத் தொகுதியிலுள்ள உள்ளாட்சி மன்றங்களின் மின்துறை மேலாளராகப் பணியிலிருந்தார். உத்தியோகம் காரணமாக உள்ளூராட்சித் திணைக்கள ஆணையாளருடன் கலந்தாலோசனை செய்வதற்காக அடிக்கடி வந்த போதெல்லாம், அவர் என்னுடன் மணித்தியாலக்கணக்கில் இலக்கியம் பற்றி உரையாடிச் செல்வது வழக்கம். அவர் கவிதை, சிறுகதை என எழுதிக் கொண்டிருந்ததுமல்லாமல், யாழ்ப்பாணத்துக்கு இடமாற்றலாகி வருவதற்கு முன் கிழக்கிலங்கையில் இருந்து வெளிவந்த "கீற்று" என்றொரு இதழையும் சில இலக்கியவாதிகளுடன் இணைந்து நடத்தியவர். ஒரு நாள் திடீரென, "மாற்று" என்னும் பெயரில் சஞ்சிகை ஒன்றை வெளியிட இருப்பதாகவும் அதன் வெளியீட்டு விழாவில் நான் உரையாற்ற வேண்டும் எனவும் அழைத்தார். அப்போது சமாதானப்படாத என்ற பெயரில் தமிழர் தாயகப் பகுதிகளில் நிலை கொண்டிருந்த இந்திய இராணுவம் மூலை முடுக்கு, சந்து பொந்தெங்கும் புலி வேட்டை ஆடிக் கொண்டிருந்தது. நான்கு பேர் கூடி நின்று கதைத்தாலே கேட்டுக் கேள்வியின்றி அள்ளிக் கொண்டு போய் அடித்து உதைத்து கொடுமைப்படுத்தினார்கள். அந்நிலைமையில் புதிய சஞ்சிகை, அதற்கு வெளியீட்டு விழா! ஐ.பி.கே.எப் கண்களில் மண்ணைத்தூவி விட்டு, குறிப்பிட்ட தினத்தில் அதை நல்லூர் திவ்ய ஜீவன சங்கத்தில் நிகழ்த்திய துணிச்சல் பேர்வழி தான் இந்த லோகேந்திரலிங்கம்!

விமானக்குண்டு வீச்சுகளின் அகோரத்தினால் நான் இடம் பெயர், இராணுவ அடமூழேயிங் காரணமாக அவர் குடும்பத்தினருடன் புலம் பெயர்ந்ததால் எம் இருவருக்குமிடையில் தொடர்பு அறுந்து போய்விட்டது.

அதே களையான முகம், கம்பீரமான மீசை, ஆழ்ந்து அவதானிக்கும் கூர்மையான கண்கள், அறிவு அனுபவ விசாலத்தை எடுத்துக்காட்டும் பரந்த நெற்றி, இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும்

மாறாத இளமைத் தோற்றம். இனிமையும் நட்பும் கலந்த உரையாடல்.

"உதயனி"ன் எட்டாவது ஆண்டு விழாவை 2004 மே முதல் வாரத்தில் நடத்தவுள்ளோம். உங்களையும் உங்கள் துணைவியாரையும் இலக்கியத்தம்பதியராக அழைப்பதென தீர்மானித்திருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டிலிருந்து பத்மஜீ மனோரமாவும் பங்கு பற்றுக்கிறார். விசா மற்றும் பயண ஒழுங்குகளுக்கு நான் ஏற்பாடு செய்வேன். நீங்கள் இருவரும் விழாவுக்கு வருகிறீர்கள்" மறுத்து பதில் கூற முடியாதபடி அன்புரிமையுடன் உறுதியாக திரு. லோகேந்திரலிங்கம் கூறிய போது. சரி எனச் சொல்வதைத்தவிர வேறு வழி எதுவும் எனக்கு அப்போது தெரியவில்லை.

சித்திரைப் பிறப்பன்று நள்ளிரவு என்னைத் தொலைபேசி எழுப்பியது.

"லோகேந்திரலிங்கம் பேசுகிறேன். புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள். இங்கே விழாவுக்கான நிகழ்ச்சி நிரல்தயாராகி விட்டது. பிரசாரத்தையும் ஆரம்பித்து விட்டோம். முதல் நாள் விழாவில் உங்கள் துணைவியாரின் உரை, இரண்டாம் நாள் நீங்கள் உரையாற்றுகிறீர்கள். விசாவுக்கான ஆவணங்களை உங்கள் மகன் சக்தியிடம் கொடுத்து "சுறியர்" இல் அனுப்புமாறு கூறியுள்ளேன். விசா எடுப்பதில் பிரச்சனை எதுவும் இருக்காது. எப்போது புறப்படுகிறீர்கள் என்ற விபரத்தை தெரிவியுங்கள். விமான நிலையத்துக்கு வருகிறோம். கொஞ்சம் பொறுங்கள். உங்கள் நண்பர் சிவயோகபதி அவர்களும் இங்கிருக்கிறார். அவரும் கதைக்க வேண்டுமாம்"

திரு. சிவயோகபதி, யோகர் சுவாமிகளின் நெருங்கிய சீடராக விளங்கி சுவாமிகளின் ஆன்மீகப் பணிகளுக்கு தேவையான அனைத்தையும் தமது செலவில் பொறுப்பேற்று நிறைவேற்றிய வட்டுக் கோட்டை ஓவசியர் தில்லையம்பலத்தின் புதல்வர். கனடாவில் முன்னணித் தொழிலதிபராக விளங்குவதுடன் தமிழ் வர்த்தகர் சம்மேளனத்தின் இயக்குனர் சபை உறுப்பினராகவும் இருப்பவர். இறை பக்தியுடன், கலை இலக்கியப் பற்றும் மிக்க பண்பாளர். கனடாவிலும் சிவதொண்டன் நிலையமொன்றை நிறுவி. யோகர் சுவாமிகளின் நற்சிந்தனைகளைப் பரப்பிவருபவர். அவ்வப்போது அவர் கொழும்புக்கு வரும் வேளைகளில் எம்மைச் சந்திக்கத் தவறுவதில்லை.

"ஐயா நீங்களுள் அம்மாவும் இங்கு வருவதை மிக ஆவலாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பல நண்பர்கள் பெருவரவேற்புத் தரக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் இங்கே நிற்கும் காலத்தில் பல நிகழ்ச்சிகளுக்கும் ஏற்பாடு நடைபெறுகிறது" என திரு. சிவயோகபதி மகிழ்ச்சியுடன் உற்சாகப்படுத்தினார்.

அன்றிரவு எனக்கு உறக்கம் வரவில்லை. சந்தோஷத்தையும் மீறிக் கொண்டு அச்சம் என் மனதை அலைக்கழித்தது. சுமார் 24 மணித்தியால நீண்ட பயணத்துக்கு என் உடம்பு ஒத்துழைக்குமா என்பதே அச்சத்-

துக்கான காரணம்.

மறுநாள் காலையில் மகன்மாரின் தொலைபேசி அழைப்புகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வந்து கொண்டிருந்தன.

"அப்பா! நீங்களும் அம்மாவும் கனடாவுக்கு உதயன் விழாவுக்கு வர இருக்கும் செய்தியை டி.வி, ரேடியோ, பேப்பர்கள் அடிக்கடி விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. கண்ணா, ஜே, ரஞ்சி அக்கா, கீதா அக்கா எல்லோருக்கும் பெரிய புளுகம். லோகன் அங்கின் தந்த விசாவுக்கான கடிதங்களை இன்று பகல் கூறியர் தபாலில் அனுப்பி விட்டேன். இரண்டு மூன்று நாட்களில் உங்கே கிடைத்து விடும். விசா கிடைக்கும் வரை காத்திராமல், எனக்குத் தெரிந்த பயண ஏஜன்சியிடம் போய் விமானப் பயணத்துக்கான ரிக்கட்டை பதிவு செய்யுங்கோ. சம்மர் இங்கே ஆரம்பிக்கவுள்ளதால், லண்டனில் இருந்து ரொறன்டோவுக்கு வரும் விமானங்களில் இடம் பிடிப்பது வெகு கஷ்டம்." இளையமகன் சக்தி, அக்கா எனக்குறிப்பிட்டவர்கள் அவரின் அண்ணிமாரையே. அவர் பேசிமுடித்து சில நிமிடங்களில் அடுத்த அழைப்பு.

"அப்பா இங்கே கண்ணன்.... எப்படியிருக்கிறீர்கள்? முதலில் டொக்டரிடம் சென்று அவரின் ஆலோசனையைக் கேட்டபின் புறப்படுங்கள். அதிகமான உடுப்புகளை அள்ளிக் கொண்டு வரவேண்டாம். இங்கே வாங்கிக் கொள்ளலாம். பிளேனில் குளிராயிருக்கும். நீங்களும் அம்மாவும் கம்பளியிலான ஓவர்கோட் அணித்து கொள்ளுங்கள். பிளேனுக்குள் அடிக்கடி யூஸ் குடியுங்கள். ஒரேயடியாக உட்கார்ந்திருக்காமல் அவ்வப்போது எழுந்து உலாவுங்கோ" மூத்தவரின் கரிசனையுடனான அனுபவ அறிவுரைகள்.

அடுத்த பத்து நிமிடங்களில் மற்றொரு அழைப்பு. அது இரண்டாவது மகன் ஜேயிடமிருந்து என நாம் யூகித்தது சரி. பத்மா தான் றிசீவரை எடுத்தார். அடுத்த முனையில் ஜேயின் மனைவி கீதா:- "அம்மா (அப்படித்தான் அவர் மாயியாரை அழைப்பது வழக்கம்) எப்பொழுது புறப்படுகிறீர்கள் என்பதை அறிவியுங்கள். விழாவுக்கு நான்கைந்து நாட்களாவது முன் கூட்டியே வந்து, அப்பா இங்கே றெஸ்ட் எடுக்க வேண்டும். லண்டன் வழியாக பயணம் செய்யுங்கோ. டிறான்சிட்டின் போது நாலு மணித்தியாலமாவது தங்கி ஓய்வெடுத்த பின்பு கனடாவுக்கான பிளேனை எடுக்கக் கூடியதாக ரிக்கட் எடுங்கோ. அல்லது களைப்புற்று விடுவீர்கள். பிள்ளைகளுக்கென சாமான்கள் கொண்டுவர வேண்டாம். பயணப்பொதிகள் பாரமாயிருந்தால் பிரயாணம் கஷ்டமாயிருக்கும் அப்பாவிடம் கொடுங்கோ. ஜே கதைக்கப் போறாராம்"

"அப்பா நீங்கள் பாவிக்கும் அதே பெயரிலான மருந்துகள் இங்கு கிடைக்குமோ தெரியாது. நான்கைந்து மாசத்துக்குப் போதுமானளவு கொண்டு வாருங்கோ. இங்கே மருந்துகளின் விலை மிக அதிகம்"

நாமிருவரும் கஷ்டமெதுவுமின்றி சுகமாக அங்கு வந்து சேரவேண்டுமென்பதில் பிள்ளைகளுக்குள்ள ஆவலையும் அக்கறையையும் நினைத்தபோது எமக்குப் பெருமிதமாகவிருந்தது.

மகள் கலா, அம்மாவுக்கு சேலைகள், அதற்கு பொருத்தமான ஜாக்கட்டுகள், அப்பா விழாவுக்கு கட்டுவதற்கான பட்டு வேட்டி, கரை மடித்த சால்வை அது இது வென அட்டகாசமாக எம்பயணத்தயாரிப்புகளில் ஈடுபடத் துவங்கிவிட்டாள்.

பிள்ளைகளிடமிருந்த உற்சாகமோ எழுச்சியோ எனக்கு இன்னும் ஏற்படவில்லை. அடுத்த சில நாட்களில் விசாவுக்கு விண்ணப்பத்துடன் இணைக்க வேண்டிய ஆவணங்கள் கூறியர் தபாலில் வந்து சேர்ந்தன.

ஏழு எட்டு வருடங்களாக எனக்கு மருத்துவ ஆலோசனைகளும் சிகிச்சைகளும் அளித்து வரும் இதயமருத்துவ நிபுணரிடம் செல்வதற்கு முன், காலையில் சென்று, நான் மனதார நம்புபவரின் முன்னால் மனமுருகிக் காத்து நின்றேன். போய் வரலாம் என பூவொன்றை அளித்து சமிக்ஞை காட்டினார். மாலையில் மருத்துவரிடம் சென்ற போது மருத்துவ சோதனைகளைச் செய்த பின்னர், பயமில்லை, பயணஞ் செய்யலாம் எனப் புன்முறுவலுடன் அவர் சொன்ன போது தான் என்னுள்ளத்தில் உற்சாகம் ஏற்பட்டது.

அன்றிரவு விசாவுக்கான விண்ணப்பப் படிவத்தை நிரப்பிய பின், வீரசேகரி ஆசிரியர் நண்பர் வி. தேவராஜ் அவர்களுடன் தொலை பேசியில் தொடர்பு கொண்டேன். அவர் சென்ற ஆண்டு கனடா உதயனின் ஏழாவது ஆண்டு விழாவில் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டவர்.

"உதயன் விழாவுக்கான அழைப்பிதழை விண்ணப்பத்துடன் இணையுங்கள், கனடா விசா அலுவலர் மறுப்பின்றி அனுமதிப்பார். நீங்கள் இருவரும் பிரபல எழுத்தாளர்கள், அதை நிரூபிக்கும் வகையில் பேராதனை, யாழ்ப்பாணம், தென்கிழக்கு, சப்ரகமுவ பல்கலைக் கழகங்களின் மாணவிகள், தமது கலைமாணிப் பட்டங்களுக்காக மேற் கொண்ட ஆய்வேடுகளையும் உங்கள் இருவரின் சில நூல்களையும் விசா அலுவலகத்துக்கு கொண்டு செல்லுங்கள்" என ஆலோசனை கூறினார்.

மறுநாள் கனடாத் தூதரக விசா அதிகாரியிடம் விண்ணப்பத்துடன் சென்ற போது, சில நிமிடங்களில் அவர் அனுமதித்துவிட்டதைக் கண்டு அங்கு விசாவுக்காக காத்து நின்ற பலரும் எம்மைப் பெரும் செல்வாக்குள்ளவர்கள் என்று எண்ணி மரியாதையுடன் பார்த்தார்கள்!

"விமானம் இன்னும் 20 நிமிடங்களில் ரொறன்டோ சர்வதேச விமான நிலையத்தில் தரை இறங்கப் போகிறது. பயணிகள் தமது இருக்கைகளை நிமிர்த்தி உட்கார்ந்து, இடுப்புப் பட்டிகளை அணிந்து கொள்ளவும்" விமானக்கப்டனிடமிருந்து வந்த ஒலிபெருக்கி அறிவிப்பைக் கேட்டதும் பயணிகள் உறக்கம் கலைந்து உசாராகிவிட்டார்கள்.

அதுவரை அலுத்துக்களைத்து சலிப்புற்றுப் போயிருந்த என் மனைவி விமான உபசரிப்புப் பெண் கொடுத்த ஈரமான முகம் ஒற்றித் தாளினால் முகத்தின் களைப்பை துடைத்துக் கொண்டு சொன்னார். "பிள்ளைகளும் லோகேந்திரலிங்கமும் விமான நிலைய வெளி வாசலில் காத்திருப்பினம்" கலைந்து போன தலைமயிர்களைச் சீர் செய்து முகத்தில் சிறிது பவுடரை அப்பிய படி பளிச்சிட்ட அவர் முகத்தில் மகிழ்ச்சிப்புன்னகை ஒளிவிட்டது.

விமானம் தரையிறங்கி நீண்ட ஓடு பாதையில் சில நிமிட நேரம் ஓடி..... தரித்து நின்றபோது கனடா நேரம் ஏப்ரல் 29 மாலை 18.05. எவ்வளவு பெரிய விசாலமான விமானத்தளம்! ஒரே நேரத்தில் பல விமானங்கள் வந்திறங்கி, தடங்கல் இன்றி ஓடக் கூடிய நீண்ட ஓடு பாதைகள்! விமானத்தளத்திலுள்ள கட்டடங்கள் வெள்ளைவெளேரென மின்னொளியில் குளித்துக்கொண்டிருந்தன. விமானத்தளப் பணியாளர்களின் சுறுசுறுப்பான செயற்பாடுகள் வியக்க வைத்தன. முதல்நாள் நாம் கட்டுநாயக்காவிலிருந்து புறப்பட்ட போது இலங்கை நேரம் ஏப்ரல் 29 காலை 6.15!

அடுத்த 15 நிமிட நேரத்துள் எங்களை எமது பயணப் பொதிகளுடன் வெளியே கொண்டு வந்து விட்டனர் இரு விமானத்தளச் சிற்றாழியர்கள். அப்போது இலங்கை நேரம் ஏப்ரல் 30 அதிகாலை 5.30 ஆக இருந்திருக்கும்!

எம்மை எதிர்பார்த்தபடி எமது பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், உதயன் சார்பில் லோகேந்திரலிங்கம் தம்பதியர் ஆவலும் மகிழ்ச்சியும் தவமும் முகங்களுடன் வெளியே காத்து நின்றனர். பேத்தி அஞ்ஜனாக்குட்டி செம்மஞ்சள்நிற மலர்க்கொத்தொன்றை என்மனைவியிடம் குமிழ்ச் சிரிப்பை உதிர்த்தவண்ணம் கொடுத்தாள். பேரன்மார் அழகனும் அஜ்ஜயனும் நீலமலர்களாலான பூங்கொத்தை எனக்கு அளித்து முத்தமிட்டு வரவேற்றனர் லோகேந்திரலிங்கம் தம்பதியர் முகம் பூரித்த படி பொன்னாடை போர்த்தி வரவேற்றனர்.

"ஐயா இரு நாட்கள் ஓய்வெடுங்கள். நான் பின்னர் தொலை பேசியில் கதைக்கிறேன்." எனக்கூறி கை குலுக்கி விட்டு லோகேந்திரலிங்கம் தம்பதியர், விடைபெற்றுக்கொள்ள, சக்தியின் காரில் எம்மை ஏற்றிவிட்டு, மற்றும் இரு மகன்மாரின் கார்களும் பின் தொடர்ந்து வந்தன.

வீதி விளக்குகளின் பிரகாசத்துடன் சூரியனின் வெளிச்சம் போட்டியிட்டது.

"இங்கே சம்மர், ஆரம்பித்து விட்டதால் இரவு 8.30 வரை சூரியன் மறையாது" சக்தி வேகமாகக் காரை ஓட்டிய படி விளக்கிக்கூறினார்.

ஆறுவாகனங்கள் அவற்றில் மூன்று கடுதியாக ஒரே திசையை நோக்கிச் செல்லக் கூடியவகையில் கோடிட்ட அகலமான பெருந்

தெருக்கள், நடுவிலே சிறிய சுவர் அமைத்து எதிர்ப்புறமிருந்தும் ஆறு வாகனங்கள் வரக்கூடிய வகையில் அகலப்பாதைகள். எங்கள் நாட்டில் கொழும்பு போன்ற பெருநகரங்களில் வாகனப் போக்குவரத்துச் சமிக்ஞை வெளிச்சங்கள் அமைக்கப் பெற்றிருந்த போதிலும், வாகன நெரிசல் வேளைகளில் பொலிசார் சந்தியில் நின்று இன்றும் கை காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிரே வந்த சந்தியொன்றில் சிவப்பு விளக்கு எரிந்த போது, பச்சை வெளிச்ச சமிக்ஞை வருமட்டும் மகன் காரை நிறுத்தினார். குறுக்கே செல்லும் வீதியால் நீளமான ஆனால் எமது நாட்டு பேருந்துகள் மாதிரியல்லாமல் உயரம் குறைந்த பேருந்துகள், அவற்றில் பல இருக்கைகள் வெறுமையாக இருந்த போதிலும் எட்டு, பத்து பயணிகளுடன் மட்டும் ஓடின. வரிசை வரிசையாக எத்தனை கார்கள்! ஒவ்வொரு காரிலும் அதனை ஓட்டிச் செல்பவரை மட்டுமே காணக் கூடியதாயிருந்தது!

"சந்திகளில் கமரா பொருத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் மூலம் சமிக்ஞையை மீறுவோரை பொலிஸ் வாகனங்கள் கலைத்துப் பிடித்து மடக்கிவிடும். அதே இடத்தில் தண்டப்பணம் செலுத்த வேண்டும். தவறினால் வழக்குப்பதிவு செய்வார்கள்" - மகன் விளக்கிச் சொன்னார்.

பச்சை வெளிச்சம் போகச் சொல்லி சமிக்ஞை காட்டியதும் எமது கார் வேகப் பாதையில் விரைந்து கொண்டிருந்தது. வீதியின் இருமருங்குகளிலும் உள்ள மரங்களின் இலைகள் விரியமுடியாமல் விறைத்து மரங்களைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டிருந்ததால் மொட்டையாக காட்சியளித்தன.

"சம்மர் இப்பொழுது இரண்டொரு நாட்களாகத் தான் தொடங்கியிருக்கு. இன்னும் சில நாட்களில் நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக இவை காட்சியளிப்பதைக் காணலாம்" சக்தி நான்கு வருடங்களில் இவ்வளவு அனுபவம் பெற்று விட்டானே என எனக்கு வியப்பாக இருந்தது.

பெற்றோல் விலை பொழுதொரு மேனி

பயணித்துக் கொண்டிருந்த வீதிக்கருகில் பெற்றோல் நிரப்பும் நிலையமொன்றை வாகனம் அணிமித்தது. 00.72 என மஞ்சள்நிற ஒளிக் குழாயின் தலையில் விலை தெளிவாகத் தெரிந்தது.

"அப்பா அம்மா நல்லாய்க் களைச்சபோயிருப்பீர்கள். கோப்பி குடிக்கிறியளோ?" பெற்றோல் நிலையத்தில் கோப்பி எப்படி வரும் என நான் எனக்குள் எண்ணியது தவறு என்பதை அருகில் சென்ற போது தான் உணர்ந்தேன்.

பெரிய பெற்றோல் நிலையங்களுக்கு அருகிலேயே "ரிம் மோட்டன்", என்ற பெயரிலான உணவகமும், அதில் இயற்கை உபாதைகளைப்

போக்கிக் கொள்ள வசதியான கழிப்பறைகள் மற்றும் மருந்து விற்பனை நிலையம் முதலியவற்றையும் கொண்ட கட்டடத் தொகுதி இருப்பதைக் காணமுடிந்தது.

காரில் உட்கார்ந்த படியே ஒரு சிறிய யன்னலூடாக 3 கோப்பிகள் தேவை எனக் கூறிவிட்டு, காரை சற்று நகர்த்திச் சென்ற போது, மூன்று பிளாஸ்டிக் கிண்ணங்களில் அளவான சூட்டில் கோப்பியை ஊற்றி அக்கிண்ணங்களுக்கு முடியும் பொருத்தி இளம் பெண்ணொருவர் யன்னலுக்கு அப்பால் நின்றபடி புன்முறுவலுடன் சாரதி இருக்கையிலிருந்த என் மகனிடம் நீட்டி, உரிய பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டாள்.

முடிகளின் சிறிய பகுதியைக் கிழித்து விட்டு எம்மிடம் மகன் தந்தார். "கனடா முழுவதிலும் பெற்றோல் விற்பனை நிலையங்களுக்கு அருகில் இவ்வாறான வசதிகளுண்டு. காரை மெதுவாகச் செலுத்துகிறேன். சூட்டைப் பார்த்துக்குடித்து விட்டு, கோப்பைகளை வீசாமல் என்னிடம் தாருங்கோ. வெளியில் வீசக் கூடாது. குப்பை கூளத்துக்கெனவுள்ள பெட்டிகளில் தான் இப்படியானவற்றைப் போட வேண்டும். வீதியையும் சுற்றுச் சூழலையும் மாசுபடுத்துவது இங்கு குற்றமாகக் கொள்ளப்படும்"

அவர் விளக்கமாகக் கூறிய பின்பே, கனடா வீதிகள் கழுவித் துடைத்தவை போன்று வெகுசுத்தமாயிருப்பதன் காரணம் புரிந்தது.

நாம் குடித்து முடித்த பின்னர், வேகப்பாதையில் வாகனம் ஓடத்துவங்கியது.

கார்க் கண்ணாடியூடாக வானத்தைப் பார்த்த என் மனைவி, அங்கு வெள்ளி போன்ற பிரகாசமான வெளிச்சத்துடன் பறவைகள் பறந்து வருவது போன்ற காட்சியைப் பார்த்து வியந்து போய் அவை என்ன என மகனிடம் விசாரித்தார்.

"வெளிநாட்டு விமானங்கள் ரொறன்டோ சர்வதேச விமானத்தளத்துக்கு, மாலை வேளைகளிலேயே வருவது வழக்கம். அந்தக் காட்சி தான் இது அம்மா. அதிகாலையில் அவை மீண்டும் புறப்பட்டுச் செல்லும்"

மிசீசாகா என்ற அறிவிப்புப் பலகை பெரிய எழுத்தில் வீதியருகில் தென்பட்டது. அதைக்கடந்த போது எதிர்ப்பட்ட நாற்சந்தியில் மற்றொரு பெற்றோல் நிரப்பு நிலையம். அதில் 00.79 என விலைபோட்டிருந்ததை நான் அவதானித்தேன்.

"இன்னும் ஐந்து நிமிடத்தில் எங்கள் வீடு வந்து விடும்", உற்சாகமெய்தினார் மகன்.

"அது சரி ராஜன்-சக்தியை நாம் செல்லமாக அப்படித்தான் அழைப்பது வழக்கம். இங்கு பெற்றோல் சீரான ஒரே விலையில் விற்கப்படுவதில்லையா. வெவ்வேறு விலைகள் போடப்பட்டிருக்கிறதே?"

"நாலு பிரபல கம்பனிகள் பெற்றோல் நிலையங்களை தமது வியாபாரக்குறியுடன் இங்கு நடத்துகின்றன. அவை இடத்துக்கு இடம்

விலையை ஏற்றும் அல்லது இறக்கும். பெரும்பாலும் வார இறுதிகளில் விலை இறங்கிவிடும்"

வீடுவந்து சேர்ந்து விட்டோம். இன்னும் சூரியன் மறையவில்லை. மகன்மார், மருமகன்மார் முகங்களில் பூரிப்புப்பிரகாசம் - ஓடி ஓடி சாப்பாட்டைத் தயார்ப் படுத்தினர். பேரக்குழந்தைகள் மூவரும் தமக்கு மட்டுமே நாம் சொந்தம் என்பது போல எம்மை எழ விடாமல் எம்முடன் நெருங்கி உட்கார்ந்து கொண்டனர்.

அன்றிரவும் மறுநாள் பகலும் படுத்திருந்தபடி நிறைய ஓய்வெடுத்தேன். மாலையில் அருகிலுள்ள பிராம்ரன் நகரில் இருக்கும் பிள்ளையார் கோவிலுக்குக் கூட்டிச் செல்வதற்காக, தமது வீட்டுக்கு வருமாறும் அங்கிருந்து எல்லோருமாகப் போகலாம் எனவும் ஜேயும் அவரின் மனைவி கீதாவும் அழைத்தனர்.

கண்ணா குடும்பத்தினருடன் நாம் காரில் ஏறிய போது, ஜேயின் வீடு எவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கிறதெனக் கேட்டேன்.

"10, 15 நிமிடப் பயணம். அப்பா, இங்கே மைல் கணக்கில் தூரத்தைக் கணிப்பிடும் வழக்கமில்லை. வாகனப் பயணத்துக்கு எவ்வளவு நேரம் எடுக்கும் எனத்தான் கூறுவார்கள். ஜேயின் வீட்டிலிருந்து பிராம்ரன் நகர் பிள்ளையார் கோயிலுக்குப் போக இன்னொரு 15 நிமிடம் எடுக்கும்"

ஜேயின் வீடு எனது கணிப்பின்படி சுமார் 15 கிலோ மீட்டர் தூரமிருக்கும் அவர்களின் வீட்டில் சிற்றுண்டி அருந்திவிட்டு, புறப்பட்ட போது ஜேயின் ஜீப்பின் முன் இருக்கையில் ஏறிக்கொண்டேன். குழந்தைகளிருவரையும் ராஜனின் வாகனத்துக்கு அனுப்பி விட்டு, கீதா கூறினார்.

"அப்பாவுக்கு இந்த சீற் தான் கால்களை நீட்டிச் சாய்ந்து கொண்டிருப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும்",

பிள்ளையாரப்பா! உனக்குமா இக்கதி?

அந்தக் கோவில் ஒரு கட்டடத் தொகுதியில், களஞ்சிய அறை போன்ற இடத்தில், விசாலமோ, வீதிகளோ, எங்கள் நாட்டிலுள்ள ஆலயங்கள் போன்ற தோற்றமோ இல்லாமல் நீளமான பெரிய அறையைப் போன்று இருந்தது. உள்ளே குளிர் வராமல் வாசலில் தடித்த கண்ணாடிக் கதவு போட்டிருந்தனர். நடுவே கர்ப்பக்கிரகத்தை மரத்தால் அமைத்து வர்ணம் பூசி அழகுபடுத்தி, அதில் பிள்ளையார் விக் கிரகத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்திருந்தனர். செப்பு, வெண்கல எழுந்தருளி மூர்த்திகளை வசந்த மண்டபமென்ற பெயரில் இடப்புறச்சுவரோரமாக மேசையில் அமர்த்தியிருந்தனர். மூஷிகம், பலிபீடம் கூட பிள்ளையாருக்கு முன்னால் இருந்தன. சந்தனப் பொட்டையும் மலர்மாலைகளையும் சூடிக் கொண்டு விநாயகர் கோலாகலமாகக் காட்சியளித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அர்ச்சகர் காட்டிய தீபாராதனையில் பெருமானைத் தரிசித்து அர்ச்சனை செய்து கொண்டபின் வாகனங்களில் ஏறினோம்.

"என்ன ஜே! கோவில் அறைபோல அடக்கமாக சிறி தாயிருக்கு?"

"சில கோவில்களைத் தவிர, அநேகமானவை இதே மாதிரித்தான். ஆனால் வழிபட வருவோரின் கூட்டத்துக்கும் திருவிழாக்களுக்கும் குறைவில்லை" சிரித்தபடி மகன் கூறினார்.

வாகனத்தை இயக்கி பத்து யார் தூரம் கூட சென்றிருக்க மாட்டோம். வாசலில் உள்ள முடக்கில் திருப்பிய போது அதிர்ந்து போய் விட்டேன். அங்கே "தெற்கிளப்" என்ற பெரிய விளம்பரப் பலகை, அதனைச் சுற்றிவர வண்ணவண்ண மின்குமிழ்களின் வெளிச்சம் - அதனருகில் மார்க்கெட்டையும் அரைகுறை ஆடையுமாக குலுக்கிக் கொண்டு நிற்கும் இளம் பெண் ஒருத்தியின் பெரிய 'கட் அவுட்', அதிபிரகாசமான ஒளியில் அனைவர்கண்களையும் இழுத்தது. துகிலுரி நடனத்துக்காகவும் மது பருகுவதற்காகவும் இளம் மற்றும் நடுத்தர வயது ஆண்களும் பெண்களும் சாரி சாரியாக உள்ளே போய்கொண்டிருந்தனர். மருமகளும் வாகனத்தில் இருந்ததால் நான் அபிப்பிராயம் எதையும் கூறாமல், மனதுக்குள் நொந்து கொண்டேன்.

"பிள்ளையாரப்பா! பிரமச்சாரியான நீயும் இதனைப் பார்த்து ரசிக்க வேண்டுமென்பதற்காகவா இங்கே கொண்டு வந்து உட்கார்த்தியிருக்கிறார்கள்?"

மறுநாள் காலையிலிருந்தே நாம் அங்கு வந்து சேர்ந்து விட்டதை அறிந்து கொண்டு, கலாசன், ரட்ணகாந்தி, பிரேமஜி, வள்ளிநாயகி ராமலிங்கம், கவிஞர் கந்தவனம், இரத்தினசிங்கம் எனப்பல நண்பர்கள் தொலைபேசி மூலம் மகிழ்ச்சி தெரிவித்தனர். மதிய உணவருந்திக் கொண்டிருந்த போது லோகேந்திரலிங்கத்திடமிருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது.

"இன்று மாலை ஸ்காப்பரோ முது தமிழர் ஒன்று கூடல், வெகு சிறப்பாக நடைபெறவுள்ளது. உங்களிருவரையும் அழைக்க வேண்டுமென பெரிதும் விரும்புகிறார்கள். தவறாமல் வாருங்கள், நானும் அதில் கலந்து கொள்கிறேன். உங்கள் மகன் சக்தியிடம் நிகழ்ச்சி நடைபெறும் மண்டபத்தைப் பற்றிய விபரங்களைக் கூறுகிறேன்." சரி எனச் சொல்லி விட்டு சக்தியிடம் தொலைபேசியைக் கொடுத்தேன்.

மாலை ஆறு மணி போல வாகனத்தில் ஏறுவதற்காக வீட்டின் புல் தரையைக் கடந்து வெளியே வந்த போது, எமது வீதியில் உள்ள வீடுகளைச் சேர்ந்த சிறு பிள்ளைகள் சிறு முச்சக்கர வண்டிகளிலும், கால்களால் இயக்கும் சிறிய கார்களிலும், வீதி நடைபாதைகளில் ஓடி விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். தெருவோரங்களிலுள்ள மேப்பிள் மரங்கள் இலைகளை விரித்து பசுமை போர்த்தி நின்றன. மரங்களின்

அடியில் பதுங்கியிருந்த ரியூலிப் செடிகள் தலை நிமிர்ந்து சிவப்பு, வெள்ளை, மஞ்சள், நீலம் எனப் பூக்களை நீட்டிக் கொண்டு புன்முறுவலித்தன. முதியவர்கள் சுறுசுறுப்பாக "வாக்கிங்", போய்க்கொண்டிருந்தார்கள்.

"பார்த்தீர்களா - இரண்டு மூன்று நாட்களில் மரங்களின் விறைப்பு நீங்கி இலைகளை விரித்து விடுமென்று நான் கூறியது சரியாகி விட்டதல்லவா." ராஜன் தனது கூற்று நிஜமாகி விட்டதென்ற களிப்பில் காரை இயக்கினார்.

றோஸ் ஹேஸ்ட் வீதியின் இடப்பக்கம் திரும்பி அந்த வழியூடாகச் சென்று, வின்ஸ்டன் சேர்ச்சில் சந்தியை அடைந்து, 401 ம் இலக்கப் பெருந்தெருவில் ஏறி கடுகதிப்பாதை வழியாக தெற்கு நோக்கி 110மைல் வேகத்தில் கார் விரைந்து கொண்டிருந்தது.

"ஸ்கார்பரோ எவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கிறது ராஜன்?"

"70கிலோ மீட்டர் இருக்கும். இடையில் வாகன நெரிசில் இல்லாவிட்டால் 45நிமிஷத்தில் போய் விடலாம் அப்பா.

வாகனத்தில் பயணிக்கும் போது, வானொலியைத் திறந்து வைத்திருப்பம். வீதியின் எவ்வெவ்விடங்களில் வாகன நெரிசல் உண்டு, எங்கேதிருத்த வேலைகள் நடைபெறுகின்றன போன்ற விபரங்களை அந்த அலைவரியில் பொலிஸ் கட்டுப்பாட்டு நிலையம் ஒலிபரப்பிக் கொண்டிருக்கும்."

அப் பெருவீதியின் இருமருங்கிலும் உட்புறமாக இடைவெளி விட்டு கட்டப் பெற்ற பாரிய தொழிற்சாலைகள், உயரமான ஹோட்டல்கள், விசாலமான பல் பொருள் விற்பனைக் கூடங்கள் - இக் கட்டடங்களுக்கு இடையே காணப்படும் பாரிய வெளிகளில், ஒன்றன் பின் ஒன்றாக பல வரிசைகளில் பல நூற்றுக்கணக்கான மோட்டார் வாகனங்கள் விற்பனைக்காக நிறுத்தி வைக்கப் பெற்றிருந்தன.

வீட்டிலிருந்து வேலைக்குச் செல்லும் கணவனுக்கு, வெளியே வேலைபார்க்கும் மனைவிக்கு, கல்லூரிக்குச் செல்லும் பிள்ளைகளுக்கு என ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு காரும், கையடக்கத் தொலைபேசியும் என அங்கு வாழ்பவர்கள் வைத்திருப்பது டாம்பீகத்துக்காக அல்ல, குளிர்காலத்தில் உறைபனியில் நடந்து செல்ல முடியாது. அதனால் கார்விற்பனையாளர்கள் வகை வகையான காரகளைத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து கொண்டுவந்து குவித்து விடுகிறார்கள் தவணை முறையில் இலகு கடன் அடிப்படையில் விருப்பமான தொகையில் பொருத்தமான வாகனத்தைக் கொள்முதல் செய்யக் கூடிய வசதிகள் அங்கு உண்டு.

நாம் சென்று கொண்டிருந்த பெருந்தெருவுக்கு எதிர்த்திசையிலிருந்து, பக்கங்களில் அடைப்பில்லாத நீண்ட லொறி போன்ற டிராவிங்

றோலர்கள், 9,10 புதிய கார்களை அடுக்கிக்கட்டிச் சுமந்து கொண்டு, அப்பாரிய வண்டிகள் அவ்வப்போது வந்து கொண்டிருந்தமை இலங்கையில் நாம் காணமுடியாத காட்சி. தூரத்திலுள்ள உற்பத்திச்சாலைகளில் இருந்து அல்லது துறைமுகங்களில் இறக்குமதியாகி, விற்பனைக் கூடங்களுக்கு கொண்டு செல்லப்படும் வாகனங்கள் அவை.

401இலக்கப் பெருந்தெரு நேரே 600கி.மீ.தொலைவிலுள்ள மொன்றியாலுக்குக் செல்வது. ஸ்காப்ரோவுக்கு வலது புறம் திரும்ப வேண்டும் என்பதை அந் நகருக்கான பாதை வருவதற்கு அரை மைல் தூரம் இருப்பதற்கு முன்பே தெருவின் மேல் உயரமாகவுள்ள வளைவில் அம்புக்குறி போட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதனால் படிப்படியாக கடுகதி வழியிலிருந்து விலகி, வலப்புறமாக அதனோடு ஒட்டிய மெதுவான ஓட்ட வழிகளிலிருந்தும் ஒவ்வொன்றாக விலகி ஓரமாகவுள்ள வழியால் வாகனத்தைச் செலுத்தி ஸ்காப்ரோ நகருக்கான பாதைக்குத்திருப்ப வேண்டும்.

நிகழ்ச்சி நடைபெற்ற ஸ்காப்ரோ தமிழர் சங்க மண்டபத்தை நாம் சென்றடைந்த போது சங்கத்தின் தலைவர் பட்டுவேட்டி சால்வை அணிந்த கோலத்தில் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். மண்டபத்தை நிறைத்த படி ஆண்களும் பெண்களுமாக கதிரைகளில் உட்கார்ந்திருந்தனர். சர்வதேச தமிழர் ஒலிபரப்பு நிலைய அதிபர் சழிபுரம் முத்துக்குமாரசாமி குருக்கள் கலாதரன் ஒலிவாங்கியும் கையுமாக நிகழ்ச்சிகளின் இணைப்பாளராகப் பணி புரிந்து கொண்டிருந்தார். செயலாளர் எம்மைக் கூட்டிச் சென்று முன் இருக்கைகளில் அமர்த்தினார். உதயன் பிரதம ஆசிரியர் லோகேந்திரலிங்கம் எங்களிருவரின் இலக்கியப் பங்களிப்புகளையும், ஊடகங்களுடன் உள்ள ஈடுபாடுகளையும் விளக்கிக் கூறித் தமது உரையைச் சுருக்கமாக முடித்தார் - அங்கு ஏன் இங்கும் சபையினரின் உணர்வை மதிக்காமல் சில அறுவைப்பேச்சாளர்கள் மணித்தியாலக் கணக்கில் நீண்ட உரைகளை நிகழ்த்தி பொறுமையைச் சோதித்து விடுகிறார்கள். அன்று இரத்தினச் சுருக்கமான உரைகள் எத்தனை சிறப்பாக இருந்தன.

என்னை உரையாற்றுமாறு அழைத்த போது, மேடைக்குச் சென்றேன். சபையிலிருந்தவர்களின் நீண்ட மகிழ்ச்சிக் கரகோஷம் மண்டபத்துக்கு வெளியேயும் எதிரொலித்தது. சபையை சில விநாடிகள் உற்று நோக்கினேன். கலாநிதி கவிஞர் கந்தவணம், கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி, கரவேட்டி தம்பிப்பிள்ளை, கோண்டாவில் குலநாயகம் இன்னும் நான் பெயர்களை மறந்து விட்ட பல முகங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் அங்கிருந்தனர்.

ஈழத்தில் நிகழ்ந்த நீண்ட காலப் போரினால் உறவுகளையும் உடைமைகளையும் இழந்து புலம் பெயர்ந்துள்ள நிலைமையில் அவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் ஆதரவாக ஐக்கியப்பட்டு வாழ்வதையும், உடல்

தளர்ந்த போதும் உள்ளத்தில் வைராக்கியம் மிக்கவர்களாக, கலைத்துறைகளில் ஈடுபாடுள்ளவர்களாக அவர்கள் திகழ்வதையும் பாராட்டி, அவர்களின் பிள்ளைகள் மட்டுமல்ல, பேரப்பிள்ளைகளும் தாயக உணர்வும், தமிழ் மொழிப் பற்றும் மிக்கவர்களாக விளங்கவேண்டுமென எனது உரையில் வேண்டிக் கொண்டேன்

நிகழ்ச்சியின் இடைவேளையின் போது பலர் என்னைச் சூழ்ந்து கொண்டு என் உடல் நலம் பற்றி அக்கறையுடன் விசாரித்தனர். என் மனைவியின் பால்ய காலச் சிநேதிகள், பலவருடங்களுக்கு முன்பு ஒன்றாகப் படித்தவர்கள், அவரிடம் மாணவியாக படித்தவர்கள், அவருக்குப் படிப்பித்தவர்கள் எனப் பலர் அவரைச் சூழ்ந்து நின்று கதைத்தனர். சிற்றுண்டி, தேநீர் எனக் கொண்டு வந்து பரிமாறிய பலகார வகைகளே இரவுச் சாப்பாட்டுக்குப் போதும். கலைநிகழ்ச்சிகளுக்குப் பிறகு இரவு விருந்தும் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள்!

கவிஞர் கந்தவனம் தலைமையில் "கனடா வாழ்க்கை ஈழத்து முதியவர்களுக்குப் பொருந்தாது" என்னும் தலைப்பிலான பட்டிமண்டலத்தில் சுவையான கருத்துக்கள் முன்வைக்கப் பெற்றன. அதைத் தொடர்ந்து நடன ஆசிரியை அற்புதராணியின் மாணவிகளான யாழினி, ஜனனி சகோதரிகளின் அலாரிப்பு நடனம், இறுதியாக முது தமிழர் சங்க உறுப்பினர்கள் பங்குபற்றி நடித்த நாடகம் விழுந்து விழுந்து சிரித்து மகிழ்வைத்தது. அங்கு அவர்களின் வாழ்க்கையின் நிஜத்தை அதில் நடித்தவர்கள் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தினர்.

அதில் பங்கு பற்றி நடித்த ஆண்களையும் பெண்களையும் வயது முதிர்ந்தவர்கள் என யாரால் சொல்ல முடியும்? கலையாற்றல் கைவரப் பெற்ற அவர்களின் கம்பீரம் வாலிப வயதினர்களிலும் பார்க்க குறைந்ததல்ல என்பதை அன்று நிரூபித்துக் காட்டினர்.

உதயன் விழா ஒரு திருவிழா!

அடுத்த இரு நாட்களும் வெளி நிகழ்ச்சி எதற்கும் செல்லாமல் முதல் நாள் மூத்த மகன் வீட்டிலும் மறுநாள் அடுத்த மகன் வீட்டிலும் பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரக்குழந்தைகளுடன் ஒன்றாக உட்கார்ந்து சாப்பிடுவதும் ஊர்ப்புதினங்கள் கதைப்பதும் எனக் குதூகலமாகப் பொழுது கழிந்தது. என்வாரிசுகள், மருமகள்மார், பேரக்குழந்தைகள் யாவரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து சாப்பிட்டு மகிழ்ந்து பல வருடங்களாகி விட்டன! எங்களைப் பக்குவமாகப் பராமரித்து, எம்முடன் தம்மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக அவர்கள் யாவரும் நாம் சென்ற நாளிலிருந்து ஒரு வாரத்துக்கு அலுவலகத்தில் விடுமுறை எடுத்திருந்தனர்.

வீட்டின் வாசலில் வீட்டோடு ஒட்டி இரு கார்களை நிறுத்தக்கூடிய கராஜ், அதன் அருகில் கதவைத்திறந்து கொண்டு உள்ளே சென்றால்

நிலத்தளத்தில் வரவேற்புக்கூடம், ஏழு எட்டுப்பேர் உட்காரக்கூடிய மென்மையும் சொகுசமான செற்றிகள். அதை அடுத்துச் சாப்பாட்டு மேசை, அதன் அருகில் தேநீர் தயாரிக்கக் கூடிய சிறிய சமையலறை. வருபவர்கள் வீட்டுக்குள் புகும் போதே தடித்த ஓவர்கோட், தொப்பி முதலியவற்றைக் கழற்றித் தொங்க விடுவதற்கான கதவுபோட்ட கபினட், அதனருகில் கழிப்பறை- குளிர் தேசமென்பதால் வெளியில் இருந்து பயணித்து வருபவர்களுக்கு சிறு நீர் முட்டிவிடுவதால், ஆசுவாசப் படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் இந்த ஏற்பாடு. அதன் உள்ளே கண்ணாடி, முகம் கழுவுவதற்கான பேசின், அதில் தேவைப்படும் அளவுக்கு பைப்பைத் திருகி சுடுதண்ணீரை பெற்றுக்கொள்ளும் வசதியும், முகம் துடைத்துக் கொள்ள துவாயும் இருக்கும். எந்நேரமும் மிகச் சுத்தமாக அக் கழிப்பறை பேணப்படும். படியேறி மேலே சென்றால் நான்கு படுக்கை அறைகள், கொம்பியூட்டர் அறை, குளியலறை, சிறிய சுவாமி அறை. நிலத்தளத்திலிருந்து கீழே செல்லும் படிகளால் இறங்கினால் மேல் தளமளவு விஸ்தீரணத்தில், தடித்த கம்பளம் போர்த்த மண்டபம் போன்ற பகுதி. அங்கே 52 அங்குல அகலமான தொலைக்காட்சிப் பெட்டி, அதனைப் பார்ப்பதற்கு சொகுசான சாய்மனை இருக்கைகள். குழந்தைகளின் விளையாட்டுப் பொருட்கள், வாஷிங் மெஷின், தோய்த்த உடுப்புகளை உலர்த்தும் யந்திரம், கழிப்பறை. சமையல் புரிவதற்கான பிரதான அடுக்களையும் இங்குதான் இருந்தது. அடுப்பிலிருந்து இறக்கியதும் குடும்பமாக உட்கார்ந்து சாப்பிடும் இடம் பெரும்பாலும் இதுவே. சமணப்படுத்தப்பட்ட குளிர் வெளியே செல்லாமலிருப்பதற்காக வீட்டின் பிரதான வாசல், மற்றும் யன்னல்கள் எந்நேரமும் பூட்டியே வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

"நிலத்தோடு சேர்ந்த தனித்தனி வீடுகள் எல்லாம் இதே மாதிரியாகத்தான் அமைந்திருக்கும். இங்கே இலங்கையைப் போல கொங்கிரீட் கற்களினால் உறுதியான வீடுகள் கட்டப்படுவதில்லை அப்படிக்கட்டினால் கடுங்குளிர் காலத்தில் அமுக்கத்துக்கு தாக்கிப்பிடிக்க முடியாமல் அவை வெடித்துப் போய் விடும். அதனால் கம்பிகள், பலகைகள், தடிகளைப் பயன்படுத்தி சண்ணாம்பும் சீமெந்தும் கலந்தது போன்ற ஒரு வித கலவையைப் பாவித்து இங்கே வீடுகளை அமைக்கிறார்கள். அதனால் தான் படிகள், கைப்பிடிகள், வரவேற் பறையின் தளமெல்லாம் தடித்த பலகையால் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன." பிள்ளைகள் தமக்குத் தெரிந்தவற்றை விளக்கிக் கூறினர்.

தனித்தனியான வீடுகள் என்றால் ஒவ்வொன்றுக்குமிடையே இலங்கையிலுள்ளது போன்று அகலமான இடை வெளிகள், வேலிகள் என்றிருப்பதில்லை. இருவீடுகளுக்கிடையே 6 அல்லது 7 அடிநிலத்தையும் அவ்வீடுகள் கொண்டிருக்கின்றன. பின்புறமாக உள்ள சிறிய வெற்று நிலத்தில், ஆர்வமுள்ள சிலர், சில வகைக் காய்கறிச் செடிகளை

நாட்டியுள்ளதையும் காணமுடிந்தது. சிறு பிள்ளைகள் உள்ள குடும்பத்தினர் வீட்டுக்குப் பின்னால் பிள்ளைகள் விளையாடுவதற்காக ஊஞ்சல், சிறிய நீர்த்தடாகம் போன்றவற்றையும் அமைத்துள்ளனர். கறுப்பினத்தவர்கள் மற்றும் சில வெள்ளையர் வீடுகளின் பிற்புறத்தில் கோடை காலத்தில் குடிவகைகளைக் குடித்து மகிழ்வதற்காக இரும்பு மேசை, அதன் நடுவில் கன்வேஸ்துணி போர்த்திய பெரிய குடையும் மேசையைச் சுற்றி நாற்காலிகளும், "பார்பிக்கியு" என்ற பெயரில் பச்சை இறைச்சி வகைகளையும் ரொட்டி போன்றவற்றையும் நெருப்பில் வாட்டிச் சாப்பிடுவதற்கான இரும்பு அடுப்புகளும் இருப்பதையும் அவதானிக்க முடிந்தது.

"அப்பாட்மென்ட்ஸ்" என அழைக்கப்படும் அடுக்குமாடித் தொடர் வீடுகள் இப்படி இருக்காது. உங்களை ஒரு நாளைக்கு அப்படியான சில அப்பார்ட்மெண்டுகளுக்கு அழைத்துச் செல்கிறேன். எங்கள் நண்பர்களின் சிலர் அப்படியான வீடுகளில் வாழ்கிறார்கள்"

பிள்ளைகளுடன் நாங்கள் அளவளாவிக்கொண்டிருந்த போது. அடிக்கடி ராஜனின் செல்லிடத் தொலைபேசிக்கும் கீதாவின் தொலைபேசிக்கும் அழைப்புகள் வந்து கொண்டிருந்தன. என்ன பிரச்சனை என அவர்களிடம் விசாரித்தேன்.

"நாளை ஆரம்பமாகும் உதயன் விழாவுக்கு ரிக்கட் எடுத்துத் தருமாறு நண்பர்கள் கெஞ்சுகிறார்கள். அனுமதிச் சீட்டுகள் விற்பனையாகும் குறிப்பிட்ட தமிழ்க் கடைகளி லெல்லாம் முடிஞ்சு போச்சாம். உதயன் அலுவலகத்திலாவது விசாரித்து எப்படியாவது எடுத்துத் தரட்டாம்"

மாலையில் லோகேந்திரம் குதூகலமான குரலில் கூறினார் - "ஐயா! மனோரமாவும் அவரின் மகன் பூபதியும் வந்து சேர்ந்து விட்டார்கள். அவ மிகவும் களைத்துப் போய் விட்டா. விமான நிலையத்திலிருந்து இப் பொழுது கூட்டிக்கொண்டு போய்க்கொண்டிருக்கிறோம்"

அவரின் உற்சாகத்துக்கும் குதூகலத்துக்கும் காரணம் இருந்தது. சென்ற 2003ஆண்டு விழாவுக்கு மனோரமா வருவதாக ஒப்புக் கொண்டிருந்தமையால், அதிகபரிசாரம் செய்திருந்த போதிலும் அவர் வரவில்லை. சென்னை மருத்துவமனை யொன்றில் சிகிச்சைக்காக அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தார். இறுதிநேரத்தில் அவரின் பயணம் ரத்துச் செய்யப்பட்டமையால் திணறிப்போன லோகேந்திரலிங்கம் உள்ளூர்க் கலைஞர்களை அவசரமாக ஏற்பாடு செய்து விழாவை நடத்தி முடிக்க நேர்ந்ததாம்.

இளமையில் பல இன்னல்களுக்காளான மனோரமா, தமிழ்த்திரைப்படத்தில் புகழ்பரப்பிய மூத்த நடிக நடிகையரைப் போன்றே நாடக மேடை நடப்பு மூலமாகத் திரைப்படத்துறைக்கு வந்தவர். இளம் பெண்ணாக நகைச்சுவைப் பாத்திரங்களில் தோன்றி நடித்த அவர் தனது நடிப்புத் திறமையால் இன்று வயதான ஆச்சிப் பாத்திரங்களில் தோன்றினாலும்

கூட அற்புதமான குண சித்திர நடிகையாகத் திகழ்பவர். இவர் காலத்தில் திரையுலகுக்குள் பிரவேசித்த பல நடிகைகள், எப்போதோ நடிப்புத் துறையிலிருந்து ஒதுங்கிவிட்ட போதிலும், இன்றும் இவர் ஒளி விட்டுப் பிரகாசித்துப் கொண்டேயிருக்கிறார். நடிப்புக்கு இலக்கணம் கண்டவர் நடிக்கர் சிவாஜி கணேசன் என்பர். அதைப் போல எந்தப் பாத்திரமானாலும் ஏற்று, ரசிகர்கள் மனதில் இடம் பிடித்திருப்பதால், "பொம்பிளை சிவாஜி" என ரசிகர்கள் மதிப்புடன் செல்லமாக அவரை அழைப்பர். தமிழ் நாட்டு அரசின் கலைமாமணி விருது, இந்திய மத்திய அரசின் பத்மஸ்ரீ விருதுகளைப் பெற்றவர் மனோரமா. தலைக்கணம் பிடித்த ஏனைய நடிகைகளைப் போலன்றி எல்லாருடனும் அன்பாகவும் பண்பாகவும் பழகும் இனிய சபாவங்கொண்டவர்.

அன்று மே 8ந் திகதி, முதல் நாளிரவு சணங்கிப் போய் நித்திரைக்குச் சென்ற போதும், சூரியன் வெள்ளனவே விழித்து எழுந்து விட்டான். இங்கு போல காகங்கள் கரையவில்லை. கோழிகள் கூவவில்லை. எதுவித சப்தமும் தட்டியெழுப்பாமலே சூரியன் உதித்து பொன் நிறக் கிரணங்களை அப்பகுதி முழுவதும் வாரித் தெளித்துக் கொண்டிருந்தான். தடித்த சட்டையை மாட்டிக் கொண்டு எங்கள் வீதியில் சற்று உலாவி வருவதற்காக வெளியே வந்தேன். வீடுகளின் முற்றத்தில் வரிசையாக நாட்டப் பட்டிருந்த பூஞ்செடிகளில் பல வண்ணப்பூக்கள் குமரிப் பெண்ணைப் போல் குதுகலித்துச் சிரித்தன! கார் கராஜ்களின் இருபுறமும் தொங்கிய பூஞ்சாடிகளிலிருந்தும் குலை குலையாக பூங் கொத்துக்கள். தெருவின் இருபுறமும் ஐதாக நின்ற மேப்பிள் மரங்களில் விரிந்து நின்ற உள்ளங்கையைப் போன்ற தோற்றம் கொண்ட மெல்லிய குங்கும நிற இலைகள் கையசைத்து வரவேற்றன. அதே போன்ற மரங்களிலிருந்த துளிர்ப்பச்சை நிறங் கொண்ட இலைகளும் போட்டியாக கையசைத்தன. அந்தக் காலைக்காட்சியில் என் மனதில் மகிழ்ச்சி குதித்து விளையாடியது

பகல் முழுவதும் நன்றாக உறங்கி ஓய்வெடுத்து விட்டு, மாலையில் ஸ்காப்ரோவிலுள்ள பொண்ட் சர்வதேசக் கல்லூரி மண்டபத்தை நோக்கி நாம் பயணித்துக்கொண்டிருந்த போது, என் மனதில் அடிக்கடி கேள்விகள் எழுந்து கொண்டிருந்தன. ரொறன்டோவில் சுமார் ஒரு டசின் தமிழ் வாரப் பத்திரிகைகள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றில் அநேகமானவை ஒரு காலத்தில் இலங்கையில் பிரபல்யமாக விளங்கி நின்று போன பத்திரிகைகளின் பெயர்களைத் தாங்கிக் கொண்டு அங்கிருந்து வெளிவருகின்றன. அதில் தவறொன்றுமில்லை: ஏனெனில் இலங்கையில் பேரினவாதத்தின் தொடர்ச்சியான ஓடுக்குமுறைப் போரின் தலை கால் புரியாத நிர்ந்தூரணியாட்டத்தினால் நிர்க்கதியாகி, கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தவர்களுக்கு, அவர்கள் இங்கே வாழ்ந்த காலத்தில் பழகிப் போனபெயர்களைப்பதனால் அவர்களின் மனதில், இலகுவாக இடம் பிடித்து விட முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் பத்திரிகைகளின் நிர்வாகிகள்

அப்பெயர்களில் அவற்றை நடத்த முன் வந்திருப்பர். உலகத்தமிழர், ஈழநாடு தவிர ஏனைய தமிழ் வாராந்தரிகள், உதயன் உட்பட, கனடாவின் இலவசப் பத்திரிகைகளே. உதயன் பத்திரிகையால் மட்டும் ஆண்டு தோறும் பெரிய எடுப்பில் ஆண்டு விழாவை எப்படி நடத்த முடிகிறது? ஒரு பத்திரிகையின் ஆண்டுவிழாவுக்குச் சனக் கூட்டம் பெரிதாகச் சேருமா? கனடாவில் கோவில்களுக்கு விழாநாட்களிலும் வாரத்தின் இறுதி நாட்களிலும் பக்தி காரணமாக ஜனங்கள் திரளாகச் செல்கிறார்கள் என்பது உண்மை என்ற போதிலும், பூஜைமுடிவில் வயிறார வகை வகையான பிரசாதங்களை இலவசமாக உண்ணக் கொடுக்கிறார்கள். போதாதற்கு வீட்டில் உள்ளவர்களுக்கும் இரவுச் சாப்பாட்டுக்குப் போதுமானளவு பிரசாத வகைகளை எடுத்துச் செல்வதற்கு வசதியாக, றெஜிபோமினாலான பெட்டியையும் கொடுத்து உதவுகிறார்கள்! ஒரு பத்திரிகையின் விழாவுக்கு அவ்வாறான பெருங் கூட்டஞ் சேருமா?

எமது வாகனத்தை பொண்ட் அரங்கக் கட்டடத்தின் அருகில் நிறுத்தி அதிலிருந்து இறங்கி மண்டப வாசலுக்குப் போனபோது நிறைகுடம், குத்துவிளக்குகளுக்கு அருகில் நின்ற இருபெண்பிளைகள் விபூதி-சந்தனம்-குங்குமம் கொடுத்துப் பன்னீர் தெளித்து புன்முறுவலுடன் வரவேற்றனர். அரங்கின் அருகிலிருந்த வரவேற்பு மண்டபம் சனக் கூட்டத்தால் நிறைந்து வியர்த்தது. நெற்றியில் சந்தனத்தையிட்டுக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்த போது, சுவர் ஓரமாக ஒரு கதிரையில் உட்கார்ந்திருந்த பெரியவர் - தடித்த கம்பளிக் கறுப்புக் கோட்டும் அதே போன்ற தடித்த துணியினாலான தொப்பியால் காதுவரை முடிய கழுத்தும், ஊன்று கோலுமாக எழுந்து நின்று கைசுப்பிச் சிரித்தார். அவரின் அருகில் நெற்றியில் குங்குமம் தரித்த இரு இளம் பெண்கள், மற்றும் சில சிறிசுகள்.

"ஐயா என்னைத் தெரிகிறதா? நான் தான் கரவெட்டி விக்னேஸ்-வராக் கல்லூரியில் படித்த வேலுப்பிள்ளை. உங்களுக்கு இரண்டொரு வகுப்பு மேலே படிச்சான். அக்காலத்திலேயே நீங்கள் எழுதத் தொடங்கி இப்போது புகழ் பெற்ற எழுத்தாளராக நீங்களும் அம்மாவும் இலங்கையிலே விளங்குகிறீர்கள். இன்று கனடா விழாவுக்கு வந்திருப்பதும் எனக்குப் பெருமையாக இருக்கிறது. உங்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காக வாசலில் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்." அவரின் முகம் நிறைந்த சிரிப்பு மண்பூரிப்பை வெளிக்காட்டியது.

எடுத்த எடுப்பில் அவரை என்னால் அடையாளம் காண முடியவில்லை. ஆனால் முகத்தின் சிரிப்பு அவர் யாரென்பதை என் மனதுக்கு நினைவூட்டி விட்டது. 55 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவரின் பேச்சில் மென்மையும் முகத்தில் சிரிப்பும் தவழ்ந்த படி இருக்கும். என்னிலும் பார்க்க சில ஆண்டுகள் வயது கூடியவர். விளையாட்டில் மகா கெட்டிக்காரன். வடமராட்சி ஆசியர் சங்கம் அக்காலத்தில் நடத்திய கரப்-

பந்தாட்டப் போட்டிகளில் கரவெட்டி விகனேஸ்வரா தொடர்ந்து பல வருடங்கள் முதலிடத்துக்கு வந்து பரிசுக் கோப்பையைச் சுவீகரித்துக் கொண்டிருந்தமைக்குக் காரணமான விளையாட்டு வீரர்களில் அவரும் ஒருவர்.

அக்காலத்தில் கல்வி, விளையாட்டு, நாடகம், இலக்கியத் துறைகளில் பலரை வளர்த்து விட்ட புகழுக்குரிய கல்லூரி கரவெட்டி விகனேஸ்வரா. அக்கல்லூரிப் பவளவிழா மலரில் பிரபல எழுத்தாளர் தெணியான் பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறார்.

"தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஈடுபாடு கொண்டு எழுத்தாளர்களை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் செயற்பட்டு வந்திருக்கும் இக்கல்லூரியின் மாணவர்கள் சிலர், இன்று ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளர்களாக விளங்குகின்றனர். பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, ஈழத்துச் சோமு (நா.சோமகாந்தன்) செ.கதிர்காமநாதன், தெணியான் (க.நடேசு), ராஜமூலகாந்தன், கண.மகேஸ்வரன், ச.முருகானந்தன் ஆகியோர் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்குக் கந்தவர்களாவர். இவ்வெழுத்தாளர்களுள்ளே பேராசிரியர். சிவத்தம்பி, நா.சோமகாந்தன் ஆகியோர் 50களின் ஆரம்பத்திலும் செ.கதிர்காமநாதன், தெணியான் ஆகியோர் 60களின் ஆரம்பத்திலும், ராஜமூலகாந்தன், கண.மகேஸ்வரன் ஆகியோர் 60களின் இறுதிக்கட்டத்திலும், எஸ்.முருகானந்தன் 70களின் நடுப்பகுதியிலும் எழுத்துத்துறைக்கு வந்தவர்களாவர்"

திரு.வேலுப்பிள்ளை தமது மகள்மாருக்கு என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். "எங்களுர் பெரிய ஐயாவின் மகன். எங்கள் கல்லூரியில் எஸ்.எஸ்.சி. வரை படித்தவர்."

"ஐயா! அப்பாவுக்கு நல்ல சுகமில்லை. நீங்கள் இங்கு வருகிறீர்கள் என்பதைப் பேப்பரில் பார்த்து விட்டு உங்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்று ஒரே பிடிவாதமாக இருந்தார். கனநேரம் உட்கார்ந்திருக்கவோ நிற்கவோ அவரால் முடியாது. இப்போது கூட்டிக் கொண்டு போகிறோம். போன் நம்பரைத்தாருங்கோ. ஒரு நாளைக்கு வீட்டிற்குக் கூட்டிவாறம்" என அப்பிள்ளைகள் கூறினர்.

என் கன்னங்களை அன்புடன் தடவிய பின், எனது கைகளை இறுகப் பற்றிக் கொண்டு நின்ற அவரின் அரை நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட நட்பின் ஆழத்தையும் நான் தனது ஊரவன் என்ற அவரின் பெருமையையும் எண்ணி நான் வியந்து போனேன்!

காலம் தன்பாட்டில் சும்மாவா ஓடிச்செல்கிறது. ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கையிலும் எத்தனை மாற்றங்களை ஏற்படுத்திவிடுகிறது?

முப்பும் பிணியும் சூழ்ந்து, உடல் தளர்ந்து, ஊன்று கோலும் அவருமாக..... ஆனாலும் அவரின் ஆசையும் பெருமிதமும் என்னைக் கண்டதால் ஏற்பட்ட திருப்தியும் உற்சாகமுமாக அவர் புறப்பட்டுச் சென்ற

போது, என்னை இன்னும் மனதில் .மறக்காமல் வைத்திருப்பவர்கள் இவரைப் போல் எத்தனை பேர் இருப்பார்களோ என என் மனதின் அடியில் ஆச்சரியம் விரிந்தது.

அலைமோதுகின்ற ரசிகர் கூட்டத்தில் நெளிந்து சற்று அப்பால் போனபோது.....

"இலக்கியத்தம்பதியருக்கு வணக்கம்! இங்கே உங்களைச் சந்திப்பதில் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி. ஐயாவின் உடல் சற்றுத் தேறியிருப்பதைக்காண ஆனந்தமாக இருக்கிறது"

கண்காட்சிக்கெனப் பரப்பிவைக்கப் பெற்றிருந்த நூல்களின் மத்தியில் இருந்து எழுந்தோடி வந்து மகிழ்ச்சியில் திழைத்தவர் எமது நண்பரும் சென்னை மணி மேகலைப் பிரசுர விநியோகப் பணிப்பாளருமான ரவி தமிழ்வாணன். நான் மருத்துவ சிகிச்சைக்கும் மற்றும் காரணங்களுக்காகவும் சென்னை செல்லும் போதெல்லாம் தவறாமல் சந்திப்பவர்களில் இவரும் ஒருவர்.

இரு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சென்னையில் எமது நூல் வெளியீட்டு விழாவில் வல்லிக்கண்ணன் தலைமை தாங்க, பாலுமகேந்திரா வெளியீட்டு வைக்க, நாவலாசிரியர் பொன்னீலன் நயவுரையாற்ற, பாராட்டுரை ஆற்றி கௌரவிப்புகளை நல்கிய நண்பர் ரவி தமிழ்வாணன், இலங்கைவரும் ஒவ்வொரு தடவையும் தவறாமல் எம்மில்லம் வந்து கலந்துரையாடிச் செல்பவர். ஈழத்தமிழர் வாழும் நாடுகளுக்கெல்லாம் விஜயச் செய்து, தமது வெளியீடுகள் மூலம் தமிழ் பரப்பி வருபவர்.

அவருடன் உற்சாகமாகச் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்த போது, உதயன் பத்திரிகை அச்சிடப்படும் அச்சகத்தின் பங்களாளர்களில் ஒருவரான ராஜா எம்மை நோக்கி விரைவாக வந்தார்.

"நிகழ்ச்சி ஆரம்பிக்க ஆயத்தம். வாருங்கள்" என என்னையும் துணைவியையும் கூட்டிச் சென்று முன்வரிசை இருக்கைகளில் அமர்த்தினார். எமக்கருகில் மூன்று ஆசனங்களைத் தவிர ஏனையவை அனைத்தும் நிறைந்து, மண்டபத்துள் உட்கார இடமின்றிப் பலர் சுவரோரங்களிலும் வாசல்களிலும் நின்று கொண்டிருந்தனர்!

யாழ்ப்பாணம் புகழ் பெற்ற நாதஸ்வர தவில் வித்துவான்களின் வாரிசுகள் கல்யாணி ராகத்தில் கனகச்சிதமாக வாசித்து சபையினரை மகிழவைத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து, கனடிய தேசிய கீதம், அகவணக்கம், மங்கல விளக்கேற்றல் என நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நிறைவேறியதும், சிசிலியா பிரான்சிஸ் தலைமையிலான, கனடாவின் புகழ் பெற்ற "அக்னி இசைக்குழு" அட்ட காசமாக அங்குரார்ப்பண இசையை அள்ளி வீசிக் கொண்டிருக்கையில், அப்போது மண்டபத்துள் பிரவேசித்த மனோரமாவையும் அவரின் மகன் பூபதியையும் திரு.லோகேந்திரலிங்கம் அழைத்துக்

கொண்டுவந்து எமக்கருகில் அமர்த்தி விட்டு, எம்மை நோக்கிவந்து புன்முறுவலித்து வணக்கம் தெரிவித்து விட்டு, அடுத்திருந்த இருக்கையில் அமர்ந்து கொண்ட அவர், நிகழ்ச்சி நிரலின் படி நிகழ்ச்சிகள் நேரத்துக்கு நடைபெறுகின்றனவா என அவதானித்துக் கொண்டிருந்தார்.

உள்ளே வர இடமில்லாமல் ஆகிலுடன் வெளியே வரவேற்பு மண்டபத்தில் தவித்துக் கொண்டிருந்தவர்களின் வசதிக்காக வெளியே அமைக்கப் பெற்றிருந்த பெருந்திரையில் நிகழ்ச்சிகள் ஒளிபரப்பாகிக் கொண்டிருந்தன அவுஸ்திரேலிய தமிழ்த் தொலைக்காட்சி நிலையத்தைச் சேர்ந்த வரும் அவரின் உதவியாளர்களும் நிகழ்ச்சி முழுவதையும் அந்நாட்டு நேயர்கள் கண்டுகளிக்கும் பொருட்டு ஒளிபரப்பிக் கொண்டிருந்தனர். எஸ்.பி.புரடக்ஷன்ஸ் இணையத்தள மூடாக உலகெங்கும் நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்பிக் கொண்டிருந்தது.

கீதவாணி வானொலி அதிபர் நடராஜகுமாரின் வரவேற்புரை இரத்தினச் சுருக்கமாக அமைந்து கனகச்சிதமாயிருந்தது. அடுத்து "உதயன்" பிரதம ஆசிரியர் ஆர்.என்.லோகேந்திரலிங்கம் வெற்றிப் பெருமதிம் முகத்தில் மிளிர் உரையாற்றுகையில், "உதயன் எனது பத்திரிகையல்ல: அது உங்களின் பத்திரிகை. வாரா வாரம் தவறாமல் 100க்கும் கூடுதலான பக்கங்களுடன் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் தவறாமல் அது வெளிவருவதும், ஒவ்வொரு ஆண்டு நிறைவையும் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடிவருவதும், அவ்விழாக்களில் தமிழகக் கலைஞர்களை மட்டுமன்றி, எமது ஈழத்தாய்கத்தின் புகழ் பூத்த எழுத்தாளர்களையும் அழைத்துக் கௌரவிப்பதும் வாசகர்கள், வர்த்தகப் பெருமக்கள்தரும் தாராள ஒத்துழைப்பினாலும், அருமையான நண்பர்களின் அயாராத உழைப்பினாலுமே" எனக் கூறிய போது அதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் கரகோஷம் மண்டபத்தை நிறைத்தது.

அடுத்து நாட்டிய ஆசிரியை அற்புதராணி கிருபைராஜாவின் மாணவிகள் யாழினி, துவாரகா, நீரா ஆகியோரின் நடராஜ தத்துவ நடனம் சபையோரின் சபாஷைப் பெற்றது.

அதனைத் தொடர்ந்து நண்பர் வி.என்.மதியழகனின் நட்புரை - அவர் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ்ச் சேவைப் பணிப்பாளராக இருந்தவர். இப்போது கனடா தமிழர் தொலைக்காட்சியில் வெளிநாட்டுச் செய்தி விமர்சகராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார் - நயமாக இருந்த அவரின் நட்புரை முடிந்ததும் இடைவேளை.

நிகழ்ச்சிகளின் இணைப்பாளராக உயர்ந்த தோற்றமும் சிவந்த நிறமும், புன்முறுவல் பூத்தமுகமுமாக கணிரென்ற குரலில் பொருத்தமான வசனங்களில் நிகழ்ச்சிகளை அட்சர சுத்தமாக அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டிருந்த அந்த நடுத்தர வயதுக்காரரின் கம்பீரப் பொலிவு மெச்சக்

கூடியதாயிருந்தது. இடைவேளையின் போது சிரித்த முகத்துடன் அவர் எம்மை நோக்கி வந்து தேநீர்ச் சாலைக்கு அழைத்துச் சென்றார். தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியில் படித்தவரென்றும், பெயர் துரைசிங்கம் என்றும் தம்மை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டே மகிழ்ச்சியாகச் சொன்னார்.

"நீங்கள் மகாஜனாவில் எச்.எஸ்.சி.படித்துக் கொண்டிருந்த போது நான் கீழே அடுத்த வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது யாழ். முற்றவெளியில் நடந்த மகாஜனக்கல்லூரி கார்ணாவலில் கணீரென்ற குரலில் நீங்கள் புரிந்த அறிவிப்புகளிலும் வர்ணனைகளிலும் என்னைப் போன்றவர்கள் அக்காலத்தில் மனதைப் பறி கொடுத்து விடுவோம்" இன்றும் அதனை அவர் நினைவில் வைத்திருந்ததைக் கேட்டு எனக்குப் பெருமையாக இருந்தது.

பன்னாலை சேர்.கனகசபை வித்தியாசாலையின் புகழ்பூத்த அதிபராக விளங்கிய கதிர்காமத்தம்பியின் புதல்வர் அவர் - இலங்கையில் ஹங்வேல என்ற ஊரிலுள்ள அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியில் மருத்துவப் பொறுப்பதிகாரியாகப் பணிபுரிந்து விட்டு எண்பதுகளின் பிற்பகுதியில் நைஜீரியாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்து அங்கு சில நூலம் தொழில் பார்த்த பின் இளைப்பாறி, கனடாவில் குடியேறியுள்ளார். சிறந்த நடிகர், எழுத்தாளர். ஜெர்மனியிலிருந்து, கலாநிதி ம.க.ச சிவகுமாரனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளி வரும் "வெற்றிமணி"யில் அவர் எழுதி வரும் "காதோடு காதாக கனடாவிலிருந்து கா(ர)து..." என்ற அவரின் பத்தி எழுத்து மிகச் சுவையானது. ரொறன்டோவில் இலக்கிய விழாக்களா? நாடக விழாக்களா? பரத நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளா? எவையென்றாலும் அவற்றின் வெற்றியின் பின்னால், துரைசிங்கம் அவர்களின் பங்களிப்பு நிச்சயமாய் இருக்கும். அனைவராலும் விரும்பப்படும் இனிய பண்பாளர்.

நாம் கனடாவில் தங்கியிருந்த காலத்தில் தினமும் காலையிலும் மாலையிலும் தொலைபேசியில் அழைத்து எனது சுகம் விசாரிப்பதுடன், எங்கெங்கே என்ன நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற இருக்கின்றன, அவற்றில் எவ்வெவற்றில் நாம் உரையாற்ற வேண்டுமென்பதை தெரிவிப்பதுடன், எனக்கு மருத்துவ சிகிச்சை தேவைப்பட்டபோது தமக்குத் தெரிந்த மருத்துவ நிபுணரிடம் கூட்டிச் செல்வது, கனடாவில் வெளிவரும் அத்தனை பத்திரிகைகளினதும் ஒவ்வொரு பிரிதிகளை எனக்கென எடுத்து வைத்திருந்து தருவது, நானும் எனது மனைவியும் பங்குபற்றிய நிகழ்ச்சிகளின் புகைப்படங்களின் பிரிதிகளைச் சேகரித்துத்தருவது என அவர் பொழிந்த அன்பும் பரிவும் மறக்க முடியாதவை.

இதய அறுவை சிகிச்சை செய்து கொண்டவர்கள் சுகமாக விருப்பதற்கு எவ்வாறு நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்ற அறிவுரைப் பிரசுரங்களையும் தந்து எனது உடல்நிலைபற்றி மிக்க அக்கறை எடுத்துக்கொண்டார் திரு.துரைசிங்கம்.

தேநீர் பருகி விட்டு வெளியே வந்தபோது, அந்த வரவேற்பு மண்டபத்தில் பல பழகிய முகங்கள் எம்மைச் சந்திப்பதற்காகக் காத்துக் கொண்டு நின்றனர். கெருடாவிலைச் சேர்ந்த காந்தி தம்பதியர், அளவெட்டி கலா ஈசன் தம்பதியர், அண்டர்சன் தொடர்மாடியில் முன்னர் வசித்த இரத்தினசிங்கம், மாபோலை புவீந்திரன் தம்பதியர், மோதரை விஜயரத்தினம் தம்பதியர், ராஜேந்திரம் தம்பதியர், நாரஹென்பிட்டி இராமச்சந்திரன், மூத்த எழுத்தாளர் வரதரின் மகள் செந்தாமரை சந்தானகோபால், எனது பிறந்த ஊரான கரணவாய் நண்பர் பெரியதம்பி, கவிஞர் கந்தவனம், கள்ளியங்காடு வடிவாம்பிகையும் கணவரும், புங்குடு தீவு ஐயாமணிக்குருக்கள், சிவயோகபதி, புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன், மெல்லிசைப்பாடகர் திவ்யராஜன் தம்பதியர், பஞ்சாட்சரக் குருக்கள், நடிகரும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் தயாரிப்பாளருமான சுதாகர், சங்கீதவித்துவான் பொன்சுந்தரலிங்கம், இசைக்கலைஞர் பராசக்தி விநாயகதேவராஜா, இன்னும் பலர், அவர்களின் பெயர்களை மறந்து விட்ட போதிலும் முகங்கள் நினைவில் இருக்கின்றன. மகிழ்ச்சியாக ஒவ்வொருவரும் மாறி மாறிச் சுகம் விசாரித்து உரையாடிக் கொண்டிருந்த போது....

இடைவேளை முடிந்து, மேடையில் மெட்டிஒலிப் பாடலைப்பாடி அக்னிக் குழுவினர் அபிநயிக்கத் துவங்கிவிட்டனர். அவசரம் அவசரமாக இருக்கைகளில் போய் அமர்ந்தோம். கிழக்கையும் மேற்கையும் இணைத்த ஆடல்களைப் புகுத்தி அற்புதமான முறையில் சில்வியா பிரான்சிஸ் நெறிப்படுத்தியிருந்த அப் புதிய முயற்சி, மெட்டிஒலி தொலைக்காட்சி நாடகத்தில் ஆரம்ப காட்சியாகக் காண்பிக்கப்படுவதிலும் பார்க்க, இம்மேடையில் மிகச் சிறப்பாய்மைந்திருந்தது.

திருமதி.சில்வியா பிரான்சிஸ் சிறிது காலத்துக்கு முன்பு கனடா தமிழ்த் தொலைக்காட்சியிலும் பொதுவைவங்களிலும் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்கிக் கொண்டிருந்தவர். இசைஞானம் மிக்க அவரும் கணவருமாக பல மாணவிகளையும் வாத்திய இசை ஆற்றுவள்ளவர்களையும் சேர்த்து அக்னி இசைக்குழுவை அமைத்து அதனை ஓகோ! எனப் பாராட்டும் வகையில் நடத்தி வருகின்றனர். சில்வியாவின் அழகிய கம்பீரமான தோற்றம், கணிரென்ற குரல், அட்சர சுத்தம் பிசகாத உச்சரிப்பு, நிகழ்ச்சிகளை தொகுத்தளிக்கும் பாங்கு முதலியன கனடாவில் மட்டுமல்ல அமெரிக்காவிலும் கூட, எந்நிகழ்ச்சிக்கும் அக்னி இசைக்குழுவே வேண்டும் என்றளவுக்கு வளர்ந்து விட்டது. அவர், அண்மையில் காலஞ் சென்ற சென்னை லயோலாக்கல்லூரிப் பேராசிரியர் அடைக்கலசாமியின் புத்திரி! புலிக்குப் பிறந்தது பூனையாக இருக்க முடியாதே!

நிகழ்ச்சிகளின் இடையே ஒரு இளைஞர் என் இருக்கைக்கு வந்து "ஐயா ஒருக்கால் எழுந்து வாருங்கள். விழாவைப் பற்றிய உங்களின் அபிப்பிராயத்தை டி.விக்காரர்கள் நேரடி ஒளிபரப்புச் செய்ய விரும்பு-

கிறார்கள்" என அன்பாகக் கூறி அழைத்துச் சென்றார். அந்த விழாவில் ஆர்வமாகத் திரண்டிருந்த மக்கள் தொகையும், மேடை அலங்காரிப்பும், நிகழ்ச்சி ஒழுங்கமைப்பும் வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் ஆண்டுதோறும் நடைபெற்றுவரும் கொழும்பு கம்பன் கழக விழாவை நினைவூட்டியது. மனதில் பட்டதை விஸ்தாரமாக விளக்கி 10 நிமிடத்துக்கு மேல் என் கருத்தை வெளியிட்டேன்.

அரை மணி நேர இசை நிகழ்ச்சியை அடுத்து இலங்கையிலிருந்து சென்றிருந்த பத்மா சோமகாந்தனின் சிறப்புரை.

அவர் தமது உரையில் ஊடகங்களின் பிரதான நோக்கங்களான செய்திகளை வழங்கல், அறிவூட்டல், களிப்பை ஏற்படுத்தல் என்பவற்றுடன் 'கனடா உதயன்' பத்திரிகை தமிழ் மொழியையும் இலக்கியத்தையும் புகலிட நாடாகிய கனடாவில் வாழும் தமிழர்களிடம் பரப்பி வருவதையும், அதன் கீர்த்தியை கனடாவிலுள்ளவர்கள் மட்டுமல்லாமல் கொழும்பு கனடா விசா அதிகாரியும் அறிந்து வைத்திருப்பதை தான் தெரிந்து கொண்டதாகவும் கூறினார். செவ்வாய்க் கிரகத்துக்கு விண்கலத்தை அனுப்பிய அமெரிக்க நாசா விண்வெளிக் கூடத்தின் வாசலில் உள்ள விளம்பரப் பலகையில் "கற்றுது கைமண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு" என்ற ஒளவையார் வாசகத்தை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். உலகெங்கும் சக்தி மிக்க வகையில் தமிழ் மொழியைப் பரப்பவேண்டும். அதனை "உதயன்" முன்னெடுத்து வருவதைப் பாராட்ட வேண்டும் என்ற சாரப்பட தமது உரையை நிகழ்த்தினார்.

கலைவேந்தன் கணபதி ரவீந்திரன்-நடிப்புத்தாரகை ரூபி யோகதாசன் குழுவினரின் நகைச் சுவை நாடகம் கனடா வாழ் தமிழர் வாழ்வியலின் சில அம்சங்களை வெளிப்படுத்தி குலங்கக் குலங்கச் சிரிக்க வைத்தது. நகைச் சுவை நாயகி எனப்புகழ் பெற்ற மனோரமா ஆச்சி கூட அதில் மயங்கி, கணபதி ரவீந்திரனின் இயல்பான நகைச்சுவை நடிப்பைப் பார்த்து வியந்து போய், அவர் தமிழ் நாட்டிலிருந்திருப்பின், திரைப்படங்களின் மூலம் தமது அற்புதமான ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தி புகழ் குடியிருப்பாரென மனப்பூரிப்புடன் தெரிவித்தார்.

பார்க்கும் போது தமக்கு ஒன்றுமே தெரியாது என்பது போல பேந்தப் பேந்த முழுசிக் கொண்டு காட்சியளிக்கும் கணபதி ரவீந்திரனிடம் எத்தனை ஆற்றல்கள்! அங்குள்ள கீதவாணி வானொலியில் அறிவிப்பாளராக, நேரடி வர்ணனையாளராக, தொலைக்காட்சிகளிலும் கனடாவில் மேடையேற்றப்படும் நாடகங்களிலும், அங்கே தயாரிக்க்பெற்ற திரைப்படங்களிலும் நடிக்கராக, அவற்றின் நெறியாளராக.... அவரீ ஒரு பல்கலை வேந்தன்! பழகுவதற்கு இனிமையும் எளிமையும் கொண்ட பண்பாளர்.

சபையோர் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த பத்மஜீ மனோரமா சபையோரின் பலத்த கர கோஷ ஆரவாரிப்புக்கு மத்தியில் மேடைக்குச் சென்று, அக்னி இசைக் குழுவினரின் பின்னணி இசையுடன்,

இந்த வயசிலும், தாம் இளமைக்காலத்தில் திரைப்படங்களில் பாடிய நகைச் சுவைப்பாடல்களை அள்ளி அள்ளி வீசி சபையோரை மகிழ்ச்சியுடையார்! புலம் பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் வாழும் ஈழத் தமிழர்களின் வெற்றிச் சாதனைகளைப் பார்த்து பிரமித்து மனங்குளிர்ந்து பாராட்டினார்.

மனோரமாவின் நிகழ்ச்சியை அடுத்து நாடஸ்வர தவில் இசையை அக்னி இசைக் குழுவின் வாத்தியக் கோஷ்டியினர் எழுப்ப, ஒரு மெல்லிய சிறுமி மேடையில் தோன்றி, இனிய குரலில் "சிங்கார வேலனை" என்ற பாடலைப்பாடியது இன்றும் காதில் ஒலிக்கிறது!

முதலாவது நாள் விழா முடிந்து வீடு திரும்பிய போது நள்ளிரவையுங் கடந்து நேரம் 1.20 ஆகியிருந்தது.

பல மணி நேரம் நாம் வீட்டில் இல்லாததால், எவராவது தொலைபேசியில் செய்தி விட்டிருக்கிறார்களா என்பதை அறிவதற்காக கண்ணா தொலைபேசிப் பொத்தான்களை அழுத்தினார். அவரின் எதிர்பார்ப்பு சரியாக இருந்தது.

அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து நண்பர் முருகபூதியின் குரல்

"கனடாவுக்கு நீங்களிருவரும் வந்திருப்பதை ரீ.வி யில் பார்த்தேன். உடம்பு பத்திரம், இங்கே எப்பொழுது வரமுடியும்? அவசியம் வரவேண்டும். நாளை மீண்டும் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்வேன்"

"பத்மாக்கா! நான் உங்களிடம் படித்த ஜெயவாணி, இங்கும் ஒரு தடவை வந்து போங்கள். இங்குள்ள எமது இலக்கிய அமைப்பு மூலம் ஏற்பாடு செய்து தருவோம்" ஜெர்மனியிலிருந்து ஜெயவாணியின் குரல்.

"மொன்றியாலில் இருந்து மிஸஸ் பாலகிருஷ்ணன் பேசுகிறேன். உங்களிருவரையும் பார்க்க வேண்டுமென ஆசையாக இருக்கிறது. எனது கணவர் ஆறு வருசங்களுக்கு முன் காலமாகிவிட்டார். அவசியம் மொன்றியாலுக்கும் வாருங்கள்" - பல வருடங்களாக எமது குடும்ப நண்பர்களாக விளங்கியவர்கள் பருத்தித்துறை நண்பர் பாலகிருஷ்ணன் தம்பதியர். சோடியை இழந்த அன்றில் பறவைக்கு எம்மைச் சந்தித்து தனது சோகத்தை பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற அங்கலாய்ப்பு!

"மிஸ்டர் சோமகாந்தன் - சிலை அமைக்கும் காலத்தில் நாவலர் சபையில் உங்களோடு இயங்கிய அட்சர மூர்த்தி இப்போது ஒட்டாவாவிலிருக்கிறேன். 35 வருடங்களுக்குப்பின் உங்களைப் பார்க்க வேண்டுமென ஆவல். ஊர் புறப்படுமுன் இங்கே வந்து என்னுடன் சில நாட்கள் நீங்கள் தங்கியிருக்க வேண்டும். நாளை பகல் தொலைபேசி எடுப்பேன்"

"உதயன்" அலுவலகம் இரவு பகலெனப் பாராமல் விழாவுக்காக இயங்கிக் கொண்டிருந்ததால், அங்கு தொடர்பு கொண்டு, எமது தொலைபேசி எண்ணைப் பெற்று, இந்த அன்பர்கள் விட்டிருந்த

செய்திகளை எமது தொலைபேசி அவர்களின் சொந்தக் குரலில் பதிவு செய்து வைத்திருந்தது!

"கனடாவில் நாலுமாசம் தங்கியிருக்கப் போகிறீர்கள். எல்லோருமாக ஒரு சுற்றுலா போய் எல்லாரையும் சந்தித்து வருவம். இப்போ நேரம் இரண்டு மணி. போய்ப் படுங்கோ" - எமது பிள்ளைகளுக்கு எமது தேகாரோக்கியத்திலும் கனடா முழுவதையும் சுற்றிக் காண்பிக்க வேண்டுமென்பதிலும் எவ்வளவு அக்கறை!

மறுநாள் நாம் விழா மண்டபத்தைச் சென்றடைந்த போது, முதல் நாளிலும் பார்க்க அங்கே கூடுதலான மக்கள் கூட்டம்! லோகேந்திரலிங்கம் அவர்களின் ஆளுமையையும், எதையும் செய்து முடிக்கலாம் என்ற அவரின் துணிச்சலையும், உதயன் பத்திரிகை மீது மக்கள் கொண்டுள்ள அபாரமான அபிமானத்தையும் என்னால் நேரில் கண்டுணரமுடிந்தது.

அக்னி இசைக் குழுவின் ஆடல்களும் பாடல்களும் ஆரம்ப நிகழ்ச்சியைக் களைகட்ட வைத்து விட்டன, யாழ்ப்பாணம், சென்னை, கோழிக்கோடு, கொச்சின், ஹைதராபாத், விஜயவாடா, பம்பாய், கொல்கத்தா முதலிய நகர்களைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு, கனடாவில் பல்கலைக்கழகங்களில் படிப்பவர்களாக, அல்லது நிறுவனங்களில் பணிபுரிபவர்களாக உள்ள கலையார்வம் மிக்க பல இளைஞர்களையும் யுவதிகளையும் சில்வியா தமது குழுவில் இணைத்து, ஆட்டிப்படைத்து மேடையில் நட்சத்திரங்களாக ஒவ்வொருவரையும் ஜொலிக்கச் செய்து விட்டார்!

அடுத்து புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த சோம.சச்சிதானந்தன் என்ற துடிப்பான இளைஞர் தாம் இயற்றிய வாழ்த்துக் கவிதையைப்பாடிய போது அவரின் கம்பீர்குரல் சிதம்பரம் ஜெயராமனை நினைவூட்டியது!

அங்கு தங்கியிருந்த நாட்களில், கனேடியத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் நிகழ்ச்சிகளை நான் கேட்கத்தவறுவதில்லை. அதிலும் குறிப்பாக இளைய பாரதி அவர்களின் இனிமையும் கம்பீரமும் கலந்த குரலில் அந்நியோன்ய உறவைக் கலந்து, யாழ்ப்பாணத் தமிழில் நேயர்களுடன் உரையாடும் அவரின் நிகழ்ச்சி மிகப் பிரபலமானது. அவர் முன்னர் இலங்கையிலிருந்த போது ஒலிப்பரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் பணிபுரிந்தவர் என அறிந்தேன். அவரையொருதவை நேரில் சந்திக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்குள் இருந்தது.

"இளையபாரதி அவர்களை உரையாற்ற அன்புடன் அழைக்கிறோம்" என அறிவிப்பாளர் கூற, எனக்கருகில் உட்கார்ந்திருந்தவர் எழுந்து மேடைக்குச் சென்ற போது எனக்கு மிக மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

கம்பீரமான தோற்றம், கணிரென்ற மணிக் குரல், பேச்சின் இடையே நயமான நகைச்சுவை நறுக்குகள், குட்டிக் கதைகளைக் கூறி அவருடன் முட்டிக்கொண்டவர்களுக்கு மட்டும் உறைக்கும் வகையிலான கூரிய அம்புகள் என அவரின் உரை இரத்தினச் சுருக்கமாக அமைந்திருந்தது.

நண்பர் சிவயோகபதி, கலாநிதி இலகுப்பிள்ளை, கனடாவிவ்வுள்ள இலங்கைத் தூதரகத்தின் ரொறன்ரோ கிளை அலுவலகத்தில் நிர்வாக அதிகாரியாகப் பணியாற்றும் பூலோகசிங்கம், சட்டத்துறை ஆலோசகர் மனுவல் யேசுதாசன், லண்டனிலிருந்து வந்திருந்த "தமிழினி" குலேந்திரன் ஆகியோரின் வாழ்த்துரைகள் முடிந்ததும், என்னைச் சிறப்புரை ஆற்ற அழைத்தனர்.

லண்டனில் வாழும் குலேந்திரன் அற்புதமான இலக்கிய ஆர்வலர். தமிழும், தமிழர்களும் பெருமையுற வேண்டுமெனக் கருதி, அவற்றிற்காகப் பல பணிகளில் ஈடுபாடு கொண்டு உழைத்து வருகின்றார். "தமிழினி மஞ்சரி" யைத் தொடங்கி, உலகெங்கும் தமிழையும், தமிழ் இலக்கியத்தையும் பரப்பி வருபவர். புலம் பெயராத ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்களை தமது செலவில் அச்சிட்டுக் கொடுத்து உதவி வரும் வள்ளன்மை மிக்க உள்ளத்தவர். யாழ்ப்பாணம் திருநெலவேலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்.

"ஈழத்தமிழர்கள் வெட்ட வெட்ட வேகமாகத் தழைக்கும் தன்மை கொண்டவர்கள். அவர்களை அடியோடு அழித்து விடலாமென எந்த சக்தியும் கனவிற்கூட எண்ணிவிட முடியாது. எமது தாயக மண்ணை அழித்து அபகரிக்க எண்ணியவர்களை போர் முகத்தில் வீரவேங்கைகளின் படை வீரட்டியடித்து என்பது உலகறிந்த உண்மை. இருபதாண்டு காலத் தொடர் போரினால் உறவுகளையும் உடைமைகளையும் இழந்து, கனடாவின் பனிப்படலத்தின் மீது கொப்புங் கிளையுமாக தூக்கி எறியப் பட்ட போதிலும், குளிரையும் விறைப்பையும் துச்சமாக மதித்து அவர்கள் துணிவுடன் எழுந்து நின்று தாயக விடுதலைக்கு பல வழிகளிலும் உதவிவருவதோடு தமிழ் மொழியையும், பண்பாட்டையும், கலை இலக்கியங்களையும் வளர்ப்பதைக் காண்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்" என ஆரம்பித்து தனித்துவத்தன்மை கொண்ட ஈழத்திலக்கியம் எவ்வாறு வளர்ச்சி பெற்று இன்று நிலை பெற்றுள்ளதென்ற வரலாற்றை எனதுரையில் சுருக்கமாக கூறினேன்.

"உதயன்" பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியரான நண்பர் லோகேந்திரலிங்கத்தின் ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகள் பத்திரிகை வேலைகளால் தடைப் பட்டிருக்கின்ற போதிலும், தமிழுக்குப் புதிய எழுத்தாளர்களையும் கவிஞர்களையும் வளர்ப்பதில் மிக்க அக்கறை கொண்டவராக விளங்குகிறார். இலக்கியப் போட்டிகளை நடத்தி தமது பத்திரிகையின் ஆண்டு விழாக்களில் தங்கப்பதக்கங்களை அள்ளிக் கொடுப்பவர். இவ்வாண்டு கவிதை, சிறுகதைப் போட்டிகளில் முதற் பரிசு பெற்றவர்களுக்கு தங்கப்பதக்கங்களை எனது கைகளால் வழங்கும் கௌரத்தை எனக்குத் தந்திருந்தார். மூத்த எழுத்தாளர் ஒருவரைக் கொண்டு வளரும் எழுத்தாளர்களுக்கு பரிசுகளை வழங்குவதே

அர்த்தமும் பொருத்தமும் கொண்டதென இலக்கிய நெஞ்சரான அவர் நினைத்திருப்பார் போலும்.

கனடாப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கௌரவ ஜிம் கரியானிஸ் உரையாற்றுகையில், கனடா பல் கலாசார நாடெனவும், அது அங்கு வாழும் ஒவ்வொரு இன மக்களுக்கும் சம உரிமைகளை அரசியல் சாசனத்தின் மூலம் சட்டபூர்வமாக அங்கீகரித்திருப்பதுடன், ஒவ்வொரு இனத்தினதும் கலை கலாசாரத்தை ஊக்குவித்து வருவதாகவும், கூறி உதயன் பத்திரிகை ஆற்றி வரும் பணிகளைப் பாராட்டினார்.

தமிழகத்திலிருந்து சென்றிருந்த பத்மஸ்ரீ மனோரமா, லண்டனிலிருந்து வந்திருந்த "தமிழினி" குலேந்திரன் ஆகியோருடன் ஈழத்திலிருந்து சென்றிருந்த என்னையும் மேடைக்கு அழைத்துக் கௌரவித்தார்.

உதயன் விழா நடைபெற்ற வாரத்தில் பிறந்தநாள் கண்ட மனோரமா, பத்மா சோகாந்தன், பத்மா லோகேந்திரலிங்கம் ஆகியோரை வாழ்த்தும் முகமாக அன்று விழா மேடையில் பிறந்த நாள் கேக் வெட்டிய போது - முன்னறிவித்தலில்லாத இத்திமீர் நிகழ்ச்சி - சம்பந்தப்பட்ட பிறந்த நாளுக்குரியவர்களை வியப்பிலும், சபையினரைச் சந்தோஷத்திலும் ஆழ்த்தியது!

அன்றைய தினமும் கணபதி ரவீந்திரன் குழுவின் 'சிதம்பர சக்கர'மும், குரும்பசிட்டி நலன்புரி மன்ற "இலட்சிய வேட்கை"நாடகமும் இடம் பெற்றன.

"மதங்கமாதேவி" என்றார் கவிநாயகர்!

அன்று பகல் முழுவதும் சுகவீனமுற்றிருந்த மனோரமாவால் அன்று பாடல்களைப் பாட இயலவில்லை.

அவரின் கனடா வருகையின் நினைவாக அங்கு வாழும் தமிழர்களின் சார்பில் "மதங்கமாதேவி"என்ற கௌரவப்பட்டத்தை கவிஞர் வி.கந்தவனம் வழங்கி அதற்குச் சான்றான விருதை அளித்த போது, அவரால் அதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. நிஜமாகவே கண்ணீர் பெருக்கிக் கலங்கிப் போனார். அப்படி ஒரு பெரிய அர்த்தங்கொண்ட பட்டத்தைச் சூடிக்கொள்ளும் தகைமை தனக்கில்லை என அவர் கூறிய போது அவரின் எளிமையும் அடக்கமும் வெளிப்பட்டன.

"மதங்கமாதேவி" என்ற கௌரவப்பட்டத்தை ஏன் தேர்ந்தெடுத்தார்கள் என்ற காரணத்தை கவிநாயகர் கலாநிதி கந்தவனம் அங்கே விளக்கிக் கூறினார்.

கிழக்குத் தமிழீழம் தமிழலகுக்கு அளித்த பேரறிஞர் விபலானந்த அடிகள். அவர் காலத்தில் இலங்கையில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் தொடங்கப் பெற்ற போது அதன் தமிழ்த் துறையின் முதலாவது தலைவராகப் பணியாற்றியவர். "மதங்க குளாமணி"என்ற பெருநூலை

இயற்றித் தமிழுக்குத் தந்த முத்தமிழ் வித்தகர். கனடா வாழ் ஈழத்-தமிழர்களால் இக் கௌரவப்பட்டம் வழங்கப்படுவதால், ஈழத்துக்கும் அப்பட்டத்துக்கும் இணைப்பு இருப்பதை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் "மதங்கமாதேவி" என்ற பட்டத்தை வழங்குவதாக கவிஞர் தெரிவித்தது மிகப் பொருத்தமாக இருந்தது.

இன்று கலாநிதியாக உயர்ந்து நிற்கும் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் 1960 களிலேயே எனக்குப் பழக்கமானவர். அக்காலத்தில் குரும்பசிட்டியில் வசித்து அளவேட்டி அருணோதயாக் கல்லூரி அதிபராயிருந்த காலத்திலேயே அவர் ஒரு புகழ் பெற்ற கவிஞராக, எழுத்தாளராக, சிறந்த மேடைப் பேச்சாளராக விளங்கியவர். யாழ். இலக்கிய வட்ட அமைப்பின் தலைவராகவும் பலகாலம் பணியாற்றியவர். அக்காலத்தில் எங்களிருவரதும் இலக்கியப் பார்வை ஒத்ததாகவிருக்காத போதிலும், யாழ்ப்பாண இலக்கிய மேடைகளில் நாயிருவரும் அடிக்கடி மோதிக் கொண்ட போதிலும், எம்மிடையே நட்பும் மிகப் புரிந்துணர்வுமிருந்தது. அக்காலத்தில் இங்கு நடைபெற்ற கவியரங்கங்கள் கந்தவனம் அவர்களின் கவிதைகளினால் நந்தவனமாய் பொலிவு பெற்றன.

"கந்தவனத்தின் பேர் நாடறியும் பாவரங்கில்
சந்தமுடன் தாளம் சாரக் கருத்துக்களைக்
கூடியிருப்போர்கள் கொள்ளக் குணத்துடனே
பாடித்தரும் சமர்த்தர் பக்குவத்தில் முற்றியவர்"

என இவரின் கவிதை ஆற்றலைப் பாராட்டி மகிழ்ந்தார் மறைந்த மதுரகவி இ.நாகராஜன். "கவியரங்குகளில் கந்தவனத்தைப் போல கவிதைகள் மூலம் தமிழைப் பொதுமக்களிடம் பரப்பியவர் இலங்கையில் வேறெவருமில்லை" என மகிழ்ந்துரைத்தார் காலஞ்சென்ற ரசிகமணிகனக செந்திநாதன்.

தென்னாபிரிக்காவில் ஆசிரியப் பணிபுரிந்த பின், சென்ற 15 ஆண்டுகளாகக் கனடாவில் வாழ்ந்து வரும் கந்தவனம் அங்கும் ஜெர்மன், லண்டன் போன்ற நாடுகளிலும் மிகவும் மதித்துக் கொண்டாடப்படும் தமிழறிஞராக விளங்குகிறார். இவரின் இலக்கிய சமயப் பணிகளால், கனடாத் தமிழ்ச் சமூகம் எழுச்சியடைந்து வருகின்றதென்பது உண்மை. ஒன்றாயியோ இந்து சமயப் பேரவையின் தலைவராக, ஆத்மஜோதி ஆன்மீக சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக, ஆலயங்களில் ஆற்றிவரும் பிரசங்கங்களினூடாக அங்கு சமயத்தை வளர்ப்பதில் முன்னிற்பவர். இலக்கிய ஒன்றுகூடல்களில் நடத்தப்படும் சிறப்புப்பட்டி மன்றங்களில் தலைமையேற்று, சிரிப்பையும் சிந்தனையைத் தூண்டவல்ல கருத்துக்களை வாரியிறைத்து, நிகழ்ச்சிகளை சிறப்பிக்கும் பாங்கு மனங்களைக் குளிர் வைக்கும். இதுவரை 40 க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியிருக்கிறார். அவற்றில் இரண்டு ஆங்கில நூல்கள் Lasting Light என்பது கவிதை நூல். அவரின் 12 short stories என்ற நூல் அங்கு

இடைநிலைக் கல்வி வகுப்புகளில் பாடநூலாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. பத்துக்கும் மேற்பட்ட பட்டங்களை இவரைப் பாராட்டி பொது அமைப்புகள் சூட்டிக் கௌரவித்து மகிழ்ந்துள்ளன. அங்குள்ள சில பத்திரிகைகளில் எழுதிவரும் இவரின் எழுத்துக்கள் சுவைபயப்பன. இவர் தமது இனிய புன்முறுவலாலும், பக்கஞ் சாராத்தன்மையாலும் எல்லோரையும் அணைத்துக் கொள்ளும் பண்பாளராக கனடாவில் விளங்குகின்றார்.

உதயனின் இரண்டாம் நாள் விழாவும் நள்ளிரவுக்குப் பின்னரே நிறைவுற்றது.

மண்டபத்துக்கு வெளியே நாம் வந்தபோது, அந்தணப் பொலிவோடு கூடிய அந்த இளைஞர் எமக்காகத் தான் அதுவரை காத்துநின்றது போல எம்மை நோக்கி வந்தார். "சோமண்ணா! நீங்களும் பத்மா அக்காவும் எமது ஆலயத்துக்கு ஒருநாள் வரவேணும் 10 நாட்களுக்கு முன் கும்பாபிஷேகம் நடடைபெற்று இப்போ மண்டலாபிஷேகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ரெலிபோன் செய்யுங்கள். நானே வாகனம் அனுப்புகிறேன்" என அன்பாக தமது விசிட்டிங் கார்ட்டை எடுத்துத் தந்தார் புங்குடுதிவு கிருஷ்ணராஜக் குருக்கள். அவரின் மாணவப் பருவத்திலேயே அவர் எமக்கு நன்கு பழக்கமானவர். அவரின் அன்பும், பணிவும், நன்றிமறவா உள்ளமும், இன்றைய வளர்ச்சியும் எமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தன.

அடுத்தடுத்து இரு நாட்கள் "உதயன்" விழாவுக்காக ஸ்காப்-ரோவுக்குப் பயணித்த அலுப்புத்தீர் அடுத்த இரண்டு நாட்களும் வீட்டிலேயிருந்து நன்கு ஓய்வெடுத்த பின், புதனன்றும் கூட நான் நித்திரைவிட்டு எழுவதற்கு காலை எட்டு மணியாகி விட்டது. மூத்த மகன் கண்ணாவும் மனைவி ரஞ்சியும் காலை 6.30 க்கே அலுவலகத்துக்குப் புறப்பட்டுச் சென்று விட்டதாக பத்மா கூறினார். ஒரு மணித்தியாலப் பயணத்தூரத்தில் அவர்கள் பணியாற்றும் அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன. இனி மாலை ஆறு மணி போலத்தான் வந்து சேருவார்கள்.

ராஜன் குளித்து விட்டு, சிறிய சுவாமி அறையில் தீபமேற்றி, சந்தனக் குச்சிகளைக் கொழுத்தி, கந்தோர் செல்வதற்கு முன் பிரார்த்தனையிலீடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறாரென்பதை ஊதுவத்தியின் நறுமணம் மூலமாக, கீழே வரவேற்பறையில் பத்திரிகை படித்துக் கொண்டிருந்த என்னால் உணரமுடிந்தது.

எங்கள் நான்கு வயதுப் பேத்தி மேலே உள்ள படுக்கை அறையில் பெற்றோரைக் காணாததால் எழுந்து சினுங்கத் துவங்கி விட்டாள்.

"அழாதேங்கோ அஞ்சனா. அப்பப்பா அப்பம்மா கீழே இருக்கினம்" அவளை அணைத்துக் கூட்டிக் கொண்டு ராஜன் கீழே இறங்கி வந்தார். சூடாக்கும் சிறிய மின்அடுப்பில் (மைக்ரோ அவன்) தாயார் மகனுக்காக தேநீரைத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, மகன் இரு பாண்டுகளை எடுத்து, குளிர்சாதனப் பெட்டியிலிருந்த, முதல் நாளிரவு

சமைத்த "கோலிபிளவர்" கறியைப் பரப்பி தடித்த பொலிதீன் பையில் அடைந்து அதன் வாய்ப்பகுதியை மூடினார். வெவ்வேறு அளவுகளிலானதும் வாய்ப்புறம் ஒட்டிக் கொள்ளக் கூடியதுமான பொலிதீன் பைகள் இவ்வாறான பயன்பாட்டுக்கென நூற்றுக் கணக்கில் அச்சிறிய சமையல் அறையிலிருந்தன.

படியிலிருந்து இறங்கி வரவேற்பறைக்கு வந்தபோதே "குட்மோனிங் அப்பப்பா" என்றவள், பத்மாவிடம் ஓடிச்சென்று "ஹாய் ஹணி! ஐ ஆம் ஹங்க்ரி. ஐ வான்ட் ரு ஹாவ் பிறேக் பாஸ்ட்" எனப் பத்மாவை அணைத்துக் கொண்டாள்.

"அஞ்சனாக் குட்டிக்கு என்ன சாப்பாடு வேணும் - சீரியலும் பாலும், பாணும் பட்டருமா?"

"பட்டர் அன்ட் பிறெட்" எனக் கூறியவள் என்னிடம் வந்து பத்திரிகையைப் பறித்து அருகிலிருந்த இருக்கையில் போட்டு விட்டு, "கம் சன் யூ ஒல்சோ ஹாவ் பிறேக் பாஸ்ட் வித் மீ" எனச் சாப்பாட்டு மேசைக்கு அழைத்துச் சென்றாள்.

"போய்விட்டு வாறன் அப்பா. மாலையில் வெளியே போவதாக இருந்தால் ஆயத்தமாக இருங்கள்" எனக்கூறிவிட்டு ராஜன் புறப்பட்டார்.

"சித்தப்பா! வென் யூ றிட்டேன் இன் த ஈவினிங், பிறிங் சம் கிப்ற்ஸ் அஸ் புறொமிஸ்ட்"

"சரி அஞ்சனா ஒரு பிரளியும் பண்ணாமல் இருக்க வேண்டும்."

நாமிருவரும் அவர்களுடன் தங்கியிருந்ததால், அவளின் தாய் - எமது மருமகள் - தான் அவளைக் கவனிப்பது மாதிரி, அச்சிறுமியும் எம்மை மிகக் கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்ளும்படி கூறியிருந்தார். அதனால் அப்பிஞ்சு உள்ளம் தன்னை தாயாராகக் கற்பிதஞ் செய்து கொண்டு, என்னை "மகனே" என்றும் என் மனைவியைத் "தேனே" என்றும் செல்லமாக அழைக்கத் துவங்கி விட்டாள்!

இரு ஆண்டுகளுக்கு முன் இரு வயதுக் குழந்தையாக கொழும்புக்கு ஒரு மாத விடுமுறையில் வந்திருந்த போது, மழலைத்தமிழ் பேசி எம்மை மகிழ வைத்தவளுக்கு இப்போ நான்கு வயதில் தமிழ் மொழியில் ஏன் பேச முடியவில்லை?

காலை உணவு முடிந்ததும் அவளும் நாங்களும் வரவேற்பறைக்கு வந்த போது "ஒரு பாட்டுப்பாடுங்கோ" எனப் பத்மா கேட்க, அவள் "ஓ பிறின்சஸ் ஓ பிறின்சஸ்" என சிறுவர் பாடலொன்றை ஆங்கிலத்தில் பாடி, அபிநயத்துக் காட்டி விட்டு, அருகில் வந்து உட்கார்ந்தவள் தனக்கொரு கதை சொல்லும் படி கேட்டாள்.

"ஓர் ஊரிலே ஒரு காக்கை இருந்தது. அது ஒருநாள்...." எனப் பத்மா ஆரம்பிக்க, அவள் ஆங்கிலத்தில் சொல்லுமாறு கேட்டாள்.

வைஷ்ட ஐலேண் ரமில்?

"அஞ்சனாக் குட்டி நீங்கள் தமிழில் பேசவேண்டும். அது எங்கள் தாய் மொழி" எனப் பத்மா கூறினார்.

"வைஷ்ட ஐலேண் ரமில், ஒல் மை எஸ்கல் பிறெண்ட்ஸ் ரோக் வித் மீ இன் இங்கிலீஷ், மை ரீச்சர் ரீச்சஸ் லெசன் இன் இங்கிலீஷ், ஹவ் அன்ட் வைஷ்ட ஐலேண் ரமில்?"

எம்மால் பதில் கூறமுடியாமல் போட்டாளே ஒரு போடு! ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம். கனடாவில் கணவனும் மனைவியும் வேலைக்குச் செல்லும் மத்தியதரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் பிள்ளைகள் எதிர்போக்கும் யதார்த்தத்துக்கு அப்பிஞ்சு ஒரு சாட்சி!

வேளையுடன் எழுந்து குளித்து உடையணிந்து தம்மைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டு, நாள் முழுவதும் குழந்தைக்கு வேண்டிய பால், சாப்பாடு, இடைவேளைச் சிற்றுண்டி, பிஸ்கெட், மாற்றுடுப்புகள் முதலியவற்றை பொதியில் அடைந்து எடுத்துக் கொண்டு, உறக்கத்திலிருக்கும் குழந்தையின் வாயில் பால் போச்சியைத் திணித்தபடி, குழந்தையின் நித்திரை கலையாமல் அதனைப் போர்த்தி அணைத்தபடி, தாய்ப்பூனை குட்டியைக் காவிச் செல்வது போல - குழந்தைகளைப் பெற்றோர்கள் தூக்கிச் சென்று குழந்தை பராமரிப்பாளரிடம் (பேபி சிற்றர்) ஒப்படைத்து விட்டு அலுவலகங்களுக்கு விரைந்து விடுகிறார்கள்.

குழந்தை பராமரிப்பாளர்களில் அநேகமானவர்கள் தமிழ்ப் பெண்களல்லர். தமிழராயிருந்தாலும், பல்லினங்களைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளைக் கவனிக்க வேண்டியிருப்பதால், பொதுமொழியாக அவர்கள் ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டியுள்ளது. பிள்ளைகள் கொண்டு வரும் உணவுகளை உரிய வேளைக்கு அவர்களுக்குக் கொடுத்து, பாடசாலைக்கான உடை அணிவித்து, தலைவாரிவிட்டு, அவர்களைச் சிறுவர் பாடசாலைக்குக் கூட்டிச் செல்லவேண்டும். பின்னர் கூட்டி வந்து மாலையில் பெற்றோர் வந்து பொறுப்பேற்கும் வரை, அவர்களைத் தம்முடன் வைத்திருக்க வேண்டும். இவ்வாறாகப் பகல் முழுவதும் பிள்ளைகளின் வாழ்க்கை ஆங்கில மொழிச் சூழலிலேயே கழிகிறது.

12 மணித்தியாலங்களை வெளியே கழித்து விட்டு வீடு திரும்பும் பெற்றோரும் சிறுபிள்ளைகளும் களைத்துப் போய் விடுகின்றனர். அவசர அவசரமாக பிள்ளைகளைக் கணவர் குளிப்பாட்ட, மனைவி யந்திரகதியில் அவர்களுக்கான உணவைத் தயாரிக்க அதனை உண்டுவிட்டு சிறு குழந்தைகள் உறங்கிப் போய்விடுவர். ஆரம்ப வகுப்பு மற்றும் கீழ் வகுப்புகளில் படிக்கும் பிள்ளைகளுக்கு, அவர்கள் விட்டு வேலைகள் எனக் கொண்டுவரும் பாடங்களை தகப்பனோ தாயோ ஆங்கிலத்தில் உரையாடி விளங்கப்படுத்த வேண்டும். மற்றவர் குடும்பத்துக்குரிய இரவு உணவைத் தயாரித்துக் கொண்டிருப்பார்.

சமைப்பதற்கு வசதியில்லாத நாட்களில் யாழ்ப்பாணப் பெண்களின் கைவண்ணத்தில் சுவையாகத் தயாரிக்கப் பெற்ற பிட்டு, இடியப்பம், தோசை போன்றவையையும் சம்பல், சொதி, குழம்பு முதலியவற்றையும் எவ்வளவு தேவையென தொலைபேசியில் தெரிவித்து விட்டு, அச்சிறிய உணவகங்களுக்குச் சென்று பெற்றுக்கொள்ள முடிகிறது. அக்கடைகளில் உட்கார்ந்திருந்து சாப்பிடும் வசதிகளில்லை. அதனால் றெஜிபோம் பெட்டிகளில் பக்குவமாகப் பொதி செய்து தருகிறார்கள். இச்சாப்பாட்டு வியாபாரம் ஓகோ என்று கூறும் வகையில் செயற்பட்டு வருகிறது. அதனால் வீட்டுக்கு விருந்தினர்கள் வருகிறார்களே எனக் கவலைப்படத் தேவையில்லை. அங்குள்ள சில சிறிய சிங்கள உணவுக் கடைகளில் அப்பம், ரொட்டி பாற்சோறு முதலிய உணவு வகைகளைக் கூடப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். தமிழர்கள் சென்று உட்கார்ந்திருந்து சாப்பிடக் கூடிய உணவுச்சாலைகளை பெரும்பாலும் தென்னிந்தியத் தமிழர்கள் அல்லது கேரளத்துக்காரர்களே நடத்துகின்றனர்.

கணவனும் மனைவியும் வேலைக்குச் செல்லும் மத்தியதரத் தமிழ் வீடுகளில் அரிசிச் சாதம் சமைக்கப்படுவதென்பது சனி ஞாயிறு மற்றும் ஓய்வு நாட்களிலேயே.

வேலை நாட்களில் பாதையிலுள்ள ரிம் மோட்டன், மக்டொனால்ட் நிலையம் ஒன்றில், சமோசா, அல்லது கிழங்கு ரொட்டி ஒன்றையும் பிளாஸ்டிக் கோப்பையில் அடைக்கப்பட்ட கோப்பியையும் வாங்கி வாகனத்தை ஓட்டிக் கொண்டே கடித்தும் குடித்தும் காலைப் பசியைத் தீர்த்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

மத்தியானத்துக்கு சாண்ட் விச் அல்லது பணிஸ், இரவுச் சாப்பாட்டைத் தான் குடும்பத்தாருடன் உட்கார்ந்து, ஆற அமர தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியை அல்லது தென்னிந்தியப் புதிய திரைப்பட வீடியோவைப் போட்டு பார்த்தபடி உண்கிறார்கள். அப்போது தான் பெரும்பாலான வீடுகளில் தமிழ் மொழி ஒலிப்பதைக் கேட்கமுடிகிறது!

திருட்டு வீ.சி.டிக்களோ தெரியாது - தமிழ் நாட்டில் திரைப்படங்கள் திரையிடப்படும் காலத்திலேயே அனைத்துப் படங்களின் வீ.சி.டிக்களும் ரொறன்ரோவுக்குள் பிரவேசித்து, வீ.சி.டி வீடியோ வாடகை வியாபாரம், ஸ்காப்ரோவில் மட்டுமன்றி ரொறன்டோவின் புற நகர்ப் பகுதிகளிலுள்ள பல கடைகளிலும் கொடிகட்டிப் பறக்கிறது.

தமிழ்த் திரைப்படங்கள் திரையிடப்படும் தியேட்டர்கள் ரொறன்டோவில் மூன்று மட்டுமே உள்ளன. அவற்றிலும் தினசரி தமிழ்ப் படக்காட்சிகள் காண்பிக்கப்படுவதில்லை. வார இறுதி நாட்களில் நிச்சயமாக இத்திரையரங்குகளில் தமிழ்ப் படங்கள் திரையிடப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

அங்கு இங்கிருப்பதைப் போல தனித்தனியான கட்டிடங்களில் திரையரங்குகள் அமைக்கப்படுவதில்லை. ஸ்காப்ரோவுக்குச் செல்லும்

வழியில், பெரிய கட்டிடமொன்றிருப்பதைக் கண்டேன். அதில் 30 க்கும் அதிகமான திரையரங்குகளிருக்கின்றன. வாகனங்கள் நிறுத்த விசாலமான வெளிகள், சிறந்த சிற்றுண்டிச்சாலைகளென பல வசதிகள் அங்கிருந்தன. இவ்வாறு வேறு பகுதிகளிலும் திரையரங்கத் தொகுதிகளிருப்பதாக என்னுடன் பயணித்த நண்பர் தெரிவித்தார்.

நண்பர் துரைசிங்கம் முதல் நாளிரவு அனுப்பி வைத்திருந்த அவ்வாரத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தேன் - தாயகச் செய்திகளை அறிந்து கொள்ளும் ஆவலில். பெரும்பாலான செய்திகள் இங்கு வெளியாகும் தமிழ்த் தினசரிகளிலிருந்து எடுத்து மறுபிரசுரம் செய்யப் பெற்றவை.

படித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, கறுப்புக் கோட்டும் காற்சட்டையும் தரித்த இளம் பெண்ணொருத்தி வீட்டின் கதவோரம் ஒரு கட்டுப் பத்திரிகைகளை வைத்து விட்டுச் செல்வதை யன்னவூடாகக் காணமுடிந்தது.

எழுந்து சென்று அவற்றைப் பிரித்துப் பார்த்தேன். எமது மகனின் வீடமைந்துள்ள பகுதியில் வெளியாகும். "மிசிசாகா நியூஸ்" என்ற இலவச ஆங்கிலப் பத்திரிகையும், வர்த்தகப் பொருட்களைப் பற்றிய பல வண்ணத்துண்டுப் பிரசுரங்களுமே அவை.

மிசிசாகா நியூஸில் பிரம்ரன் மாநகர சபையுடன் மிசிசாகா நகரம் இணைந்திருப்பதனால் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் புறக்கணிப்புகளைச் சுட்டிக்காட்டி, மிசிசாகாவைப் பிரித்து அதற்கென தனியானதொரு மாநகரசபையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை, மற்றும் துணுக்குச் செய்திகள், அப்பகுதியிலுள்ள வர்த்தக நிறுவனங்களின் விளம்பரங்களும் காணப்பட்டன. வாரத்தில் இரண்டு மூன்று தடவைகள் இலவசமாக இப்பத்திரிகை வெளியாகி இவ்வாறு வீடுகள் தோறும் இலவசமாக விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது.

கனடாவில் கோடை காலத்தில் மூன்று மாசுத்துக்கு தொடர்ந்தார் போல பாடசாலைகள், கல்லூரிகள், கலாசாலைகளுக்கு விடுமுறை அளிக்கப்படுகிறது.

உயர்கல்வி கற்கவும் மற்றும் தொழில் நுட்பங்களில் பயிற்சி பெறவும் தகைமையுள்ள மாணவர்கள் படிப்பை முடிக்கும் வரை அரசாங்கம் கடனுதவி வழங்கி வருகிறது. அவர்கள் தொழில் தேடிக் கொண்ட பின், தாம் பெற்ற கடனை மாசா மாசம் சிறு சிறு தொகையாக மீளளிப்புச் செய்ய முடியும்.

கோடை விடுமுறைக் காலத்தில் மாணவர் தத்தமது கைச்-செலவுக்கு வருவாயை ஈட்டுவதற்காக உணவுச்சாலைகள், தொழிற்சாலைகள், வர்த்தக நிறுவனங்களில் பணிபுரிவர். மற்றும் சிலர் வீடு வீடாகச் சென்று பத்திரிகை விநியோகிப்பதில் ஈடுபடுவர். எங்கள் வீட்டின்

கதவருகில் அந்த இலவசப் பத்திரிகைக் கட்டை வைத்து விட்டுச் சென்ற அந்த இளம் பெண் அவ்வாறான மாணவர்களில் ஒருவரே.

நான் பத்திரிகைகளைப் புரட்டிக் கொண்டிருக்க எனது மனைவி, மறுநாள் டவுன் ரவுனில் நடைபெறவுள்ள கருத்தரங்கில் பேசுவதற்கான குறிப்புகளைத் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தார். பெண்கள் மற்றும் முதியவர்களின் மேம்பாட்டுக்காக "வசந்தம்" என்ற தொண்டு நிறுவனத்தின் மூலம் பணியாற்றி வரும் கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி அக்கருத்தரங்கை ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அவர் மறுநாள் காலை எமது வீட்டுக்கு வந்து பத்மாவையும் அழைத்துச் செல்வதாக தொலைபேசியில் கூறியிருந்தார்.

கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி, மகளிர் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் கருத்தரங்குகள், நாடகங்கள், முதலியவற்றை ஏற்பாடு செய்து நடத்துவது, பால் நிலை வேறுபாடு காரணமாக பாதிக்கப்படும் பெண்களின் உரிமைகளைப் பற்றிய நூல்களை எழுதுவது எனப் பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கான பல ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளில் சுறுசுறுப்பாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் கனடாவிலுள்ள சில முக்கிய தமிழ்ப் பெண்மணிகளில் ஒருவர். இலங்கையில் தண்ணீருற்றுக் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஆனாலும் அவரின் மூலவேர் வடமராட்சியிலுள்ள கரவெட்டிக் கிராமமே. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் மொழித்துறைப் பீடத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்தவர். அவரின் கணவர் கந்தசாமி அவர்கள் வடக்கு கிழக்கு மாகாண கல்விப் பணிப்பாளராக சேவையாற்றி இளைப்பாறிய பின் இப்போது ஜெர்மன் நாட்டு அபிவிருத்தி தொண்டு நிறுவனமொன்றில் இணைந்து தாயக அபிவிருத்திப் பணிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அவரும் கரவெட்டியைச் சேர்ந்தவரே.

அதுவரை மேல் மாடியிலுள்ள தனது அறையில் கார்டுன் கதைகளில் ஒன்றிப் போயிருந்த அஞ்சனா படியிறங்கி வந்தாள். "ஹணி ! ஐ ஆம் ஹங்கிநி."

"குஞ்சுக்கு சோறா, நாடில்ஸ்சா வேணும்"

"ஐ வாண்ட் மெக்குரோணி" அவசரம் அவசரமாகப் பத்மா அதனைத் தயாரித்துக் கொடுத்தார்.

மத்தியானமாகி விட்டதை அப்போது தான் நான் உணர்ந்தேன். எங்கள் வீட்டு வாசலில் குப்பை ஏற்றிச் செல்லும் மாநகர சபை லொறி வந்து நின்றது. சாரதி மட்டுமே அதில் காணப்பட்டார். ஐந்து விநாடிகள் கூட எடுத்திருக்காது, வாசலில் வைக்கப் பெற்றிருந்த மூன்று கறுப்புப் பொலிதீன் பொதிகளையும் அச்சாரதி தூக்கி லொறிக்குள் போட்டு விட்டு தனது இருக்கையில் உட்கார்ந்து அதனை இயக்கிய போது, லொறியின் மேற்புறக் கதவுகளிரண்டும் தாமாக மூடிக் கொண்டன.

எங்கள் கொழும்பு மாநகர குப்பை லொறிகளில் துப்பரவாளர்களென ஏழு எட்டுப் பேராவது தொங்கிக் கொண்டு, விசர் நாயை விரட்டுவது போல அட்டகாசமாகச் சத்தமெழுப்பிக் கொண்டு, குப்பைத் தொட்டிகளிலிருந்து கழிவுகளை சவள்களால் அள்ளி, வாசலில் அரைவாசிக் கழிவுப் பொருட்கள் கொட்டுப்பட்டுக் கிடக்க விட்டுவிட்டு, துப்பரவு என்ற பெயரில் எவ்வளவு அலங்கோலம்! சாரதியோ இருக்கையை விட்டு எழுமாட்டார். குப்பை லொறி என்றாலும், தனது ஆசனம் ராஜசிம்மாசனம் என்ற நினைப்பு அவருக்கு!

கனடாவில் தனியொருவர், சத்தம் எதுவுமின்றி எத்தனை கச்சிதமாக இப்பணிகளைச் செய்து விடுகிறார் என்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டேன். மிசிசாகாவில் நாம் வசித்த வீட்டின் வீதிக்கு புதன்கிழமைகளில் தான் குப்பை கூளங்களைச் சேகரித்து எடுத்துச் செல்லும் அந்த லொறி வருவது வழக்கம். இடத்துக்கு இடம், வீதிக்கு வீதி அத்தினம் வேறுபடும்.

கண்ணாடிப் பொருட்களான ஜாம் போத்தல், குளிர்பானப் போத்தல், பிளாஸ்டிக் கிளாஸ்குப்பிகள், குழந்தைகள் விளையாடி உடைத்த விளையாட்டுப் பொருட்கள் என்பன ஒரு தடித்த கறுப்புப் பொலித்தீன் பையிலும், பத்திரிகைகள் போன்ற கடதாசிப் பொருட்களை வேறு ஒரு பையிலும் சமையலறையில் கழித்த காய்கறிகள், பழத்தோல்கள், பாவனைக்கு உதவாத உணவுப் பண்டங்களை மற்றொரு பையிலும், கிழிந்து கொட்டுப் படாமல் முதல் நாளிரவே கவனமாகப் பொதிசெய்து வைத்து மறுநாள் காலையில் வெளியே வேலைக்குச் செல்லும் போது வீட்டின் முன்னால் உள்ள வீதியின் ஓரமாக வைத்துவிட்டுச் செல்வார்கள்.

கடதாசி, பிளாஸ்டிக் மற்றும் கண்ணாடிப் பொருட்களை மீள் தயாரிப்புச் செய்து பயன்படுத்த முடியும் என்பதால் வகைப்படுத்திப் பொதி செய்து வைக்க வேண்டும் என்ற ஏற்பாடு. இவ்வாறு பொதி செய்யப்படாத கழிவுகளை கழிவுகற்றும் வாகனங்கள் எடுத்துச் செல்லமாட்டா. குப்பை கூளங்கள் வீதியில் கிடந்தால் சுற்றுச் சூழலை மாசடையச் செய்தார் என்ற குற்றச்சாட்டில் மாநகர சபை வழக்குத் தொடர்ந்து வீட்டுக்காரருக்குத் தண்டனை வழங்கும். ரொறன்ரோ வீதிகளும் சூழலும் அழகாகவும் துப்பரவாகவும் இருப்பதன் காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று.

கோடை பிறந்து விட்டால், சூரியனைக் காணவும் இதமான சூட்டை அனுபவிக்கவும் வளர்ந்தவர்கள் ஆவலுடன் காத்திருப்பர். சிறார்களுக்கு ஒரே குஷியும் கொண்டாட்டமும் தான். அவர்கள் தொடர்ந்தாற் போல சில மாசங்களுக்கு பாடசாலைக்குச் செல்ல வேண்டியதில்லை. விடுமுறைக்காகப் பாடசாலைகள் மூடப்பட்டுவிடும்.

செறிப்பழம் பிடுங்க, வொண்டர் லாண்ட் சென்று வியப்பூட்டும் வீரதீர் வினோதக் காட்சிகளைப் பார்க்க, நயாகரா நீர்வீழ்ச்சியைக்காணக்

கூட்டிச் செல்லுமாறு விடுமுறைக் காலத்தில் பிள்ளைகள் பெற்றோரை நச்சரிக்கத் தொடங்கிவிடுவர்.

அக்காலத்தில் தான் பழைய மாணவர் சங்கங்களின் ஒன்று கூடல்கள், விளையாட்டுப் போட்டிகள், கலை விழாக்கள், இலக்கிய விழாக்கள், நாடக விழாக்கள், நாட்டிய அரங்கேற்றங்கள், வர்த்தகக் கண்காட்சிகள் - ஏன் ஆலயங்களின் வருடாந்த உற்சவங்களும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நடைபெற ஆரம்பித்து விடும்!

எங்கள் தமிழர்கள் இவற்றில் மும்முரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்க வெள்ளை இனத்தவர்கள், கூடார மில்லாத கார்களில் தத்தமது சோடியுடன் கடுகதியில் விரைந்து கொண்டிருப்பர். அல்லது மேற்சட்டை அணியாத மேனியுடன், அவர்கள் தமது வாகனங்களின் கூரையில் பிளாஸ்டிக் வள்ளத்தை ஏற்றிக் கொண்டு அவற்றைக் கடலில் வலித்து விளையாடுவதற்காக, வசதியான கடற்கரைகளை நோக்கிச் செல்வர்.

கறுப்பின வாலிபர்கள் மோட்டார் சைக்கிளின் பின் இருக்கையில் இன்னொருவரையும் ஏற்றிக் கொண்டு பயங்கர வேகத்தில் பறந்து கொண்டிருப்பர். இவ்வாறான காட்சிகளை ரொறன்ரோ பிரதான வீதிகளில் அடிக்கடி காணமுடிந்தது.

கனடாவின் பிரதான நகர்களில், மக்கள் செறிவாக வாழும் குடியிருப்புகளில், விசாலமானதும் புந்தரை கொண்டதுமான மைதானம் இருக்கிறது. அங்கே சிறுவர்கள் விளையாடுவதற்குரிய ஊஞ்சல்கள், படிஏறிச்சறுக்குவதற்கான உயரமில்லாத இரும்புக் கோபுரங்கள், சாய்ந்தாடிகள் என உபகரணங்களும் உள்ளன. வளர்ந்தவர்கள் நடப்பதற்கு வசதியாக மைதானத்தை சுற்றிவர கொங்கிரீட் பாதைகளும் மாநகர சபையால் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நடு மைதானத்தில் வளர்ந்த சிறுவர்கள் பந்தாடி விளையாடலாம்.

பொழுது போக்க இத்தனை வசதிகளிருக்கின்ற போதிலும், ரொறன்ரோவிலும் மொன்றியாலிலும் முக்கிய சந்திகளில், கோடை காலத்தில் கார்னிவேல்காரர்கள் முகாமிட்டு விடுகின்றார்கள். விறு விறுப்பான காட்சிகளை அறிவிக்கும் கட்அவுடுகள், பதாகைகள், அட்டகாசமான விளம்பரங்கள் என்பவை சிறுவர்களை ஈர்த்துவிடுகின்றன.

"அப்பா அழகனும் அஜ்ஜயனும் செறிப் பழம் பிடுங்கப் போக வேண்டுமெனக் கரைச்சல் படுத்துகிறார்கள். இன்று சனிக்கிழமையென்றாலும் ஜே வேலைக்குப் போய்விட்டார். அவர் எனது காரைக் கொண்டு போய்விட்டதால் அவரின் ஜீப்பை எடுத்துக் கொண்டு நானும் பிள்ளைகளும் உங்கே வாறோம். நீங்களும் அம்மாவும் அஞ்சனாவும் வெளிக்கிட்டு ஆயத்தமாகுங்கோ"

மருமகள் கீதா தொலைபேசியில் கூறிவிட்டு அரைமணித்தியாலத்தில் வந்து சேர்ந்து விட்டார்.

வழிப்பசிக்கென பிஸ்கெட், பற்றீஸ், சமோசா, உருளைக்கிழங்குப் பொரியல், குளிர்பானம் மற்றும் குடிநீர்ப் போத்தல்களையும் வாகனத்தில் கொண்டு வந்திருந்தார்.

"அப்பா நீங்கள் முன் சீற்றில் இருங்கோ உங்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். அம்மாவும் பிள்ளைகளும் பின் சீற்றில் இருக்கட்டும். எல்லாரும் பெல்டைப் போடுங்கோ" எனக் கூறிவிட்டு, சாரதி இருக்கையில் ஏறுவதற்கு முன் தனது காற்சட்டையின் பின்புறப் பொக்கற்றை தடவிப் பார்த்துப் பணம், "கிறெடிற் கார்ட்" என்பவற்றை மறக்காமல் எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறாரா என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார்.

அங்கு அலுவலகங்கள், தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் நமது தமிழ்ப் பெண்கள் காற்சட்டை, மேலே அரைக்கைசேட் - குளிர்காலமெனில் முழுக்கைச்சட்டையும் அதன் மேல் குளிர்பிடிக்காத தடித்த ஓவர் கோட்டும் அணிவது ஒரு புதிய சங்கதியல்ல. கூந்தலையும் கழுத்துக்குக் கீழே தொங்குமளவுக்கு நறுக்கியிருப்பர். காற்சட்டை அணிவதனால் காரோட்டவும், பஸ், இரயில் போன்ற பொதுப் போக்குவரத்துச் சாதனங்களில் விரைவாக ஏறி இறங்கவும், தொழிலகங்களில் குளிந்து நிமிர்ந்து வேலைபார்க்கவும் அவர்களுக்கு அது எளிதாக இருக்கிறது.

நீண்ட கூந்தலுக்கு எண்ணை தடவி வாரி முடிவதற்கு நேரமும் இல்லை. எழுந்தவுடனேயே வேலைக்குப்பறக்க வேண்டும். தினமும் அங்கே தலையிலேயே குளிக்கிறார்கள். குளித்தவுடன் "டிறையர்" என்னும் சிறிய மின் உபகரணத்தைப்பாவித்து தலையமிரின் ஈரத்தை இரண்டொரு நிமிடத்தில் உலர்த்திக் கொண்டு புறப்பட்டு விடுகிறார்கள்.

பல்லினப் பெண்களுடன் ஒரேயிடத்தில் பணியாற்ற வேண்டியிருப்பதனால், அவர்களை விட வித்தியாசமான கோலத்தில் கொண்டை, பெரிய தாலிக்கொடி, தங்கக்காப்புகள் என அணிந்து சென்றால் கூடப் பணிபுரிபவர்கள் இவர்களைப்புதிய குடியேற்றவாசிகள் என எண்ணி ஒதுக்குகிறார்களாம்.

இங்கே கிராமங்களில் பிறந்தநாளிலிருந்து வாழ்ந்து, பண்பாட்டில் ஊறிப்போய் மத்திய வயதைத் தாண்டியபின் அங்கு மகன்மார் அல்லது மகள்மாரால் அழைக்கப்பட்டு அப்பிள்ளைகள் வேலைக்குப் போன பின் பேரக்குழந்தைகளைப்பராமரித்துக் கொண்டிருக்கும் எமது தாய்மார்களைக் கொண்டையும் சேலையுமாகக் காணமுடிகிறது.

அந்நாட்டின் சட்டப்படி 12 வயதுக்கு உட்பட்டசிறார்களை வீட்டில் தனியே இருக்கவிடுவது தண்டனைக்குரிய குற்றமென்பதால் வேலைக்குச் செல்லும் பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பாளரிடம் கொண்டுபோய் நாள் முழுவதும் பார்த்துக் கொள்ளுமாறு விட்டுவிடு-

கிறார்கள். பிள்ளை பராமரிக்கும் பெண்ணுக்கு நாளொன்றுக்கு சிறார்களின் வயதைப் பொறுத்து 15 முதல் 25 கனடிய டொலர்கள் செலுத்த வேண்டும்.

பகலில் வீட்டோடு வேலைபார்த்துக் கொண்டு சிறுவர்களைக் கவனிக்கவென ஒருவரை வைத்துக் கொள்வதெனில் அவருக்கு மாத வேதனமாக வேலைபார்க்கும் பெற்றோரில் ஒருவர் பெறும் சம்பளமளவு தொகையையாவது கூலியாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்.

மத்தியதரம், அதற்கும் அடுத்த தரத்திலுள்ளவர்களின் மாதாந்த வருமானத்துக்கு அது ஒத்து வராத சங்கதி. எனவே தான் அங்குள்ள தமிழர்களில் பலர் தமது தாய் தந்தையரை அல்லது மாமன் மாமிமாரை இங்கிருந்து அங்கு அழைத்துத் தம்முடன் வைத்துக் கொள்கின்றனர். பெற்றோரைப் பேணிக் கவனிப்பது மாகிறது. பிள்ளைகளை அன்பும் கரிசனையுமாகப் பார்த்துக் கொள்வதற்கு உதவியாக நம்பிக்கையான ஆள் கிடைத்துமாகிறது!

நமது தமிழ்ப் பெண்கள், கூந்தலைக் குறுக்கிக்கொண்ட போதிலும் ஆலயங்கள். உறவினர்களின் திருமணவைபவங்கள், விருந்துபசாரங்கள், விழாக்கள் போன்றவற்றிற்குச் செல்லும் போது, விலையுயர்ந்த பட்டுச் சேலை, குங்குமப்பொட்டு, தாலிக்கொடி, மற்றும் நகைகள் அணிந்து பொலிவான தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கோலத்திலேயே காட்சியளிக்கிறார்கள்.

மில்டன் என்னும் ஊரிலுள்ள "ஸ்பிறிங்டேல்பாம்" என்னும் செறித்தோட்டத்தை நோக்கி டெறி றோட்டால் எமது வாகனம் விரைந்து கொண்டிருந்தது. எமது மூன்று பேர்ப்பிள்ளைகளும் தமக்குத் தெரிந்த பாடல்களைத் தாளம் போட்டுப்பாடிக் குதூகலித்துக் கொண்டிருந்தனர். டெறி வீதியின் வலப்புறமாக காடுபோல் அடர்த்தியாக வளர்ந்திருந்த நெடுமரங்கள் சூரிய ஒளியில் குளித்துக் கொண்டிருக்கும் சுகானுபவத்தில் தலையசைத்துக் கொண்டிருந்தன.

சமார் அரை மணித்தியாலம் வாகனம் ஓடி, வலப்புறமாகத் திரும்பியது.

அவ்வீதியில் ஒரு சோலை போன்று இருபுறமும் நின்ற மரங்கள் சூரிய ஒளி எம் மீது படாமல் குடை பிடித்தன. சற்றுத்தூரம் சென்றதும், காய்ந்த மரத்தடிகளினால் வேலிபோல அடைத்த விசாலமான அப்பண்ணை இருந்தது.

வாசலில் வாகனத்தை நிறுத்திவிட்டு உள்ளே நடந்து சென்ற போது ஒரு புறத்தில் மைனா மற்றும் கோழி போன்ற பறவையினங்கள், இரும்பு வலையினால் அடைக்கப்பட்ட அறையில் காணப்பெற்றன.

அதனையடுத்த அறையில் முயல், காட்டுப்பூனை, கவரிமாள் போன்ற விலங்கினங்கள். எமது பேர்ப்பிள்ளைகள் அவற்றிற்கு அருகில் சென்று கா, கூ என அவற்றைச் சீண்டி விளையாடினர். பாதையின் மறு

பக்கத்தில் கைவினைப் பொருட்களின் சாலை. அங்கே கண்ணாடியாலான பல கலைப் பொருட்களும் சிறுவர்க்கான பொம்மை போன்ற மரப் பொருட்களும் விற்பனைக்காக வைக்கப்பட்டிருந்தன.

மேலும் சற்றுத்தூரம் நடந்ததும் வெவ்வேறு அளவுகளில் செறிப்பும் பொறுக்குவதற்கான கூடைகள். இரு டொலர்களைச் செலுத்தி ஒன்றைக் கீதா வாங்கினார். பிள்ளைகளுக்கு கொள்ளை புளகம். செறிப்பழங்கள் பிடுங்கவேண்டும் எனத்துடித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

ட்ராக்டர் போன்ற வண்டியில் ஏறி செறிமரங்கள் நிறைந்துள்ள இடத்துக்கு மேலும் உள்ளே செல்ல வேண்டும். ட்ராக்டரில் பயணிக்க என்னால் இயலாதென்பதால், பத்மாவும் நானும், கீதாவையும் பிள்ளைகளையும் ஏற்றி அனுப்பிவிட்டு, அவர்கள் பழங்கள் சேகரித்துக் கொண்டு திரும்பும்வரை, கைப்பணிப் பொருள் விற்பனைச்சாலைக்கு வந்து, கலைப்பொருட்களைப் பார்த்து அவற்றின் கலைநுட்பத்தை நயந்து கொண்டிருந்தோம்.

அவர்கள் பழக்கூடையுடன் திரும்பிவந்த போது அவர்களின் வாய்கள் செறிப்பழங்களை ருசித்துக்கொண்டிருந்தன.

மில்டனில் இருந்து திரும்பிய எமது கார் டெறி றோட்டிலிருந்து, மிசிசாகா திரும்பாமல் பிராம்ரன் நகருக்குள் நுழைந்த போது வாகனத்தின் முன் இருக்கைக்கும் பின் இருக்கைக்கும் இடையே இருந்த கால் வைக்கும் பகுதியில் குங்கும நிறம் போர்த்திய செறிப்பழங்களின் இரண்டாகப் பிளந்த தோல்கள் குவிந்திருந்தன. பின்னால் இருந்தவர்களில் மூவர் சிறார்கள் என்பதால் கூடையிலிருந்த முக்கால் வாசிப் பழங்களும் முடிந்து விட்டன.

பிராம்ரன் நகரிலும் கணிசமான எண்ணிக்கையில் ஈழத் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். நகரின் இதயப் பகுதியில் உள்ள பாதைகள் அகலம் குறைவானவை என்பதால் அலுவலக வேளைகளில் அவ்வீதிகள் நெருக்கடியாக விருக்கும். கடைகள், தனியார் நிறுவனங்கள், குறிப்பிட்ட பகுதிக்குள் குவிந்திருப்பதால் இந்நிலைமை என நினைக்கிறேன். தமிழர்களின் வர்த்தக நிலையங்கள், உணவுச் சாலைகள், அலுவலகங்கள், நகைமாளிகைகள் முதலியவற்றையும் அவ்வீதியில் காணமுடிந்தது.

அவ்வீதிக்குச் சமாந்தரமாகவுள்ள வீதிக்குச் செல்வதற்காக வலப்புறமுள்ள குறுக்குத் தெருவுக்கு வாகனத்தை வெட்டித் திருப்பிச் சென்ற போது குறுக்குத்தெருவின் அந்தத்தில் எம்மினிய நண்பர்களான சிவா - மோகனா தம்பதியர் இணைந்து நடத்தும் வாகன விற்பனை நிலையம் இருந்தது. அங்கு நூற்றுக்கணக்கில் வகை வகையான வாகனங்கள் நிரை நிரையாக நிறுத்தப் பெற்றிருந்தன.

சிவா ரொறன்ரோப் பகுதியில் கார்விற்பனை வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள முக்கியமான புள்ளி. சென்னை கிறீஸ்தவக் கல்லூரியில்

கற்றவர். பி. ஏ பட்டதாரி. தமிழ் மற்றும் ஆங்கில அறிஞர்களின் மேற் கோள்களை அடிக்கடி எடுத்துக் கூறி கணிரென்ற குரலில் அவர் உரையாடுவது கவர்ச்சிகரமாக இருக்கும்.

மோகனாவும் அவருக்குச் சளைத்தவரல்லர். பெரிய நிறுவன-மொன்றில் பணியாற்றி விட்டு, கணவரின் வாகன விற்பனை வியாபாரம் விஸ்தரிப்புப் பெற்றுள்ளதால், அதனை நிர்வகித்து நடத்துவதில் அச்சாணியாக விளங்குகிறார், இனிய சபாவமும் இங்கிதமுங் கொண்ட இப் பெண்மணி.

சிவா முன்னை நாள் கோப்பாய்க் கிராம சபைத்தலைவராயிருந்த பரமானந்தராஜாவின் மூத்த மகன். அமரர் பரமானந்தராஜா இலங்கைத் தமிழ்க்காங்கிரசின் முக்கிய தூண்களில் ஒருவராகவும், பெரிய ஜீ, ஜீ, பொன்னம்பலத்தின் வலக்கரமாகவும் அக்காலத்தில் விளங்கியவர்.

நாம் பயணித்துக் கொண்டிருந்த நேரம் அவர்களுக்குச் சூறுசுறுப்பாக வியாபாரம் நடந்து கொண்டிருந்த வேளையென்பதால், எமது வாகனத்தை அங்கே நிறுத்தி அவர்களைச் சிரமப்படுத்த விரும்பாமல் பெருவீதியின் வலப்புறம் திருப்பி கீதா வாகனத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

அவ் வீதியின் வலப்புற ஓரத்தில் நிரையாக நாட்டப் பெற்றிருந்த மரங்கள் நிழலும் குளிரும் பரப்பிக் கொண்டிருந்தன. இடப்புறமாக இருந்த பரந்த வெளியில் புதிதாக நூற்றுக்கணக்கான தனித்தனி வீடுகளை நிர்மாணிப்பதில் யந்திரங்களும் கட்டடத் தொழிலாளர்களும் மும்முரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர். பனிக்காலம் தொடங்குவதற்கு முன்னர் இவற்றைக் கட்டி முடித்து விடவேண்டுமென்ற அவசரம் அவர்களுக்கு!

சென்ற இருவாரங்களுக்கு முன்னர் மிசிசாகாவில் வீதிகளுக்கருகாமையில் வெற்று நிலமாக நான் கண்ட பரந்த வெளிகளில் இப்போது கட்டப்பெற்றவரும் பல நூறு வீடுகளின் பிரதான சுவர் வேலைகள் முடிந்து அவற்றின் மீது கூரைகளும் ஏறிவிட்டன! வீட்டின் அறைகளுக்கான உட்சுவர்கள், யன்னல்கள், கதவுகள், சமையலறை, கழிப்பறை, சீலிங் வேலைகளைமுடித்து நீர், மின்சாரம், காஸ் முதலியவற்றிற்கான உபகரணங்களைப் பொருத்தி, பூச்சு வேலைகளை முடித்து விட்டால் அவ்வீடுகள் குடிபுகுவதற்குத் தயாராகிவிடும்!

வீடுகளை அமைப்பதற்கு முன் மாநகரசபை விதிக்கும் சிரமமான பல நடை முறைகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்பதால், ஒரு நிலத்துண்டை வாங்கி தனது வீட்டைத்தானே கட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென எத்தனிப்பவர்கள் மிக மிகச் சிலராகத்தான் இருக்கக்கூடும்! பொதுவாக எல்லோருமே கட்டி முடிக்கப்பட்ட வீடுகளாகவே வாங்கிக் கொள்கின்றனர்.

பெரும் மூலதனத்தையும் கொண்டதும், கட்டட நிர்மாணிப்புத்துறையில் அறிவும் அனுபவமும் ஆளணி வசதிகளையும் கொண்ட பெருநிறுவனங்களே அரசிடமிருந்து பெருவெளிகளைக் கொள்வனவு

செய்து, மாநகரசபை விதிகளுக்கமைவான வரைபடங்களைத் தயாரித்து, அனுமதி பெற்ற பின்னர் இவ்வாறான குடியிருப்புகளை அமைத்து, ஒவ்வொரு வீட்டையும் விற்பனை செய்கின்றன.

குடியிருப்புகளுக்கு அண்மையில் சிறார் பூங்கா, விளையாட்டுத்திடல், பல் பொருள் விற்பனைக்கூடம், பெற்றோல் நிரப்பு நிலையம் முதலியவை கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். இவ்வாறான வசதிகள் ஏற்கனவே புதிதாக அமைக்கப்படும் அக் குடியிருப்புகளின் சூழலில் அமைந்திருக்காவிட்டால், அவற்றைப்புதிதாக அமைக்கும் பணிகளும் ஏககாலத்தில் மேற் கொள்ளப்படுவதைக்காண முடிந்தது.

வாடகைக் குடியிருப்பாளர்கள் மற்றும் "அப்பார்ட்மெண்ட்ஸ்" என அழைக்கப்படும் பல நூறு குடும்பங்கள் வாழும் மாடிக்குடியிருப்புகளில் வாழ்பவர்கள் காலப் போக்கில் தமக்கென சிறு நிலத்துண்டோடு கூடிய வீடுகளைச் சொந்தமாக்கிக் குடியேற விரும்புவதால் ஹமில்டன், மிசிசாகா, எற்றோபிகோ, நோத்யோர்க், பிராம்ரன், எஜாக்ஸ் போன்ற ஊர்களில் நாளிலும் பொழுதிலும் புதிய புதிய குடியிருப்புகள் நிர்மாணிக்கப்படுகின்றன.

ரொறன்டோவில் பெரும்பாலான வீடுகள் ஒரேவிதமான தோற்றங் கொண்டவையே. இங்கிருந்து கனடாவுக்குப்பலம் பெயர்ந்துள்ள நமது தமிழர்களில் பலர் நிலையான வருமானம் பெறக்கூடிய தொழில் ஒன்றில் அமர்ந்த பின் சொந்தமாக வீடொன்றை வாங்கிக்கொள்வதில் பெரும் நாட்டம் காட்டுகின்றனர். வீட்டு வாடகைக்குச் செலுத்தும் பணம் திரும்பிவராத செலவு. மாசவாடகையிலும் பார்க்க குறைந்த தொகையை, இலகுவணைகளில் செலுத்தக்கூடிய கடன் அடிப்படையில் கொள்வனவு செய்வதால், மாதந் தோறும் செலுத்தும் தொகை ஒரு முதலீடாகின்றது.

நம்மவர் பல துறைகளிலும் சாதிக்கிறார்கள்

ஒருவர் தனக்குப் பொருத்தமான இடத்தில் ஒரு வீட்டை வாங்கிக் கொள்ள அல்லது தாம் குடியிருக்கும் வீட்டை விற்பதற்காக தரகரைநாடி அலைய வேண்டியதில்லை. இவற்றைக் கவனிப்பதற்கென அங்கு பல நிறுவனங்களிருக்கின்றன.

இத்துறையில் எமது தமிழர்களில் சிலரும் ஈடுபட்டுள்ளனர். வாராந்த இலவச தமிழ்ப் பத்திரிகைகளைப் புரட்டினால் அவற்றில இத்துறைசார்ந்த நம்மவர்களின் விளம்பரங்களே கூடுதலாக காணப்படும். தமிழ் வானொலிகளைத் திறந்தாலும் இவர்களின் விளம்பரங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் பல தடவைகள் ஒலிக்கும்

இத்துறையில் அனுபவமும் நாணயமும் சேவைகளைச் செப்பமாகச் செய்து கொடுக்கும் ஆற்றலும் கொண்ட தமிழர்கள் சிலரில் பஞ். சொக்கலிங்கம் ஒருவர். உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரியிலும் பின்னர்

பம்பலப்பிட்டி இந்துவிலும் கல்வி கற்றவர். சிவந்த மேனி, கறுப்புக்கோட், சூட், ரை, நெளிந்த கேசம், எந்நேரமும் புன்முறுவல் பூத்தமுகம், ஆறடி உயரம், சுறுசுறுப்பு, அடக்கம், பணிவு, முதலியவற்றைத் தனதாக்கியுள்ள இவரை, எவரெனிலும் ஒரு தடவை சந்தித்தாற் போதும், மனதை விட்டு நீங்காத மணிதராகிவிடுவார்.

கலை இலக்கிய ஆர்வலரும் ஆதரவாளருமாகிய இவர் அவ்வாறான விழாக்களுக்கு வந்து முதல்வரிசையில் அமர்ந்து நிகழ்ச்சிகளை வெகு அக்கறையாகக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பார். முதற்தடவை இவ்வினிய மனிதரைச் சந்திப்பவர்கள் அவரின் நண்பர்களாகி விடுகின்றனர். கொள்வனவு செய்பவரின் விருப்பத்துக்கேற்ற பொருத்தமான வீட்டைத் தேர்ந்தெடுத்து, பரீட்சித்து, கொள்வனவுக்குத் தேவையான பணத்தை குறைந்த வட்டி வீதத்தில் வங்கியிலிருந்து விரைவாகப் பெறக்கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுத்தல், அவ்வீட்டைக் காப்புறுதி செய்து கொள்ள ஒழுங்கு செய்தல் என இவரின் சேவைகள் விரிந்து பரந்தவை.

வீடு கொள்வனவு மற்றும் விற்பனை செய்து கொடுக்கும் துறையில் நம்மவர்களிற் சிலர் சிறப்பாக ஈடுபட்டுள்ளது போலவே, பல்வைத்தியம், பொது மருத்துவம், பயண ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுப்பது, வாகனக் காப்புறுதி செய்து கொடுப்பது, வேகமாக ஓடியமை மற்றும் வீதிக் குற்றங்களுக்கு ஆளாகியவர்களின் சாரதி அனுமதிப்பத்திரங்கள் ரத்துச் செய்யப்படாமல் கவனிப்பது, குடிவரவுச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்காக நீதி மன்றத்தில் வாதாடுவது, சட்ட ஆலோசனைகள் வழங்குவது, வருமானவரி தொடர்பான ஆலோசனைகளை அளிப்பது, போன்ற துறைகளிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

மளிகைக்கடைகள், புடைவைக் கடைகள், நகைக்கடைகள், வாடகைக்கு வாகனங்களை வழங்கும் சேவை போன்றவற்றை மட்டுமல்லாமல், மரணமடையும் தமிழர்களின் உடல்களைப் பாதுகாத்து வைத்து அவற்றின் அந்திமக்கிரியைகளைத் தமிழ் முறைப்படி ஒழுங்கு செய்து கொடுப்பதற்கான "மோட்சம்" என்னும் நிறுவனம் கூட தமிழர்களால் அங்கு சிறந்த முறையில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது!

அந்த வீதியில் தான் ஒட்டிக் கொண்டிருந்த ஜீப் வண்டியை கீதா ஓரமாக மறித்து விட்டுச் சொன்னார். "இறங்குங்கோ, பூஞ்செடிகள் விற்பனை செய்யப்படும் இவ்விடத்தை ஒருதரம் சுற்றிப் பார்ப்பம்" - பூக்கள் என்றால் கீதாவுக்கு கொள்ளை விருப்பம்.

கோடைபிறந்து விட்டால், நிழலுக்கு கொட்டகை அமைத்து வகை வகையான பூஞ்செடிகளையும் கொடிகளையும் எங்கிருந்தோ கொண்டு வந்து அவற்றை பக்குவமாகப் பராமரித்து அத்துறையில் அனுபவப்பட்ட பெண்கள் கடைவிரித்து சுறுசுறுப்பாக விற்பனையைத் தொடங்கி விடுகிறார்கள்.

வண்ணவண்ண மலர்களையும் மொட்டுகளையும் தாங்கிய, நாம் முன்னர் அறிந்திராத பலவகைப் பூஞ்செடிகள், அங்கே பிளாஸ்டிக் சட்டிகளிலும், பொலித்தீன் பைகளிலும் வரிசை வரிசையாக வைக்கப்பட்டிருந்தன.

பலவிதச் செவ்வரத்தை, மல்லிகை, செவ்வந்தி, துளசிச் செடிகளும் அங்கு காணப்பட்டன! துளசிச் செடி, மலரும் மொட்டுமாக நின்ற மஞ்சள் பூச் செவ்வரத்தை, குண்டு மல்லிகை, செவ்வந்திச் செடிகளை கீதா வாங்கிக் கொண்டுவந்து வாகனத்தின் பின் புறம் வைத்தார். அவற்றிற்குரிய பசளையையும் கொடுத்திருந்தனர். சிறு பிள்ளைபோன்ற குதுகலத்தின் வெளிப்பாடு புன்சிரிப்பாக அவரின் முகத்தில் பரவியது.

கனடா சமஷ்டிமுறையிலான அரசமைப்பு ஆட்சிமுறையைக் கொண்டு சிறப்பாக இயங்கிவரும் நாடு. நியு பவுண்ட் லாண்ட், லாபிற்டர், பிறின்ஸ் எட்வேட் தீவு, நோவாஸ் கோசியா, நியு பிறன்ஸ் விக், கியுபெக், ஒன்ராறியோ, மனிரோபா, சஸ்கட் செவான், அல்பேட்டா, பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா ஆகிய பத்து மாநிலங்களையும் நுனாவுட், வடமேல் பிராந்தியம், யுகோன் பிராந்தியம் ஆகிய மூன்று பிராந்தியங்களையும் உள்ளடக்கியது.

கியுபெக் மாகாணம் விஸ்தீரணத்தில் பெரிது எனினும், மக்கள் அடர்த்தி நிறைந்த மாகாணமாக ஒன்ராறியோவே விளங்குகிறது. இவ்விருமாகாணங்களுமே தொழிற்சாலைகள், வர்த்தக நடவடிக்கைகள், முதலியவற்றின் மையமாக விளங்குகின்றன. மின்னணு சாதனத் தயாரிப்பு, நீரிலிருந்து மின் உற்பத்தி, கடதாசி வகைகள், மரத்தளபாடத் தயாரிப்பு, பண்ணைகள், வாகன உற்பத்திகள் எனப்பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் இருப்பதுவே இவ்விரு மாநிலங்களின் முக்கியத்துவத்தின் காரணமாகும்.

ஒன்ராறியோ மாநிலத்திலுள்ள ஒட்டாவா நகரிலேயே கனடா நாட்டின் மத்திய அரசின் பாராளுமன்றம் இருக்கிறது. எனினும் கனடா நாட்டின் தலைநகரமாக ரொறன்டோ நகரே விளங்குகிறது.

கியுபெக் மாநிலத்தின் தலைநகரான கியுபெக் நகர், அந்நாட்டின் இரண்டாவது பெருநகரம். கியுபெக்கின் மொன்றியல் நகரம் பழைமையும் அழகும்மிக்க சுறுசுறுப்பான நகரம். கியுபெக் மாநிலத்தில் நீண்ட காலமாக பிரெஞ்சுக் காரர்கள் குடியேறி ஆதிக்கஞ் செலுத்தியமையினால், அங்கு ஆங்கிலத்திலும் பார்க்க பிரெஞ்சு மொழி அறிந்திருப்பது அத்தியாவசியம். அங்கு 75வீதமானோர் பிரெஞ்சுமொழியைப் பேசுகின்றனர்.

கனடாவின் உத்தியோக மொழிகளாக ஆங்கிலமும் பிரெஞ்சும் அரசியலமைப்பின் மூலமாக உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்டுள்ள போதிலும் ஒன்ராறியோ மாநில அரசுப் பிரசுரங்கள், அறிவிப்புகள், தமிழ் மொழி உட்பட வேறும் மொழிகளில் வெளியிடப் பெற்று வருகின்றன.

கனடாவின் நிர்வாக முறைமை மூன்று மட்டங்களைக் கொண்டது. நடுவண் அரசு - குடிவரவு, மருத்துவம், போக்குவரத்து, தொடர்பு ஊடகங்கள், பாதுகாப்பு, குற்றச்சட்டம், வங்கி, அஞ்சல் தொடர்பு, வெளிநாட்டுத் தொடர்பு, வருமானவரி, வேலை இழப்பு, காப்புறுதி போன்ற துறைகளை நிர்வகிக்கின்றது.

மாநில அரசுகளின் கடமைகளாக - நீதித்துறை, சொத்துகள், கல்வி, சமூகசேவை, அடங்கியிருப்பதுடன் மத்திய அரசின் வேலைகளான நல்வாழ்வுச் சேவைகள், குடிவரவு போன்றவற்றிலும் தத்தமது பங்களிப்புகளைச் செய்கின்றன.

மாநகரசபைகள் நகர்காவல், தீயணைப்பு, நீர், பூங்கா, தெரு-விளக்கு, வீதிகள், பொதுநலப் போக்குவரத்து போன்ற சேவைகளை வழங்குகின்றன.

கனடா மிகப் பெரிய அளவில் குடிவரவாளருக்கு இடமளிக்கிற நாடு: அதனால் ஆண்டொன்றுக்கு இரண்டு இலட்சத்து ஐம்பதாயிரத்துக்கும் அதிகமான வெளிநாட்டுக் குடிவரவாளர்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் நாடாக விளங்குகின்றது. உயிரச்சத்தால் அங்கு தஞ்சம் கோரிச் செல்வோர் பாதுகாப்பாக, சுதந்திரமாக, வாழ்வில் பற்றோடு நல்வாழ்வு வாழக் கூடிய வாய்ப்பும் வசதிகளும் அந்நாட்டிலுள்ளன.

அங்கு காலத்துக்குக்காலம், பலநாடுகளிலிருந்தும் ஏதிலிகளாக பல இனத்தவர்கள் புலம் பெயர்ந்திருக்கிறார்கள். அங்கு ஏதிலிகளாக முதலில் சென்றவர்கள், சீனர்கள். இன்றும் அவர்கள் தமது மொழியையும் பண்பாட்டு மரபுகளையும் பேணி வருவதுடன், மத்திய அரசு, மாநில அரசு, மாநகர சபைகளில் பிரதிநிதிகளை அனுப்புமளவுக்கு தொகையில் கணிசமானவர்களாகவுள்ளனர். அங்கு புலம் பெயர்ந்த கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள், சுயத்தைத் தொலைத்து விட்டு தம்மை கனடிய நிரோட்டத்துடன் இணைத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

பத்துலட்சம் சதுரமீட்டர் பரப்பளவு கொண்ட மாநிலமான ஒன்ராறியோவினதும், கனடா நாட்டினதும் தலைநகராகவுள்ள ரொறண்டோவில் சுமார் நாற்பது லட்சம் மக்கள் வாழ்கின்றனர். கனடா நாட்டின் மிகச் செழிப்புள்ளது, பல்லின மக்களைக் கொண்டதுமாக விளங்கும் இந்நகர், மிக அதிகமான நிதிப்புளக்கமுள்ள வர்த்தக மையமாகவும் திகழ்கிறது. வங்கிகள், வர்த்தக நிறுவனங்கள் எனப் பல முக்கியமான ஸ்தாபனங்கள் இங்கே இயங்குகின்றன.

இங்குள்ள உலகத்திலேயே மிக உயரமான 1815 அடி உயர சீ.என்.என். கோபுரத்தில் ஏறிநின்று பார்த்தால், நகரின் பெரும் பகுதியை, நயாகரா நீர்வீழ்ச்சி வரை காணமுடியும். 1760படிகளில் ஏறி இறங்க வேண்டுமென்றில்லை. மின்தூக்கி சில நிமிடங்களில் பார்வையாளர்களைப் பக்குவமாக அங்கு சேர்த்து விடுகிறது. மீண்டும் திரும்பக் கொண்டுவந்து நிலத்தில் இறக்கிவிடுகிறது. கோபுரத்தின் உச்சியில்

சுழலும் உணவு விடுதியும் இருக்கிறது. கனடிய தொழில் நுட்பத்தின் வலிமையையும் திறமையையும் உலகுக்கு உணர்த்தி நிற்கும் இக்கோபுரம், நாற்பது மாதங்களாக இரவு பகலாகத் தொழிலாளர்கள் தொடர்ந்து வேலைபுரிந்து கட்டி எழுப்பப்பெற்றதாம்! 1976இல் கட்டப் பெற்ற இக்கோபுரம், உலக அதிசயங்களில் ஒன்றாக 1995ம் ஆண்டு உலக தொழில் நுட்பவியலாளர்களால் பிரகடனப்படுத்தப் பெற்றுள்ளது. அநேக தொலைக்காட்சி சேவைகளும், பண்பலை வானொலிகளும் இங்கிருந்தே செயற்படுகின்றன.

ரொறன்டோ நகரில் உள்ள "ஸ்கைடோம்" என அழைக்கப்படும் விஸ்வரூப விளையாட்டுத்திடல் விநோதமானது. தட்ப, வெப்பமும் நிலைக் கேற்ப மூடியும் திறந்தும் கொள்ளக்கூடியவகையில் இயங்கும் இக்கவிகை மாடம் உலகத்திலேயே முதன்மையானது. கோடைக்காலத்தில் இதன் கவிகையின் மூடி, இரு பிளவுகளாகத் திறந்துகொள்ளும். சரியற்ற காலநிலை ஏற்படும் போது, மின்னியக்கத்தால் மூடிக்கொள்ளும்! அதனால், விளையாடுவோரும் பார்வையாளர்களும் பாதிக்கப்படாமல் விளையாட்டை தொடர்ந்து நடத்தமுடிகிறது.

ஒன்றாறியோ மாநிலஅரசின் பாராளுமன்றக் கட்டிடமும், மிக நவீன முறையில் அமைந்துள்ள ரொறன்டோ நகரமண்டபமும் இந்நகரில் கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

டவுன்ரவுணிலுள்ள ஜெறாட்வீதி, சைனாவீதி, யங்கிவீதி முதலியவை குறுகிய தெருக்களாகவுள்ள போதிலும், வரிசை வரிசையாக கடைகள் மலிந்திருக்கின்றன. சீனர்கள், இத்தாலியர்கள், வங்காளிகள், குஜராத்திகள் எனப்பல இனத்தவர்கள் இவ்விற்பனை நிலையங்களை நடத்துகின்றனர்.

ஜெறாட் வீதியிலுள்ள இந்தியக் கடைத்தெருவில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இந்திய, பாகிஸ்தானிய, பங்களாதேஷ், இலங்கைக்கடைகள் அமைந்துள்ளன. இந்நாடுகளிலுள்ள வகைவகையான ஆடை அணிகள், நகைகள், மின் உபகரணங்கள், வாத்தியக்கருவிகள், கறையிடக்காத பாத்திரவகைகள், உணவுவகைகள், பழங்கள், காய்கறிகளையும் இத்தெருவில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

டவுன்ரவுணிலுள்ள, குறுகலான தெருக்களில் அடிக்கடி "டிறாம் காரர்கள்" போவதும் வருவதுமாயிருப்பதுடன், வீதியின் குறுக்கும் நெடுக்கும் சைக்கிளில் ஓடிக் கும்மாளமடிக்கும், கட்டுப்பாடில்லாத இளைஞர்களையும் அங்கு காணமுடிந்தது.

ரொறன்டோ நகரின் புற நகர்ப்பகுதிகளாக மிசிஸாகா, பிராம்டன், ஸ்காபரோ, வோகன், நெக்ஸ்டேல், மாக்கம், நோர்த்தயோக், ஈஸ்ட்யோர்க், எற்றோபிகோ, றிச்மண்ட் ஹில் முதலியவை அமைந்துள்ளன. இவற்றையடக்கியுள்ளதாக ரொறன்டோ பெரும்பாக நகரம் விளங்குகிறது.

ஸ்காபரோ: தமிழரின் கலை இலக்கியமையம்

கொழும்பு பெரும்பாகத்திலுள்ள வத்தளை, மட்டக்குளி, முகத்துவாரம், கொட்டாஞ்சேனை, பம்பலப்பிட்டி, நாரஹென்பிட்டி, கிருளப்பனை, வெள்ளவத்தை, தெகிவளை, இரத்தமலானை, மொரட்டுவை போன்ற இடங்களில் தமிழர்கள் வாழுகின்ற போதிலும், இப்போது கொழும்பு வாழ் தமிழர்களின் கலை, இலக்கிய, கலாசார மையமாக, பம்பலப்பிட்டி-வெள்ளவத்தைப் பகுதிகளே விளங்குகின்றன.

கம்பன் விழாக்கள், இசை விழாக்கள், ஆன்மீக விழாக்கள், நூல் வெளியீட்டு விழாக்கள், இலக்கியக் கூட்டங்கள் முதலியவை அடிக்கடி இப்பகுதியிலேயே நடைபெறுகின்றன.

பல தசாப்தங்களின் முன்னர் கொட்டாஞ்சேனை விவேகானந்த சபை மண்டபமும் அதற்கு முன்னர் முருகன் தியேட்டர் அரங்கும் இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகளுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டன.

மருதானை டவர் மண்டபமோ, ஜோன்டி சில்வா மண்டபமோ தமிழர்களுக்கு போக்குவரத்து வசதியற்றவகை யிலிருப்பதால், பெரும்பாலான கலை, இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்திலோ, புதிய கதிரேசன் மண்டபத்திலோ, வெள்ளவத்தை தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்திலோ, இராமகிருஷ்ண மிசன் மண்டபத்திலோ நடைபெறுகின்றமை கண் கூடு.

அதே போலவே, ரொறண்டோ பெரும்பாக நகரில் தமிழர்கள் மிசிசாகா, நோர்த்தயோர்க், மாக்கம், டவுண்ட்ரவுண்ட் பகுதிகளில் வாழுகின்ற போதிலும், ஸ்காபரோ நகரே தமிழர்களின் கலை இலக்கிய கலாசார மையமாகத்திகழ்கிறது.

ஏனைய இடங்களிலும் பார்க்க ஸ்காபரோவிலேயே தமிழர்கள் தமது சொந்தக் கிராமம் போன்ற உணர்வுடன் செறிந்து வாழ்கிறார்கள். வருமானம் குறைந்தவர்கள், மத்தியதரவர்க்கத்தினர், மற்றும் வசதி-படைத்தவர்கள் எனப் பலதரப்பட்டவர்களும் தமது வருமானத்துக்கு ஏற்ற குடியிருப்புகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ரொறண்டோவின் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் மக்கள் எளிதாக வந்து போகக் கூடிய சுறுசுறுப்பு மிகுந்த மத்திய நிலையமாக ஸ்காபரோ நகர் விளங்குகிறது.

கனடாவில் சுமார் மூன்று லட்சம் தமிழர்கள் தற்போது வாழ்வதாக அறியப்படுகின்றது. அதன் தலைநகரான ரொறண்டோவில், பேசப்படும் சிறுபான்மையின மக்களின் மொழிகளில் தமிழ் நாலாவது இடத்தை வகிப்பதாக அங்கு அண்மையில் நடத்தப் பெற்ற மதிப்பீட்டறிக்கை தெரிவிக்கிறது.

அந்நாட்டுக்கு வெளி நாடுகளிலிருந்து புலம் பெயர்ந்த இனங்களின் வரிசையில் ஈழத்தமிழர்களே இறுதியாகச் சென்றவர்கள்.

இலங்கையில், சிங்களப் பேரினவாதம் தமிழர்கள் வந்தேறு குடிகள் என்ற தோரணையில் வரலாற்றைத் தமக்குச் சாதகமாக ஆரம்பத்திலிருந்தே திரிபு படுத்தி எழுதிக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் விளைவாக பெரிய சேனநாயக்கா காலத்திலேயே, அவர்கள் நல்ல பிள்ளைகள் போல நடத்து மறைமுகமாக தமிழர் தாயகத்தின் செழிப்பும் வளமுங் கொண்ட அம்பாறைப் பகுதியை கல்லோயாக் குடியேற்றம் மூலமாக தமிழ் பேசும் மக்களிடமிருந்து திட்டமிட்ட வகையில் கபளீகரம் செய்து கொண்டனர்.

பின்னர் திருகோணமலை, வவுனியா போன்ற தமிழரின் பாரம்பரிய நிலங்கள் படிப்படியாக பறிபோய்க் கொண்டிருக்கின்றன.

1948ல் பிரித்தானியரிடமிருந்து சுதந்திரம் கிடைத்த சிறிது காலத்திலேயே சிங்களப் பேரினவாதத்தின் சூழ்ச்சிகரமான செயற்பாடுகள் ஒன்வொன்றாக, தமிழ்மக்கள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்டன.

அப்போதைய அமைச்சரவையில் இடம் பெற்றிருந்த இரண்டொரு தமிழர்களும் எதிர்காலத்தில் ஏற்படக் கூடிய ஆபத்தை உணரமுடியாதபடி பதவி என்ற எலும்புத்துண்டுகளை அவர்களுக்கு வீசி, அவர்கள் அதனைச்சுவைத்த வண்ணம், வாயடைத்து இருக்கச் செய்துவிட்டன சிங்களப் பேரினவாதத்தலைமைகள்.

1956ல் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் தமிழ் மற்றும் இடதுசாரிப் பிரதிநிதிகளின் எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாமல் நிறைவேற்றப்பட்ட சிங்களம் மட்டுமே அரசுகளும் மொழிச் சட்டத்தின் காரணமாக, தொழில் ரீதியாக, கல்வி கற்ற தமிழர்கள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டனர்.

நிர்வாகத்துறையிலமர்ந்திருந்த தமிழர்கள், தொழில் வல்லுனர்கள், புத்தி ஜீவிகள் முதலியோர், இங்கிலாந்து, நியூசிலாந்து, அஷஸ்திரேலியா, கனடா நாடுகளுக்கு, பொருத்தமான தொழில்களைத் தேடிப்பலம் பெயர்ந்தனர்.

50களின் பிற்கூறிலும், 60களின் முற்பகுதியிலும் நூற்றுக்கணக்கானோர் இவ்வாறு தொழில் தேடிச் சென்று கனடிய நிறுவனங்களில் பணிகளில் அமர்ந்தனர்.

கனடியகுடிவரவுச் சட்டத்தில் 1967ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட மாற்றத்தின் விளைவாக, ஐரோப்பியர் அல்லாதோரும் திறமை அடிப்படையில் குடிவரவாளராக, மாணவர்களாக அங்கு புலம் பெயரமுடிந்தது.

மருத்துவர், பொறியியலாளர், படவரைஞர், தொழில் நுட்ப வியலாளர், கணக்காளர், போன்ற பதவிகளில் மாநில மற்றும் மத்திய அரசிலும், தனியார் நிறுவனங்களிலும் புலம் பெயர்ந்து சென்ற ஈழத்தமிழர் பலர் பணிகளில் அமரமுடிந்தது. இவர்களில் ஒரு சாரார் குடும்பங்களுடன் சென்று குடியேறினார்கள். மற்றொருசாரார் அங்கு சென்று குடியேறிய பின், திருமணம் முடித்து தமது குடும்பத்தாரை வரவழைத்துக் கொண்ட-

னர். மேலும் இன்னொரு சாரார் - ஏற்கனவே ஆபிரிக்கா, கிழக்காசியா, மத்தியக்கிழக்கு நாடுகளில் தொழில் புரிந்து கொண்டிருந்தவர்கள் - தமது பொருளாதார வளத்தையும் வசதிகளையும் பெருக்கிக் கொள்ளும் நோக்கமாகக் கனடாவில் குடியேறினர். அதனால் 1977ன் முற்பகுதியில் கனடாவில் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் இரண்டாயிரமாகப் பெருகியது.

1977ல் இலங்கையில் தமிழர்களின் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட வன்முறை காரணமாக, ஈழத்தமிழர்களின் புலப் பெயர்வு அதிகரித்தது. 1981ல் கனடாவில் ஈழத்தமிழர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் நாலாயிரத்தை எட்டியது.

1983 ஜனவரியில் தமிழர்களுக்கு எதிராக நாடு தழுவிய வகையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சிங்களக் காதையர்களின் இன அழிப்புப் படுகொலைகள், இராணுவம், பொலிசுப் படைகளின் அட்டுழியங்கள், இருபதாண்டு கால யுத்தத்தின் மிலேச்சத்தனமான அழிவுகள், ஈழத்தமிழர்களில் அநேகமானவர்களை ஏதிலிகளாக்கி, அழிந்தவர்கள் போக, எஞ்சியிருந்தவர்கள் தமது உயிர்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக இடம் பெயர்ந்து உள்ளூர் அகதிமுகாம்களில் தஞ்சமடையவும், வெளிநாடுகளுக்கு புகலிடம் தேடி ஓடிப் போகவும் செய்தன. குடும்பங் குடும்பமாக பல இலட்சக்கணக்கான ஈழத்தமிழர்கள், தென்னிந்தியாவில் தஞ்சம் புகுந்தனர்.

தமிழ் இளைஞர்களும் யுவதிகளும், கனடா, ஜெர்மனி, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, பிரான்சு, ஒல்லாந்து, பெல்ஜியம், டென்மார்க், நோர்வே, சுவீடன், சுவீட்சர்லாந்து, இத்தாலி, ஆஸ்திரியா, அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளுக்கு சட்ட விரோதமாகவும், சரியான வழிகளாலும் புகலிடம் தேடி ஓடித்தப்பினர்.

அமெரிக்கா, ஜெர்மன், இத்தாலி முதலிய நாடுகளுக்குச் சென்றவர்கள் தொழில்வாய்ப்புக் காரணமாக சிலவருடங்களின் பின் கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்தனர். ஈழத்தமிழர்களின் எண்ணிக்கை 12ஆயிரத்தைத் தொட்டு நின்றது.

கொடியுத்தம் காரணமாக 1989, 1990ம் ஆண்டுகளில் ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் நாலாயிரம் தமிழர்கள் அங்கு ஏதிலிகளாகத் தஞ்சம் கோரிக் குடியேறினர்.

தஞ்சம் கோரிக் கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்கள், காலப் போக்கில், தமது உறவினர்களையும் அந்நாட்டின் குடிவரவு சட்டச்சலுகைகளின் காரணமாக அழைத்துக் கொள்ளமுடிந்தது.

இப்பொழுது கனடாவிலுள்ள ஈழத்தமிழர்களின் எண்ணிக்கை இரண்டரை லட்சத்தையும் தாண்டிவிட்டது! அதாவது யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கு அடுத்த படியாக ஈழத்தமிழர்கள் செறிந்துவாரும் நாடாகக் கனடா விளங்குகிறது.

ஒன்றாயியோ மாநிலத்திலுள்ள, ரொறன்டோ, மற்றும் ஒட்டாவாப் பகுதிகளிலும், கியூபெக் மாநிலத்தின் மொன்றியாலிலும், அல்பேட்டா மாநிலத்தின் எட்மன்டனிலும், பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா மாநிலத்தின் விக்டோரியா மற்றும் வன்சுவர் பகுதிகளிலுமே ஈழத்தமிழர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். எனினும் இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் பெரும்பாக ரொறன்டோப் பகுதியிலேயே வசித்து வருகிறார்கள்.

"சம்மர்" (கோடை) பிறந்து விட்டால், தமிழர்களின் கலை, இலக்கிய, கலாசார நிகழ்ச்சிகள், பெரும்பாலும் ரொறன்டோப் பகுதியின் நகரான ஸ்காபரோவில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக களைகட்டத் தொடங்கி விடுகின்றன.

கைகொடுக்கும்பழையமாணவர்கள்

கோரயுத்தத்தின் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகி, பல இன்னல்களுக்கு முகம் கொடுத்து, தாயகத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்து, ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள அந்நியச் சூழலுக்குள் தள்ளப்பட்ட போதிலும், பனியையும் கொடிய குளிரையும் பொருட்படுத்தாமல் திடசித்தத்துடன் விடா முயற்சியாக உழைத்து, தலை நிமிர்த்தியுள்ள கனடாவில் வாழும் எமது ஈழத்தமிழர்கள், தமது தாயக மண்ணையும் மக்களையும் மறந்து விட முடியாமல் ஒரு வித தவிப்புடன் இருக்கிறார்கள்.

தாயக மண்ணின் விடிவுக்கு எவ்வெவ்வகைகளில் பங்களிப்புச் செய்யமுடியுமோ அவர்கள் அவற்றைப் புரிவதற்கு பின்நிற்பதில்லை.

அவர்கள் இளமைக் காலத்தில் ஓடி விளையாடிய கிராமம், அங்கே சிறப்பாக திருவிழாக்கள் நடைபெற்ற கோவில்கள், அவர்களுக்குக் கல்விச் செல்வத்தைப்பூட்டிய கல்லூரிகள் முதலியவற்றின் நினைவுகள் பசுமரத்திலடித்த ஆணி போல அவர்களின் மனங்களில் பதிந்திருக்கின்றன. அதனால் தத்தம் கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்களைத் திரட்டி ஒன்று கூடல்களை நடத்தி, யுத்தத்தினால் அழிவுற்ற தமது கிராமத்தினை, அங்குள்ள ஆலயங்களை, பாடசாலைகளை மீளவும் கட்டி எழுப்புவதற்கு எவ்வாறான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கின்றனர். இவ்வாறான ஒன்று கூடல்களின் மூலமாக புகலிட நாட்டிலே கூட தமது கிராமத்தின் ஒற்றுமையைக் காட்டமுடிகிறது.

தமது கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனைபேர் புலம் பெயர்ந்து வந்துள்ளனர் என்பதையும் அவர்களால் அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

பூங்கா ஒன்றில் ஒரு கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், தத்தமது குடும்பங்களுடன் வந்து பாரம்பரிய விளையாட்டுப் போட்டிகள், மற்றும் பொழுது போக்கு நிகழ்ச்சிகளை, நாள் முழுவதும் நடத்தி, விருந்துண்டு மகிழ்வதுடன், அக்கிராமத்தின் வளர்ச்சிக்கான திட்டமிடுதல்களையும் இவ்வாறான ஒன்று கூடல்களில் மேற்கொள்ளுகின்றனர். கிராமங்களின்

பெயரிலான பல ஒன்று கூடல்கள் ஸ்காபரோ நகரின் பூங்காக்களில் கோடை காலத்தில் அடுத்தடுத்து ஒவ்வொருவார இறுதியிலும் நடைபெற்று வருவதைக் காணமுடிந்தது. சில கிராம ஒன்று கூடல்களில் கௌரவ விருந்தினராகக் கலந்து கொள்ளுமாறு எம்மையும் அழைத்திருந்தனர்.

கிராம ஒன்று கூடல் நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றுபவர்கள் கிராமத்தின் எந்தப் பகுதியார், என்ன சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை மீளவும் மனங்களில் புகுத்தி விடுமோ என்றொருவித அச்சம் சிலரிடம் நிலவுவதையும் சில தனிப்பட்ட கலந்துரையாடல்களின் போது என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது.

யுத்த விமானங்களின் குண்டு வீச்சுகள், பீரங்கி வண்டிகளின் ஏவுகணைகளின் தாக்குதல்களினால், தமிழர்தாயகத்திலுள்ள பல கல்விக் கூடங்கள் அழிந்தன. அவற்றினைத் தொடர்ந்து இராணுவக் கவசவாகனங்களின் நகர்வுகளால் எஞ்சியிருந்த தளபாடங்களும், விஞ்ஞான உபகரணங்களும் நசித்து நொருக்கி அழிக்கப்பெற்றன. பல கல்விக் கூடங்கள் இராணுவ முகாம்களாக மாற்றப்பட்டன: மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் அவற்றை எட்டிக் கூட்பார்க்க முடியாதபடி உயர் பாதுகாப்பு வலையத்துக்குள் அவை உள்ளடக்கப் பெற்றன. சில பாடசாலைகள் மரநிலங்களில் இயங்க நேரிட்டது. தளபாடங்களின்றி மாணவர்கள் நிலத்திலே உட்கார்ந்து படித்தனர்.

தமிழர்களின் இளம் சந்ததியினரை கல்வியறிவற்ற ஞானகுணியன் களாக்கி விட்டால், எதிர்காலத்தில் தமிழர்கள் பேசாமடந்தைகளாகி விடுவர் என்ற எதிர்பார்ப்பை பேரினவாதம் கொண்டிருந்தது போலும்!

மாணவர்களின் கல்வி பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதில் அக்கறை கொண்ட ஆசிரியர்கள், சில கல்விக் கூடங்களை வெவ்வேறு இடங்களுக்கு இடம்மாற்றி, வசதிக்குறைவுகள் மத்தியிலும், பாட போதனைகளை மேற்கொண்டனர். யுத்தப் பாதிப்புகளினால், அவ்வாறு சில வருடங்கள் இடம் பெயர்ந்த நிலையில் இயங்கிய கல்லூரிகளில் ஒன்று தெல்லிப்பழை மகாஜனக்கல்லூரி.

இன்னும் சில ஆண்டுகளில் நூற்றாண்டு விழாவைக் காணும் புகழ்பெற்ற இக்கல்லூரிக்குச் சிறந்தவொரு கலை இலக்கியப் பாரம்பரியமுண்டு. தமிழ்ப் பற்றும் படைப்பிலக்கிய ஆற்றலும் கொண்டவரான பாவலர் தெ.அ.துரையப்பாபிள்ளை அவர்களினால் நிறுவப்பெற்ற இக் கல்லூரியை பல்கலைக் கல்விக் கூடமாக உருவாக்கிய சிற்பி, நிறுவனரின் மகனும் சிறந்த கல்விமானுமாகத் திகழ்ந்த அதிபர் தெ.து.ஜெயரத்தினம் அவர்களாவர். அவரின் அயரா முயற்சிகளாலும், அர்ப்பணிப்பான சேவைகளினாலும், அவர் அதிபராகப் பணியாற்றிய காலத்திலேயே இக்கல்லூரி வட இலங்கையின் புகழ் பூத்த கல்வி நிறுவனமாக மிளிர் முடிந்தது.

இக்கல்லூரி சிறந்த கல்வியாளர்களை மட்டும் உருவாக்கவில்லை. பல எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்களையும் தமிழுலகுக்கு அளித்துள்ளது. சென்ற ஜம்பதுகளில் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் புகழ் பூத்த படைப்பிலக்கியவாதிகளாக விளங்கிய அ.ந.கந்தசாமி, அ.செ.முருகானந்தன், மஹாகவி து.உருத்திரமூர்த்தி ஆகிய இலக்கிய மும்மணிகளை அளித்தது தெல்லிப்பழை மகாஜனக்கல்லூரி.

அவர்களுக்கு பின்னர் அக்கல்லூரியில் பயின்ற புலவர் பார்வதிநாட்சிவம், இதழியலாளர் ஆ.சிவநேசச்செல்வன், கவிஞர்.சேரன், கோகிலா மகேந்திரன், வேல் அமுதன், குரு அரவிந்தன் - ஏன் கனடா உதயன் விழாவில் சிறுகதைக்கான முதற்பரிசைப் பெற்ற ஸ்ரீரஞ்சனி உட்படப் பலர் எழுத்தாளர்களாக மிளிர்வதற்குக் காரணமாய் அமைந்தது மகாஜனா அளித்த இலக்கிய அறிவும் கல்விப் பயிற்சியுமே.

இலக்கிய ஆளுமை கொண்ட புலவர் ந.சிவபாதசுந்தரனார், கலையருவி.த.சண்முகசுந்தரம், கவிஞர்.செ.கதிரேசர்பிள்ளை போன்றோரைத் தேடிப்பிடித்து அக்காலத்தில் அக்கல்லூரியின் ஆசிரியர்களாக அமர்த்திய பெருமை, அதிபர் தெ.து.ஜெயரத்தினம் அவர்களையேசாரும்.

அப்பாரம்பரியத்தை மேலும் முன்னெடுத்து வளர்ப்பதில் அவருக்குப் பின் அதிபர் பதவியில் அமர்ந்த பொ.கனகசபாபதி அவர்களும் அவரைப் போன்றவர்களும் மேற்கொண்டிருந்த முயற்சிகளை எளிதில் மறந்துவிடமுடியாது.

கரவேட்டி விக்னேஸ்வராவில் நான் படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்திலேயே ஆக்க இலக்கியத்துறையில் காலடி எடுத்து வைத்து விட்ட போதிலும், மகாஜனக் கல்லூரியில், சில ஆண்டுகள் நான் எச்.எஸ்.சீ. வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்த போது, கலையருவி த.சண்முகசுந்தரம் அவர்களும் புலவர் ந.சிவபாதசுந்தரனார் அவர்களும் இலக்கியத் துறையில் மேலும் என்னை ஊக்குவித்தனர்.

1953 - 1954 ஆகிய இரு ஆண்டுகளில் நான் அங்கு கல்வி கற்ற ஒரு மகாஜனன் என்பதைப்பலர் இன்று அறிந்திருக்கமாட்டார்கள். அதிபர் தெ.து.ஜெயரத்தினம் அவர்கள் எனக்கு அரச அறிவியலில் ஒரு வகுப்பை எடுத்தவர். வகுப்பில் படிப்பிக்கும் போது கண்டிப்பாக இருப்பதைப் போல, வகுப்பு இல்லாத வேளைகளில் மிக அன்பாகவும் சகஜமாகவும் பழகுவார். சிறிய தவறுகளை அவர் குற்றங்களாகப் பெரிது படுத்துவதில்லை. கருணையும் பண்புங் கொண்ட பெரியாராக நான் அவரை மதிக்கிறேன்.

என்பிறந்த ஊரான கரணவாய்க்கும் தெல்லிப்பழைக்கும் இடையே உள்ள தூரம் 15மைல் இருக்கும். வெள்ளிக்கிழமை மாலை கல்லூரி முடிந்ததும் தெல்லிப்பழையிலிருந்து புறப்பட்டு, சனி ஞாயிறுகளை கிராமத்தில் கழித்து விட்டு, திங்கள் காலையில் கரணவாய்க் கிராமத்திலிருந்து கல்லூரிக்கு வந்து சேர சில நாட்களில் சுணங்கிப் போய் விடும்.

நேரங் கழித்து வரும் மாணவர்கள் அதிபரின் அனுமதி பெற்றே வகுப்புக்குள் நுழையவேண்டும். அதிபரின் அறைக்குள் நான் நுழையும் போதே காரணம் எதுவும் கேட்காமலே அனுமதித்து விடுவார்.

ஒவ்வொரு மாணவரைப் பற்றிய பின்னணியையும், குடும்ப கஷ்டங்களையும் அவர் நன்கு அறிந்து வைத்திருந்தார். அரசஅறிவியலில் மற்றொரு வகுப்பை, காங்கேசந்துறையைச் சேர்ந்த திரு.கார்த்திகேசன் என்பவர் எடுத்தார்.

எமக்கு தமிழ் இலக்கிய வகுப்புக்களை புலவர் சிவபாதசுந்தரனாரும், கலைஅருவி த. சண்முகசுந்தரமும் எடுத்தனர். புலவர் சிவபாதசுந்தரம் ஒரு காந்தியவாதி, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்தவர். எந்நேரமும், கதர் வேட்டியும், நாஷனலுமாகக் காட்சியளிப்பார். மென்மையான உள்ளமும், அதிர்ந்து பேசத்தெரியாத சபாவமும் கொண்ட அறிஞர்.

கலை அருவி சண்முகசுந்தரம், அங்கு ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னர் தினகரன் ஆசிரிய பீடத்தில் பணியாற்றிய பட்டதாரி. சுதந்திரனில் அக்காலத்தில் பல நாவல்களை எழுதிவந்தவர்.

எனக்கு ஏற்கனவே இருந்த தமிழ் அறிவு, இலக்கிய ஆர்வம், பேச்சாற்றல் ஆகியவற்றை நன்கு உணர்ந்துகொண்டு இவர்கள் இருவரும் அன்பையும், அக்கறையையும் குழைத்து இலக்கியத் துறையில் மேலும் என்னை ஊக்குவித்தனர். அப்போதைய மகாஜனா தமிழ் மன்றத்தின் தலைவராக மாணவர்கள் என்னைத் தெரிவுசெய்த போது மன்றத்தின் பொறுப்பாசிரியரான புலவர் அவர்கள் மிக மகிழ்வெய்தி என முதுகில் தட்டி மகிழ்ந்தார். புன்முறுவலுடன் கைகுலுக்கிப் பாராட்டினார் அதிபர் ஜெயரத்தினம் அவர்கள்.

மகாஜனக் கல்லூரியின் பொன்விழா ஆண்டைமுன்னிட்டு பிரார்த்தனை மண்டபமொன்றை அமைப்பதற்கு நிதிசேகரிப்பதற்காக யாழ்ப்பாண முற்றவெளியில் தொடர்ந்தாற்போல இரு வாரங்களுக்கு, பெரிய எடுப்பிலான களியாட்டு விழா ஒன்று நடத்தப் பெற்றது. அதன் பிரசாரப் பொறுப்பை புலவர் சிவபாதசுந்தரனாரும் ஆசிரியர் சண்முகசுந்தரம் அவர்களும் இணைந்து ஏற்றுக் கொண்டனர்.

என்னுடைய வர்ணனைத் திறமை, கணீர் எனக் கவரும் அக்காலக் கம்பீர்க்குரல் வளம் காரணமாக அவர்களிருவரும், ஒலிவாங்கியை என்னிடம் ஒப்படைத்து விட்டு, கார்ணிவலில் பிரசாரத்துக்கென ஒதுக்கப்பட்ட அறையில் என்னுடன் உட்கார்ந்திருப்பர்.

ஈழகேசரி ஆசிரியராக இருந்த இராஜ அரியரத்தினம், யாழ் இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியர் யாழ்ப்பாணம்-தேவன் ஆகிய இருவரும் அவ்வப் போது நிகழ்ச்சி வர்ணனை செய்வதற்காக என்னுடன் இணைந்து கொள்வர்.

யாழ்ப்பாணம். தேவன் அவர்கள் அக்காலத்தில் இவ்வாறான விழாக்களில் வர்ணனைகளைப் புரிவதில் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தார். சிறந்த எழுத்தாளரான அவர். கம்பீரமான குரலையும், நகைச் சுவை கலந்த உரையாடலையும் கொண்டிருந்தார். அப்போது ஏற்பட்ட தொடர்பின் பிறகு இவ்வாறான விழாக்களின் வர்ணனை நிகழ்ச்சிகளுக்கு அவர் என்னையும் அழைத்துச் செல்வது வழக்கம். எனது ஆற்றல்களை அதிபர் ஜெயரத்தினம் அவர்கள் முழுமையாக அறிந்து கொண்டு, என்மீது அவ்வற்ற அன்பைச் சொரிந்ததற்கு அக்களியாட்டு விழா சந்தர்ப்பமாக அமைந்தது.

ஒவ்வொரு நாளும் களியாட்டு விழா நிகழ்ச்சிகள் முடியும் போது நள்ளிரவைக் கடந்து விடும். அதிபர் ஜெயரத்தினம் அவர்கள் என்னிடம் வந்து வெகு அக்கறையோடு எனது உணவு, தங்குமிட வசதிகளைப் பற்றி விசாரித்து, அவற்றிற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து விட்டே ஸூப்பர் செல்வார்!

ஒரு கல்விக்கூடத்தின் வளர்ச்சியில், அதிபர் ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமல்ல, பெற்றோர் சமூகம், பழைய மாணவர் சமூகம் போன்றவற்றிற்கும் அதிக பங்கு உண்டு.

சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் ஒரு கல்லூரி அமைந்துள்ள ஊரிலும் கொழும்பிலும் மட்டுமே குறிப்பிட்ட அக்கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் இயங்கிவந்தன. பேரின வாதத்தின் ஸூக்கணிப்பு, யுத்தச் சூழ்நிலை போன்ற காரணங்களால், உலகின் பல நாடுகளுக்கும் தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்தனர். புகலிட நாடுகளில் கடுமையாக உழைத்து முன்னேறியுள்ள தமிழர்கள் தாம் கல்வி பயின்ற கல்லூரிகளின் வளர்ச்சிக்காக அந்நாடுகளில் பழைய மாணவர் சங்கங்களைத் தோற்றுவித்து, அவற்றின் முன்னேற்றத்திற்காக உதவி வருகின்றனர்.

யுத்தத்தினால் சிதைந்து சின்னாபின்னமாக்கப்பட்ட தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரிக்குப் புத்துயிர் அளிக்கும் வகையில் கனடாவில் மாத்திரமல்லாமல், ஐக்கியராஜ்ஜியம் (லண்டன்), பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளிலும் சிறப்பாக இயங்கி வரும் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் பல்வகைப் பட்ட உதவிகளை வழங்கிவருகின்றன.

மகாஜனாவில் தமது இளமைக் காலத்தில் கல்வி பயின்ற பலர், கனடாவில் இன்று மருத்துவர்களாக, பொறியியலாளர்களாக, கணக்காளர்களாக, கல்வியாளர்களாக, கணினிவிற்பன்னர்களாக, நிறுவனங்களின் நிர்வாகிகளாகப் பதவிகளை வகிக்கின்றனர். மகாஜனா பற்றிய சிந்தனையும் செயற்பாடுகளுமாகவே அவர்களில் அநேகரைக் காணமுடிந்தது.

"உதயன்" விழா முடிந்து இரு கிழமைகள் கூட ஆகவில்லை. நண்பர் கதிர் துரைசிங்கம் வழமை போலவே அன்றிரவும் தொலை பேசியில் அழைத்து சுகநலம் விசாரித்து விட்டு, "மகாஜனாப் பழைய மாணவர்

சங்கத்தின் தலைவர் திரு. ஈஸ்வரகுமார் உங்களுடன் கதைக்க விரும்புகிறார்" எனக் கூறி அவரிடம் தொலை பேசியைக் கொடுத்தார்.

"திரு. துரைசிங்கம் மூலம் நீங்கள் மகாஜனாவின் பழைய மாணவர் என்பதையும், அதிபர் ஜெயரத்தினம் அவர்களிடம் நேரடியாக கற்றவர் என்பதையும் அறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எதிர்வரும் ஞாயிற்றுக்கிழமை எங்கள் சங்கத்தின் ஆண்டுப் பொதுக்கூட்டம். அதில் நீங்கள் பங்குபற்றுவதோடு, ஜெயரத்தினம் அவர்களைப் பற்றிய சிறப்புரையொன்றையும் நிகழ்த்த வேண்டும். கூட்ட அழைப்பிதழை உங்களுக்கு அனுப்பிவைக்கின்றேன்." என திரு. ஈஸ்வரகுமார் கூறினார்.

கரும்புதின்னக் கைக் கூலியா? மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்புக் கொண்டேன். அதிபர் ஜெயரத்தினம். அவர்களின் குணம்சங்களைப் பற்றி எத்தனை மணித்தியாலங்களென்றாலும் என்னால் பேசமுடியும். அவ்வாறான உயர்ந்த பண்புகளைக் கொண்ட உத்தமராகத் திகழ்ந்தவரல்லவா?

குறிப்பிட்ட தினத்தன்று மாலை, கூட்டம் நடைபெற்ற, ஸ்காப்பிரோ-விலுள்ள மக்நிக்கோல் சாலையில் அமைந்திருந்த விருந்துபசார மண்டபத்துக்குச் சென்ற போது, அங்கே இரு நூற்றுக்கும் அதிகமான மகாஜனர்கள் தத்தம் துணைவிமாருடன் கூடியிருந்தனர். திரு.துரைசிங்கமும், செயலாளர் திரு. பாலசிங்கமும் என்னையும் பத்மாவையும் அழைத்துச் சென்று எமக்கென ஒதுக்கப்பட்டிருந்த இருக்கைகளில் அமரச்செய்தனர்.

மேடையில் திரு. ஈஸ்வரகுமார் தலைமையில், சங்கத்தின் காப்பாளரும் அன்றைய கூட்டத்தின் பிரதமவிருந்தினருமான, திரு.சிவசோதி அவர்கள் உரை நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தார். மூப்பு, நோய் மத்தியிலும் பத்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, அச்சங்கத்தின் காப்பாளராக இருந்து மகாஜனாவின் வளர்ச்சிக்காக அவர் மேற் கொண்டிருந்த பணிகளைக் குறிப்பிட்ட போது சபையோரின் மனம் உருகியது.

அம்மண்டபத்தில் எனக்குத் தெரிந்தவர்கள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்பதை அறியும் ஆவலில் கண்களைச் சுழலவிட்டேன். எனக்கு அரச அறிவியல் கற்பித்த கார்த்திகேசன் மாஸ்டர் அவர்களும் மனைவியார் சகிதம் அங்கு காணப்பட்டார். மற்றும் சிவயோகபதி, புஷ்பநாதன் தம்பதியர், கலாசசன், பொன்.சந்திரலிங்கம், குரு அரவிந்தன், லோகேந்திரலிங்கம் தம்பதியர் - இவர்களிடையே, கார்த்திகேசன் அவர்களின் அருகில் வெண்மயிர் படர்ந்த தலையும், அறிவின் வெளிப்பாடான பரந்த நெற்றியும், நெடிய உருவமும், உலோகத்திலான ஒரு ஊன்று கோலுமாக.... அந்தப்பெரியவரை இதற்கு முன் நான் சந்தித்ததில்லை.

கார்த்திகேசன் அவர்களை மிக நீண்ட காலத்துக்குப்பின் சந்தித்த களிப்பில் எழுந்து சென்று அவர் அருகில் உட்கார்ந்து நலம் விசாரித்தேன். என்னைப் பற்றியும் எனது இலக்கிய முயற்சிகளையும் விசாரித்துப்

பெருமிதமுற்றார். தமக்கு அருகில் இருந்த அந்தப் பெரிய மனிதர், ஜெயரத்தினம் அவர்களுக்குப் பின் அதிபர் பதவியை வகித்த திரு.பொ.கனகசபாதி அவர்கள் எனக்கூறி என்னை அவருக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைத்தார்.

சிறப்பு விருந்தினராக வந்திருந்த வைத்தியகலாநிதி ரகுராஜ், ஜெயரத்தினம் அவர்களிடம் நேரடியாகக் கற்றவரல்லர் என்பதனால், அவரைப்பற்றித் தான் கேட்டறிந்தவற்றை தமதுரையில் எடுத்துக் கூறினார்.

சிறப்புரையாற்ற அழைக்கப்பட்டிருந்த என்னை அங்குள்ள மகாஜனன்களில் பலர் அறிந்திருக்க முடியாதென்பதால், என்னைப்பற்றிய அறிமுகவுரையை நிகழ்த்திய திரு.கார்த்திகேசன் அவர்கள், உணர்ச்சி-கரமாக எடுத்துக் கூறிய போது, எனக்குப் பெருமையும் பூரிப்புமாக இருந்தது. சபையார் கரகோஷம் செய்து மகிழ்வோடு எனது உரையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

எனது மகாஜனாக்காலத்தில், ஒவ்வொரு மாணவனிடமும் குடி கொண்டிருந்த ஆற்றல்களைக் கண்டறிந்து, அவற்றை வளர்ப்பதிலும், தகுதியான மாணவர்களுக்குப் பொருத்தமான பொறுப்புகளை ஒப்படைத்து நிறைவேற்றச் செய்வதிலும் அதிபர் ஜெயரத்தினம் அவர்கள் எவ்வாறு வெகு நுட்பமாகச் செயலாற்றினார் என்பதையும், என் நெஞ்சில் நிறைந்திருந்த அவரைப் பற்றிய நினைவுகளையும் அடுக்கடுக்காக நான் எடுத்துரைத்தேன். சபையினர் பலத்த கரகோஷஞ் செய்து என்னைப் பாராட்டினர்.

என்னருகில் வந்து அமர்ந்து கொண்ட வைத்தியகலாநிதி ரகுராஜ் அவர்கள், தான் பொஸ்ரன் நகரிலே மருத்துவராகப் பணிபுரிவதாகவும், நான் நெஞ்சுக்கு நெருக்கமாக ஜெயரத்தினம் அவர்களுடன் பழகியதாலும், அவரிடம் நேரடியாகக் கற்றதாலும் நான் ஆற்றிய உரையிலிருந்து எத்தனையோ புதிய விஷயங்களை, தான் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது எனவும் கூறி என்னைப் பாராட்டினார்.

விழா முடிந்து விருந்துபசாரம் ஆரம்பிக்க முன்னர் உள்ள இடைவேளையில் கல்விமான் பொ.கனகசபாபதி அவர்களும் அநேக புது முகங்களும் என்னை அன்புடன் பாராட்டிய போது, சமகாலத்தில் அவர்களுடன் நான் கற்காத போதிலும் நானும் ஒரு மகாஜனன் என்பதையறிந்த அவர்கள் என்மீது காட்டிய சகோதர வாஞ்சையும் அன்புப் பெருமிதமும் என்னைத் திக்குமுக்காடச் செய்தன. கனகசபாபதி அவர்களும், கார்த்திகேசன் தம்பதியரும் மற்றும் பல மகாஜனன்களும் நான் இலங்கை திரும்புவதற்கு முன் தமது இல்லங்களுக்கு ஒரு தடவை வந்து விருந்துண்டு செல்லவேண்டுமென அன்புக் கோரிக்கைகளை விடுத்தனர்.

அன்றிரவு விருந்துபசாரம் முடிந்து, எமது வாகனத்தில் ஏறும் போது இலேசாக மழை தூறத் துவங்கிவிட்டது. தெருவெல்லாம் நனைந்திருந்ததால், ராஜன் கவனமாக வாகனத்தை ஓட்டிக்கொண்டு வந்து 401 பிரதான வீதிக்கு வந்ததும் வேகமாக ஓட்டினார். அப்பெருந் தெருவில் பாரிய ட்றக்குகள், உலோகத்தினால் நாற்புறமும் மூடப்பெற்ற பெரிய பெட்டிகளை இழுத்துக் கொண்டு அவ்வப்போது சென்று கொண்டிருந்தன. அவற்றில் சிலவற்றைப் பெண்களும் ஓட்டிச்சென்றனர்.

"இந்த ட்றக்குகள் கனடாவிலிருந்து அமெரிக்காவுக்கும் அங்கிருந்து இங்கும் சாமான்களை ஏற்றிச் செல்லும் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பவை. ஒரு தடவை போய்வர 3,4 நாட்களாவது எடுக்கும். தூரத்தையும் நாட்களையும் பொறுத்து இதனைச் செலுத்தும் சாரதியொருவர் நாளுக்கு 700 முதல் 1000 டொலர் வரை சம்பாதிக்கிறார். நிற்காமல் செலுத்தவேண்டுமென்பதால், ஒரு சாரதி களைப்புற்றதும் அவரை ஓய்வெடுக்கச் செய்து விட்டு துணையாகச் செல்லும் மற்றச்சாரதி ஓட்டிச் செல்வார். உறங்கி ஓய்வெடுப்பதற்கான படுக்கை, பருகுவதற்கான குடிநீர், பழச்சாறு மற்றும் சமைத்த உணவுகளைக் கொண்ட குளிர் சாதனப்பெட்டி, குளியல் அறை போன்ற வசதிகள் இந்த ட்றக்குகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அதனால் வழியில் நிறுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆண்கள் மட்டுமல்ல, உடல் வலுவள்ள பெண்களும் இவ்வாறான சாரதிகளாகப் பணியாற்றுகின்றனர். அச்சுறுத்தல், வழிப்பறிக்கொள்ளை எனப் பயப்படத்தேவையில்லை. பொலிசார் அனைத்துக் தெருக்களின் போக்குவரத்துகளையும் எந்நேரமும் கண்காணித்தபடி இருப்பர்". ராஜன் விளக்கமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில், இன்னொரு "ட்றக்"கை, பெண் ஒருவர், சாரதியின் இருக்கையில் உட்கார்ந்து சிகரட் பிடித்தபடி ஓட்டிக் கொண்டு சென்றார். துணையாக கூட வந்த சாரதி தூங்கி ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் போலும்!

கனடாவில் எத்தனையோ ஆயிரம் கிலோ மீற்றர் தூரப் பயணத்தையும் பெறுமதிமிக்க பொருட்களுடன் நட்ட நடுநிசியில் எவ்வித அச்சமுமின்றி வாகனங்களில் மேற்கொள்ளமுடிகிறது. ஆனால் எங்கள் நாட்டிலோ, வங்கியிலிருந்து சம்பளப்பணம் கொண்டு செல்லும் வாகனத்தை நகரின் மையப் பகுதியில் வைத்தே வழி மறித்துக் கொள்ளையடிக்கிறார்கள். சாரதியைத் துப்பாக்கியால் சுட்டுவிட்டு, அவர் ஓட்டிவந்த பெறுமதி வாழ்ந்த வாகனத்தைக் கடத்திக் செல்கிறார்கள். சிகரட் வான் கொள்ளை, லொறி கடத்தல், ஓட்டோச்சாரதி கொலை எனத் தினப் பத்திரிகைகளில் வரும் செய்திகள் தினமும் எம்நாட்டு மக்களைப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

படைகளில் அவரசம் அவசரமாகச் சேர்க்கப்பட்டவர்கள், சம்பளத்துக்கு ஆசைப்பட்டு அவற்றில் சேர்ந்து கொண்டவர்கள், யுத்தத்துக்கு முகங்கொடுக்கப்பயந்து, தமக்கு வழங்கப் பட்ட ஆயுதங்களுடன்,

படைகளைவிட்டுத் தலைமறைவாகி விடுவது இங்கே அதிகரித்து வருகிறது. அவ்வாறு தலை மறைவாகியவர்களுக்கு மன்னிப்பு வழங்கி மீண்டும் சேர்ந்துக் கொள்வதற்கான எமது நாட்டு அரசின் எத்தனங்கள் எதிர்பார்த்தளவு பயனை அளிக்கவில்லை.

படையிலிருந்து தலை மறைவாகிய ஆயுததாரிகள், பாதாள உலகக் குழுக்களாக, இச்செயல்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றனரென்ற உண்மை அம்பலமாகியுள்ளது.

பாவம், பெரும்பாலான பொலிசார்! பொலிஸ் சேவையில் சாதாரண தரத்திலுள்ளவர்கள் சிறுதொகை லஞ்சப் பணத்தைப் பெறும்போதே கைது செய்யப்படுகின்றனர். ஆனால் பொலிஸ் சேவையில் பொறுப்பான பதவிகளில் இருக்கும் சிலருக்கு கொலை, கொள்ளை, வழிப்பறி சம்பவங்களில் பங்கிருக்கிறது என்பதை அறியும் போது, வேலியேயிரை மேய்ந்தால், பயிருக்கு காவல் யார்? பொது மக்களைப் பாதுகாப்பது யார்? என்ற அச்சம் நமது நாட்டில் பொது மக்களிடம் பரவலாகக் காணப்படுகிறது.

கனடா நாட்டில் பொலிஸ் என்றால் மக்களின் பாதுகாவலர்கள் என்ற எண்ணம் பொது மக்களின் உள்ளங்களில் நன்கு பதிந்துள்ளது. கண்ணியத்துக்கும் கட்டுப்பாட்டுக்கும் பெயர் பெற்ற சேவை அது. இலஞ்சங் கொடுத்து அவர்களை எவரும் மடக்கி விடமுடியாது. எவ்வித குற்றச் செயல்களும் நடைபெறாமல் எந்நேரமும் விழிப்புடனேயே இருக்கிறார்கள். தவிர்க்கமுடியாதபடி ஏதாவது நிகழ்ந்துவிட்டால், குற்றவாளியைச் சணக்கமின்றித் தேடிக்கண்டு பிடித்து விடுகிறார்கள்.

அரசியல் வாதிகளின் குறுக்கீடுகள், மேலிடத்துச் செல்வாக்குள்ள பெரிய புள்ளிகளின் சண்டித்தனங்கள் போன்றவற்றிற்கு எங்கள் நாட்டிலுள்ள பொலிசார் அடிபணிந்து, விடுவது போல, கனடாப் பொலிசார் நடந்து கொண்டதாக நான் கேள்விப்படவில்லை.

நாம் நள்ளிரவு வீடுவந்து சேர்ந்த போது கண்ணனும் ரஞ்சியும் ஒரு திரைப்படத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு எமக்காக விழித்திருந்தனர்.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கநினைவுகளில்.....

"பிரேம்ஜி அங்கிள் நாளை காலை 10மணி போல உங்களைப் பார்க்க வருவதாக ரெலிபோன் செய்தவர்," எனக் கண்ணா கூறி முடித்ததும் ரஞ்சி தொடர்ந்தார்.

"மாமா நாளை இரவுச் சாப்பாட்டுக்கு ராஜ் மாமாவும், சாரதா அன்ரியும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களாம். மாமியையும் உங்களையும் கூட்டிக்கொண்டு நாம் எல்லோரும் போக வேண்டும் எனக் கீதா சொன்னவ. நாமிருவரும் நாளைக்கு நேர காலத்துடன் வேலையிலிருந்து திரும்பி வந்து விடுவோம். நீங்கள் ஆயத்தமாயிருங்கோ."

நாம் கனடாவில் நின்ற காலத்தில், தங்களிடம் விருந்துண்ண வரவேண்டும் என எனது நண்பர்களும் எனது மகன்மாரின் நண்பர்களும் முண்டியடித்துக்கொண்டிருந்தனர். அதனால், எமக்குப் பொது நிகழ்ச்சிகளில்லாத நாட்களாகப் பார்த்து திகதி கொடுக்கிற பொறுப்பை கீதாவிடம் விட்டிருந்தோம். எமது பொது நிகழ்ச்சிகளின் விபரங்களை ரஞ்சியிடம் தெரிவித்திருந்தோம்.

ராஜு மாமா என எனது பிள்ளைகள் அன்பாக அழைக்கும் ராஜேந்திரம் அவர்கள் எனது மகன்மாரின் உற்ற நண்பர், உறவினர்களிலும் பார்க்க எமது பிள்ளைகளின் நல்வாழ்வில் அக்கறை கொண்டு நெடுங்காலமாக உதவிவருபவர். எனது இளைய மகனும் அவரும் ஒரேயிடத்தில் பணிபுரிவதால், ஒரு தந்தை போன்ற ஸ்தானத்தில் இருந்து அறிவுரைகளும் ஆலோசனைகளும் வழங்கிவருபவர். அவரும், ஒரு தாயைப் போல அன்புபாராட்டி உதவிவருகின்ற அவரின் துணைவியார் சாரதா அவர்களும் கொழும்புக்கு வரும் போது எம்மில்லத்துக்கு தவறாமல் வந்து எம்முடன் அளவளாவி விருந்துண்டு மகிழ்பவர்கள். அவர்களின் அன்புரிமையான அழைப்பை நிராகரிக்கவோ ஒத்திப் போடவோ எம்மால் முடியவில்லை.

தொலை பேசியின் தொடர்ந்த அலறல் என் உறக்கத்தைக் கலைத்து எழுந்திருக்கச் செய்தது. கண் விழிந்துப் பார்த்தபோது நேரம் காலை 8.45.

'சோமு' என்ன இன்னும் நித்திரையால் எழும்பவில்லையா? மனோஜாவுக்கு இன்று மிசிசாகா பகுதியில் கடமையாம். என்னை உங்கள் வீட்டில் கொண்டுவந்து விடுகிறாவாம். புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்" தொலைபேசியின் மறுமுனையிலிருந்து நண்பர் பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரம் கூறினார். அவர் தமது மகள்மாருடன் வசிப்பது நோர்த்தயோக் என்னும் இடத்தில்- அங்கிருந்து எம்மிடம் வந்து சேர்வதற்கு, வாகன நெரிசலுள்ள முற்பகல் வேளை என்பதால் எப்படியும் ஒரு மணித்தியாலம் தேவை. எனது மகன்மாரும் மருமகன்மாரும் 7மணிக்கு முன்பே புறப்பட்டுச் சென்று இந்நேரம் தத்தமது அலுவலகங்களில் வேலைகளில் ஈடுபட்டிருப்பர். அஞ்சனா பால் குடித்து விட்டு பத்மாவுடன் கீழே சிரித்துக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

காலை உணவை நாம் மூவரும் சாப்பிட்ட பின்னர் ஏற்கனவே பத்மா சொல்லிக் கொடுத்த "கண்ணன் எங்கள் கண்ணனாம், மண்ணை உண்ட கண்ணனாம்" பாடலை அஞ்சனா மழலைத் தமிழில் பாடி அபிநயிப்பதைப் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தோம்

"அம்மம்மா! எங்கள் அப்பா சிறுவயதில் மண்ணை அள்ளிச் சாப்பிட்ட போது, நீங்கள் ஏன் அதைத்தட்டி விடவில்லை? ஜே சித்தப்பாவும் மண் சாப்பிட்டவரோ?" அந்தச் சிறுவர் பாடல், கண்ணன் என நாம் செல்லமாக அழைக்கும் எமது மூத்தமகனாகிய அவளின் தந்தையின் சிறு

பராயக்குறும்புகளையே சித்தரிப்பதாக அஞ்சனாவின் பிஞ்சு உள்ளம் முழுமையாக நம்பிக் கொண்டிருந்தது.

வாசலில் பொருத்தப்பட்டிருந்த மணி ஒலித்தது. பத்மாவும் அஞ்சனாவும் ஓடிப் போய் கதவைத்திறந்தனர். பிரேம்ஜியும் அவரின் மகள் மனோஜாவும் வந்து சேர்ந்து விட்டனர்.

"அன்ரி! எனக்கு வேலைக்குச் சணங்கிவிட்டது, பின்னேரம் வருவேன். அதுவரை அப்பா இங்கேயே இருப்பார்" - மனோஜா அவசரம் அவசரமாகப் புறப்பட்டுச் சென்றுவிட்டார். சிரித்த படியே ஞானசுந்தரம் உள்ளே வந்து அமர்ந்து கொண்டார்.

கனடாவின் ஏழாண்டு வாழ்க்கை, அவரிடம் புதிய மாற்றம் எதனையும் ஏற்படுத்தவில்லை. உடல் சற்று மெலிந்து தளர்ந்து போய் இருந்தார். கொழும்பு விவேகானந்தாக்கல்லூரியின் முன்னை நாள் அதிபராகவும், இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பொருளாளராகவும் நீண்ட காலம் பணிபுரிந்தவரான திரு. மாணிக்கவாசகரின் மறைவு, அண்மையில் மறைந்த ராஜகிரீகாந்தனின் பிரிவு, முன்னரைப் போல ஓடியாடி இயங்க முடியாமலுள்ள எனது உடல் நலக்குறைவு, பேராசிரியர் சிவத்தம்பி உடல் நலம் குன்றியிருப்பது முதலியவை அவரின் உள்ளத்தை வெகுவாகப் பாதித்திருப்பதை என்னால் உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது.

பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரம் அவர்கள், சுதந்திரனில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த காலத்தில், எழுத்து மூலமாக அவருடன் எனக்கு ஏற்பட்ட தொடர்பு, முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் இணைந்து, அதன் ஒவ்வொரு செயற்பாட்டிலும், அவருக்குப் பக்கமலமாக நான் சுமார் 45 ஆண்டுகள் இரவுபகலாக இயங்கிய போது எம்மிருவருக்குமிடையில் இறுக்கமான நட்பாகப் பரிணமித்தது.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், ஈழத்து இலக்கிய உலகில் எதிர் நோக்கிய கல்லெறிகள், பொல்லடிகள், எதிர்ப்புகள் போன்ற பல சோதனைகளுக்கு எதிராக, எதிர் நீச்சலடித்து ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் சாதனைகளை நிலைநாட்டியமைக்கு, சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளரான பிரேம்ஜி அவர்களின் கூரிய மதிநுட்பமும், அயராது அர்ப்பணிப்பான செயற்பாடுகளும், அனைவரையும் அன்புடன் இணைத்துக் கொள்ளும் சுபாவமும், அவரிடம் குடிபொண்டிருந்த ஜனநாயகப் பண்புகளுமே முக்கிய காரணங்களாகும்.

எழுத்தாளர்கள் தமது ஆக்கங்களை நூலுருவில் வெளிக்-கொணர வேண்டுமென்று ஊக்குவித்துவந்தவர் பிரேம்ஜி. இ.மு.எ.ச.வின் துணை அமைப்பான எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தின் மூலமாக ஏனையவர்களின் நூல்களை வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்த அவர், தனது ஆக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு நூலையாவது வெளியிட முன்வராதது ஒரு

பெரும் குறையாக, நெடுங்காலமாக என் மனதை அரித்துக் கொண்டிருந்தது.

அவர் கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்து செல்வதற்கு முதல் நாள், பிரிவுசார விருந்தொன்றை ஏற்பாடு செய்து, அதில் அவரைப்பற்றி பல எழுத்தாளர்களின் மனப்பதிவுகள் அடங்கிய "பிரேம்ஜி - எழுத்துலகப் பொன்னாண்டு" என்ற நூலை வெளிக்கொணர்ந்தேன்.

ஏழாண்டுகள் எவ்வளவு வேகமாக ஓடிச்சென்று விட்டன. இப்போது தான் நேரில் சந்திக்கமுடிந்தது. பிரிந்தவர் கூடினால் பேசவும் வேண்டுமோ? அன்றும், அதற்குப் பின் பல தடவைகளிலும் நாமிருவரும் சந்தித்துப் பல விடயங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டோம்.

இலங்கையிலுள்ள எழுத்தாளர் நண்பர்கள் ஒவ்வொருவரின் சுகநலங்களையும் விசாரித்தார். இப்போதைய இலக்கியப் போக்குகளைக் கேட்டறிந்து கொண்டார். இலங்கையில் நிலவும் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கான முயற்சிகள் முன்னேற்றம் எதுவுமின்றி ஊசலாடுவது பற்றி அவர் கொண்ட கவலையையும், எதிர்காலத்தில் நாட்டுக்கு ஏற்படக்கூடிய பேராபத்துகளைப் பற்றிய அவரின் அச்சத்தையும் என்னால் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

"ஞானா, நீங்கள் புலம் பெயர்ந்து இங்குவந்த பின்பு, முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் செயற்பாடுகள் தேக்கமடைந்து விட்டன. சங்கத்துக்குப் புத்துயிரளித்து இயங்கச் செய்ய வேண்டுமென ஒரு சிலர் குரல் எழுப்புகிறார்கள். சங்கத்தின் தேசிய அமைப்புச் செயலாளர் என்ற வகையில் நான் எவ்வித நடிவடிக்கைகளை மேற் கொள்ளலாம் என நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்" என அவரிடம் கேட்டேன்.

"சோமு, முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் எக்காலத்திலாவது எந்தவொரு கட்சியினதும் தொங்கு சதையாக இருந்ததில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களும் அதில் இருந்தார்கள். உங்களை போன்ற எக்கட்சியையும் சாராத சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைக் கொண்ட எழுத்தாளர்கள் பலரும் அதில் முக்கிய பதவிகளில் இருந்து அதன் செயற்பாடுகளுக்குப் பங்களிப்புக்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பிளவுபட்ட போது, சங்கத்திலிருந்த அக்கட்சி சார்ந்த எழுத்தாளர்களில் ஒரு பிரிவினர் சங்கத்தை உடைத்துக் கொண்டு வெளியேற முனைந்தனர். சங்கம் பிளவுபடக் கூடாது என்பதற்காக, அதன் செயற்பாடுகளை நாம் சில காலத்துக்கு ஸ்தம்பித நிலையில் வைத்திருந்தோம். இனப்பிரச்சினைத்தீர்வுக்கான வழிமுறை தொடர்பாக, நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் உள்ள எழுத்தாளர்களிடையே ஒரேவிதமான கருத்தை உருவாக்கமுடியாத சூழ்நிலையில், சங்கத்தை இயக்குவதென்பது மிகச்சிரமமானது. அது பல கூறுகளாக உடைந்து, சங்கத்தின் கடந்த காலச் சாதனைகளை எல்லாம் பாழாக்கி விடும்" தீட்சணயம் மிக்க தனது அபிப்பிராயத்தை அவர் தெளிவாகக் கூறினார்.

அடுத்தவார இறுதியில் ராஜ ஸ்ரீகாந்தன் நினைவுஞ்சலிக் கூட்டமொன்றை நடத்த விருப்பதாகவும், விபரங்களைப் பின்னர் தொலைபேசியில் தெரிவிப்பதாகவும் சொல்லிவிட்டு மனோஜாவின்கார் வந்ததும் அவர் புறப்பட்டுச் சென்றார்.

அன்று மாலை நண்பர் ராஜேந்திரம் அவர்களின் இல்லத்துக்குச் சென்றிருந்தோம். பிராம்ரன் நகரில் நீண்ட மரங்களால் சூழப் பெற்ற பசும்பூல் நிலப்பரப்பில், மத்திய தர வர்க்கத்தினருக்காக அமைக்கப் பெற்ற பெரிய அடுக்குமாடிக் கட்டடத்தின் ஆறாவது தளத்தில் வரிசையாக உள்ள வீடுகளில் ஒன்று தான் அவரின் இல்லம்.

எம்நாட்டின் தலைநகரில் காணப்படும் அடுக்குமாடிக் கட்டடங்கள் நெருக்கமாகவும் காற்றோட்டமில்லாமலும், குகைக்குள் நுழைவது போலவும் காணப்படுகின்றன.

ஆனால் அங்குள்ள இவ்வாறான "அப்பார்ட்மென்ட்ஸ்" எவ்வளவு தூய்மையாகவும் அமைதியாகவும், பாதுகாப்பாகவும், பல வசதிகளைக் கொண்டதாகவும் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன! நிலத்தளம் முழுவதுமே அங்கு குடியிருப்பவர்களின் வாகனங்களை நிறுத்திவைப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அதே தளத்தின் வாசலில் நுழைந்தவுடன் பொதுவரவேற்பறை, அங்கே உட்காருவதற்கான இருக்கைகள், பொதுத் தொலைபேசி, படிப்பதற்கான பத்திரிகைகள், பாதுகாவலர் அறை, விசாரணைப் பீடம் என அமைந்திருந்தன.

விசாரணை பீடத்தில் நாம் வந்திருப்பதைத் தெரிவித்தோம். அங்கே கடமையிலிருந்தவர் உடனே தொலைபேசியில் அதனைத் தெரிவித்ததும், ராஜேந்திரமும் அவரின் மகனும் அடுத்த நிமிடம் மின்-தூக்கியில் வந்திறங்கி, எம்மை வரவேற்று தமது இல்லத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

அங்கே அவர்கள் வீட்டு வரவேற்பறையில், தமிழ்த் தேசியத் தலைவரின் கம்பீரமான தோற்றத்தைக் கொண்ட பெரிய படம், மெல்லிய புன்னகையுடன் காட்சியளித்தது!

"கனடாவில் வாழும் தொண்ணூறு வீதமான தமிழர்களின் வீடுகளின் வரவேற்பறைகளில் சுவாமி படங்களைக் காணமுடியாவிட்டாலும் தலைவரின் உருவப்படத்தை தரிசிக்க முடியும்" என எனது மகன் பெருமையாகக் கூறினார். தலைவரின் குறிக்கோளிலும், அதை எய்துவதற்கான செயற்பாடுகளிலும் அங்குள்ள தமிழர்கள் உறுதியான நம்பிக்கையைக் கொண்டுள்ளனர்.

நிலத்தோடு கூடிய தனியான வீடுகளில் படுக்கை அறைகளைக் கொண்ட மேல் தளம், வரவேற்பு கூடத்தையும், விருந்தினர்களுக்கான சாப்பாட்டு மேசை, கதிரைகளையும் கொண்ட நிலத்தளம், குடும்ப அங்கத்தவர்களுக்கான சமையல், சாப்பாடு, தொலைக்காட்சியப்

பார்த்துப் பொழுது போக்குவதற்கான வசதிகளையடக்கிய கீழ்த்தளம் என அமைந்து இருப்பது போல அல்லாமல் "அப்பார்ட் மெண்ட்ஸ்" என அழைக்கப்படும் குடியிருப்புகளில், இவ்வசதிகள் அனைத்தும் ஒரே தளத்திலேயே உள்ளடக்கப் பெற்றுள்ளன.

நண்பர் ராஜேந்திரத்தின் இல்லத்துக்கு நாம் சென்ற போது இரவு 7மணி ஆகியிருந்தது. எனினும் சூரிய வெளிச்சம் இன்னும் மங்களில்லை. இந்த அடுக்கு மாடிக் குடியிருப்பின், அருகே, சிறுவர்கள் விளையாடுவதற்கான பூங்கா, நீச்சல் தடாகம், வளர்ந்தவர்கள் உடற்பயிற்சிகளைச் செய்வதற்கான காற்றோட்டம் மிக்க பசுமையான தரை எனப்பட வசதிகள் இருப்பதை என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது.

நண்பர் ராஜேந்திரம், கணிரென்ற குரலில் நகைச்சுவையும் அர்த்தப் பொலிவும் மிக்க விடயங்களை கூறத் தொடங்கினாரென்றால், நேரம் போவது தெரியாமல், குலுங்கிக் குலுங்கிச் சிரித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம்!

நாம் உணவு உண்பதற்காகக் கதிரைகளில் உட்கார்ந்ததும், எம்மில் யார் யாருக்கு என்னென்ன உணவு வகைகள் பிடிக்கும், எனக்குப் பொருத்தமானவை எவை என்பதையெல்லாம் ஏற்கனவே கீதா மூலமாக அறிந்து வைத்திருந்த ராஜேந்திரம் அவர்களின் பாரியாரும், அவரின் மூத்த சகோதரி பத்மாவதி அம்மையார் அவர்களும் அன்புடன் பக்குவமாகப் பரிமாறினார்கள்.

"இது இராச்சாப்பாடு, இன்னொரு நாள் பகல் சாப்பாட்டுக்கும் நீங்கள் வரவேண்டும்" அத்தம்பதியர் எம்மீது கொண்டிருக்கும் அன்புக்கு ஒரு எல்லையில்லை!

உதயன் விழாவின் இரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சிகளின் இடைவேளையின் போது, கீதா ஒரு பெண்மணியை அழைத்து வந்து, அவர் தனது சிநேகிதி மஞ்சளா என எமக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார். நெற்றியில் குங்குமப் பொட்டு, கொண்டையில் பூமாலை, காஞ்சீபுரப் பட்டுப்புடவை, எனப் பொலிவான இந்துப் பண்பாட்டுக் கோலத்தில் காட்சியளித்த மஞ்சளா, பணிவான குரலில் ஒரு வேண்டு கோளை முன்வைத்தார். ஸ்காப்பரோ மார்க்கம் சாலையிலுள்ள ஆதிபராசக்தி ஆலயத்தில் மே மாசம் இறுதி ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று பகல் பூஜை அவரின் குடும்பத்தாரின் உபயமாக நடைபெறவிருப்பதாகவும் அதில் நாமிருவரும் கலந்து கொள்ளவேண்டுமெனவும் அன்புடன் அழைத்தார். இத்தினத்தில் வேறு எங்காவது நாம் சென்று விடக் கூடாதென்பதற்காக, முன் கூட்டியே இதனைத் தெரிவிப்பதாகவும், தங்களுக்காக இத்தினத்தை ஒதுக்கி வைக்குமாறும் கேட்டுக் கொண்டார்.

கீதா அதனை நினைவில் வைத்திருந்து அடிக்கடி ஞாபகமுட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

அந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 9மணி போல கண்ணாவும் ரஞ்சியும் தமது காரில் எம்மை ஏற்றிக் கொண்டு புறப்பட்டனர். வார இறுதி நாட்களில் அஞ்சனா அவளின் கீதாச் சித்தி வீட்டுக்குப் போய் தங்கி விடுவது வழக்கம். அழகன், அஜ்ஜயனுடன் விளையாடிப் பொழுது போக்குவதற்கு மட்டுமல்ல, அவளுக்கு ஏகப்பட்ட வரவேற்பும் செல்லமும் அங்கு கிடைப்பதால், அங்கிருந்து திரும்பி வருவதற்கு சிணுங்கி அடம்பிடிப்பாள்.

எந்த வீதியில் எவ்வளவு வேகத்தில் காரைச் செலுத்திச் செல்ல வேண்டுமென்பதில் கண்ணா மிக எச்சரிக்கையாக இருப்பார்.

பெருந்தெருவில் எமது வாகனம் ஸ்காப்பரோ நோக்கிக் சென்று கொண்டிருந்த பொழுது, அதே வழியில் சுமார் 200 மீற்றர் தூரத்தில் வாகனம் ஒன்று அதன் சிவப்பு விளக்குகள் நூர்ந்து நூர்ந்து எரிந்து கொண்டிருக்க, வழியில் நின்று கொண்டிருந்தது. ஏதோயந்திரக் கோளாறு போலும்.

கண்ணா பின்னால் வரும் வாகனங்களுக்கு வேகத்தைத் தணிக்குமாறு சமிக்ஞை கொடுத்து விட்டு, எமது வாகனத்தின் வேகத்தைக் குறைத்துக் கொண்டார்.

நாம் சென்று கொண்டிருந்த கடுகதி வழியை ஓட்டிய பாதையால் வாகனங்கள் ஓடிக் கொண்டிருந்தன. எடுத்த எடுப்பில் சடக்கென வாகனத்தை வெட்டி திரும்பி அந்தப் பாதைக்குச் செல்லமுடியாது. அப்படிமுயற்சித்தால் பின்னால் வரும் வாகனங்கள் மோதிப் பெரும் விபத்தை ஏற்படுத்திவிடும்.

நாங்கள் அந்த வாகனத்தை அண்மிக்கு முன்பே, பொலிஸ் வாகனங்களும், வாகனத்தைத் திருத்தும் குழுவினரும் வேகமாக அங்கு வந்து சேர்ந்து விட்டனர்.

அங்குள்ள பெருந்தெருக்களின் ஓரத்தையொட்டியதாக ஒரு வழி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதனை பொலிஸ், அம்புலன்ஸ், தீயணைப்புப்படை சார்ந்த வண்டிகள் மட்டுமே பயன்படுத்தலாம். அவ்வாறான ஒழுங்குகள் இருப்பதனாலேயே, சில நிமிட நேரத்தில், சம்பந்தப்பட்ட துறையினர் குறிப்பிட்ட இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்து விடுகின்றனர். குற்றமியைப்பவர்களை பொலிசார் வேகமாக ஓடிக்கலைத்து மடக்கிப் பிடிப்பதற்கும் ஓரப்பாதை உதவியாக இருக்கிறது.

ஓரிரு நிமிடங்களுக்கு மட்டும் பெருந்தெருவில் ஓடிக் கொண்டிருந்த வாகனங்களை நிறுத்தி விட்டு, யந்திரக் கோளாறுக்குள்ளான வாகனத்தை பாதை ஓரமாகவுள்ள குடாவுக்கு இழுத்துச் சென்று திருத்த வேலைகளைக் கவனிக்கிறார்கள்.

எமது நாட்டிலோ கபினட் அந்தஸ்தில்லாத, எவ்வித இலாகாக்களும் ஒதுக்கப்படாத ஒரு அமைச்சர் பயணிக்கிறாரென்றால் கூட,

அவரின் வாகனத்துக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் பாதுகாப்புக்கென பலவாகனங்கள் செல்வதையும், அவை செல்வதற்காக மணித்தியாலக் கணக்கில் வீதிகளை முடிவைத்து, குறிப்பிட்ட தெருவால் செல்கின்ற பேருந்து பயணிகளையும் மற்றும் வாகனங்களையும் அசௌகரியங்களுக்குள்ளாக்கும் செயல்களை எண்ணிப் பார்த்தபோது, மக்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், மன்னர்கள் குடை, கொடி, ஆலவட்டங்கள், ரத, கஜ, தூரக பதாதிகளுடன் பல்லக்கில் ஊர்வலம் செல்லும் முடியாட்சிக் காலத் தோற்றம் தான் எனது எண்ணத்துக்கு வந்தது.

இது இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு. ஏனைய நாடுகள் எல்லாத்துறைகளிலும் வளர்ச்சியுற்று வருகின்றன என்பதை எமது ஆட்சித் தலைமைகள் சில வேளைகளில் மறந்து விடுகின்றன!

நாம் அந்த ஆலயத்தைச் சென்றடைந்த போது அது பக்தர்களால் நிறைந்து காணப்பட்டது. இனிமையான குரலில் பெண்கள் பஜனை பாடிக் கொண்டிருந்தனர். பெரும்பாலானவை சமஸ்கிருதமொழிப் பஜனைகள்.

நிலத்தளத்தோடு அமைந்த விசாலமான ஒரு வீட்டைக் கோவிலாக மாற்றியமைத் திருக்கிறார்கள். கருங்கல்லினாலான பெரிய விநாயகர் விக்கிரகம் மொழு மொழுவெனப் பிரகாசித்த வண்ணம் உட்கார்ந்த கோலத்தில் ஒரு மூலையில் பிரதிஷ்டை செய்யப் பெற்றிருந்தது. அதையடுத்து கருவறையில் புதுப்புடவை அணிந்த கோலத்தில் பராசக்தி அம்மன், அதற்குச் சற்று இடைவெளி விட்டு வெளியே இடப்புறமாக கருங்கல்லில் உருவாக்கப்பட்ட பெரிய நந்தி படுத்திருந்தது.

சிவந்த நிறமும் மெலிந்த தோற்றமும் உயரமுமான ஒரு அழகிய இளம் பெண், அவள் அணிந்திருந்த பொன்னிறப் பருத்திப் புடவைத் தலைப்பினால் தனது தலையின் பின் புறத்தை மறைத்தபடி அதனைச் சுற்றி வந்து தரிசித்து விட்டு அந்தப் பெரிய நந்தியின் இடப்புறக் காதில் இரகசியமாக எதையோ கூறி வேண்டிக் கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கு என்னகுறையோ? எதற்கான வேண்டுகலோ யாரறிவர்?

அர்ச்சனைச் சீட்டு, திருப்பணிச் சீட்டு விற்பதற்கான "கவுண்டர்" அங்கு காணப்படாததால், அக் கோவில் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் நிர்வாகத்துக்கு உட்பட்டதல்ல என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன்.

பூஜை இன்னும் ஆரம்பமாகவில்லை, அங்கு பணியாற்றும் நடுத்தர வயதுள்ள தென்னிந்திய அர்ச்சகர், ஆங்கிலத்திலும் இந்தியப் பிராமணத் தமிழிலும் உரையாடியபடி, பட்டாடைகளையும், சிறிய குத்து விளக்குகளையும் பிள்ளையாருக்கு அருகிலிருந்த மேசையில் சுறுசுறுப்பாக அடுக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

"ஸ்ரீ சக்கராஜ சிம்மாசனேஸ்வரி..." என்ற அம்பாள்பாடலை ஒரு இளம் பெண் கணீரென்ற குரலில் இராகத்துடன் பாடிய போது, பக்தி

உணர்வு நெஞ்சில் நிறைந்தது. பின்னர் நான் அவரிடம் விசாரித்த போது, அவர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவரென்றும், புலம் பெயர்ந்து சென்று இசையாசிரியராக ரொறண்டோவில் பணிபுரிவதாகவும் கூறினார்.

மடிசார் அணிந்த அந்த அர்ச்சகரின் இளம்மனைவி, அர்ச்சகரிலும் பார்க்க சரளமாக ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் உரையாடி, ஆலயத்துக்கு பூஜைப் பொருட்களுடனும் உணவுப் பண்டங்களுடனும் வந்து கொண்டிருந்த அடியார்களை அன்பாக வரவேற்றுக்கொண்டிருந்தார். - அங்கு வந்து கொண்டிருந்தவர்களின் பெயர்களைக் கூறி சொல்க்கியம் விசாரித்தபடியால் அர்ச்சகர் தம்பதியர்க்கு அவர்கள் நீண்ட காலப் பழக்கம் போலும்!

மஞ்சளா எம்மை இலங்கையிலிருந்து வந்த எழுத்தாளர்கள், நல்லாகப் பேசக் கூடியவர்கள் என அர்ச்சகருக்கும் அவரின் மனைவிக்கும் அறிமுகப்படுத்தினார்.

அன்று அந்த ஆலயத்தின் வருடாந்த சிறப்புப் பூஜைத்தினமாம். அதில் கலந்து கொள்ள அழைக்கப் பெற்றிருந்த முக்கியஸ்தர்கள் என்பதால், அம்மனுக்கு முன்பாக உட்கார்ந்திருந்த பக்தர்களின் முதல் வரிசையில் எம்மை அமரச் செய்தார்.

அக்கோயிலின் மண்டபத்திலிருந்த பக்தர்களில் தமிழர்கள் மிகச்சிறு தொகையினரே. வேற்றினத்தவர்களே அதிகமாகக் காணப்பட்டனர். பளபளக்கும் அரிதாரம் உடலெங்கும் பூசியது போன்ற புகை நிறமும், கழுத்தளவு நறுக்கிய கருங் கூந்தலுமாகக் காணப்பட்ட அப்பெண்களின் நெற்றிகளில் குங்கும நிறமல்லாத ஒட்டுப்பொட்டுகளும் மினுமினுத்தன. தாம் கொண்டு வந்த பல்வேறு வகைப் பழங்களை தாமாகவே - அம்மனுக்கும் நாக விக்கிரகத்துக்கும் பக்தியுடன் சொரிந்து சுற்றி வந்து வணங்கினர்.

அம்மனின் முன்னால் கருவறைக்கு வெளியே வைக்கப் பெற்றிருந்த நீளமான பெரிய மேசையில் சோறு, பழவகைகள் மற்றும் அப்பெண்கள் தயாரித்துக்கொண்டு வந்திருந்த கறிவகைகளை ஒவ்வொரு பாத்-திரத்திலும் இட்டு அர்ச்சகரின் மனைவி நிவேதனமாகப் படைத்து முடித்ததும், அர்ச்சகர் மணியை அடித்தபடி பஞ்சாராத்தி தீபாராதனை செய்து பூஜையை நிறைவேற்றினார். ஏனைய கோவில்களில் அபிஷேகம், சோடோபசாரம், விசேட தீபங்கள் என நேரத்தை இழுத்தடிப்பது போலன்றி இவ்வாலயத்தில் சில நிமிஷங்களில் பூஜைமுடிந்தது.

தீபாராதனை வேளைகளில் மற்றும் கோவில்களில் பக்தர்கள் ஏதோ கடவுள் நேரில் வந்துவிட்டதைக் கண்டது போல எழுந்து நின்று சிரசின் மேல் கரங்குவித்து "அரோகரா" சத்தம் எழுப்பி ஆர்ப்பரிப்பது போலன்றி இவ்வாலயத்தில் அடியார்கள் அமைதியாக உட்கார்ந்திருந்து தரிசனம் செய்தார்கள். விபூதி, சந்தனம், தீர்த்தம் கொடுப்பது போன்ற

சம்பிரதாயங்களும் இக்கோவிலில் இல்லை. விருப்பமானவர்கள் தாமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதே.

புஜைமுடிந்ததும் அர்ச்சகர் எம்மைப்பற்றிய சிறிய அறிமுகம் ஒன்றைச் செய்துவிட்டு சிற்றூரை ஒன்றை ஆற்றுமாறு பத்மாவைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

அம்பாள் தொடர்பான பக்திப் பாடல்களைப் பாடி அம்மனின் பெருமைகளைப் பற்றி அவர் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்த போது "இங்கிலிஷ்ஷ்..... இங்கிலிஷ்ஷ்....." எனச் சபையிலிருந்து சில குரல்கள் எழுந்தன.

"அம்மா! இங்கிருப்பவங்க எல்லோருக்கும் தமிழ் புரியாது. தமிழில் பேசுவதை இங்கிலிஷிலும் சொல்லுங்கோ" அர்ச்சகர் பத்மாவை மாட்டி விட்டார். அதனால் சிற்றூரைக்குரிய நேரத்தை அவர் இரு மடங்காக்க வேண்டியிருந்தது.

இனிப்புறப்படலாம் என நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்த போது, அர்ச்சகர் என்னை நோக்கி "சார் நீங்களும் நாவு வார்த்தை பேசங்க" என்றார்.

நானும் உரையாற்ற வேண்டுமென நான் சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. இலக்கியம், சமூகப் பிரச்சினைகள், அரசியல், வரலாறு போன்றவை என்றால் எனக்குத் தானமான விஷயங்கள். ஆன்மீகத்தில் நான் ஊறித்திழைத்தவனல்லன். அதனால் அவ்விடயத்தைப் பற்றிப் பேசுவதிலிருந்து நான் ஒதுங்கிக் கொள்பவன். ஆனாலும் அத்தனை பேர் மத்தியில் அர்ச்சகர் விடுத்த அழைப்பை நான் நிராகரிக்க முடியவில்லை.

சக்தி வழிபாட்டின் தொன்மை பற்றிய வரலாற்றை ஆங்கிலத்திலே எடுத்துக் கூறினேன். எல்லோருக்கும் அது திருப்தியாக இருந்ததை அவர்களின் முகங்களிலிருந்து உணர முடிந்தது.

எனக்கு ஒரு பொன்னாடையை அர்ச்சகர் போர்த்தினார். அவரின் மனைவி பட்டுப் புடவை ஒன்றைப் பத்மாவுக்குப் போர்த்தினார். ஒரு வெள்ளித்தட்டில் பழங்களை நிரப்பி, வெள்ளிக் குத்துவிளக்கு ஒன்றையும் அதில் வைத்து எமக்கு வழங்கிக் கௌரவித்தனர்.

"சாப்பிட்டுப் போங்க சார். சாப்பாடு தயார்" என இருவரும் கூறினர்.

மஞ்சளாவும் அவரின் கணவரும் எம்மை சாப்பாட்டறைக்குக் கூட்டிச் சென்றனர். 50 பேர் வரை ஒரே நேரத்தில் உட்கார்ந்து சாப்பிடக் கூடிய மேசை கதிரை வசதிகளை உள்ளடக்கிய அச்சிறிய மண்டபம் அவ்வாலயத்துடன் இணைந்திருந்தது.

புகை நிறத்திலான சில அழகிய இளம் பெண்கள் சோறு கறிகளை மட்டுமல்ல, தாம்செய்து கொண்டு வந்திருந்த பலவகை இனிப்புப் பதார்த்தங்களையும் பக்தியுடன் எமது தட்டுகளில் பரிமாறினர்.

எனக்கருகில் உட்கார்ந்து உணவருந்திக் கொண்டிருந்த மஞ்சளாவின் கணவர் ராஜேந்திரன் வங்கியொன்றின் அதிகாரியாகக் கடமையாற்றிவரும் தென்னிந்தியத் தமிழர். அவரைப் போன்று வேறு சில தமிழர்களும் அவ்வாலயத்துக்குப் பொருளுதவி வழங்கி வருகிறார்கள். ஆனாலும் புகை நிற மக்கள் தான் அவ்வாலயத்தின் பிரதான ஆதரவாளர்கள் என்பதை அவர் மூலம் தெரிந்துகொண்டேன்.

அந்தப் புகை நிறமான மக்களின் பூர்வீகம் இந்தியாவே. சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் கயானா நாட்டுக்கு தொழில் தேடிச் சென்று குடியேறி, காலப்போக்கில் அங்கிருந்து கனடாவுக்கு இடம் மாறி வாழ்ந்து வருபவர்கள். புலப்பெயர்வு இடப்பெயர்வுகளால், கறுப்பின மக்களுடன் கலக்கநேர்ந்ததால், நிறத்தையும், மொழியையும் தொலைத்து விட்டார்கள். மரபு வழியாகக் கடைப்பிடித்த இந்துமத வழிபாட்டை மட்டும் இதுவரை அவர்களால் விட்டுவிட முடியவில்லை.

கனடாவில் சனி ஞாயிறு நாட்களுடன் வெள்ளி அல்லது திங்கட்கிழமையும் சேர்ந்து விடுமுறைத் தினமாக வந்தால் வேலைக்குச் செல்பவர்கள் குதூகலமெய்துவர். குடும்பத்தினருடன் மகிழ்ச்சியாக எங்காவது பயணம் சென்று வரலாம் அல்லது வீட்டின் முக்கிய வேலைகள் எதையாவது கவனிக்கலாமென எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பர்.

கனடா சுதந்திர, ஜனநாயக, சமஷ்டி முறையிலான அரசமைப்பைக் கொண்ட நாடாக இன்று விளங்குகிற போதிலும், அது பிரித்தானியாவின் நீண்ட காலச் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டிருந்தது. இன்றும் பொதுநலவாய நாடுகளின் கூட்டில் ஓர் அங்கமாக விளங்குகிறது. 1982 வரை அதன் அரசமைப்பு முறையில் ஏதாவது மாற்றங்கள் செய்யப்படுவதாயிருந்தால் அம்மாற்றங்களை பிரித்தானியப் பாராளுமன்றமே அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

அதன் இன்றைய அரசமைப்பில் கூட பிரித்தானிய அரசிக்கு பெயரளவில் தலைமையிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ராணியின் பிரதிநிதியாக ஆளுநரும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். கனடாவின் சில பெருந்தொருக்களுக்குக் கூட ராணி எலிசபத் வீதி, வின்ஸ்டன் சேர்ச்சில் வீதி, போன்ற பெயர்களைச் சூட்டி பிரிட்டன் மீது தமக்குள்ள விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

கனடாவில் விக்டோரியா தினம், பிரித்தானியாவின் விக்டோரியா மகாராணி நினைவான பொது விடுமுறை நாள். ஒவ்வோராண்டும் மே மாதம் 25ம் திகதிக்கு முன்னால் வருகிற திங்கட்கிழமை அத்தினமாகும்.

அங்குள்ள ஏனையவர்களைப் போலவே, எங்கள் வீட்டிலும் மகன்மாறும் மருமக்களும் சில நாட்களாக திட்டங்கள் வகுக்கத் தொடங்கி விட்டனர்.

கனடாவின் உலக அதிசயம்!

"கண்ணா! மாமா மாமியை மொன்றியால் கூட்டிக் கொண்டு போவமா, அல்லது நயகரா நீர்வீழ்ச்சியைக் காட்டுவதற்கு கூட்டிச் செல்வமா?" மூத்த மருமகள் ரஞ்சி.

"மொன்றியாலில் காலநிலை சரியில்லை. அங்கே மழை பெய்யுதாம், ரீ.வி யில் காட்டினார்கள். நயகரா போவம், பிறகு ஒரு லீவுக்கு மொன்றியால் போகலாம்."

கனடாவின் காலநிலை அவதானிப்பு நிலையம் அந்தப் பெரிய நாட்டின் முக்கியமான நகரங்களில் அடுத்த சில நாட்களுக்கு எங்கெங்கே மழை பெய்யும், எங்கு வானம் பிரகாசமாயிருக்கும் என்பதை துல்லியமாக அவதானித்து, தொலைக்காட்சியில் முற்சூட்டியே அறிவித்து விடுவதால், அதற்கேற்றவாறு அங்குள்ளவர்களால் தமது நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ள முடிகிறது.

"சரி, ஜேயும் கீதாவும் வருகினமோ என்று கேளுங்கோ."

"நாங்கள் போவதாயிருந்தால் கலா ஈசனண்ணையும் குடும்பத்துடன் வரப்போவதாகச் சொன்னவர். அவரையும் கேட்பமோ?" இளையவ்ராஜன் கேட்டார்.

"சரி தம்பி, போனில் இருவரையும் கேட்டுப்பார்."

அந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை நாம் எல்லோரும் நயாகராவுக்கு "பிக்னிக்" செல்வதென மூன்று நிமிடத்தில் முடிவாகி விட்டது.

கனடாவின் செல்வ வளத்தை அங்குள்ள நகரங்களின் வர்த்தகமையாங்கள், தொழிற்சாலைகள், முதலியவை வெளிப்படுத்தி நிற்பதைப் போலவே, வீதியோரக் கிராமங்களை அடுத்துள்ள பரந்த வயல்கள், சோளப் பயிர்கள், அப்பிள், பீச் பழமரங்கள், காய்கறித் தோட்டங்கள், பண்ணைகள் முதலியவையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

அந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை எமது மூன்று வாகனங்களும் குயின் எலிசபத் பெருவீதியால் நயகராவை நோக்கிப் பயணித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் இவற்றைக் காண முடிந்தது.

ஜே தனது ஜீப்பை ஓட்டியபடி, அருகில் அமர்ந்திருந்த எனக்கு ஒவ்வொன்றையும் விளக்கிக் கூறிக் கொண்டிருந்தார். ஒரு மணித்தியால நேரம் பயணித்திருப்போம். வாடைக்காற்று வீசும் காலத்தில் வடமராட்சிக் கடலில் அலைகள் எழுந்து கரையில் மோதி ஆர்ப்பாட்டம் புரியும் பேரோசையை எனது கரணவாய்க் கிராமத்தில் சிறுவயதில் கேட்டிருக்கிறேன். அதே போன்று அலைகள் முட்டி மோதும் பேரிரைச்சல் கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தது.

"அப்பா! இன்னும் 20 நிமிடத்தில் நயகரா நீர்வீழ்ச்சி வந்து விடும்"

தெருவின் இருபுறமும் "மோட்டல்" என அழைக்கப்படும் அடக்கமான விடுதிகள், விளையாட வசதியான புற்றரைகள், நிழல் மரங்கள், பூஞ்செடிகள் எனக் கடந்து கொண்டிருந்த போது, ஆடம்பரமான பெரிய ஹோட்டல்கள், கட்டிடங்களில் கசினோ கிளப்புகள், உணவுச்சாலைகள் என அந்த அழகான முக்கிய நகரப் பகுதியை எமது வாகனங்கள் சென்றடைந்தன.

இயற்கையும் செயற்கையும் கலந்த அந்த எழில் கொஞ்சம் சுறுசுறுப்பான நகரின் வடக்குப் பக்கமாக வர்த்தகப் பகுதி, மேற்கே "மோட்டல்கள்" எனப்படும் விடுதிகள், தெற்குப் பக்கமாக நயகரா நீர்வீழ்ச்சி,

நயகரா நீர்வீழ்ச்சியை ஒட்டினாற் போலுள்ள வீதியை அடைந்த போது பேராற்று நீர் ஓவென்ற பேரிரைச்சலோடு, ஆழப் பெருங்கிடங்கில் குதித்தபடியே இருந்தது. பின்இருக்கைகளில் அழகனும், அஜ்ஜயனும், அஞ்சனாவும் பயப்படுவது போல காதுகளைப் பொத்திக் கொண்டு நடித்தனர். எமது வாகனங்களை அவ்வீதியில் நிறுத்துவதற்கு இடமே இல்லாதவாறு ஆயிரக்கணக்கான வாகனங்கள் நிரையாக நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. போக்குவரத்துப் பொலிசார் அவ்வீதியின் அந்தத்துக்குச் செல்லுமாறு சமிக்ஞை தந்தனர்.

சுமார் அரைக்கிலோ மீற்றர் தூரங்கடந்து நிழல் மரங்கள் செறிந்த வாகனப் பாதுகாப்பிடத்துக்குள் திரும்பிய போது, அவ்விடமும் வாகனங்களால் நிறைந்திருந்தது. மேலும் உள்ளே சென்று நிறுத்தும்படி கூறினர். விடுமுறை நாட்களில் மாத்திரமல்ல, சாதாரண நாட்களிலும் இதே மாதிரியே கூட்டமாக இருக்குமாம். மிசிசாகாவிலிருந்து வாகனங்களை ஓட்டிச் சென்றதிலும் பார்க்க அவற்றை நிறுத்துவதற்கு இடந்தேடி அலைந்ததில் களைப்பு அதிகமாக இருந்தது.

மரநிழல் சூழ்ந்த இடம் என்பதால், காலாறிச் சற்று ஓய்வெடுப்பதற்கு வசதியாக இருந்தது. அருகில் ஓர் அடக்கமான புல்தரை, உயர்ந்த நிழல் மரங்கள், குடிப்பதற்கான நீரைக்கொண்ட நீர்த்தாங்கி, உட்கார்ந்து கொள்வதற்கான அரைச்சவர், பூந்தொட்டிகள், முகம் அலம்புவதற்கு வசதியாக வாஷ்பேசின்., முகத்தைச் சீர் செய்து அலங்கரித்துக் கொள்ளக் கண்ணாடி, இயற்கை உபாதைகளைப் போக்கிக் கொள்ள சத்தமான கழிப்பறைகள் முதலியவை அங்கிருந்தன.

"நீர்வீழ்ச்சிப் பக்கம் நடந்து போய்ப் பார்த்துவிட்டு திரும்பி வந்து சாப்பிட நேரமாகி விடும். சாப்பிட்டு விட்டுப் போவம்"

கலா ஈசன் அடிஎடுத்துக் கொடுக்க சிறுவர்கள் பசிக்கிறது என அடம்பிடிக்கத் தொடங்கி விட்டனர். எங்கள் பேரன்கள் இருவர், பேத்தி அஞ்சனா, கலா ஈசனின் பையன்கள் இருவர், வளர்ந்தவர்களான எம்மில் ஒன்பது பேர். மூன்று வாகனங்களிலும் அவரவர்களின் குடும்பத்

தலைவிகள் தயாரித்துக் கொண்டு வந்த இட்லி, தோசை, வடை, புளிச்சாதம், தயிர்ச்சாதம், மற்றும் சிற்றுண்டிகளையும், குடிநீர்ப் போத்தல்களையும் நிழலில் இறுக்கி வைத்து பிளாஸ்டிக் தட்டுகளைக் கைகளில் தந்து ரஞ்சி, கீதா, திருமதி கலா ஈசன் ஆகியோர் பரிமாறினர். அக்குளிர்மையான சூழலில், பாசமும் பரிவுங் கொண்டவர்கள் கூடியிருந்து சாப்பிட்ட போது மனதுக்கு மகிழ்ச்சியாகவும், வாய்க்கு ருசியாகவும் இருந்தது.

சிறுவர்கள் அவசரமாகக் கொறித்து விட்டு பந்தும் கையுமாக கலைத்துப் பிடித்து விளையாடத் தொடங்கி விட்டனர். எட்டாம் வகுப்பில் படிக்கும் கலா ஈசனின் இளையமகன், புகைப்படக் கலையில் ஒரு விண்ணன் - தனது டிஜிட்டல் கமராவினால் ஆட்களையும் காட்சிகளையும் கமராவுக்குள் அடக்கினார்.

நீர்வீழ்ச்சிக்கு அருகில் செல்லும் பெருந்தெருவில், நீர்வீழ்ச்சிப் பக்கமாக உள்ள நடைபாதையில், உறுதியான ஐந்தடி உயர் கொங்கிறீட் தூண்கள் எழுப்பி, கம்பிகளினால் நீளமாக தடுப்பு வேலி அமைக்கப்பட்டிருந்தது. யாரும் தவறி விழுந்து விடக்கூடாதென்பதற்கான பாதுகாப்பு வேலி.

அதற்கு எதிர்ப்புறமாக உள்ள தெரு ஓரத்தில் கார்களின் வரிசையின் பின்னால் பெரிய மாடிக் கட்டிடங்கள், நட்சத்திர விடுதிகள், உயரே ஏறி நின்று நீர்வீழ்ச்சியின் அழகைப் பார்வையிடக் கூடிய சில கோபுரங்கள்.

பகல் இரண்டு மணிவெயிலின் சூட்டை உணரமுடியாத படி வேகமாகப் பாய்ந்து வந்து பிரமாண்டமான வட்டத்துக்குள் 167 அடி உயரத்திலிருந்து தொடர்ந்து குதிக்கும் நீரினால் எழும் நீர்த்திவலைகள் பன்னீர் தெளிப்பது போல உடலைக் குளிர வைத்தன.

பார்வைக்கு எட்டிய தூரத்தில் அமெரிக்கா தெரிந்தது! அந்தப் பக்கமாகவும் இருந்து ஒரு நீர்வீழ்ச்சி தவழ்ந்து வந்து கொண்டிருந்தது. அதைப் பார்வையிட இப்பக்கம் போலவே அப்பக்கத்திலும் சனக்கூட்டம்.

நடைபாதையில் எத்தனை வகையான இனங்களையும், நாடுகளையும் சேர்ந்த மக்கள்! விதவிதமான கோலங்களைக் கொண்ட ஆடைகளை அணிந்த இளஞ்சோடிகள் தோள்களில் கைபோட்டு இடுப்புகளை இறுக்கி அணைத்தபடி ஐஸ்கிறீம் சுவைப்பிலும், பெண் இணையின் இதழ்ச் சுவையிலும் கிறங்கிக் கொண்டு நடந்தனர்.

பலூன், பொம்மை, ஐஸ்கிறீம், வியாபாரிகளும் சிறுவர்களின் ஆசையைத் தூண்டி விற்பனையை அதிகரிப்பதில் குறியாயிருந்தனர்.

கம்பிவேலியை ஒட்டினாற் போல் நின்றவர்கள் தலைகுப்புறக் குதிக்கும் ஆற்றின் ஓசையையும் கோலங்களையும் அதிசயமாகப் பார்த்து மகிழ்ந்து சிரித்தனர்.

நயாகரா நீர்வீழ்ச்சி உலக அதிசயங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. அமெரிக்க-கனடா நாடுகளின் சர்வதேச எல்லையாக விளங்கும் நயாகரா ஆறு கரடுமுரடான குன்றுகளை உதைத்துக் கொண்டு, உக்கிர ஓசை எழுப்பிய வண்ணம் 170 மைல் தூரம் ஓடி வந்து ஆடுகள் தீவு (கோற் ஐலண்ட்) என்னும் சிறிய குன்றில் இரு கிளைகளாகப் பிரிந்து ஒன்றாறியோ நதியில் குதிக்கின்றது.

அதென்ன ஆடுகள் தீவு? சுமார் 500 ஆண்டுகளுக்கு முன் வேகமாகப் பாய்ந்து வந்த அந்த ஆறு ஓடமுடியாமல், குளிர்கால விறையில் தொனவந்த என்னும் ஏரியருகில், அநேக ஆடுகள் இறந்துவிட்டதால் ஏற்பட்ட வண்டல்களால் ஆற்றின் ஓட்டப்பாதை தடைப்பட்டு இரு கிளை ஆறுகளாகி விட்டதாம்! குதிரைக் குளம்பு வடிவிலான குன்றின் இருபுறமும் பாய்ந்துவரும் "ஹோர்ஸ் ஷ" ஆறு கனடாப் பக்கமாக வந்து குதிக்கிறது. அதன் அகலம் 2625 அடி, உயரம் 2167 அடி.

கனடிய எல்லைக்கு அப்பால் அமெரிக்காவிலிருந்து ஓடிவரும் ஆறு ஆக 98 அடி அகலந்தான். அரைவட்ட வடிவிலான குன்றின் இரு புறமும் இருந்து உறுமிக் கொண்டு, ஓடிவந்து அந்தப் பிரமாண்டமான வட்டக் குளத்தில் நயாகரா ஆறு ஓட என்ற பேரிரைச்சலோடு குதிப்பது பார்ப்பவர்களுக்கு வியப்பை ஏற்படுத்தும். மிக ஆழமான அப்பாரிய குளத்தில் வீழும் நீர் 15 மைல் தூரத்துக்கு வழிந்தோடிச் சென்று ஈரி மற்றும் ஒன்றாறியோ நதிகளை இணைக்கிறது.

ஆற்றின் மேல் கட்டப்பட்டுள்ள 'றெயின்போ பிறிட்ஜ்' என்ற பாதையினூடாக விசாவுள்ளவர்கள் அமெரிக்காவுக்குச் செல்ல முடியும். அமெரிக்கப் பக்கமாக உள்ள நீர்வீழ்ச்சியிலிருந்து விழும் தண்ணீரின் அளவு ஒரு விநாடிக்கு 150 ஆயிரம் கலன்கள். ஆனால் கனடாவின் ஹோர்ஸ் ஷ நீர்வீழ்ச்சியிலிருந்து வினாடி ஒன்றுக்கு கொட்டும் நீரின் அளவு 600 ஆயிரம் கலன்கள்.

நயாகரா நீர்வீழ்ச்சியின் வயது 12 ஆயிரம் ஆண்டுகளாம்! எனினும் இன்னும் இளமைப் பொலிவோடுதான் இருக்கிறது. தென்னாபிரிக்கா-விவள்ள உலகிலேயே மிகப் பெரிய விக்டோரியா நீர்வீழ்ச்சிக்கு அடுத்த தம்பி நயாகரா நீர்வீழ்ச்சி தான்!

ஆண்டொன்றுக்கு இந்த அதிசய நீர்வீழ்ச்சியைப் பார்த்து ஆச்சரியப்படுவதற்காக 140 லட்சம் மக்கள் அங்கே செல்கிறார்கள்! உயரமான இடத்தில் உட்கார்ந்து ரசிக்கக் கூடிய வகையில் பெரிய கோபுரங்களையும் கரையருகில் அமைத்திருக்கிறார்கள்.

நீர்வீழ்ச்சியின் ஆச்சரியத்தை மட்டுமல்ல, கோடைகாலத்தில் வானத்தில் அற்புத வண்ணவண்ணக் கோலங்களையும் தரிசிக்க முடிகிறது. மாறி மாறித் தோன்றும் வானவில்ல்களின் எழிற் கோலங்கள் கண்களுக்குப் பெருவிருந்து. தேன்நிலவுக்குச் செல்லும் புதுமணத் தம்பதிகளின் சொர்க்கப்பரி நயாகரா!

இரவில் அங்குள்ள கசினோ கிளப்புகள் பலவித பளபளப்பு வண்ணங்களில் கண்ணிமிட்டி வரவேற்கும். அவற்றிற்குப் போட்டியிடுவதில் நயாகரா நீர்வீழ்ச்சியும் அடிக்கொருதரம் வேறுவேறு வண்ணங்களில் காட்சியளிக்கும் படியாக ஒளிபாய்ச்சும் ஏற்பாடுகளும் செய்யப் பெற்றுள்ளன.

இளவயதினருக்கு மட்டுமல்லாமல், நடுத்தர வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கும் வியப்பும் மனக்கிளக்கிளுப்பும் என்றும் வாரி இறைக்கும் மோகன நகர் நயாகரா!

மாலை ஐந்து மணியாகி விட்டது. கோடை என்பதால் சூரிய வெளிச்சம் இன்னும் பிரகாசமாகவே இருந்தது. கசினோ கிளப்புகளில் பொழுது போக்கி, பணத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள ஆசைப்பட்டு, அதிர்ஷ்டத்தை தாமே அள்ளிக் கொண்டு போகப்போகிறோம் என்ற பேராவலுடன் ஆண்களும் பெண்களுமாக நயாகரா நகரில் அம்மாலைவேளையில் மேலும் பலர் வந்து கூடிவிட்டனர்.

நயாகரா அழகி மூர்க்கத்தனமாக ஓசையிட்டு வெருட்டினாலும், தனது பலவித எழிற் கோலங்களை வெளிப்படுத்தி மகிழ வைக்கப் பின்னிற்பதில்லை. ஆனால் அதன் எதிர்ப்புறமாகவுள்ள கசினோ சூதாட்டக் கிளப்புகள் வண்ண ஒளிகளால் கண்ணடித்துக் கவர்ந்திழுத்து உள்ளே அழைத்த போதிலும், ஒவ்வொரு சூதாட்ட மேசையையும் நிர்வகிக்கும் தடித்த உயர்ந்த சீனமற்றும் ஜெர்மனியப் பெண்களின் கழுக்குக் கண்களில் தான் எத்தனை ஜருரான கண்காணிப்பு!

வேடிக்கை பார்க்க நடந்து அலைந்து களைத்துப் போன எமது மகன்மாரின் பிள்ளைகள் வீட்டுக்குப் போவோம் என அடம்பிடிக்கத் துவங்கி விட்டனர். அவர்களைச் சமாதானப்படுத்துவதற்காக வாங்கிக் கொடுத்த சொக்கலட்டையும், ஐஸ்கிரீமையும் தூர எறிந்துவிட்டு கால் வலிக்கிறது என அழத்தொடங்கினர்.

ஜேயின் தோளில் அழகன், அவளின் செல்லச் சீதாச் சித்தியின் தோளில் அஞ்சனா, ரஞ்சியின் தோளில் அஜ்ஜயன் என ஏறித்தொற்றிக் கொண்டனர். ஜேயின் ஜீப்பின் சாவி ராஜனின் கைக்கு மாறியது.

"போய் வாகனங்களை எடுத்துக் கொண்டு வருவோம்" கண்ணா, ராஜன், கலா ஈசன் மூவரும் வாகனத் தரிப்பிடத்தை நோக்கிச் சென்றனர். அரை மைல் தூரம் நடந்து போய் அவற்றை எடுத்து வருவதற்கிடையில், மூன்று சிறுசுகளும் அவரவர் ஏறியிருந்த தோள்களில் அப்படியே நித்திரையாகி விட்டனர்.

ஜேயின் ஜீப்பின் இருக்கைகளில் ஜேயும் பத்மாவும் உறக்கத்திலிருந்த மகன் அழகனும் அமர்ந்து கொள்ள, சாரதி இருக்கையில் ராஜன், அவருக்கருகில் நான். தனது வாகனத்துக்கு அன்று அவர் ஓய்வு கொடுத்திருந்த போதிலும், வந்த இடத்தில் சாரதி இருக்கையில் அமர்ந்து

ஓட்டிக் கொண்டிருந்தார். ஜீப்பிலுள்ள வானொலியின் பொத்தானை அழுத்தி விட்டார். நண்பர் இளைய பாரதியின் கனடிய தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திலிருந்து "என்ன அழகு! எத்தனை அழகு" எனப் பல வருடங்களுக்கு முன் நான் கேட்ட திரைப்படமொன்றின் பின்னணி இசை ஒலிபரப்பாகிக் கொண்டிருந்தது.

"அப்பா! அந்தப் பாட்டின் இசையை நல்லா ரசித்துக் கொண்டிருக்கிறியள். கொஞ்சம் பொறுங்கோ, இன்னும் ஓர் இடத்தைப் பார்த்து விட்டால் நீங்களே அந்தப் பாட்டை வாய்விட்டுப் பாடப் போகிறீர்கள்"

இறுக்கமான குழ்நிலைகளில் நாம் ஆழ்ந்திருக்கின்ற வேளைகளில், இப்படி ஏதாவதைக் கூறி கலகலப்பாக்கி ஆர்வத்தைத் தூண்டி விடும் கலை எங்கள் குடும்பத்தில் ராஜனுக்கு கைவந்த விஷயம்.

அந்தப் பூங்காவை நாம் சென்றடைந்த போது, எமக்குப் பின்னால் தமது வாகனங்களிலிருந்து கண்ணா, ரஞ்சி, கலா ஈசன் குடும்பம் ஆகியோர் இறங்கி வந்தனர். அங்கேயும் கணிசமான சனக்கூட்டம், பஸ் வண்டிகளிலும் மற்றும் வாகனங்களிலும் வந்திறங்கி சுற்றிப் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தது.

நயாகரா நீர்வீழ்ச்சிக்கு இப்பால் 6 மைல் தூரத்தில் நயாகராப் பூங்கா - தாவரத் தோட்டங்கள், வண்ணாத்திப் பூச்சி வளர்ப்பிடம் என 100 ஏக்கர் விஸ்தீரணத்தில் அமைந்திருக்கும் அந்த இடத்தில் எழிலும் அழகும் பூத்துக்குலுங்குகின்றன.

உலகிலுள்ள அத்தனை வகையான ரோஜாச் செடிகளும் அங்கு நிறைந்து நின்று அழகிய குமரிப் பெண்களின் சிரித்த முகங்களைப் போல கவர்ச்சியாக வரவேற்றன.

அங்கு வளர்க்கப்பட்டிருந்த தாவரங்களின் வகைகளும் அவற்றின் தோற்றங்களும் வார்த்தைகளுக்குள் அடங்காதவை. வர்ணிக்க முடியாதவை.

அப்பூங்காவின் வாசலை நோக்கிய மையப்பகுதியில் ஒருபோதும் வாடாத இயற்கைப் பூக்களினால் நடுவிலும் ஓரங்களிலும் இயல்பாகவே அலங்கரிக்கப் பெற்றிருக்கும் பிரம்மாண்டமான கடிகாரம். அதன் முட்கள் அப்போது நேரம் மாலை 7.10 என நேரங்காட்டிக் கொண்டிருந்தன!

"அப்பா, நான் சொன்னது உண்மை தானே? என்ன அழகு! எத்தனை அழகு!" ராஜன் மெதுவாக என்னைக் கேட்டார்.

"எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய் இறைவா! அத்தனை உலகமும் வர்ணக் களஞ்சியமாகப் பலபல நல்லழகுகள் அமைத்தாய்" பாரதியின் கவிதை வரிகளை உரத்துப் பாடவேண்டும் போலிருந்தது.

வீட்டுக்கு நாம் வந்து சேர்ந்த போது இரவு 9 மணியைக் கடந்து விட்டது.

எம்மவர்களும் பா.உ ஆக வாய்ப்பு?

இரவுச் சாப்பாட்டை உட்கொண்டிருந்த போது, விரைவில் இடம் பெறவிருந்த கனடாப் பாராளுமன்றத்துக்கான 38வது பொதுத் தேர்தலைப் பற்றி அரசியல் நோக்கர்களின் கலந்துரையாடல் தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பாகிக் கொண்டிருந்தது.

இலங்கையில் பாராளுமன்ற அல்லது மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தல் அறிவிப்பு வெளிவந்தவுடனேயே பொதுமக்கள் அடிவயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டு என்ன ஆகுமோ? ஏது நடக்குமோ? என குறிப்பிட்ட தேர்தல்கள் முடியும் வரை ஒவ்வொரு தினத்தையும் அச்சத்துடன் கழிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

கிராமமாக இருந்தாலென்ன நகரமாக இருந்தாலென்ன தெருவில் சந்திக்குச் சந்தி, கம்பந்துக்குக் கம்பம், பச்சை, நீலம், சிவப்புக் கொடிகள் - ஏன் சென்ற தடவை அம்பையும் வில்லையும் ஏந்திய காவிக்கொடிகள் கூடப் பறக்கத் தொடங்கியிருந்தன. சந்தைகள், முக்கிய சந்திகளில் கூப்பிய கரமும் குறுஞ்சிரிப்புமாக (வாக்காளர்களின் தலையில் மிளகாய் அரைக்கப் புறப்பட்டு வந்திருப்பதைச் சொல்லாமல் சொல்லும் வஞ்சகச் சிரிப்பு!) வேட்பாளர்களின் பெரிய "கட் அஷ்ட்டுகள்" காட்சி அளிக்கும்.

தமது கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால், வானத்தைக் கயிறாகத் திரித்து அதில் ஊஞ்சல் கட்டி, மகாஜனங்களை குஷாலாக உட்காரச் செய்து பாலும் பழமும் ஊட்டுவோம் என்ற மாதிரியான பொய்வாக்குறுதிகளை கட்சிகளின் கொள்கை விளக்க அறிவிப்பாகப் பிரகடனப்படுத்துவர். அதைப்பார்த்து ஏமாந்த சோணகிரிகளினதும், கூலிக்கு மாரடிப்பவர்களினதும் கரகோஷம் விண்ணைமுட்டும்.

அரசாங்கக்கட்சியின் வேட்பாளர்களுக்காக அரச திணைக்களங்களின் வாகனங்கள் பாதசாரிகளின் கண்களில் மண்ணை வாரி இறைத்துக் கொண்டு பறந்து திரியும்.

அவர்களை எதிர்த்துப் போட்டியிடும் கட்சிகளின் வேட்பாளர்களும் சாமானியப்பட்டவர்களல்லர். அவர்களுக்காக தேர்தல் வேலை செய்வதற்கு, நீருக்கு வெளியே தலையைக் காட்டாமல், எத்தனையோ பணமுதலைகள் அள்ளிக் கொடுக்கப் பின்னிற்றபதில்லை.

ஊருக்கு ஊர் பொதுக்கூட்டம், அதற்காக அலங்காரப்பந்தல், கண்ணைப்பறிக்கும் மின்னொளி அலங்கரிப்பு, மேடையில் எதிர் வேட்பாளர்களைத் திட்டித்தீர்க்க நுட்பமான "மைக் செற" சனக்கூட்டத்துக்கா பஞ்சம்? பகல்முழுவதும் ஒலிபெருக்கி பூட்டிய வாதுகனங்களில் கூட்டத்துக்கு வந்து ஆதரவு தருமாறு, சகோதரர்களே! சகோதரிகளே! தாய்மார்களே! என கரகரத்த தொண்டையினால் எத்தனை கெஞ்சல்கள், கூப்பாடுகள்? கட்சிகளுக்கு மக்களிடமிருக்கும் ஆதரவைக்காட்டி, எதிர்ணியினரை மலைக்க வைக்கும் வகையில் வெளியிடங்களிலிருந்து

காசும் சாப்பாட்டுப் பார்சலும் கொடுத்து பஸ்களிலும் லொறிகளிலும் ஏற்றிக்கொண்டுவந்து கொட்டப்படும் ஆயிரக்கணக்கான "மகா-ஜனங்கள்" வாய்முடி மௌனமாக இருப்பார்களா? அவர்கள் எழுப்பும் ஆதரவுக் கோஷங்களால் காற்றுக் கூட ஊத்தையாக மாறிவிடும்!

தேர்தல் தினம் நெருங்க நெருங்க பொதுச் சுவர்கள் மாத்திர-மல்லாமல் தனியார்களின் மதிற்சுவர்களும் போஸ்டர்களையும் தூஷண வார்த்தைகளையும் தாங்கிக் கொண்டு தலைகுனித்து நிற்கும். யாராவது எதிர்த்துக் கேட்கமுடியுமா? கூலிப்படைகளின் கொட்டன்கள், ஈட்டிகள், துவக்குகள், வீச்சரிவாள்கள் துள்ளி எழுந்து அவ்வாறு கேள்வி எழுப்புவர்களைத் துவம்சம் செய்துவிடுமே!

ஆதரவாளர் கூட்டத்தின் வெறிவாய்களிலிருந்து "ஜெயவேவா!" கோஷம் கர்ண கடுமராக ஒலிக்க வாக்கு கேட்டுவரும் அபேட்சகர்கள், வேளை கெட்ட வேளைகளில்வந்து, பிடி விறாந்துக் குற்றவாளியைக் கலைத்துப் பிடிக்க வரும் பொலிஸ்காரர்கள் போலப் படபடவென வீட்டின் கதவை அடித்துக் தட்டும் போது ஆதரவுக்குப் பதிலாக அவர்களை அடித்துத் தூரத்த வேண்டும் போலிருக்கும். ஆனாலும் கையாலாகாத அப்பாவி ஸ்ரீமான்பொதுஜனம் எல்லாவற்றையும் இங்கு பொறுத்துத்தானே ஆகவேண்டியிருக்கிறது!

தேர்தல் தினத்துக்கு முன்னரே கொடியறுப்பு, குத்து வெட்டு, வீடு எரிப்பு, துப்பாக்கிச் சூடு, கொலை, என இரத்த வெள்ளம் பாயத் தொடங்கிவிடும். தேர்தல் தினத்தன்றே ஆள்மாறாட்டம், கள்ள வாக்குத்திணிப்பு, என ஆரம்பித்து, பொலிசாரையும் திமிறிக்கொண்டு வாக்குகள் போட்டு சீலிடப் பெற்ற வாக்குப் பெட்டிகளை வழியில் பறித்துக் கொண்டு ஓடிவிடும் சும்பல்களுக்கும் இங்கே பஞ்சமில்லை. ஏனெனில் இலங்கை ஒரு ஜனநாயக சோஷலிச குடியரசு நாடல்லவா? "குடி" மக்களின் கடமைகளை மறக்கலாமோ?

சென்ற ஜூன் இறுதியில் நடைபெற்ற கனடாவின் 38வது பாராளு-மன்றத்தேர்தலில் 308 ஆசனங்களுக்கு நான்கு கட்சிகள் போட்டியிட்டன. போல் மார்டின் தலைமையிலான லிபரல் கட்சி நடுநிலைக் கொள்கையைக் கொண்டது. ஸ்ரீபன் ஹார்ப்பர் தலைமையிலான கொன்சர்வேட்டிவ் கட்சி அமெரிக்க இராணுவ ஒத்துழைப்பை நாடும் பழைமைவாதச் சார்பு-கொண்டது. குடி வரவாளர்களுக்கு சலுகைகள் காட்ட பின்னடிக்கும் கட்சி எனக்கருதப்படுகிறது. ஜக்லேட்டன் தலைமையிலான புதிய ஜனநாயகக்-கட்சி மேலும் சீர்த்திருத்தங் களுக்காகக் குரல் எழுப்பிவரும் இடது சாரிப் போக்குக் கொண்டது. ஜில்டிப்சே தலைமையிலான புளக் கியூபெக்கோஸ் கட்சி, பிரெஞ்சு மொழி பேசுவோரை அதிகமாகக் கொண்ட கியூபெக் மாகாணம், கனடா சமஷ்டி ஆட்சியிலிருந்து பிரிந்து, தனிச் சுதந்திர நாடாக விளங்கவேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தி வரும் கியூபெக் மாநிலக் கட்சி.

தேர்தல் தினம் வரை கனடாவின் முக்கிய மாநிலங்களுக்கு நான் சென்றிருந்தேன், இந்நாளுக்கு கட்சிகளும் தேர்தல் களத்தில் குதித்திருந்த போதிலும், அக்கட்சிகளின் வேட்பாளர் அலுவலகங்களில் தவிர பொது இடங்களிலோ வீதிகளிலோ ஒரு கட்சிக் கொடியையோ, பதாகையோயொன்றையோ காணமுடியவில்லை.

எமது நாட்டில் நடத்தப்படுவதைப் போன்ற அட்டகாசக் கூட்டங்கள், எதிர்க்கட்சிகளின் மீதான வசை மொழிகள், வேட்பாளர்களின் விளம்பரத்தட்டிகள் என எவையும் தென்படவில்லை. மக்களிடமும் தேர்தல் என்ற பரபரப்போ அச்சமோ இருக்கவில்லை. வேட்பாளர்களும் வீடுவீடாக அலைந்து வாக்கு வேட்டை புரியவில்லை. அடக்கமான மண்டபத்தில் தமது ஆதரவாளர்களை அழைத்து வைத்துச் சிலர் கலந்துரையாடல்களை நடத்தினர். வீட்டுச்சுவர்கள் வீணடிக்கப்படவில்லை.

சில தெருக்களின் முன்பாக இரண்டடி சதுர மட்டைகளில், வேட்பாளரின் பெயர், அவரின் கட்சி என்பவை மட்டுமே பொறிக்கப்பட்ட விளம்பரத்தை ஒரு அடி உயரமான சிறுதடியில் பொருத்தி வீட்டுக்காரர்களின் சம்மதத்துடன் நிலத்தில் குத்தியிருந்ததை மட்டுமே காணமுடிந்தது. சில தொகுதிகளில், போட்டியிட்ட வேட்பாளர்கள் யாவரையும் ஒரே மேடையில் சந்திக்க வைத்து அவர்களின் கொள்கை விளக்க நிகழ்ச்சிகளும் நடந்தன. கட்சிகளின் கொள்கைப் பிரகடனங்கள் கூட, சுற்றி வளைப்பின்றி, யதார்த்த பூர்வமாக நிறை வேற்றக்கூடியவற்றை மட்டுமே அடக்கியிருந்தன. தொலைக்காட்சிகளில், பத்திரிகைகளில் கண்ணியமான முறையில் - எக்கட்சியினரையும் புண்படுத்தாத வகையில் விவாதங்களும் நடந்தன. தேர்தல் தினத்தன்று கூட, வாக்காளர்களை வாக்குச் சாவடிகளுக்கு ஏற்றிப்பறிக்கும் அந்தரமோ, ஆள்மாறாட்டமோ இடம் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை.

தேர்தல் தினத்தன்று 18 வயது நிரம்பிய கனடியப் பிரஜா உரிமையுள்ள சகலருக்கும் வாக்குரிமையுண்டு. எவரின் தூண்டுதலும் இன்றி, வாக்களிப்பது தமது கடமை என்றுணர்ந்து வாக்களிக்கும் நேரம் முடிவதற்குமுன், தமக்கு வசதியான போது சென்று பலர் வாக்களிப்பதைக் காணமுடிந்தது.

"உதயன்" பத்திரிகை நீங்கலாக ஏனைய ஊடகங்கள் பெரிய கட்சிகளான விபரல் கட்சிக்கும் கன்சர்வேட்டிவ் கட்சிக்குமிடையே கடும் போட்டி நிலவுவதாக கருத்துக் கணிப்புகளை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன.

தேர்தல் முடிவுகள் அனைத்தும் வெளியாகிய பின், லிபரல்கட்சி கூடுதலான தொகுதிகளில் வெற்றி பெற்று 135 ஆசனங்களை சவீகரித்த போதிலும் தொங்கு பாராளுமன்றம் ஒன்றை அமைக்கும் நிலையிலேயே இருந்தது. லிபரல் கட்சியின் சில கொள்கைகள் முற்போக்கானவையாக

இருந்தமையால் 19 ஆசனங்களைப் பெற்ற புதிய ஜனநாயகக்கட்சி அதனுடன் இணைந்து ஆட்சியமைக்க இணங்கியது. பிரிவினைவாத கியூபெக்கோ புளக் 54 இடங்களைப் பெற்றிருந்தது. எனினும் 99 தொகுதிகளில் வெற்றி பெற்ற கன்சர்வேடிவ் கட்சியுடன் சேர்வதற்கு அவற்றின் கொள்கைகள் தடையாக இருந்தன. கொன்சர்வேடிவ்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்து அரசமைக்க உதவுவதிலும் பார்க்க லிபரல்கட்சி ஆட்சி அமைக்க புளக் கியூபெக்கோ கட்சி குறுக்கே நிற்கவில்லை.

நமது நாட்டில் சென்ற தேர்தலில் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சிக்கு முண்டு கொடுத்து உதவிய இடதுசாரிக் கொள்கையை பின்பற்றுவதற்குக் கூறி இனவாதம் பேசி, சுதந்திரக்கட்சியைக் கபளீகரம் செய்யும் முயற்சியில் அடிக்கடி உறுமித் தலையிடி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் ஜே.வி.பி.போன்ற தல்ல, கனடாவின் புதிய ஜனநாயகக்கட்சி. இங்குள்ள இவர்களைப் போன்ற சந்தர்ப்பவாதக் கட்சியுமல்ல அது என்பதால், கொள்கைப்பற்றுடன் லிபரல்கட்சிக்கு ஆதரவு கொடுத்து அமைச்சரவையில் இடம் பெற்று உள்ளார்ந்த உறுதிப்பாட்டுடன் அரசின் செயல் திட்டங்களில் இணைந்து செயலாற்றி வருகின்றது.

இங்கு போலவே அங்கும் இரண்டொரு சுயேச்சைகளும் தேர்தல்களில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெறுவது வழக்கம். சென்ற தேர்தலில் பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா மாகாணத்தின் சரேநோர்த் தேர்தல் தொகுதியிலிருந்து சாட்மான் என்பவர் சுயேச்சையாக தெரிவு செய்யப் பெற்றிருந்தார்.

இந்திய நாட்டைச் சேர்ந்த நான்கு பிரதிநிதிகளும் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் 30வயது இளம் பெண் டெலா என்பவர் முதற் தடவையாகப் போட்டியிட்டு கனடாவின் 38வது பாராளுமன்றத்துக்குத் தெரிவாகியுள்ளார். - கணவனும் மனைவியும் என இந்திய சமூகத்தினர் இருவர் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். கணவன் மனைவி ஒன்றாகப் பாராளுமன்றத்தில் இருப்பது இதுவே முதல் முறை. இவர்கள் சீக்கிய சமூகத்தினர்.

ஈழத்தமிழரான டேவிட் தோமஸ் புதிய ஜனநாயகக் கட்சி வேட்பாளராக டொன்வலித் தொகுதியில் போட்டியிட்ட போதிலும் அவரால் 4000 வாக்குகளை மட்டுமே பெறமுடிந்தது. எனினும் கனடாவின் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் கூடுதல் வாக்குகளைப் பெற்று வெற்றி சூடியவர்கள் ஸ்காப்ரோத் தொகுதிகளில் தமிழர்களின் ஆதரவையும் அபிமானத்தையும் பெற்ற ஜிம் கரியானிசும், பீற்றர் மக்கேயும் தான்.

தேர்தல் தினத்தன்று முடிவுகள் வெளியாகிக் கொண்டிருந்தவேளை, "உதயன், ஆசிரியர் லோகேந்திரலிங்கம், பஞ். சொக்கலிங்கம், திருக்குமார் திருநாவுக்கரசு (ரொம்), கிருபா கிருஷ்ண முதலியோருடன் நானும் ஜிம் கரியானிஸ் அவர்களின் அலுவலகத்துக்கு அவரைப் பாராட்டுவதற்காகச் சென்றிருந்தோம்.

திருநாவுக்கரசு திருக்குமார், "ரொம்" என நண்பர்கள் வட்டத்தால் அழைக்கப்படுபவர். கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் படித்தவர். பல்கலைக்கழகப் பொருளாதாரப் பட்டதாரி. நோர்வேயில் 14 வருடங்கள், பொருளாதார ஆலோசகராகப் பணியாற்றிய பின் கனடாவில் குடியேறி அங்குள்ள எஸ்கோசியா வங்கியின் நிதியாலோசகராகப் பணியாற்றியவர். கனடா அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பெற்ற நிதி ஆலோசகராகிய அவர், கனடா வங்கியாளர் நிறுவனத்தின் நிர்வாகிகளில் ஒருவர். இப்போது எம்பயர் பினான்ஸ் கம்பனியின் பிரதேசமுகாமையாளராகப் பணியாற்றுகிறார். கனடாவில் தமிழ்க் கலை இலக்கிய முயற்சிகளை ஊக்குவித்துவரும் தாராள உள்ளங் கொண்டவர். பழுவதற்கினியவர்

இளைஞரான கிருபாகிருஷ்ணன் வீடுகள் வாங்கவும், விற்றுக் கொடுப்பதிலும் ஈடுபட்டிருக்கும் அங்குள்ள வர்த்தகப்புள்ளிகளில் ஒருவர். அழகான மீசையும், கவர்ச்சியான புன்சிரிப்பு முகமும் கம்பீரமான தோற்றமும், சுறுசுறுப்பும் தாராள மனப்பான்மையும் கொண்ட அவரும் ஒரு கலை இலக்கியப்பிரியர்.

திரு.லோகேந்திரலிங்கத்துடன் இணைந்து இவர்கள் ஜிம் கரியானிஸ் அவர்களின் வெற்றிக்காகப் பல வழிகளில் பிரசாரங்களில் ஈடுபட்டவர்கள். அவர் தெரிவு செய்யப்பட்டிருப்பதையும் லிபரல்கட்சி பாராளுமன்றத் தேர்தலில் கூடுதலான ஆசனங்களைப் பெற்றிருப்பதையும் பாராட்டி அன்றிரவு, பெரிய மண்டபமொன்றில் நடைபெற்ற விருந்துபசார நிகழ்ச்சியில் நாமும் பங்குபற்றியே ஆகவேண்டுமென ஜிம் கரியானிஸ் அவர்கள் எம்மை பிடிவாதமாக அழைத்துச் சென்ற அன்பை மறக்கமுடியாது.

அங்கே பலர் கோரிக்கை எழுப்புவது போல விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்திச் சட்டமியற்றப்பட்டு நடைமுறைக்கு வரும் போது, எம்மவரில் சிலராவது எதிர்காலத்தில் கனடாப் பாராளுமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கக் கூடிய வாய்ப்புக்கு இடம் இருப்பதாக அரசியல் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

பெண்கள் அமைப்புகளும் 33 வீதமான ஆசனங்களையாவது தாம் பெறுவதற்கு விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையில் சீர்திருத்தங்கள் செய்து சட்டமாக்க வேண்டுமென வலியுறுத்தி வருகின்றன. இப்போதைய பாராளுமன்றில் 65 பெண்கள் பிரதிநிதிகளாகத் தெரிவு செய்யப் பெற்றிருக்கின்றனர். இது 21.1 சதவீதமாக இருக்கிறது.

விகிதாசாரத் தேர்தல் முறையில் மாற்றங்கள் கொண்டு வரப்பட்டால் மட்டுமே பெண் பிரதிநிதித்துவம் அதிகரிக்கும் என்பது "நியாயமான வாக்கு" (Fair vote;) என்ற அமைப்பின் டொறிஸ் அண்டர்சனின் கருத்து.

"கனடாப் பாராளுமன்றத்திலும் மாகாண ஆட்சிகளிலும் ஆதிக்கம் செலுத்துபவர்கள் ஆண்களே. விகிதாசார தேர்தல் முறையில் மாற்றங்கொண்டுவரப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படுவது அவசியம்" என்கிறார்

பெண்களின் சுடுதல் பிரதிநிதித்துவத்துக்காக குரலெழுப்பிவரும் "சமத்துவக் குரல்" (Equal Voice) அமைப்பின் றோஸ்மேரி ஸ்ப்பியர்ஸ்.

அவர்களின் கோரிக்கையில் நியாயம் இருப்பதாகவே தெரிகிறது. லிபரல் கட்சியின் வேட்பாளர்களாக நின்ற பெண்களின் வீதம் 45, கன்சர்வேட்டிவ் கட்சியில் 35 சதவீதம், புளக் கியூபேக்கா கட்சியில் 78 வீதமான பெண்கள் வேட்பாளர்களாக நின்றும் அவர்களிலிருந்து 65 வீதமான பெண்களே வெற்றி பெறமுடிந்தது.

கனடா நாட்டின் பொதுத்தேர்தலில் காணப்பட்ட ஜனநாயகப் பண்புகளையும், ஒழுக்க நெறிமுறைகளையும் இலங்கை போன்ற நாடுகள் அடுத்த நூற்றாண்டில் கூட எய்தமுடியாது. பேரினவாத பெரும்பான்மையினரின் வாக்கு வங்கியை இலக்கு வைத்துச் சந்தர்ப்பவாதம் பேசும் அரசியற் கட்சிகள் இங்கே நிலைத்திருக்கும்வரை, ஜனநாயகம், இனச்சமத்துவம், தேர்தல் வாக்களிப்பு என்பவையெல்லாம் வெற்றுக் கூச்சல்களே. அவை அரசியல் யாப்பில் ஏட்டுச்சுரைக்காய்களாக வெறுமனே தொங்கிக்கொண்டேயிருக்கும்.

அன்று வெள்ளிக்கிழமை மாலை ராஜன் அலுவலகத்திலிருந்து திரும்பி வந்தவுடனேயே சொன்னார். "அப்பா! புங்குடுதிவு ராஜன் அண்ணையின் புதுக் கோவிலுக்குப் போய் வருவோமா? உங்களையும் அம்மாவையும் அங்கு வருமாறு அவர் அழைத்து அதிக நாட்களாகிப் போச்சு. அங்கே மண்டலாபிஷேகத் திருவிழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கு. ஞாயிற்றுக்கிழமை ராஜ ஸ்ரீ காந்தன் நினைவுக் கூட்டத்துக்கு ஸ்காப்பரோ போகவேண்டுமென்ச் சொன்னியள். அதனால் ஞாயிறு போக நேரங்கிடைக்காது. இன்று அவரின் கோயிலுக்கு போவம். நீங்களும் அம்மாவும் தயாராகுங்கோ"

ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரகிருஷ்ணராஜக்குருக்கள் (ராஜன் குருக்கள்), அவரின் மாணவப் பருவத்திலிருந்தே எமக்கு நன்கு பழக்கமானவர். அவரின் பெற்றோரும் சகோதரிகளும் எம்மீது அன்பையும் மதிப்பையும் அள்ளிக் கொட்டி உபசரிக்கும் வெள்ளை உள்ளத்தினர். ராஜனின் அடக்கமும் பணிவும், எளிமையும் புத்தி சாலித்தனமும், அயரா முயற்சியும் ஒழுக்கமும், அவரின் சிறிய வயதிலேயே எம்மைக் கவர்ந்து அன்பு செலுத்த வைத்தன. அவர் கனடாவுக்கும் நாம் கொழும்புக்கும் இடம்பெயர்ந்ததால் தொடர்பு விடுபட்டுப் போய் சுமார் கால் நூற்றாண்டாகிவிட்டது.

மிசசாகா ட்றம்மியர் ட்ரைவ்வில் விசாலமான வீதியை நோக்கி அமைந்துள்ள ஸ்ரீ கணேச தூர்க்கா ஆலயத்தை நாம் சென்றடைந்த போது குருக்களின் அன்புத் தாயாருக்கும் சகோதரி சரோஜாவுக்கும் ஒரே மகிழ்ச்சிப் பூரிப்பு.

பரிவாரமுர்த்திகளுக்குப் பூஜையை முடித்து மூலமுர்த்திக்கு பூஜை நடத்திக் கொண்டிருந்தமையால் ராஜன் குருக்கள் ஜனக் கூட்டத்தின் மத்தியில் எம்மைக் காணவில்லை.

விஸ்தாரமான மண்டபம் புது வண்ணம் பூண்டு, பக்தி மணத்தால் நிறைந்திருந்தது. உள்வீதியைச் சுற்றிவந்தபோது விநாயகப் பெருமான் அலங்கார பூஷிதராக அருள்பாலித்துக் கொண்டிருந்தார். வள்ளி தேவ சேனா சமேத சப்யிரமணியர் அருட் புன்முறுவலுடன் கொள்ளை அழகு.

கருவறையில் அமர்ந்திருந்து அருளாட்சி புரியும் அன்னை தர்க்கையின் பூஜை முடிந்து எழுந்தருளி மூர்த்திகளுக்கு வசந்த மண்டபப் பூஜையை ஆரம்பித்த போது, கூட்டத்தோடு கூட்டமாக நின்ற எம்மை ராஜன் குருக்கள் அவதானித்து விட்டார். அவர் முகத்தில் மகிழ்ச்சியைக் காட்டும் ஒரு சிறு புன்னகை. ஆறாம் வகுப்புபடிக்கும் சிறுவனான அவரின் இளைய மகனின் வாயிலிருந்து மந்திரங்களும் ஆசீர்வாத சுலோகங்களும் எவ்வளவு இலாகவமாகவும், அட்சர சுத்தமாகவும் ஒலித்தன. அவற்றைத் தொடர்ந்து பஞ்சபூராணங்களை உரிய இராகங்களில் அவன் ஓதிய போது பக்தர்களின் மனங்களில் என்ன லயிப்பு! இன்னும் சில ஆண்டுகளில் - இப்போது ஆலயக் கும்பாபிஷேகங்களிலும் மகோற்சவங்களிலும் பத்ததி வாசிப்பதில் முன்னணியில் விளங்கும் சாதகாச்சாரியார்களை இச் சிறுவன் குட்டி முந்தி விடுவான் என்பது சர்வ நிட்சயம்!

தீபாராதனையை முடித்து, வீதி உலாவுக்காக உற்சவமூர்த்தியை எழுத்தருளச் செய்வதற்கு முன், ஒலிவாங்கியைக் கையில் எடுத்த குருக்கள், "உதயன்" பத்திரிகையாசிரியரின் அழைப்பின் பேரில் நாம் கனடாவுக்கு வந்துள்ளதையும், எம்மிருவரின் இலக்கியப் பணிகளையும் புகழ்ந்துரைத்து, எமக்குப் பொன்னாடைகள் போர்த்தி, பூமாலைகள் குட்டி, மகிழ்ச்சிப் பெருமிதத்தை வெளிப்படுத்தியதுடன், விபூதி மடலை எம் கைகளில் தந்து தன்னை ஆசீர்வதிக்குமாறு பணிந்து நின்றபோது, அவரின் அன்பையும் நன்றியுணர்வையும் கண்டு நாம் மனமுருகிவிட்டோம்.

"பத்மா அக்கா, எங்கள் கோவிலிலும் நீங்கள் உங்களுக்கு வசதியான ஒரு நாளில் சொற்பொழிவாற்ற வேண்டும்" என விநயமாகக் கேட்டுக்கொண்டார்.

நீண்ட காலப்பிரிவுக்குப்பின் எம்முடன் ஒன்று கூடிய குருக்களின் தாயாரும், சரோஜாவும் கோவிலை விட்டு நாம் ஸ்ரீபுரம் வரை பத்மாவின் கைகளை வாஞ்சையுடன் அடிக்கடி இறுக்கிப்பிடித்து தமது பாசத்தை வெளிப்படுத்தினர்.

குதுவாது, வஞ்சகம், பொறாமை என்பவற்றையறியாத வெள்ளை உள்ளம் கொண்ட சரோஜா, பத்மாவின் உடன் பிறவாச் சகோதரன் பஞ்சாட்சர சர்மாவைத் திருமணம் முடித்தவர். காரை நகரில் உள்ள புகுந்த வீட்டுக்கு வந்த பின்னர், தனது சகோதரிகளிலும் பார்க்க பத்மாவைக் கூடுதலாக நேசித்தவர்.

அத்தம்பதியர் என்மீது மிக மதிப்பும் மரியாதையும் செலுத்துபவர்கள். கொழும்பிலிருந்து விடுமுறைக்கு நாம் யாழ்ப்பாணம் சென்ற

காலங்களில் அங்குள்ள எமது இல்லத்தில் நாமும் பிள்ளைகளும் கழித்த நாட்களிலும் பார்க்க, காரைநகரிலிருந்த பஞ்சாட்சரம் - சரோஜா தம்பதியர் வீட்டில் மகிழ்ச்சியுடன் கழித்த நாட்களே அதிகமானவை எனலாம் - அவ்வளவு அந்நியோன்யமும் பாசமும் எம்மிடையே நிலவியது.

"பத்மாக்கா! ஸ்காபரோ நகரப்பக்கம் வருகிற ஒவ்வொரு தடவையும், எந்நேரம் என்றாலும் அங்குள்ள எங்கள் வீட்டுக்கு வாருங்கோ. ஸ்காபரோ வரும் போது இனிமேல் எங்கள் வீட்டில் தான் உங்களுக்குச் சாப்பாடு". அன்புக்கட்டளை போல சரோஜா அழுத்திச் சொல்லி வழியனுப்பிவைத்தார்.

பொதுவாகவே சனிக்கிழமை முற்பகல் வேளைகளில் கண்ணாவும் ரஞ்ஜியும் வீட்டுக்குத் தேவையான காய்கறி, அரிசி, மளிகைப் பொருட்கள், பழங்கள், பால், குழந்தைக்கான உணவுப் பண்டங்களைக் கொள்வனவு செய்யச் செல்வது வழக்கம்,

"மாமி, நீங்களும் மாமாவும் வாருங்கோ. இங்கு கடைகள் எப்படி என்பதைப் பார்க்கலாம்" என அன்று ரஞ்ஜி கண்ணாவையும் முந்திக் கொண்டு அழைத்தார்.

பிராம்ரணிலுள்ள, அழுத்தமாக கொங்கிறீட் இட்ட விஸ்தீரணமான வெளியொன்றில் நிரைநிரையாக கோடிட்ட இடங்களில் வாடிக்கையாளர்களின் கார்கள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. அதனை எதிர்த்தாற்போல - இங்கே கொழும்பு போன்ற பெரிய நகரங்களில் சில காலமாக முளைக்கத் துவங்கியுள்ள "டிப்பார்ட் மென்ட்டல் ஸ்ரோர்ஸ்" போல சுமார் 25 மடங்கு பெரிய அளவிலான பல்பொருள் அங்காடிவர்த்தகக் கட்டடம்,

ஓரே கூரையின் கீழ் சிறுமிகளுக்கான உடைகள், சிறுபையன்கள், குழந்தைகளுக்கான உடைகள், விளையாட்டுச் சாதனங்கள், பெண்களுக்கான ஆடை அணிகலன்கள், பவுடர், சென்ற வாசனைப்பொருட்கள், ஆண்களுக்கான சேர்ட், கோட், சூட், ரை வகைகள், சப்பாத்துகள், பவுடர், சோப்பு, ஷாம்போ, தகரம் மற்றும் போத்தல்களில் அடைத்த பழச்சாறுகள், பிஸ்கட் சொக்கலேட் வகைகள், மருந்து விற்பனை நிலையம், மளிகைப் பொருட்கள், என்னென்ன தேவையோ, அத்தனையும் அங்கு தனித்தனியான பிரிவுகளில் விற்பனைக்கு இருந்தன.

ஐனங்கள் அங்கே மொய்த்துக் கொண்டு தத்தமக்குத் தேவையானவற்றை கொள்முதல் செய்த போதிலும், பெரிய அளவில் இடுப்புப் பகுதி தெரியும் ஆடைகளை அணிந்த பெண்களின் இடுப்புகளில் கிள்ளலோ, முட்டி மோதல்களோ, இரைச்சல்களோ இன்றி மகிழ்ச்சியும் சிரிப்புமாக ஒவ்வொரு பொருளையும் நுட்பமாகப் பார்த்து, விரும்பியதைத் தெரிவு செய்து வாங்குவதைக் காண முடிந்தது. பணத்தைச் செலுத்துவதற்குக் கூட பல காசாளர் "கவுண்டர்" களிருந்தமையால் அதற்கும் அதிக நேரம் எடுக்கவில்லை.

ஒவ்வொரு பிரிவாகச்சுற்றி முழு இடத்தையும் பார்த்து விட்டு வந்து சேர்வதற்கு குறைந்தது ஒரு மணித்தியாலமாவது எடுக்கும். களைப்புற்றவர்கள் கோப்பி சிற்றுண்டிகளை வாங்கிக் கொண்டுவந்து உட்கார்ந்திருந்து தொலைக்காட்சியைப் பார்த்து ஓய்வெடுப்பதற்கு அங்கே றெக்சீன் போர்த்த வசதியான ஆசனங்களும் அமைந்திருந்தன.

அந்தப் பெரிய மண்டபம் முழுவதும் பரவக் கூடிய வகையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த குளிர்நீர் குளிகள் தமது கடமையை இதமாகச் செய்து கொண்டிருந்தன. அழகும் சுறுசுறுப்பும் மிக்க இளம் பெண்கள் புன்முறுவலுடன் வாடிக் கையாளர்களுக்குத் தேவையானவற்றை எடுத்துக் கொடுப்பதில் காட்டிய பணியையும் அக்கறையையும் அப்படி எங்குதான் பயின்றார்களோ!

அப்பெரிய கட்டடத்திலிருந்து சற்று விலகித்தனியாக அமைந்திருந்த மற்றொரு கட்டடத்தில் நுழைந்த போது உலகத்தில் கிடைக்கக் கூடிய பழங்கள், காய்கறிகள், கீரைவகைகள் அத்தனையும் அங்கே அழகாகவும் ஒழுங்காகவும் அடுக்கிவைக்கப்பட்டிருந்தன. எத்தனை வகைகள், எத்தனை வடிவங்கள், எத்தனை நிறங்கள், விதவிதருசிகள்! யாழ்ப்பாணத்து முருங்கைக்காயையும் செம்பாட்டு மாம்பழங்களையும் கண்டபோது வாழ் ஊறியது!

பசும்பாலை கனடாவில் இங்குபோல அன்றன்றாடு ஓடிப்போய் போத்தல்களிலோ, பைக்கற்றுக்களிலோ வாங்கிவருவதில்லை. 3, 4 நாட்களுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடியதாக கலன்களிலே அடைக்கப்பெற்ற பாலை கொள்வனவு செய்துகொள்கின்றனர். குழந்தைகளுக்கு கொடுப்பதற்கு, பெரியவர்களுக்குத் தேநீர்தயாரிப்பதற்கு, கறி சமைப்பதற்குக் கூட அதே பால் தான் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இங்குபோல் தேங்காய்ப்பால் பிழியும் அடுப்படிப்பழக்கம் அங்கில்லை. சம்பலுக்கும் பிட்டுக்குமே தேங்காயைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

அன்றிரவு சத்தியன்ரி - புவீந்திரன் அங்கிள் தம்பதியர் தமது வீட்டிற்கு விருந்துக்கு அழைத்திருந்தனர். எமது பிள்ளைகளான கண்ணா - ரஞ்சி, ஜே - கீதா, ராஜன், மற்றும் கீதாவின் அம்மா ஆகியோரையும் கூட்டிவருமாறு கூறியிருந்தனர்.

இங்கே மாபோலையில் அவர்கள் வசித்த காலத்திலேயே எம்முடன் நெருங்கிய நட்புக் கொண்டிருந்தவர்கள். அப்போது புவீந்திரன் மாபோலை மக்களின் அபிமானச் செல்லப்பிள்ளை. லயன் கழகக் கூட்டங்கள் அவரின் வீட்டிலேயே நடைபெறுவதுண்டு. விளையாட்டுப் போட்டியா, பரிசளிப்பு விழாக்களா எதென்றாலும் புவீந்திரன் அவர்களின் பொருளாதார உதவிகளே அவற்றின் வெற்றிகளின் பின்னணியாக விளங்கின. அவரின் இல்லத்தரசி சத்தியான்றியின் உள்ளமும் அவரின் உடலைப்போன்றே அழகும், கம்பீரமும் கவர்ச்சியும் கொண்டது. இருவருமே உபசரிப்பு என்ற விஷயத்தில் ஒருவருக்கொருவர் போட்டி

போடுபவர்கள். அது அவர்களுடன் கூடப்பிறந்த குணம்! பெற்றோரைப் போலவே அவர்களின் பிள்ளைகளான ரவியும் விஜியும் தங்கமான குணக்குன்றுகள்.

ரவி அங்கு விமான உதிரிப்பாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை யொன்றில் கண்காணிப்பாளராகப் பணிபுரிகிறார். அவர் கிரிக்கட் ரசிகர் மட்டுமல்ல, சிறந்த விளையாட்டு வீரராகவும் விளங்குகிறார். முரளிதரன் முத்தையா எங்கு விளையாடுகிறாரென்றாலுஞ்சரி, இருநாட்களுக்கு முன்பிருந்தே உற்சாகமாக முரளியைப் பற்றிச் சிலாகித்துப் பேசியபடியே காணப்படுவார். முரளியின் பெற்றோர் எம்மீது மிக மதிப்பும் அன்பும் செலுத்திவருபவர்கள். குண்டசாலையில் உள்ள அவர்களின் இல்லத்துக்கு நாம் செல்லும் வேளைகளில் உடனே திரும்பமுடியாதபடி எம்மை அன்பாலும் உபசரிப்புகளாலும் குளிப்பாட்டி மகிழ்ச்சி அடையச் செய்யும் அன்புள்ளம் கொண்டவர்கள்.

கிரிக்கட்வீரர் முரளியின் பெற்றோருடன் எமக்குத் தெரடர்புண்டு என்பதை ஏற்கனவே தெரிந்து கொண்ட ரவி, முரளியை நேரில் கண்டது போன்ற மகிழ்ச்சியில் திழைத்தார்.

அவரின் மனைவி கிருஷ்ணாந்தி உலகப் புகழ் பெற்ற நாட்டிய மேதை மேனகா தாக்கர் அவர்களைக் குருவாகக் கொண்டு அவரிடம் பரதம், குச்சிப்படி, ஓரிஸா நடனங்களைப் பயின்றிருப்பதோடு, இப்போது மேனகா தாக்கருக்கு அடுத்தவராக அந்நாட்டிய நிலையத்தில் மாணவிகட்கு பயிற்சி அளித்து நிர்வகித்துவரும் ஆசிரியையாக விளங்குகிறார்.

ரவியின் தங்கை விஜி சென்னையில் பரதநாட்டியத்தை முறையாகப் பயின்று ரொறண்டோவில் அரங்கேற்றத்தை முடித்தபின் திருமணமாகி பரதநாட்டியப்பயிற்சி நிலையமொன்றை நடத்திவருகிறார்.

உயர் மத்தியதர வசதிகளைக் கொண்ட புவீந்திரன்- சத்தியான்ரி தம்பதியர், நேர்த்தியான கலையழகும் அனைத்து வசதிகளும் கொண்ட-தாக அமைத்துள்ள அவ்விடு, கலைப் பொருட்கள், பரிசுக்கோப்பைகள், வெற்றிக்கேடயங்கள், அழகுப் பொருட்களால் நிறைந்திருந்ததைப் பார்க்க மனதுக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

சத்தியன்ரியின் கைவண்ணத்தில் தயாரிக்கப் பெற்றிருந்த வகைவகையான உணவுப்பண்டங்களை, அன்பும் இனிமையும் குழையும் உள்ளத்துடன், சிரித்து மலரும் வார்த்தைகளையும் உதிர்த்து அவர்கள் பரிமாறிய பாங்கில் எமது வயிறும் உள்ளமும் எக்கச்சக்கமாக நிறைந்து தத்தளித்தன.

மறுநாள் காலை நித்திரை விட்டெழு நேரமாகிவிட்டது. குளித்து விட்டு வெளியே வந்தபோது ராஜன் சுவாமி அறையில் தனது வழமையான பூஜைபுள்ளிகாரங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறாரென்பதை சந்தனக்குச்சி பரப்பிய நறுமணம் உணர்த்தியது. கண்ணனும் ரஞ்சியும் அஞ்சனாவை

நீச்சல் பயிற்சி வகுப்புக்கு கூட்டிச் சென்று விட்டனர். கீழே இறங்கிவந்து தேநீரைக் குடித்தபோது, பத்மா தொலைபேசித் தகவல்களை ஒவ்வொன்றாகச் சொன்னார்.

"ராஜலீகாந்தன் நினைவஞ்சலிக் கூட்டத்தக்கு இன்று மாலை சரியாக 4.30 க்கு வருமாறு பிரேம்ஜி நினைவூட்டினார்."

"வி.என். மதியழகன் எம் இருவரின் தொலைக்காட்சிப் பேட்டிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகவும், பிறகு உங்களடன் தொடர்பு கொள்வதாகவும் ரெலிபோன் செய்திருந்தார்."

"பதிவுகள்" இணையத்தளத்திற்காக எம்மைச் சந்திப்பதற்கு வர இருப்பதாயும் வசதியான திகதி ஒதுக்கித்தருமாறும் ரெலிபோன் வந்தது."

"தேசியம்" பத்திரிகையின் ராம் பிரசாந்த் என்பவர் அடுத்தவார இதழில் வெளியிடுவதற்காக பேட்டி எடுக்க இன்று வரலாமோ என விசாரித்தார்"

"பதிவுகள்" இணையத்தளத்தாரை வார நடுப்பகுதியில் வருமாறும், "தேசியம்" பத்திரிகையின் பேட்டிக்கு மறுநாள் வருமாறும் தொலைபேசியில் தெரிவித்துவிட்டு, அவ்வாரப் பத்திரிகைகளைப் புரட்டினேன்.

அநேகமாக அனைத்து தமிழ் இதழ்களிலும், ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளிலும் ராஜலீகாந்தன் பற்றியும் அன்று நடைபெறவுள்ள நினைவஞ்சலிக் கூட்டத்தைப் பற்றியும் செய்திகள் வெளியாகியிருந்தன.

திரு. ராஜலீகாந்தன் கொழும்பிலுள்ள ரஷ்ய உயர்ஸ்தானிகர் காரியாலயத்தில் பணியாற்றிய காலத்திலிருந்து எனக்கு அறிமுகமானவர். வாரநாட்களில் பிரேம்ஜியைச் சந்திக்க வேண்டுமெனில் நான் அங்கு செல்வதுண்டு. பிரேம்ஜி அவசர வேலையிலிருந்தால், பணிவும் அடக்கமும் புன்சிரிப்பும் கொண்ட இளைஞரான ராஜலீகாந்தன் என்னிடம் வந்து பிரேம்ஜிவரும் வரை சம்பாஷித்துக் கொண்டிருப்பார்.

"மல்லிகை" சஞ்சிகையினூடாக ஆக்க இலக்கியக்காரராக பரிணமித்துக் கொண்டிருந்த, சிறந்த மொழி பெயர்ப்பாளரான ராஜலீகாந்தன், முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கச் செயற்குழுவிருகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட பின்பே, அவரின் அறிவு விசாலத்தையும், தெளிவான இலக்கிய நோக்கத்தினையும், விஷயங்களைக் கையாளுகின்ற கூரிய மதிநுட்பத்தையும், மனித நேயத்தையும் பூரணமாக என்னால் உணரமுடிந்தது.

எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தேசிய அமைப்புச் செயலாளராக நான் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருந்ததால், இலங்கையின் சகல தமிழ் எழுத்தாளர்களையும் ஒன்றிணைக்கும் வகையிலானதும் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கானதுமான எழுத்தாளர் மாநாடுகள், இலக்கியப் பேரரங்குகள் முதலியவற்றை முன்னின்று செயற்படுத்த வேண்டியிருந்தது.

பெரிய எடுப்பிலான அந்நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தேவையான வளங்கள், மற்றும் ஒழுங்குகளைக் கவனிப்பதில் நான் மும்முரமாக ஈடுபட்டுக்

கொண்டிருந்த நாட்களில் நடைபெற்ற செயற்குழுக்கூட்டமொன்றில் நீதிக்காகவும், உண்மைக்காகவும், குரல் எழுப்புகின்ற தர்மாவேசக் கோபத்தை, சாதுபோன்ற பொறுமை கொண்ட ராஜாஜிகாந்தன் என்ற மனிதர் வெளிப்படுத்தியதைப் பார்த்து நான் திகைத்துப் போனேன்.

நான் எவரோ ஒருவரின் சாதியைப்பற்றி எவருடனோ கதைத்ததாக ஒரு மூத்த உறுப்பினர் செயற்குழுவில் எனக்கெதிராக குற்றஞ்சாட்டினார். நீண்டகாலமாகவே அந்த எழுத்தாளருக்கு நான் எவரின் சாதியையும் கருத்தில் கொள்ளாமல், சமமாக அன்புரிமையுடன் பழகி வருபவன் என்பது நன்கு தெரியும். புதிதாக அவரின் சுருதி மாறியிருப்பதன் பின்னணி என்ன என நான் கேள்வி எழுப்புவதற்கிடையில், ராஜாஜிகாந்தன் பொங்கி எழுந்து அவரைக் கேட்டார்.

"எத்தனை காலமாக நீரும் நாங்களும் சோமுஷுடன் பழகிவருகிறோம். துளி கூட அவர் வித்தியாசம் காட்டியிருக்கிறாரா? இது அவரின் ஆளுமையான, செயற்பாடுகளைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாதவர்கள் அவரை மட்டந்தட்டுவதற்காக அவிழ்த்துவிட்ட பொறாமை வதந்தி என்பதை உணராமல், அப்படிச் கூறியவனின் முகத்தை உடைப்பதற்குப் பதிலாக இங்குவந்து இப்படிச் சொல்ல உமக்கு வெட்கமாயில்லையா?" என ராஜாஜிகாந்தன் ஆவேசக் குரலில் பாய்ந்தாரே ஒரு பாய்ச்சல்! - வசவு கூற வந்த மூத்தவர் வாலைச்சுருட்டிக் கொண்டு வாயடைத்துப்போனார்.

ராஜாஜிகாந்தனுக்கு என்மீது அவ்வளவு நம்பிக்கையும், மதிப்பும், அன்புமிருப்பதை இப்படிப் பலசந்தர்ப்பங்களில் அவதானித்திருக்கிறேன். ஏதாவது தமிழகச் சஞ்சிகைகளிலோ, உள்ளூர் பத்திரிகைகளிலோ எனது அல்லது எனது மனைவியின் ஆக்கங்கள் வெளிவந்தால், அவற்றைப்படித்து எடைபோட்டு, அதிகாலையிலேயே தொலைபேசியில் பாராட்டி மகிழ்வது அவரின் வழக்கம்.

நான் கடுஞ்சகவீனமுற்று மருத்துவமனையில் இருந்த நாட்களில், ஒரு நாள்ல ஒவ்வொருநாளும் வந்து பார்த்து எனது மனைவி பிள்ளைகளுக்கு ஆறுதல் கூறுவதும் மருத்துவர்களிடம் என் நிலைமையைப்பற்றி விசாரிப்பதுமாக அவர் துடித்த துடிப்பையும் நான் ஆரோக்கியமாக இருக்கவேண்டுமென்பதில் அவர் காட்டிய அளவற்ற அக்கறையையும் இப்போது நினைக்கும் போது கூட என் உள்ளம் அழுகின்றது.

ஒருதடவை அவர் சகவீனமுற்றிருந்த போது நானும் என் மனைவியும் அவரைப்பார்க்கச் சென்றிருந்தோம். அத்தனைபடிகள் ஏறித் தண்ணைப்பார்க்க நான் சென்றிருந்ததை உரிமையுடன் கண்டித்தார். "என் சகவீனத்திலும் பார்க்க, நீங்கள் சுகமாயிருப்பது தான் எங்களுக்கு முக்கியம்" எனக் கூறிய அந்த உடன்பிறவாச் சகோதரனின் பாசத்தின் ஆழம் எத்தகையது? எத்தனைபேரிடம் இதய சுத்தியாக அது இருக்கிறது?

அவர் "தினகரன்" பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராகப் பதவி-பேற்ற தினத்தன்று எனது மகிழ்ச்சியையும் வாழ்த்தையும் தெரிவித்த-போது "நீங்கள் வாராவாரம் எழுதி அனுப்புவதையே எனக்கு அளிக்கும் உயர்ந்த ஆசீர்வாதமாகக் கருதுவேன்" எனத் தெரிவித்து ஓய்ந்திருந்த என்னை "காந்தனின் கண்ணோட்டம்" மூலமாக மீண்டும் சுறுசுறுப்பாக எழுதவைத்தவர் அவர்.

பத்திரிகாசிரிய பீடத்துக்கு வெளியேயுள்ள ஒரு எழுத்தாளன் அவ்வார நிகழ்வுகளைப்பற்றி வாராவாரம் ஒரு பத்தியை எழுதுவ-தென்பது மிகமிகச் சிரமமானதென்பதுடன், சாத்தியக் குறைவானது-மாகும். என் மூலமாக 200 வாரங்கள் தொடர்ந்து அப்பத்தியை எழுத-வைத்து -நானா அவரா அப்பத்தியை எழுதிவருகிறோம் என்ற மாயையை வாசகர் மத்தியில் தோற்றுவித்து, ஒரு எழுத்தாளரைக்கொண்டு அதைச் சாத்தியமாக்க முடியும் என்பதை நிரூபித்துக் காட்டியவர் நண்பர் ராஜலீகாந்தன்.

இறுதியாக அவர் பதிப்பித்த பெரியார் குரனைப் பற்றிய நூலுக்குப் பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி எழுதிய முன்னுரையின் பிரதி-யொன்றை எடுத்துக்கொண்டு அவர் இறப்பதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்பு எனதில்லம் வந்திருந்தார்.

"ராஜ், உங்கள் உடம்பின் ஆரோக்கியத்தையும் நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும்" எனக் கூறியபோது, தான் பூரணசுகமாக இருப்பதாகவும், நீண்டகாலம் வாழ இயலும் எனவும் கூறிச் சென்றவர் - திடீரென மறைந்த செய்தி தலை மீது வீழ்ந்த பேரிடியாக இருந்தது. ஆனால் அவர் கூற்றுப் பொய்க்காது. அவர் இன்னும் பலகாலம் எம் மனங்களில் வாழ்ந்து கொண்டேயிருப்பார்.

நண்பர் ராஜலீகாந்தனின் நினைவு அலைகளில் மூழ்கி இருந்த போது தொலைபேசியின் அழைப்பொலி குறுக்கிட்டது.

மறுமுனையில் "உதயன்" பிரதம ஆசிரியர் நண்பர் லோகேந்திர-லிங்கம் அவசரமாகச் சொன்னார்.

"ஐயா 11 மணி போல "உதயன்" அலுவலகத்துக்கு வாருங்கள். மத்தியானம் எம்மோடு சாப்பிட்டுவிட்டு, கீதவாணி வானொலிக்குப் போக வேண்டும். உங்களையும் அம்மாவையும் பேட்டி காண்பதற்காக நண்பர் நடாராஜ்குமார் பகல் 2 மணி முதல் 3 மணிவரை நேரடி ஒலிபரப்புச் செய்ய நேரம் ஒதுக்கியிருக்கிறார். நேரத்தைப் பொறுத்தவரை அவர் கண்டிப்-பாக இருப்பார். சரியாக 2 மணிக்கு முன்பு அங்கே நிற்க வேண்டும்"

"உதயன்" அலுவலகம் என்றால் அதன் மறுபெயர் சுறுசுறுப்பு. அலுவலகத்தில் நாம் நுழையும் போதே கொம்பியூட்டரில் கணக்குப் பதிவு செய்வதில் மூழ்கியிருக்கும் திருமதி பத்மா லோகேந்திரலிங்கம், எம்மைக் கண்டதும் அதனை மூடிவிட்டு, மகிழ்ச்சிப் புன்னகையுடன்

எழுந்து வரவேற்பார். எனது பத்மாவும் அந்தப் பத்மாவும் சுகநல விசாரிப்புகளில் மூழ்கிவிடுவர்.

நெற்றியில் குங்குமம், எந்நேரமும், இறைபக்தி, கனிவான மொழி, என்றும் மனங்கோணாத சபாவம், ஆடம்பரமற்ற சேலைதரித்த கம்பீரக் கோலம், இங்கிதமான உபசரிப்பு, இங்கே சுருவில் கிராமத்தில் இளமைக் காலத்தில் ஊறிப்போன பண்பாட்டை மறக்காமலிருக்கும் தமிழ்ப் பெண்மணிகளில் அவரும் ஒருவர். "உதயன்" காரியாலயத்தின் வாசலையொட்டினாற்போல அணி மணிவிற்பனை நிலையம் ஒன்றையும் நடத்திவருகின்றார். சிறு வயதினருக்கான விதவித உடுப்புகள், விளையாட்டுச் சாமான்கள், பொன் முலாம் பூசிய நகைகள், இத்தியாதிப் பொருட்களுடன், பெண்களைக் கவரும் சேலைகளும் அங்கு காட்சியிலிருந்தன.

கடைகளுக்குச் செல்லும் போது பேரப்பிள்ளைகளுக்கு பரிசாகக் கொடுப்பதற்கென பத்மா துருவித்துருவித் தேடுவது வழக்கம். மனதுக்குப் பிடித்தமானவற்றை எடுத்துக் காட்டி விற்பனையைக் கவனிக்கும் பெண்ணிடம் விலை கேட்பார். சரி பிறகு எடுக்கலாம் எனச் சொல்லிவிட்டு வந்து புதிய புத்தகங்கள் ஏதாவது இருக்குமா என லோகேந்திரலிங்கத்தின் புத்தக அடுக்குகளைத் துழாவி எடுத்துக் கொண்டு வந்து திருமதி. லோகேந்திரலிங்கத்தின் முன்னால் அமர்ந்து கொள்வார்.

திரு.லோகேந்திரலிங்கத்தின் அறையுள் நுழையும் போதே தொலைபேசிகள் ஒலித்தபடி இருக்கும். எடுத்து வைத்து இரு காதுகளிலும் பேசிக் கொண்டிருப்பவர் "ஐயா ஐந்து நிமிடம் உட்காருங்கள்" எனச் சொல்லிவிட்டு "மகன் சக்தி வரவில்லையா?" என விசாரிப்பார். எம் இளைய மகன் ராஜன் என்ற சக்தி மீது அவருக்கு அதீத கரிசனையும் பாசமும்! ராஜன் தனது வாகனத்தை நிறுத்தி விட்டு உள்ளே வரும் போது தான் திரு.திருமதி.லோகேந்திரலிங்கம் தம்பதியரின் முகமலர்கள் விரியும்!

லோகேந்திரலிங்கம் அவர்கள் ஒரு தசாவதானி. ஓயாத தொலைபேசி அழைப்புகளுக்கு மறுமொழி, மாறிமாறி உள்ளே வரும் விளம்பரதாரர்களுடன் உரையாடல், அடுத்தடுத்து வரும் பிரமுகர்களுடன் சம்பாஷணை, இடையில் ராஜனுடன் ஒரு பகிடி, என்னிடம் அடுத்துப் பங்கேற்கவுள்ள நிகழ்ச்சி பற்றி விசாரிப்பு.

இருக்கையிலிருந்து எழுந்து எனது சொந்த வீடுபோலக் கருதி அலுவலகக் கீழ்ப்பகுதியிலுள்ள கொம்பியூட்டர் பகுதிக்கு நான் செல்வதுண்டு.

லோகேந்திரலிங்கம் தம்பதியரின் ஆசை மகன் பாலசத்தியன் அவ்வாரப் பத்திரிகையில் வெளிவர வேண்டிய வண்ணப் புகைப் படங்களை "ஸ்கானிங், செய்வதில் ஈடுபட்டிருப்பார். மகன்மார் யாழினி, ஜனனி மற்றும் சில பெண் பிள்ளைகளின் விரல்கள் கணினிப் பொறிகளில்

அதிவேகமாக விளையாடிக் கொண்டிருக்கும். லோகேந்திரலிங்கம் தம்பதியரின் பிள்ளைகள் மூவரும் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள். ஓய்வு நேரத்திலும் விடுமுறை நாட்களிலும் "உதயனை" வெளிக்கொண்டு வரும் பணியில் அவர்களின் பங்களிப்பும் உண்டு. இரு பெண்பிள்ளைகளும் பரதநாட்டியத்தை முறையாகப் பயின்று பல மேடைகளில் நடனமாடிப் பாராட்டுகளும் பரிசுகளும் பெற்றவர்கள்.

ஜனனியின் கண்கள், கன்னங்கள், தோற்றம் என்பன என் ஓரே மகள் கலாவை நினைவூட்டும். அதனால் ஜனனியை நான் அடிக்கடி சீண்டி விட, அவர் பதில் சொல்வதைப் பார்த்து ரசிப்பது எனது வழக்கம்.

"ஐயா வாருங்கோ நேரமாச்சு. சாப்பிடப் போவம்" நண்பர் லோகேந்திரலிங்கம் மேலேயிருந்து குரல் கொடுத்தார். "உதயன்", வானும், ராஜனின் காரும் "சென்னை செப்" உணவு விடுதி நோக்கிப் பயணித்தன.

அந்த உணவு விடுதியை தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த இரு பிராமண இளைஞர்கள் நிர்வகித்து வருவதாக, முன்பொரு தடவை எம்மை அங்கு கூட்டிச் சென்று உபசரித்த போது நண்பர் சிவயோகபதியும், அவரின் இனிய இல்லத்தரசியும் கூறியிருந்தனர். நாம் கனடாவுக்கு வரவேண்டுமென எம்மை ஊக்கப்படுத்தியவர்களில் நண்பர் சிவயோகபதியும் ஒருவர். அன்பும் அடக்கமும் இனிய சபாவமுங் கொண்ட அவரின் துணைவியார் மலேசியாவிலிருந்த தனது தமையனாருக்கு சொந்தமான நகைமாளிகையொன்றை ஸ்காப்ரோவில் நிர்வகித்து வருபவர். தமது கணவரைப் போலவே எம்மீது மிகுந்த மதிப்பும் அன்புங் கொண்டவர்.

நீண்ட மேசையில் நாம் எண்மரும் சாப்பிட உட்கார்ந்ததும், ஜனனி தனக்கு மசாலா தோசை வேண்டும் என்றார். யாழினி சப்பாத்தி போதும் என்றார். ஏனைய அறுவருக்கும் "மெட்றாஸ் தாளி" (சோறுகறி) என திரு.லோகேந்திரலிங்கம் பரிசாரகரிடம் கூறினார்.

சாப்பாட்டை முடித்து நாம் புறப்பட பகல் ஒரு மணியாகிவிட்டது. திருமதி. லோகேந்திரலிங்கத்தையும் பிள்ளைகளையும் "உதயன்", காரியாலயத்தில் இறக்கி விட்டு, ராஜனின் வாகனத்தையும் அங்கேயே நிறுத்திவிட்டு, திரு.லோகேந்திரலிங்கத்துடன் நாம் கீதவாணி கனடா தமிழ் ஒலிபரப்பு நிலையத்தை குறிப்பிட்ட நேரத்துக்கு முன்பே சென்றடைந்து விட்டோம்.

ஒரு பாடலை ஒலிக்கச் செய்து விட்டு திரு.நடா.ராஜ்குமார் எழுந்து வந்து எம்மை முகமலர்ச்சியுடன் வரவேற்று ஒலிபரப்பு அறைக்குக் கூட்டிச் சென்றார். லோகேந்திரலிங்கமும் ராஜனும் அடுத்த அறையொன்றுக்குச் சென்று ஆறுதல் எடுத்துக் கொண்டனர். ஒருவரின் அறிவின் ஆழத்தையும் ஆற்றல்களையும் சில கேள்விகளிலேயே புரிந்து கொள்வதில் நடா ராஜ்குமார் விண்ணன்!

காங்கேசந்துறையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நடா.ஆர்.ராஜ்குமார், இங்கே கல்வி கற்கும் காலத்திலேயே சிறந்த பேச்சாளராக

நடிகராக விளங்கியதுடன், ஒலிபரப்புத் துறையிலும் கால் பதித்தவர். கனடாவின் முதல் தமிழ் வானொலி ஒலிபரப்பை 1986இல் ஆரம்பித்தவர். திரைப்படத்துறையிலும் அனுபவஸ்தர். அவரின் சிரித்த முகமும் கணிரென்ற கம்பீரக் குரலும் முதற் தடவையிலேயே எவரையும் கவர்ந்து விடும். கலாவித்தகனான, அவர் வெண்கலக்குரல் வேந்தனல்லவா? ,

பேட்டி என்றால் இது தான் பேட்டி!!

10 நிமிட நேரத்தில் எமது கனடாப் பயண அனுபவம், இலக்கிய முயற்சிகள், ஈழத்திலக்கிய வளர்ச்சி, பெண்ணிலைவாதம் பற்றிச் சில கேள்விகளை எம்மிடம் எழுப்பி சிறிய விளக்கத்தைக் கேட்டறிந்து கொண்டதும், "உங்களிருவரிடமுமே நிறையச் சரக்கு இருக்கிறது. பேட்டியை ஆரம்பிப்போம்" என நேரடி ஒலிபரப்புச் செய்வதற்குத் தொடங்கிவிட்டார். சிறந்த முறையில் எம்மிருவரையும் நேயர்களுக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைத்தபின் "உங்கள் படைப்புகளை எதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு எழுதுகிறீர்கள்?" என அவர் எழுப்பிய முதலாவது கேள்வியே உற்சாகமாகவும் தெளிவாகவும் பதிலளிக்கக் கூடிய தூண்டுதலை ஏற்படுத்தியது. செவ்வி அளிப்பவர்களிடமிருந்து சிரித்துச் சிரித்து என்ன மாதிரி விஷயங்களைப் பூரணமாகக் கறந்தெடுக்கிறார்! எப்படி அந்த ஒரு மணித்தியாலம் ஓடியதென்பது தெரியாமல் வெகு உற்சாகமாக கலந்துரையாடல் நிறைவேறியது.

எமது நாட்டின் அரச வானொலியும் தேசிய தொலைக்காட்சிகளும் நேர்காணல் என்ற பெயரில் நடத்தும் நாடகபாணி நிகழ்ச்சிகள் எரிச்சலையே மூட்டுகின்றன.

செவ்வி தருநரின் பின்னணி, அவரின் சாதனைகள் முதலியவற்றை முழுமையாக அறிந்து அவை பற்றி வினா எழுப்பி விஷயங்களை வெளிப்படுத்தும் வாய்ப்பைக் கொடுக்காமல், எப்போ பிறந்தனர்? திருமணம் முடித்து விட்டீர்களா? பிள்ளைகள் எத்தனை? போன்ற சிறுபிள்ளைத் தனமான வினாக்களைத் தொடுத்து தங்களின் அறிவின் "ஆழம்", தைக் காட்டும் அறிவிப்பாளர்கள் சிலர், வேறு சில மூத்த அறிவிப்பாளர்களோ தாம் நேர்காணல் நடத்துகிறார்கள் என்பதையே மறந்து, செவ்வி அளிப்பவர் விஷயத்தைக் கூறுவதற்கு நேரத்தைக் கொடுக்காமல் தாமே வழுவழு வென்று பிரசங்கம் செய்து சலிப்பூட்டுவர்.

மதியழகன், தயானந்தா போன்றவர்கள் செவ்வி காண்பவரைப் பற்றி நன்கு அறிந்து, பொருத்தமான வினாக்களை அவர்களிடம் தொடுத்து விஷயங்களை வெகுநுட்பமாக கறந்தெடுத்த காலம் இப்போது மலையேறி விட்டது. "சக்தி" யில் ரங்காவின் விறுவிறுப்பான "மின்னலை"ப் பார்த்தாவது நேர்காணல் நடத்தும் புதியவர்கள் நேர்காணலின் நுட்பங்களைக் கற்றுக் கொள்ளலாமே!

ருபவாகினி "ஐ, அலைவரிசையில் மருத்துவ நிபுணர்கள், நோய் மற்றும் சிகிச்சை முறைகளை விளக்கமாக கூறும் வகையில், டொக்டர் எம்.கே.முருகானந்தம் சிறப்பாக நடத்திய நேர்காணல்களைக் கூட இப்போது சிலகாலமாகக் காணமுடியவில்லை. அதுவும் "மனையாள் மண்டப" த்தாரிடம் கையளிக்கப்பட்டு விட்டதோ?

"கீதவாணி"யிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு வாகனத்தில் ஏறும் போது, பேட்டி சிறப்பாக இருந்ததாக லோகேந்திரலிங்கம் பாராட்டினார்.

"உதயன்" அலுவலகத்தில் இறங்கி ராஜமூலகாந்தன் நினைவுக் கூட்டத்துக்கு செல்வதற்கு எமது வாகனத்துக்கு மாறிய போது திருமதி.லோகேந்திரலிங்கம் அவசரமாக வந்து பார்சல் ஒன்றை பத்மாவுக்குக் கொடுத்தார். அதனை காரில் வைத்து அவர் பிரித்துப் பார்த்த போது பேர்ப்பிள்ளைகளுக்கென விலைவிசாரித்த அத்தனை பொருட்களும் அதில் அடங்கியிருந்தன!

ஸ்காப்பரோ சனசமூக மண்டபத்திற்குச் சென்றடைந்த போது சுமார் 80 எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள், நண்பர்களென அங்கு கூடியிருக்க பிரேம்ஜியின் தலைமையுரை முடிந்து, "சிந்தனைப் பூக்கள்" பத்மநாதன் அஞ்சலியுரை நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து கவிஞர் சேரன், வி.என்.மதியழகன், என்.கே.ரகுநாதன், பத்மா சோமகாந்தன், நவம் (தெனியானின் தம்பி), ஆகியோர் இரங்கலுரையை நிகழ்த்திய பின், இறுதியாக நான் எனது அஞ்சலியுரையை நிகழ்த்தினேன். எல்லோரின் கண்களும் பனித்திருந்ததை கூட்ட முடிவில் என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது.

"சிந்தனைப் பூக்கள்" பத்மநாதன் ஒரு புவியியல் பட்டதாரி, பல்கலைக்கழகத்திலும் கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலையிலும் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றியவர். சிறந்த விமர்சகர். "சிந்தனைப் பூக்கள்" என்ற தலைப்பில் இரு நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறார். இனிய சுவாவங்கொண்ட அவர் பழகுவதற்கினிய பண்பாளர்.

பஞ்சாட்சரம் - சரோஜா தம்பதியரின் வீட்டுக்குச் சென்று உணவருந்தி விட்டுப் புறப்படும் போது சிறிதாகத் தூறிக் கொண்டிருந்த மழை, 401 பெருந்தெருவில் எமது வாகனம் சென்று கொண்டிருந்த போது, வேகமான காற்றுடன் சேர்ந்து எதிரிலுள்ள பாதை கூடத் தெரியாதபடி பலமாகப் பொழியத் துவங்கி விட்டது. ராஜனுக்கு மறுநாட்காலை அலுவலகம் செல்ல வேண்டும் என்ற அவசரம்.

"ராஜன் ரோட்டைப் பார்த்து மிகவும் கவனமாக ஓட்டு ராசா"

"வழக்கத்தில் "சம்மர்" காலத்தில் இங்கே இப்படி மழை, காற்று இருப்பதில்லை. இம்முறை காலநிலை குழம்பிப் போச்சு, வின்ரர் காலத்தில் பனிமழை கொட்டுவதையும் குளிர்விறைப்பையும் நீங்கள் அனுபவித்தால் பயந்து போய் விடுவீர்கள். தெருக்களில் பனிபடலமாக நிறைந்திருக்கும்.

வாகனத்தை ஓட்டுவதே கஷ்டம். ஆனால் பொலிசார் அடிக்கடி துப்புரவு செய்வித்துவிடுவர். பகலில் பெருந்தெருக்களின் ஓரங்களில் தார்ப்பொலின் துணிகளால் மூடப்பெற்றிருந்த குவியல்களைப் பார்த்திருப்பீர்கள். அவை உப்புக்குவியல்கள். தெருவில் படரும் பனிப்படலத்தை துப்புரவு செய்வதற்கு அதன் மீது உப்பைத் தூவி விடுவார்கள். இறுக்கமான பனிப்படலங்கள் உருகிக் கரைந்து விடும். வாகனங்களில் செல்பவர்கள் தம் கூட சவள் ஒன்றையும் எடுத்துச் செல்வர். வழியில் பனிப்படலம் குறுக்கிட்டால், சவளால் வாரி ஒதுக்கி விட்டு வாகனத்தைத் தொடர்ந்து செலுத்துவர். காலையில் வீட்டு முற்றத்திலிருந்து வாகனத்தை எடுப்பதற்கு முன், பனிக்குவியல்களை சவளால் வாரி ஒதுக்கிய பின்பே வாகனத்தை வெளியே கொண்டு வரமுடியும். சவளால் வாரும் போது உடம்பு விறைக்காமல் இருக்க முழங்காலளவுக்கு றப்பர்ச் சப்பாத்துப் போட்டுக் கொள்வோம். சிலவீடுகளில், கராஜுக்கும் முன்னாலுள்ள தெருவுக்குமிடையே இருக்கும் முற்றத்திற்குக் கீழ் மின்சாரச் சூடேற்றிப் பனிப்படலத்தைக் கரைக்கக் கூடிய வசதிகளை அமைத்திருக்கிறார்கள்".

ராஜனின் விளக்கமான சித்தரிப்புகளில் இருந்து அங்குள்ளவர்கள் அனுபவிக்கும் பனிக்காலக் கொடுமையை எம்மால் ஓரளவுக்கு ஊகித்துக் கொள்ள முடிந்தது.

வெளிநாடுகளுக்கு வேலை புரியச் சென்றுள்ள தமது பிள்ளைகள் அங்கே தங்கப் பாளங்களை வெட்டி அள்ளிக் குவித்து வைத்துக் கொண்டு மலர்ப் படுக்கைகளில் சுகவாசம் புகிறார்கள் என்ற நினைப்பில் அவர்களின் பெற்றோரும் சகோதரிகளும் இங்கே மிதக்கிறார்கள். காச அனுப்பு, காச அனுப்பு என அடிக்கடி தொலைபேசி எடுத்து இங்குள்ளவர்கள் கொடுக்கும் நச்சரிப்புக்கு அளவேயில்லை.

அங்கே சென்றுள்ள எமது உறவுகள் மழைக்குளிரிலும் பனி விறைப்பிலும் படும் அவஸ்தைகளைப் பார்க்கும் போது எவ்வளவு பரிதாபமாக இருக்கிறது. பேரினவாதத்தின் குரூர சித்திரவதைகளிலிருந்து உயிர் தப்பிப் பிழைப்பதற்காக அவர்கள் எத்தனை வகையான இடுக்கண்களுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியுள்ளது?

உலகத்தில் முதல் முதலாக வானொலியைக் கண்டு பிடித்தவர் யார்? உலக ஏழு அதிசயங்களும் எவை? இவ்வாறான கேள்விகள் ஐந்து, ஆறாம் வகுப்புப் படிக்கும் பிள்ளைகளின் பொது அறிவுப் பரீட்சைக்கு கேட்கப்படுவதுண்டு.

தொலைபேசியைக் கண்டு பிடித்த கனடியரான பில்கிறகாம் என்பவரின் நினைவாக இன்றும் ரொறன்டோப் பெருநகரப் பகுதியில், உள்ளூர் அழைப்புகளுக்கு கட்டணம் அறவிடப்படுவதில்லை. அதனால் எல்லா வீட்டுத் தொலைபேசிகளும் பெரும்பாலும் பகல் நேரங்களில் சுறுசுறுப்பாகவேயிருக்கும். வெளியே வேலைக்குச் செல்லாத பெண்களில்

பலர் தமது உறவுகளுடன் அல்லது நண்பிகளுடன் தொலைபேசியூடாக ஆறுதலாக அளவளாவிக்கொண்டிருப்பர். அவ்வேளைகளில் வேறு அழைப்புகள் குறுக்கிட்டால், அழைத்தவரின் தொலைபேசி இலக்கத்தையும் அவரின் செய்தியையும் பதிவு செய்து வைக்கின்ற உபகரணங்களும் அநேகமான வீடுகளில் தொலைபேசியுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

50 ஆண்டு நட்பு மீளத்துளிர்ந்தது.

"குறமகள்" என்னும் பெயரில் பிரபலமான எழுத்தாளர் திருமதி.வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் பகல்வேளைகளில் தொலைபேசியில் அழைத்து எம்முடன் அரைமணி நேரமாவது கதைப்பது வழக்கம். அவரும் பத்மாவும் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையில் ஒன்றாகப் பயின்றவர்கள். அக்கலாசாலையின் விழாக்களில் மேடையேறிய நாடகங்களில் காதலன் - காதலியாக நடித்தவர்கள். அரை நூற்றாண்டு கால நட்பு அவர்களுக்கு இடையே நிலவியது.

பத்மாவும் நானும் கனடா வந்திருப்பதை பத்திரிகைகளில் பார்த்து அறிந்து கொண்ட அவர், ஒரு தசாப்தகாலப் பிரிவின் போது நிகழ்ந்த சம்பவங்களையும் சுகதுக்கங்களையும் பத்மாவுடன் தொலைபேசியில் பகிர்ந்து கொள்ளும்போது அவர்கள் இருவருக்கும் நேரம் போவதை தெரிவதில்லை.

நாம் தங்கியிருந்த எமது மகனின் வீட்டிலிருந்து அவர் வசிக்கும் ரொறண்டோ வேட் அவனியுவிவள்ள தமிழர் கூட்டறவு இல்ல அப்பார்ட்-மென்ற் சமார் 50 கிலோ மீற்றர் தூரத்திலிருந்தது. அதனால் நேரில் சந்தித்துப் பகிர்ந்து கொள்ள முடியாத சூழ்நிலையில் தொலைபேசி மூலமாகப் பகிர்ந்து கொள்வார். தொலைபேசி அழைப்பு வரும் சில நாட்களில் பத்மா ஏதாவது வேலைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தால் மறுமொழி சொல்வதற்கு நிசீவரை நான் எடுத்துக் கதைப்பேன். நாலரைத் தசாப்தத்துக்கு முன்னர் கேட்ட அதே கம்பீர்க் குரல்; இடையில் ஒரு பகிடி; எனது கதைகளில் பெண்களின் அழகையும் அங்கங்களையும் வர்ணித்திருப்பதைப் பற்றி சிரிப்புக் கலந்த அவரின் ரசனையான விபரிப்பு. இருவரும் சிரித்துக் கொள்வோம்.

அவர் தமது சிறு கதைகளிலுஞ் சரி, மேடைகளில் உரையாற்றும்-போதுஞ் சரி, தமது கருத்துக்களை துணிகரமாக முன்வைப்பதற்குத் தயங்கமாட்டார். இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் வெளியாகும் பத்திரிகைகளில், சஞ்சிகைகளில், சிறுகதைகளாக, கவிதைகளாக, கட்டுரைகளாக இப்போதும் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் அடிக்கடி எமது இல்லத்திற்கு வருவார். நாம் அவரின் காங்கேசன்துறை இல்லத்துக்குப் பல

தடவைகள் சென்றிருக்கிறோம். இனிய சபாவமும் எல்லோருக்கும் உதவும் விரிந்த மனப்பான்மையும் கொண்ட அவரின் அன்புக் கணவர் இராமலிங்கம், இளஞ்சிட்டிகள் போல ஓடியாடித்திரிந்த அவர்களின் பிள்ளைகள், எனப் பூத்துக் குலுங்கிய அக்குடும்பம் இன்று தலைவனை இழந்து, இளைய புதல்வி தாயக மண் மீட்புப் போராட்டத்தில் மாவீரராகி விட, ஏனைய பிள்ளைகள் திருமணமாகி தனிக் குடித்தனம் போய் விட... வள்ளிநாயகி அவர்கள் தனிமரமாக... சே! அப்படி எவரால் சொல்லமுடியும்?

அவரைச் சூழ எத்தனை புத்தகங்கள், மேசை மீது அச்சுக்கு அனுப்புவதற்காக எழுதிக் குவித்திருக்கும் தாள் கற்றைகள், கனடாவில் நடைபெறும் விழாக்களில் சொற்பொழிவாற்றுவதற்கான அழைப்புகள், பாராட்டி விருதளித்துக் கௌரவிப்பதற்கான வேண்டுகோள்கள் என அவரின் வரவேற்பறை நிறைந்திருந்ததைக்கான முடிந்தது.

அவரைச் சந்திக்க வேண்டும் என்ற தவிப்பில் ஒரு தினம் நாம் சென்றிருந்த போது, அவர் தனது மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் வகையில் காட்டிய உபசரிப்பும் அன்பும், இன்னும் அதே வள்ளிநாயகியாக - தனிமரம் என்ற போதிலும் யாழ்ப்பாணப் பனைமரத்தைப் போன்ற வைரமான மன உறுதியுடன் நிமிர்ந்து நிற்பதைக் கண்ட போது எம் மனதுக்கு ஆறுதலாக இருந்தது. கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய தகவல்கள், அங்கு நிலவும் இலக்கியப் போக்குகள் போன்ற விபரங்களைக் கொண்ட களஞ்சியமாக விளங்குகிறார்.

அவரின் குறமகள் சிறுகதைகள், உள்ளக்கமலமடி ஆகிய இரு சிறுகதைத் தொகுதிகளும் தனது அன்புக்கணவரின் பத்தாவதாண்டு நினைவாக எழுதிய "இராமபாணம்" என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பும் நூல்களாக அச்சில் வெளிவந்துள்ளன. முதுகலைமாணிப் பட்டத்துக்காக நாடகம்பற்றி அவர் மேற்கொண்ட ஆய்வு நூல் விரைவில் அச்சில் வெளியாகவுள்ளது. உடலாரோக்கியம் குன்றியிருந்த போதிலும், இறுக்கமான மன உறுதி கொண்ட பெண்மணியாக பெண்கள் தொடர்பான முற்போக்குக் கருத்துக்களை ரொறன்டோவில் அவர் முன்னெடுத்துப் பரப்பி வருகின்றார்.

முதியோர் தனித்து வாழும் "சீனியர்ஸ் அப்பார்ட்மென்ட்"களில், அவர்கள் தனிமையை உணராமலிருப்பதற்காகப் பல வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் ஒருங்கு கூடி மகிழ்வதற்கான மண்டபம், உணவுச்சாலை, பத்திரிகைகள், நூலகம், 24 மணித்தியால மருத்துவ சேவை நிலையம், போக்குவரத்துக்கான வாகனங்கள், வெளியே கூட்டிச் செல்வதற்கான பாதுகாப்பாளர்கள், நடமாட முடியாதவர்களைப் பராமரிப்பதற்கான உதவியாளர்கள், தொலைக்காட்சி, தொலைபேசி, சாய்மனைக் கதிரைகள் இவ்வாறான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருப்பதுடன், அவர்கள் வாழும் இல்லங்களைத் துப்பரவு செய்து,

துணிகளைத் துவைத்து, மடித்து, படுக்கை விரிப்புகளை விரித்து, விரும்பிய உணவைத் தயாரித்துக் கொடுப்பதற்கு வேலையாட்களையும் அமர்த்திக் கொள்ளலாம்.

நோயுற்ற வேளைகளில் உரிய கவனிப்புக்களைச் செய்வதற்கும் மருந்து கொடுப்பதற்கும் தாதிகளும் "சீனியர்ஸ் அப்பார்ட்மென்ட்"களில் பணியாற்றுகின்றனர். முதியவர்கள் தனிமையை உணராமலிருப்பதற்காக, முதியோர் சங்கங்களை நிர்வகிக்கும் தொண்டர்கள், முதியோர்களை அடிக்கடி ஒன்று கூட்டி, மன மகிழ்வுட்டும் நிகழ்ச்சிகள், சொற்பொழிவுகள், முதியவர்களிடமுள்ள கலை இலக்கிய ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தும் நிகழ்ச்சிகளையும் ஒழுங்கு செய்கின்றனர். மாதத்தில் ஒரு தடவையாவது பூங்கா, கடற்கரை, கோவில் மற்றும் பொழுதுபோக்கு இடங்களுக்குச் சுற்றுலாவுக்கு அழைத்துச் செல்கின்றனர்.

முது தமிழர்கள் தமது ஆடல், பாடல், கதை சொல்லல், விவாத-மிடல் போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றி மகிழ்வதற்காக, அவர்களை அழைத்து முதியோர் அரங்கம், என்ற நிகழ்ச்சியை ரி.வி ஐ, தமிழ்த் தொலைக்காட்சியில் பொன். விவேகானந்தன் என்னும் இளைஞர் அன்புரிமளிக்கும் முகத்துடன், மிகச்சுவைபட நடத்துகின்றார். அவர் உலகத் தமிழர் இயக்க ஏற்பாட்டில் இயங்கும். தமிழ்க் கல்விக் கலாசாலையில் விரிவுரையாளர். சிறந்த பேச்சாளர். அக்கலாசாலை மணிமேகலை சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்துடன் தமிழ்ப் பட்டப்படிப்புக்காக இணைக்கப்பட்ட கல்லூரி.

அந்நிகழ்ச்சியைத் தவிர, கனடா தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன அதிபர் இளையபாரதி தினமும், முதிய தாய்மார்களை தொலைபேசியில் அழைத்து அவர்களின் சுகநலங்களை விசாரிப்பதுடன், அவர்களின் பழைய வாழ்க்கைச் சம்பவங்களையும், பிறந்த ஊரின் பெருமைகளையும் கூறச் செய்து அவர்களை மகிழ்வுறச் செய்யும் நிகழ்ச்சியை கேட்பவர்கள் தாமும் சேர்த்து ரசிப்பர். இளையபாரதியின் அந்த ஒலிபரப்பு நிகழ்ச்சி தாயும் மகனும் பாசத்துடன் கதைப்பது போலச் சுவையாக இருக்கும்.

கீதவாணி நடா.ராஜ்குமார், முது தமிழர்களை சொகுசு பேருந்துகளில் பெரிய பூங்காவுக்கு அல்லது கடற்கரைக்கு அவ்வப்போது அழைத்து சென்று நாள் முழுவதும் நிகழ்ச்சிகளில் கலகலப்பாக ஈடுபட வைத்து விருந்துபசாரங்கள் செய்து மகிழ்வுறச் செய்து வருகின்றார்.

அவ்வப்பகுதிகளிலுள்ள முதியோர் சங்க நிர்வாகிகள் முதியோர்களுக்கு வேண்டிய விண்ணப்பப் படிவங்களை நிரப்பிக் கொடுப்பது, மருந்துகள் வாங்கிக் கொடுப்பது, மருத்துவரிடம் அழைத்துச் செல்வது, ஆங்கிலம் போதிப்பது போன்ற பணிகளையும் செய்து வருகின்றனர்.

முதியோர்களின் செலவுக்கென கனடிய அரசாங்கம் மாதா மாதம் கை நிறைய உதவு தொகையாக பணமும் கொடுக்கின்றது.

இங்கிருந்து பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து வாழ்வெனச் சென்ற முதிய பெற்றோர், சில வருடங்கள் சென்றதும் தாமாகத் தனித்து வாழ விரும்புவது அரசாங்கத்தின் பெருந்தொகைப் பணத்தை மாதந்தோறும் பெறுவதற்காகவே என்பதை முழுமையாக மறைக்க முடியாது. இவ்வாறு உதவிப்பணம் பெறும் பலர், நிறையச் சேமித்து வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்து வருகிறார்கள் என்பதில் உண்மையில்லாமல் இல்லை! நமது சென்ற தலைமுறையினர், சிக்கனமாகச் செலவு செய்து சேமிப்பைப் பெருக்கும் நுட்பம் கைவரப் பெற்றவர்களல்லவா?

இலக்கியம், மற்றும் எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய தகவல்களைக் கொண்ட "பதிவுகள்" இணையத்தளத்தை கனடாவில் நடத்திவரும் வ. ந. கிரிதரன் ஒரு வாரத்துக்கு முன்பே என்னைச் சந்திக்க விரும்புவதாக தொலைபேசியில் கேட்ட போது ஒருவாரம் கழித்து புதன்கிழமை பிற்பகல் 3 மணிக்கு வருமாறு கூறியிருந்தேன். அன்று அவர் வருவதற்கு முன்னரே வீடுவந்து சேர வேண்டுமென்பதற்காக எஸ்காபரோவிலிருந்து விரைவாக வந்த போதும் 5 நிமிடம் சணங்கி விட்டது. நாம் எமது வீட்டின் தெருவுக்கு வந்த போது, பூட்டிய எமது வீட்டின் முன்னால் கிரிதரனின் வாகனம் வீதியில் தரித்து நின்றது. கடிகாரம் சணங்கினாலும் இவர் குறித்த நேரத்துக்கு வந்து விடும் கறார்ப் பேர்வழி. அப்படியில்லாவிட்டால் சுறுசுறுப்பாக புதிய புதிய இலக்கியத் தகவல்களை குடு ஆறமுன்பே இணையத் தளத்தினூடாக எப்படிப் பரிமாற முடியும்?

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த இவ்விளைஞர் மொரட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கட்டிடக்கலைப்பட்டதாரி. கனடியப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் இலத்திரனியல், தொழில் நுட்பத்துறைகளில் பட்டங்கள் பெற்றிருப்பவர். மாணவப் பருவத்திலிருந்தே ஆக்க இலக்கியத்துறையில் ஈடுபட்டுப் பிரபலம் பெற்றிருப்பவர். எழுத்து என்பது இவரின் குடும்பத்து முதுசொம். ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியத்தின் முன்னோடியாகக் கருதப்படும் பல்கலை வித்தகர், அமரர் அ. ந. கந்தசாமி அவர்களின் சகோதரரின் புதல்வருக்கு இலக்கியம் என்பது அவரின் பரம்பரை இரத்தத்துடன் கலந்ததொன்றல்லவா? எழுதாமல் எப்படி அவரால் இருக்க முடியும்? அ. ந. க போலவே சமூகப் பிரக்ஞை கொண்ட சிறுகதை, கவிதை, சிந்தனையைத் தூண்டும் கட்டுரை, நாவல் எனப் பல்துறைகளிலும் இவர் தடம் பதித்திருக்கிறார். "மண்ணின் குரல்" என்னும் நான்கு நாவல்களின் தொகுதியையும் "எழுக அதிமானுடா" - கவிதைத் தொகுதியையும் கனடாவில் வெளியிட்டுள்ளார்.

பாரதியின் ஞான குரு

மகாகவி சுப்பிரமணியபாரதியார் தமது ஞானகுரு எனப் போற்றிய யாழ்ப்பாணத்துச்சாமி என்பவர் யார்? எங்கே பிறந்தவர்? முதலியவற்றை நுணுகி ஆராய்ந்து, அவர் வியாபாரி மூலையைச் சேர்ந்த மோனம்

அருளம்பலம் சுவாமி என்பதை சென்ற அறுபதுகளில் நிலைநிறுத்தியவர் அ.ந.க. அவர்கள்.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் அவ்விடத்தில் சுவாமியின் ஞாபகார்த்தமாக 1963 இல் பெருவிழா எடுத்து அதனை உறுதிப்படுத்தி பிரகடனப்படுத்துவதற்கு காரணகர்த்தாவாக விளங்கியவர் அ.ந. கந்தசாமி. அவர் வழிவந்த வ.ந. கிரிதரன் அவர்களும், ஈழத்தமிழர்க்கு பல நூற்றாண்டுகளாக சுதந்திரத் தனியரசு இருந்ததென்பதை ஆய்வுகள் மூலம் நிறுவியிருப்பதுடன், நல்லூர் அரசர்களின் இராஜதானியின் அமைப்பு எவ்வாறு அமைந்திருந்த தென்பதையும் "நல்லூர் ராஜதானி நகர அமைப்பு" என்ற நூலில் பல தொல்பொருள் மற்றும் கட்டடக்கலை ஆதாரங்களை மேற்கோள் காட்டி, வரை படங்களுடன் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

பாதுகாப்புக் காரணங்களினால் தமது ராஜதானிகளை தமிழரசர்கள் கோட்டைகளாக நிர்மாணித்துக் கொள்வது வழக்கம். நல்லூர் கோட்டையைப் பற்றிய குறிப்புகள் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, கைலாயமாலை, கோகில சந்தேசம் (குயில் விடு தூது) மற்றும் சில போர்த்துக்கேய நூல்களின் காணப்படுகின்றன.

பண்டைய இந்து அரசர்களின் நகர அமைப்புகளில் சில ஆலய நகரங்களாகவும், வேறு சில ராஜதானிகளாகவும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

திரு. கிரிதரனின் ஆய்வுப்படி நல்லூர் ராஜதானியானது, வெயிலு-கந்த பிள்ளையார் ஆலயம், நல்லூர் கந்தன் ஆலயம், கைலாசநாதர் ஆலயம், சட்டநாதர் ஆலயம், வீரமாகாளியம்மன் கோவில், முத்திரைச் சந்தை அருகிலுள்ள பிரதான சந்தி ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஆலயப் பெருநகராகவும், அதே சமயம் ராஜதானியாகவும் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்ததாகத் தமது நூலில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

கிரிதரனுடன் அவரின் இளைய சகோதரர் "கடல் புத்திரன்" என்னும் புனை பெயரில் சிறுகதைகள், குறுநாவல்களை எழுதி "வேலிகள்" என்னும் நூலாக வெளியிட்டிருக்கும் பாலமுரளியும் வந்திருந்தார். அ.ந. கந்தசாமி அவர்களின் அனைத்து ஆக்கங்களையும் சேகரித்து நூல்களாக வெளியிடத் துடித்துக் கொண்டிருப்பதை அவரின் சம்பாஷனையில் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. பலவற்றைச் சேகரித்து விட்டார். சுதந்திரன், தினகரனில் அ.ந.க எழுதிய ஆக்கங்களின் சில பகுதிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக, அ.ந.க காலத்து எழுத்தாளர்களின் ஒத்துழைப்பும் ஆலோசனைகளும் அவருக்குத் தேவைப்படுவதாகக் கூறினார்.

எங்களிருவரின் எழுத்துக்கள், ஈழத்து இலக்கியப் புதினங்கள் பற்றி கிரிதரன் மிகவும் அக்கறையாகக் கலந்துரையாடியதுடன், எமது விளக்கங்களை ஒலிப்பதிவும் செய்து கொண்டார். கனடாவில் வெளியாகியுள்ள சில முக்கியமான எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் எமது

பார்வைக்குக் கிடைக்காமலிருந்தன. அவற்றை கொண்டு வந்து தருவதாகக் கூறி அவர்கள் புறப்பட்ட போது, அவர்களுடன் கலந்துரையாடிய மூன்று மணித்தியாலங்களும் மிக்க பயனுள்ள இலக்கியச் சந்திப்பாக இருந்தது.

ஸ்காபரோவுக்கும் மாக்கத்துக்கும் இடையே வீதியை ஒட்டினால் போல அமைக்கப் பெற்றிருக்கும் "ராக்ஸிடோ அப்பார்ட்மென்ட்"டில் வசிக்கும் நண்பர் ஒருவரைச் சந்திப்பதற்காக ஒரு முற்பகல் நேரத்தில் சென்றிருந்தேன்.

சமயாசமய தொழில்கள் பார்ப்பவர்கள், கீழ் மத்திய தரவர்க்கத்தினரிலும் பார்க்க குறைந்த வருமானம் பெறுபவர்கள், மிகக் குறைந்த கட்டணத்தை வாடகையாகச் செலுத்திக் குடியிருக்கும் அப்பார்ட்மெண்ட்களின் தொகுதி அது.

அதன் கீழ் தளத்திலுள்ள வரவேற்பறையிலிருந்த வாங்குகளிலும் இருக்கைகளிலும் போதை மருந்துக்கு ஆளாகியவர்கள் போன்ற சில இளைஞர்கள் ஷேவ் செய்யாத முகமும், தேவதாஸ் தாடியும், ஒரு பக்கக் காதில் தொங்கும் பித்தளைக் கடுக்கனும், தோய்க்காத காற்சட்டை - கறுப்பு சிவப்பு அரைக்கை பெனியனுமாக விடியாமுஞ்சிகளாக நீட்டி நிமிர்ந்து வாங்குகளில் படுத்திருந்தனர்.

சிலர் முழங்கால்களைக் கட்டிப்பிடித்தபடி இருக்கைகளில் குந்திக் கொண்டிருந்தனர். இவர்களுக்கிடையில் கறுப்பு வெள்ளை என்ற நிற பேதமும் காணப்படவில்லை. அரைக்கை பெனியனும், அரைக் காற்சட்டையும் இரண்டுக்கும் இடையே குறைந்தது அரையடி அகல இடைவெளியுமான ஆடை தரித்த பெண் பிள்ளைகளும் தமக்கு அறிமுகமான சில இளைஞர்களின் தோள்களில் கைபோட்டபடியும் இளைஞர்களின் கைகள் நெஞ்சுப்பக்கம் வருட எத்தனிப்பதை கைகளால் தடுக்க முயற்சிப்பது போல் போலி நடிப்புக்காட்டி, பின்னர் கலகலப்பாகச் சிரித்தபடி அவர்கள் கூட்டமாக அவ்விடத்தை விட்டு வெளியேறி எங்கோ..... எமது கிராமப்புற வீதிகளில் பெண் நாயைச் சில ஆண் நாய்கள் வாயில் எச்சில் வழிய மெல்லியதாக குரைத்தபடி பின் தொடர்ந்து செல்லும் காட்சி மனதில் தோன்றியது.

அந்த வீட்டுத் தொகுதிகளில் காப்பிரிகள், சீனர்கள், பாகிஸ்தானியர்கள், பிலிப்பினியர்கள், தமிழர்கள் எனப்பட சாகியத்தினரும் சேர்ந்து வாழ்கின்றனர். அவர்களுக்கு ஒருவரின் மொழி மற்றவர்களுக்கு புரியாவிட்டாலும், அன்றன்றாடு பொறுக்கிய ஆங்கில உடைவுச் சொற்கள் ஓரளவு வாய் திறக்க உதவுகின்றன.

நான் சந்திக்கச் சென்றவருக்கு இன்னும் நிரந்தரக் குடியரிமை கிடைக்கவில்லை. முறையான வழியால் அந்நாட்டுக்குள் நுழையாதபடியால் அவரின் வழக்கு இழுபறிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

அதனால் ஏதோ தொழிற்சாலையிலோ, பெற்றோல் நிரப்பும் நிலையத்திலோ அவ்வப்போது இரவு நேர வேலை பார்த்து அன்றாடச் சீவியத்துக்கு சிறு சம்பாத்தியம் தேடிக்கொள்கிறார்.

அவர் தன்னுடன் மனைவியையும் இரு பெண் பிள்ளைகளையும் அங்கு கூட்டிச் சென்றவர். அவர்களின் நல்ல காலம், அச்சிறுமிகள் இன்னும் பருவத்துக்கு வரவில்லை. வயதுக்கு வந்திருந்தார்களெனில், மலிவு வாசனையூட்டிய மேனியில் பூசிக்கெண்டு, வரவேற்பறையில் கண்ட பெண்களில் ஒருவராக விளங்கியிருக்கக்கூடும்!

மின் தூக்கியில் ஏறி மேலே சென்றபோது, அம்மின் தூக்கி கூட சுத்தஞ் செய்யப்படாமல், ஒழுங்கான பராமரிப்பின்றிக் காணப்பட்டது. ஆறாவது மாடியில் இறங்கி ஒடுக்கமான சிறுவழியில் சென்று அவரின் வீட்டிலக்கத்தைத் தேடிய போது, நிலத்துக்குப் பதித்திருந்த கம்பளத்திலிருந்து எழுந்த தூசிகள் நாசியில் புகுந்து தும்மல் ஏற்படுத்தின.

அவரின் வீட்டின் அழைப்புமணியை அழுத்திய போது சிறுமி ஒருத்தி வந்து கதவைத் திறந்தாள். "டடியும் மம்மியும் வெளியே போட்டினம். நீங்கள் ஆர்?" அவளின் கையில் பிள்ளையாரும் முருகனும் சேர்ந்து நிற்கின்ற வண்ண முகப்புடன் கூடிய, இலங்கை அரசாங்கம் முதலாம் வகுப்பு மாணவர்கட்கென வெளியிட்ட சைவ நெறிப் புத்தகம் இருந்தது. "அப்பா, அம்மா" சொற்கள் அவள் வாயில் டடி மம்மியாகி விட்ட போதிலும், அச்சிறுமி அந்நூலில் வர்ணப் படங்களுடன் கூடிய கதைகளிலுள்ள ஒழுக்க நெறிகளைப் படித்துக் கொண்டிருப்பது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. கனடாவுக்கு அவள் சென்று சிறிது காலம் தானே ஆகியிருக்கிறது?

பல்லினச் சூழலில் வசிக்கும் அவள், அங்குள்ள பாடசாலை-யொன்றில் சேர்க்கப்பட்டு பல இனங்களைச் சேர்ந்தவர்களுடன் அந்நிய மொழியில் கற்கும் காலத்தில், இந்தப் புத்தகத்தைப் போன்ற தமிழ் நூல்களை அவளால் வாசிக்க முடியுமா? அதற்கான அவசியம் இருக்குமா? நேரமாவது கிடைக்குமா? திரும்பி வருகின்ற பொழுது இவ்வாறு என் மனதில் பல வினாக்கள் எழுந்தன.

அந்த மாடிக் குடியிருப்புகளுக்கு அருகில் யாழ்ப்பாணத் தமிழரின் ஒரு கடை இருக்கிறது. பழங்கள், பல சரக்குகள் விற்பனை செய்கிறார். அங்கு வெளிவரும் இலவச தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும் அங்கே கிடைக்கும். முன்பின் எனக்கு அறிமுகமில்லாத அவர், என்னைக் கண்டதும் "ஏன் சேர் நீங்கள் இன்னும் ஊருக்குத் திரும்பிச் செல்லவில்லையா? ஒரேயடியாக கையை உயர்த்திப் போட்டு இங்கேயே தங்கிவிடப் போறியளோ?" முன் அறிமுகமானவர் போல அவர் கேட்டது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

"உதயன்" விழாவுக்கு இலங்கையிலிருந்து வந்து பல நிகழ்ச்சிகளில் நீங்களும் திருமதியும் கலந்து கொண்டு வருவதைப் பற்றி பத்திரிகைகளிலும் ரி.வியிலும் பார்ப்பதால் உங்கள் முகம் எனக்குப் பழக்கமாகி விட்டது" என்று சொன்னார்.

இந்தக் கடையைக் கடந்து சற்று தூரத்தில் ஒரு பாடசாலையும் காணப்பட்டது. அப்போது பாடசாலை இடைவேளை நேரம் என்பதால், அதில் பயிலும் சில பெண் பிள்ளைகள் இந்தக் கடைக்கு அருகேயுள்ள சிறிய பிற்சாக் கடைக்கு தேநீர் குடிக்கவென வந்திருந்தனர். ஆனால் தேநீர் குடித்ததாகத் தெரியவில்லை.

தாராளமாக இடுப்புத் தொழும் குறுகலான மேற்சட்டை, கீழே இறுக்கமான காற்சட்டை சகிதமாக காணப்பட்ட அவர்கள், அவர்களுக்காகவே வந்து காத்து நிற்கும் காது குத்தி கடுக்கன் அணிந்த இளைஞர்களளுடன் நெருங்கி நின்று செல்லம் பொழிந்த படி ஐஸ்கிரீம் சூப்பிக் கொண்டிருந்தனர். இவர்களிற் சிலர் இலங்கையின் கிராமப் புறங்களிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து சென்ற தமிழ்க் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்.

புதிய சூழல், போதிய அறிவின்மை, அங்குள்ள சட்டங்கள் காரணமாக பிள்ளைகளை பெற்றோர்களால் கண்டித்து வளர்க்க இயலாமை போன்ற காரணிகளால் பொருளாதாரத்தின் அடிமட்டத்தைச் சேர்ந்த குடும்பங்களின் பெண் - ஆண்பிள்ளைகள் இவ்வாறு தறிகெட்டுப் போய்விட நேர்கிறது.

அப்பாடசாலை, அந்த மாடிக்குடியிருப்பைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளுக்காக மாநகர கல்விச்சபையால் நடத்தப்படுகின்ற பாடசாலை போலும்! கத்தோலிக்க கல்விச் சபை போன்ற அமைப்புகளால் நிர்வகிக்கப்படுவதெனில் இறுக்கமான கட்டுப்பாடு நிலவியிருக்கும்.

"கோவில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்" என்ற ஆன்றோர் வாக்கை பரம்பரையாக இறுக்கமாகக் கடைப்பிடித்து வருபவர்கள் தமிழர்கள். தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொன்மையான பெருங் கோவில்கள் ஆயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்து விட்ட நிலையிலும், தமிழர் நாகரிகத்தின் சிறப்பை உலகத்தார்க்கு உணர்த்தும் பண்பாட்டுச் சின்னங்களாக இன்றும் விளங்குகின்றன. அவ்வாலயங்களை மையமாக வைத்தே மொழியும், பல தமிழ்க்கலைகளும், பழைய இலக்கியங்களும் செழுமையும் எழுச்சியும் பெற்று வளர்ந்தன.

அந்நியப் படையெடுப்புக்கு இலங்கை ஆட்பட்டபின், மக்களைத் தம்முடன் இணங்கிப் போகச் செய்வதற்கு, பண்பாட்டின் மூலவேராக விளங்கிய பிரம்மாண்டமான ஆலயங்களை இடித்தழிப்பதே போர்த்துக்கேயர்களின் முதற்பணியாக இருந்தது.

சிலாபத்தின் முன்னேஸ்வரம் முதல் தென் மட்டக்களப்பின் திருக்கோவில் வரையுள்ள கரையோரப் பகுதிகளிலிருந்த தமிழர் பிரதேசத்தின் அக்காலப் பெருங்கோவில்களை மட்டுமல்லாமல், கிராமங்களில் காணப்பட்ட கோவில்களையும் நிர்மூலமாக்கி ஒரு கையில் ஈட்டியும் மறு கையில் பைபிளும் ஏந்தி அடக்கு முறை மூலம் தமிழினத்தின் ஆணி வேரையே பிடுங்கி விட முனைந்தனர்.

அவர்களுக்குப் பின் வந்த ஒல்லாந்தர்களும் அதே அடிச்சுவட்டில் தமது சமயத்தைப் பரப்புவதற்கான முயற்சிகளைத் தொடர்ந்தனர். சைவத் தமிழர்களின் பாரம்பரிய ஆலய வழிபாட்டை பலாத்காரமாகத் தடுத்த போதிலும், ஞானஸ்னானம் பெற்று "நல்லறிவு" பெற்றவர்களாக அவர்கள் நடித்துக் கொண்டே, விசேட நட்சத்திரங்களில் விரதம் அனுஷ்டித்து வாழையிலையில் சாப்பிட்ட பின், அவ்விலைகளை தமது குடிசைகளின் கூரைகளில் மறைத்து வைத்தனர். தமது வீட்டின் பின் வளவிலுள்ள வேப்பமரங்களின் கீழும் அந்நிய ஆட்சியினரின் கண்கள் படாத சந்திகளிலும் குலங்களை நிறுவித் தெய்வ வழிபாடாற்றினர்.

பிரித்தானியர்களும் தமது ஆட்சிக்காலத்தில், வெளியே நல்ல பிள்ளைகளாகப் பல சீர்திருத்தங்களை நடைமுறைப்படுத்திய போதிலும், தமது சமயத்தைப் பரப்பும் சபையினர்களுக்குத் தாராள நிதி உதவிகளும் வசதிகளும் புரிந்து கொடுத்து அவர்களினூடாக உடுபுடவை, கல்வி, உத்தியோகம் வழங்கி ஞானஸ்னானம் அளித்து மதமாற்றத்தை ஊக்குவித்தனர். சைவத் தமிழர்களில் பலர் வெளியே கிறிஸ்தவர்களாக நடித்துக் கொண்டு உள்ளத்தால் சைவர்களாக வாழ்ந்தனர். வீட்டில் விழுதி பூசி சைவப் பக்திமாண்களாக விளங்கினர். வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக வெளியே உத்தியோகத்துக்குச் செல்லும் போது அதனை அழித்து விட்டு போலிக் கிறிஸ்தவர்களாக நடித்தவர்கள் பலர். அவ்வாறான நிலைமை மாறுவதற்குச் சில நூற்றாண்டுகள் தேவைப்பட்டன.

"திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு" என்பதில் தென்னிந்திய தமிழ் வர்த்தகச் சமூகம் பற்றுறுதியோடு பல நூற்றாண்டுகளாகச் செயற்பட்டு வந்துள்ளது. இறைபக்தி மிக்கவர்களான அவர்கள் கால் பதித்த சிங்கப்பூர், மலேசியா, இலங்கை முதலிய நாடுகளில் ஆரம்பித்த வியாபார நடவடிக்கைகள் செழிப்புற்று வளர்ந்தன. தாம் ஈட்டிய இலாபத்தின் ஒரு பகுதியை தெய்வப்பணிக்கென ஒதுக்கி வைக்கும் வழக்கம் அவர்களிடம் இருந்ததால், அந்நாடுகளில் காலப்போக்கில் பல இந்துக் கோவில்கள் எழுவதற்கு அவர்கள் காரணமாக இருந்தனர். இலங்கையில் பருத்தித்துறை, யாழ்ப்பாணம், வண்ணார்பண்ணை, கொழும்பு, காலி, இரத்தினபுரி போன்ற நகரங்களில் வானளாவிய கோபுரங்களுடன் எழுந்து நிற்கும் பல ஆலயங்கள் அவர்களின் அறப்பணிகளால் வளர்ந்தவையே.

ரொறண்டோ பெருநகரில் "பெருங்கோயில்" எனப் பக்தியுடன் அழைக்கப்படும் றிசுமண்டலில் பிள்ளையார் கோவிலே அங்கு அமைக்கப் பெற்ற முதலாவது இந்துக் கோவில். அது நிர்மாணிக்கப்படுவதற்கு முன்னங்கை எடுத்துச் செயலாற்றியவர்களில் பிரதானமானவர்கள் தென்னிந்தியத் தமிழர்கள். பெரும் எண்ணிக்கையில் ஈழத் தமிழர்கள் அந்நாட்டில் புகலிடம் கோருவதற்கு முன்னாலுள்ள காலப்பகுதியில், அங்கு சென்று குடியேறி பொருளாதார வசதிகளும் செல்வாக்கும் வாய்க்கப்பெற்றிருந்த நம்மவர்களின் தொகை சிறியதாக இருந்த

போதிலும். இந்துக்களின் வழிபாட்டுக்கென ஆலயம் ஒன்று அங்கு அமைக்கப்படுவது அவசியம் என்பதை உணர்ந்து அப்பணியில் தம்மையும் இணைத்துக் கொண்டனர்.

இரு பகுதியாரினதும் கூட்டு முயற்சியால் வளர்ச்சி பெற்றுள்ள அவ்வாலயம் ஞானேந்தோப் பெருநகரின் அதிகச் சன சந்தடியற்ற ஒதுக்குப்புறமான றிச்மண்ட் ஹில் என்னும் இடத்தில் விசாலமான விஸ்தீரணமான கட்டடமாக அமைந்திருக்கிற போதிலும், விழா நாட்களிலும் வெள்ளி, சனி, ஞாயிறுகளிலும் அடியார்களின் கூட்டம் ஆலயத்தில் நிரம்பி வழிகிறது.

மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் வேறு மதத்தவர்களின் வணக்கத்துக்கு இடமளிக்கப்படாமல் இருப்பது போன்ற சட்டம் எதுவும் கனடாவில் இல்லை. அது பல்லினங்களைக் கொண்ட நாடென்பதால், அவ்வினங்களின் பண்பாடுகளை வளர்ப்பதற்கு ஊக்குவிக்கப்படுகிறது. கலாசாரச் சின்னங்களான வழிபாட்டிடங்களை மாநகர கட்டட நிர்மாணிப்பு விதிகளுக்கமைந்த வகையில் கட்டிக் கொள்வதற்கோ வழிபாட்டு முறைக்கோ தலையீடு எதுவும் இருப்பது இல்லை.

றிச்மண்ட்ஹில் ஆலயக் கட்டிடம் மிக உறுதியாகவும் அழகாகவும் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. கட்டடக்கலை நிபுணராக விளங்கும் பெரியவர்திரு. நா. சிவலிங்கம் அவர்களின் அர்ப்பணிப்பான மேற்பார்வையிலும் வழி நடத்தலிலும் அது நிர்மாணிக்கப்பட்டது. இளவாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர், கொழும்பு தொழில்நுட்பக் கல்லூரியிலும் பின்னர் இங்கிலாந்திலும் பயின்று கட்டிடக்கலையில் பட்டம் பெற்றவர். தமிழீழச் சங்கம் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலமாக குடியமர்வுத்திட்டம் உருவாக உழைத்த முக்கியமான சிலரில் இவரும் ஒருவர். றிச்மண்ட்ஹில் ஆலயத்தின் அறங்காவலர் குழுவின் தலைவராக, செயலாளராக, பொருளாளராக பதவிகளை வகித்தவர்.

பெரிய மண்டபத்தில் ஒரே வரிசையில் - விமானத்துடனமைந்த கருவறையில் விநாயர், வலப்புறமாக உள்ள கருவறையில் சுப்பிரமணியர், இடப்புறமாக ஸ்தூபியுடன் அமைந்துள்ள கருவறையில் வெங்கடாஜலபதிப் பெருமாள். சுப்பிரமணியரின் கருவறைக்கு இடப்பக்கமாக வடக்குப் பார்த்த சிவலிங்கம், அதனோடு ஒட்டிய மற்றொரு கருவறையில் கிழக்குப்பார்த்த அம்மன் என ஒரே மண்டபத்தில் முர்த்திகள் பிரதிஷ்டை செய்யப் பெற்றுள்ளன. பிள்ளையார், முருகன், வெங்கடாசலபதி சந்நிதிகளில் வருடாந்த மகோற்சவம் இடம் பெறுவதால் தனித்தனியான துவஜஸ்தம்பங்களும் உள்ளன.

உற்சவ காலத்தில் சுவாமி சப்பரம், தேர்களில் எழுந்தருளி வீதிவலம் வருவதற்காக ஆலயத்தைச் சுற்றி நான்கு புறமும் விசாலமான வீதிகளும் இருக்கின்றன.

பிள்ளையாரின் மகோற்சவம் முடிய முருகனுக்கு மகோற்சவம், அதையடுத்து வெங்கடாசலபதி மகோற்சவம், அம்மன் அலங்கார உற்சவம் என ஒன்று முடிய மற்றொன்றாக திருவிழாக்கள் இளவேனிற்காலத்தில் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன.

ஆகமவிதிப்படி அமைக்கப்படாத கோவில் எனக்கூறப்படுகிற போதிலும், அந்நிய நாட்டில் நிறுவப்பட்ட பெருங்கோவிலாக இது கொண்டாடப்படுகிறது. நிலத் தளத்தில் முர்த்திகளின் சந்நிதானங்களும், கீழ்த்தளத்தில் அன்னதான மடம், களஞ்சியம் போன்றவையும் மிகத் தூய்மையாக உள்ளதை அவதானிக்க முடிந்தது.

இலங்கையின் 1983 ஆடிக்கலவரத்தாலும், அதனைத் தொடர்ந்து நிலவிய போர்ச் சூழல்களாலும் பாதிப்பிற்று, இங்கிருந்து கூட்டங் கூட்டமாகப் பல தமிழர்கள் அங்கே ரொறண்டோப் பெருநகர்பகுதிகளில் தஞ்சமடைந்ததாலும், கியூபெக்கின் மொன்றியால் நகரிலிருந்து தமிழர்கள் ரொறண்டோவை நோக்கி வந்து குடியமர்ந்ததாலும், ரொறண்டோவில் இந்துக்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. இவர்களின் வழிபாட்டுத் தேவைகளுக்கு ரொறண்டோ விக்டோரியா வீதியில் ஸ்ரீ தூர்க்கை அம்பாள் தேவஸ்தானம் என்ற பெயரில் இரண்டாவது ஆலயம் ஆகம விதிகளுக்கமைந்ததாக நிர்மாணிக்கப் பெற்றுள்ளது.

இவ்வாலயத்தில் நித்திய நைமித்திய பூஜைகள் சிறப்பாகவும், நேரந்தவறாமலும் நிகழ்ந்து வருவதையும், அடியார்கள் அமைதியாக பயபக்தியுடன் வழிபட்டு வருவதையும் காணும் போது தெல்லிப்பழை தூர்க்காபுரியில் எழுந்தருளியுள்ள தூர்க்கை அம்மன் திருக்கோவிலே நினைவுக்கு வந்தது. ஆண்டு தோறும் 25 நாட்களுக்கு மகோற்சவம், ரதோற்சவத்தன்று அதிகாலை 3 மணிக்கே அம்பிகை தேரேறி விடுவாள். கண்டாவின் பல பகுதிகளில் இருந்தும் 25 ஆயிரத்துக்கும் கூடுதலான அடியார்கள் அழகிய ரதத்தில் அலங்கார பூஷிதையாக எழுந்தருளி உலாவரும் ஸ்ரீ தூர்க்கை அம்மனைத் தரிசிக்கக் கூடுவது வழக்கமாம்!

63 நாயன்மார்களுக்கு விக்கிரகங்களிருப்பதையும் அவர்களுக்கு உற்சவங்கள் நடைபெறவதையும் அந்நிய நாடொன்றில் இங்கேயே காணமுடிகிறது.

இப்பொழுது அவ்வாலயத்தில் நவ கோடி அர்ச்சனை நடைபெற்று வருகிறது. 2006 இல் அதன் பூர்த்தி விழாவைப் பெருவிழாவாக எடுக்க இருப்பதாக இவ்வாலயத்தின் ஸ்தாபகரும் நிர்வாகியும் பிரதம சிவாச்சாரியாருமாக விளங்கும் கணேணஸ்வாமிக் குருக்கள் தெரிவித்தார்.

ஸ்காபரோவில் புகழ் பெற்ற மற்றொரு ஆலயம் கென்னடி வீதியில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகர் கோவில், வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் விழாநாட்களிலும் அடித்து விலக முடியாத அளவுக்கு அடியார்களின் கூட்டம் நிறைந்திருக்கும். மேற்படி ஆலய நிறுவனரும் பிரதம

சிவாச்சாரியாருமாக விளங்கும் அய்யாமணிக் குருக்கள் என அன்பாக அழைக்கப்படும் விஜய குமாரக் குருக்கள் பக்தி பூர்வமாக பூஜை புரிவதில் மட்டுமல்லாமல் விநாயகப் பெருமானில் ஒன்றிப் போய் வித வித கோலங்களில் சுவாமி அலங்காரஞ் செய்வதிலும் சமர்த்தர். விநாயகப் பெருமானின் அலங்காரத் திருக்கோலத்தைக் கண்டு அடியார்கள் மெய்மறந்து பக்தியில் திழைத்துப் போய் விடுவர்.

சுவாமி வீதி வலம் வருகின்ற போது மந்திர ஒலி, மத்தள ஒலி, மங்கள இசை, பண்ணிசை, என்பவற்றின் சங்கமத்தோடு பாவையர்களின் நடனங்களும் சமர்ப்பணமாகும். தமிழர்களின் கலைகள் யாவும் தெய்வீகக் கலைகளல்லவா? அவை இறைவனுக்குச் சமர்ப்பணமாகும் காட்சிகள் அடியார்களின் மனதைக் கொள்ளை கொள்ளச் செய்வன!

"உதயன்" விழாவில் அறிமுகமான அன்ரன் செல்வராஜா என்ற நண்பர் ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகரின் சப்பரத் திருவிழா தமது உபயமென்றும் சப்பரத்தில் சுவாமி வீதி வலம் வருவதை நான் தரிசிக்க வேண்டும் எனவும் அழைத்திருந்தார். அன்றுமாலை கூதற்காற்றையும் பொருட்படுத்தாமல் நாம் சென்றிருந்தபோது, ஆலயவாசலில் அழகிய சப்பரத்துக்கு மின்னலங்காரங்கள் செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன.

ஆலயத்தின் உள்ளே வசந்த மண்டபத்தில் அலங்கார பூஜை நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்ததால், உட்பிரகாரத்தைச் சுற்றி வந்து சுவாமி தரிசனம் செய்ய முடியாதளவு ஜனக்கூட்டம். சுவாமி சப்பரத்தில் ஏறிய பின் தரிசிக்கலாமென எண்ணி ஜனக்கூட்டத்தை விலத்திக் கொண்டு வெளியே வந்த போது, அய்யா மணிக் குருக்களும் அன்றைய உபயகாரரான செல்வராஜாவும் சப்பர உலாவுக்கான ஏற்பாடுகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

என்னைக் கண்டதும் இருவருக்கும் பெரு மகிழ்ச்சி. அய்யாமணிக் குருக்கள் அவரின் சிறு பராயத்திலிருந்தே எமக்கு அறிமுகமானவர். மிசிசாகா ஆலயத்தின் கிருஷ்ணராஜக் குருக்களின் தம்பி. இம்முறை மகோற்சவக் குருவாக அவரின் மைத்துனர் நந்தகுமாரக் குருக்கள் பணி புரிந்ததால், அய்யாமணிக் குருக்கள் விழா ஏற்பாடுகளை மேற்பார்வை செய்வதில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

அந்த மாலைப் பொழுதின் கூதற்காற்று உடம்பை அசௌகரியப்படுத்திய போதிலும் உபயகாரர் செல்வராஜா மேலே சேர்ட் கூட அணியாமல், இடுப்பு வேட்டிக்கு மேல் சால்வையை இறுக்கிக் கட்டிக்கொண்டு, நெற்றியில் விழுதியும் சந்தனப் பொட்டும் அணிந்த கோலத்தில் பக்திமயமாக நின்று கோலம் யாழ்ப்பாணக் கோவில்களில் விழா உபயக்காரர்களின் தோற்றத்தை நினைவூட்டியது. புலம் பெயர்ந்த குளிர் நாட்டில் கூட பாரம்பரிய பண்பாட்டைக் கடைப்பிடிக்கும் அவரின் வைராக்கியம் அவர் மீது எனக்குள்ள மதிப்பை மேலும் அதிகரித்தது.

செல்வராஜா அவர்கள் சுயமுயற்சியால் உயர்ந்து நிற்கும் பிரபல தொழிலதிபர். அவருடன் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்த போது, தாம் தமது மிசிசாகா இல்லத்திலிருந்து புறப்பட்டு ஸ்காபரோவுக்கு வந்து அங்குள்ள தமது தொழிற்சாலையில் அதிகாலை 3 மணிக்கே தூப தீபமேற்றி இறைவழிபாட்டை முடித்த பின்பே வேலையை ஆரம்பிப்பது வழக்கம் எனச் சொன்னார். இறைபக்தியும் சுறுசுறுப்பும் விடாமுயற்சியும் முன்னேற்றத்துக்கான வழி என்பதை முற்று முழுதாக நம்பும் இளைஞர் அவர். சாந்தமான மனிதர், இனிமையானதும் உறுதியானதுமான பேச்சு, 200க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்களைக் கொண்ட "லிங்கேயர்" என்னும் நிறுவனத்தை நாணயமும் கண்ணியமும் கடைப்பிடித்து நடத்தி வருகின்றார். சில ஆலயங்களின் வளர்ச்சிக்கும் சிறப்புக்கும் பின்னால், இவரின் தாராள உதவிகளையும் செயற்பாடுகளையும் தம்பட்டமடிக்காமல் அடக்கமாகச் செய்து வருகின்றார். ஆன்மீக வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு மட்டுமன்றி, தமிழ்க் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்காகவும் இவரின் கைகள் தாராளமாக விரிந்து கொடுக்கின்றன.

கனடாவுக்கு முதற் தடவையாகச் சென்றிருந்த என்னையும் எனது துணைவியையும் கௌரவிக்கும் வகையில் அவ்வாலயத்தில் நடத்தப் பெற்ற பாராட்டு விழாவில், அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து வந்திருந்த கிரியாகலாபமணி, டாக்டர் சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள் பெருந்தொகையான ஜனங்களின் முன்னிலையில் பாராட்டுரை என்ற பெயரில் சமக்க முடியாதளவு புகழ் மாலைகளை எமக்குச் சூட்ட, அய்யாமணிக்குருக்களும் அவரின் துணைவியாரும் அவர்களைத் தொடர்ந்து ஆலய உபயகாரர்களும் அடுக்கடுக்காக உயர்ரகப் பட்டாடைகளைப் போர்த்தி ஆளுயரப் பூமாலைகளைச் சார்த்தி, நினைவுக் கேடயங்களையும், வெகுமதிப் பொருட்களையும் வழங்கி எம்மை மகிழ்ச்சி மழையில் நனையச் செய்தனர்.

லயங்கள் ஆலயங்களாகின!

ரொறன்டோ பெருநகரில், ஈழத் தமிழர்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் இது வரை சுமார் 20 கோவில்கள் வரை ஆரம்பிக்கப் பெற்று வழிபாடுகள் நிகழ்த்தப்பெற்று வருகின்றன. சைவத் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை அந்நாட்டில் பெருகியிருப்பதனால் இறைநம்பிக்கையுள்ளவர்களின் வழிபாட்டிற்கு ஆலயங்கள் அவசியமானவையே. ஆனாலும் அங்கே வேறு ஏதோ தேவைக்காகக் கட்டிப் பயன்படுத்திய வசதிக்குறைவான களஞ்சியம் போன்ற சிறிய கட்டிடங்களைக் குத்தகைக்கு எடுத்து, ஆலய அமைப்புவிதிகளை ஒரேயடியாக ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, உடைந்த சுவர்களுக்கு சிறிய திருத்தங்களைச் செய்து, அலங்காரமாகச் சுவர்களுக்கு புதுவர்ணம் பூசி, நடுவில் மரத்தாலான கர்ப்பக்கிருகத்தில்

சுவாமியைப் பிரதிஷ்டை செய்திருப்பதைப் பார்க்கும் போது, நமது நாட்டில் நல்ல படியாக வியாபாரம் நடக்கக் கூடிய இடமென்பதால் வீதி முடுக்குகளில் மலினமான வகையில் தென்படும் பெட்டிக்கடைகளை நினைவுக்கு வந்தன.

எது எப்படியிருப்பினும், இங்கே யுத்த கால நெருக்குவாரங்களுக்கு ஆளாகி, அருமை உறவுகளைப்பலிகொடுத்து, வாழ்நாள் தேட்டங்களை இழந்து, சித்திரவதைகளுக்கும் துன்பங்களுக்கும் ஆட்பட்டு, துயர வடுக்களையும் ஏக்கங்களையும் சுமந்தபடி அக்கரை சேர்ந்துள்ள எம்மவர்கள், ஓரளவுக்காவது தமது மனப்பாரங்களை இறக்கி வைத்து, மனதால் அழுது ஆறுதல் தேடிக் கொள்ளக்கூடிய இடங்களாக இவ்வாலயங்கள் விளங்குகின்றன என்பதை மறுக்க முடியாது.

ஆலயத் திருவிழாக்கள் என்றால், அபிஷேகம், அலங்கார பூஜை, அர்ச்சனை, அன்னதானம் என்ற வட்டத்துக்குள் நிற்பவர்களல்லர் யாழ்ப்பாணத்தவர்கள். சோடினைச் சாத்துப்படி, குடை, கொடி, ஆலவட்டங்கள், மேளக்கச்சேரி, மின்னொளி அலங்காரம் முதலியவற்றுடன் குதிரைவாகனம், சப்பரம், தேர் என சுவாமியை ஊர்வலம் வரச் செய்வதே பக்தியின் வெளிப்பாடு என்ற நம்பிக்கையில் ஊறிப் போனவர்களால், அங்கு எப்படிச் சம்மா இருக்க முடியும்?

ஆலயப் பூஜைகளையும் விழாக்களையும் சிறப்பாக நடத்தி வைப்பதற்காக ஐயர்மார்களும், இளம் நாதஸ்வரக் கலைஞர்களும் இங்கிருந்து அழைக்கப்பட்டு, அங்கேயே நிரந்தமாகி விட்டார்கள். ஆனால் திருவிழாக்களுடன் மட்டும் நிற்காமல் திருமணங்களுக்கும் இவர்கள் அழைக்கப்படுவதால் அவர்களின் "றேட்" எக்கச் சக்கமாக உயர்ந்து விட்டது!

நாதஸ்வர வித்துவான்கள், உலக தமிழ் நாதஸ்வர, மியூசிக் ஒவ் கனடா, நாதஸ்வரத் தவில் இசை - கனடா என குழுக்களாக தம்மை அடையாளப்படுத்தி இயங்கி வருகிறார்கள்.

இங்கே பிராமணக்குருமார்கள் தமக்கு சங்கம் இருப்பதாகக் கூறி, கடிதத் தலைப்புகளை அச்சடித்து வைத்துக் கொண்டு, தாமே அச்சமுகத்தின் ஏகப்பிரதிநிதிகள் என அமைச்சர்களைக் காக்காய் பிடிப்பதற்காகப் பத்திரிகைகளில் அறிக்கைகளும் போட்டோக்களும் வெளியிட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் போல, கனடாவில் இது வரை பிராமணப் பூசகர்கள் சங்கமெதையும் அமைத்துக் கொள்ளவில்லை!

நல்லூர் கந்தசுவாமி, நயினை நாகபூஷணி, செல்வச்சந்திரி முருகன் போன்ற தெய்வங்களைக் குல தெய்வங்களாகக் கொண்டவர்கள், ரொறன்டோவிலும் அதே பெயர்களிலான ஆலயங்களை நிறுவி, சிறப்பாக நடத்தி வருவதுடன் பாராட்டக் கூடிய வகையில் பல ஆன்மீகச் செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

கனடாவில் வாழும் பெரும்பாலான தமிழர்கள் இந்து சமயத்தவர்களே. சைவம், வைணவம் முதலிய உட்பிரிவுகளுக்கும் அப்பால் சமய அடிப்படையில் அவர்கள் தம்மை இந்துக்களாக அடையாளப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதனால், சிவன், விஷ்ணு, ஐயனார், அம்மன், முதலிய தெய்வங்களுக்கென தனித் தனியான கோவில்களை அமைத்து இத்தெய்வங்கள் யாவும் இந்துப் பெருங் கடவுளின் வெவ்வேறு கோலங்களே என்ற உண்மையை உணர்ந்து, இக்கோயில்களில் வழிபாடாற்றிவருகின்றனர்.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட கோவில்களைத்தவிர கனடா கந்தசுவாமி, ரொறண்டோ பிள்ளையார், எட்மண்டன் மகாகணபதி, மிசிசாகா ஜெய தூர்க்கா, மிசிசாகா ஸ்ரீகணேச தூர்க்கா, மொன்றியால் தூர்க்கை ஸ்காப்ரோ கந்தசாமி, மொன்றியால் திருமுருகன், ஸ்காப்ரோ நல்லூர் கந்தசாமி, வெஸ்டன் திருச்செந்தூர் முருகன், ஸ்காப்ரோ சிவா-விஷ்ணு, ஏற்றாப்பிக்கோ சிவன், ஸ்காப்ரோ வெங்கடாஜலபதி, ஸ்காப்ரோ பெரியசிவன், முதலிய கோவில்களும் இந்துக்கள் வேறுபாடுகளைக் கருதாமல் வழிபாடாற்றிவரும் கோயில்களாக விளங்குகின்றன. இவற்றில் சிலவற்றைத் தவிர, ஏனையவை சிறிய கர்ப்பக்கிரகத்தை மட்டுமே கொண்டவையாகவும் சுற்றுப்பிரகாரம் விசாலமின்றி ஒடுக்கமாகவும் அமைந்தவை.

கொழும்பு, கண்டி போன்ற நகரங்களில் உள்ள கோவில்களில் திருமணங்களை விருந்துபசாரத்துடன் நடத்தக் கூடிய மண்டப வசதிகள் இருப்பதைப்போல, கனடா இந்து ஆலயங்களில் வசதிகள் இல்லை. அதனால் பெரும்பாலான இந்துத் திருமணங்கள் ஆலயங்களிலன்றி, "பாங்குவேற்றோல்" எனப்படும் வரவேற்புமண்டபங்களிலேயே நடைபெறுகின்றன.

சமூகத்தில் மதத்தின் பங்கு முக்கியமானது. இந்து மதத்தின் அடையாளத்தைக் குறிக்கும் ஆலயங்கள் சமுதாய மையங்களாக, சமூகத்தின் மொழி, பண்பாடு, கலை முதலியவற்றை வளர்ப்பதில் முக்கிய பங்களிப்பைச் செய்ய வேண்டும். ஆலயங்களில் அபிஷேகம், திருவிழா, தேர், ஊர்வலம், அன்னதானம் முதலியவை தேவைதான். ஆனால், அவற்றினால் மட்டும் புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் சமய உணர்வையும், மொழி வளர்ச்சியையும் கட்டிக்காப்பாற்ற முடியாது. இவற்றுக்கான நடவடிக்கைகளிலும் ஆலயங்கள் ஈடுபடவேண்டும். ஆலயங்களிலோ பெரும்பாலும் சமஸ்கிருத மந்திரங்களே ஒலிக்கின்றன. இப்போது கனடாவில் தலையெடுத்திருப்பது அங்கு சென்ற தமிழர்களின் இரண்டாவது தலைமுறை. உத்தியோகம், வர்த்தகம் முதலிய காரணிகளால் அந்நியச் சூழலுக்கும் ஆங்கில மொழிக்கும் அதிகம் ஆட்பட்டவர்கள். எனினும் தமிழ்த்தேசியம் என்ற இலட்சியம் அவர்கள் மனதில் ஆழமாக வேருன்றியிருப்பதால் தமிழுணர்ச்சியுள்ளவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். அவர்களின் மொழியுணர்வை மேலும் ஊக்குவிக்கவும்,

முன்றாவது சந்ததியினரும் தமிழ் பேசுபவர்களாக உருவாவதற்கும், சமுதாய மையங்களான ஆலயங்கள் சிறந்த பணியாற்ற முடியும்.

நூறுவருடங்களுக்கு முன்னர் இங்கிலாந்து, கனடா போன்ற நாடுகளில் குடியேறிய குஜராத்திகளும், சீக்கியர்களும் அவர்களின் தாய் மொழிகளையும் பண்பாடுகளையும் காப்பாற்றி வருவது கண்கூடு. யூத இனமும் சீக்கிய இனமும் மதத்தினூடாக தமது சமூகப் பெறுமானத்தையும் மொழியையும் பேணிக்காத்து வருகின்றன.

இந்து ஆலயங்கள் அங்குவரும் அடியார்களை சமய அறிவின் ஆரம்பநிலையிலேயே வைத்திருப்பதை அவதானிக்கமுடிகிறது. வளர்ந்தோரிடமும் சிறார்களிடமும் சமய அறிவையூட்ட அவர்களின் மொழியைக் கையாள வேண்டும். மொழி அழிந்தால் இனமே அழிந்துவிடும். தமிழ் மொழியைக் கனடாவில் வளர்ப்பதில் பெருகிவரும் ஆலயங்களுக்குப் பிரதான பொறுப்பு இருக்கிறதென்பதை அங்குள்ள அறிஞர்களுடன் கலந்துரையாடியபோது அவர்களும் அதனை உணர்ந்திருப்பதை என்னால் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

ரிசுமண்ட்ஹில் பிள்ளையார் கோவில், வரசித்தி விநாயகர் ஆலயம், மிசாகா கணேசா தூர்க்கா ஆலயம், ரொறண்டோ தூர்க்கேள்வரம், மெக்கோவன் நல்லூர் கந்தசுவாமி, மொன்றியல் தூர்க்கை மற்றும் மொன்றியல் முருகன் முதலிய ஆலயங்களைத் தவிர ஏனையவற்றில் பஞ்சபுராணங்கள், திருமுறைகளின் ஓதல் உள்ளத்தில் பதிவதாக இல்லை. வெறும் ஒப்பாசார முணுமுணுப்புகளாகவே இருந்தன.

சமய விழாக்களில் இளைஞர்களின் பங்களிப்பும் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இங்கு போலவே அங்கும் காணப்படவில்லை. விழாக்காலங்களிலாவது, சமய அறிவுப் போட்டிகள், பண்ணிசைப் போட்டிகள், தமிழோடிசைபாடல்கள் போன்றவற்றை ஏற்பாடு செய்து கவர்ச்சிகரமான பரிசுகளை வழங்க முன்வந்தால், நிலைமையில் மாற்றம் ஏற்படக்கூடும்.

இலங்கையில் இந்து சமய கலாசாரத்திணைக்களம் பல வருடங்களுக்கு முன்னர் ஆரம்பித்த ஆலயந்தோறும் அற நெறிப் பாடசாலைத் திட்டம், இன்று வெற்றியளித்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. கனடாவில் இடவசதியுள்ள ஆலயங்களிலாவது இவ்வாறான அற நெறிப்பாடசாலைகளை வார இறுதி நாட்களில் நடத்தினால், தமிழும் சமயமும் வளர்ச்சிபெற உதவியாக இருக்கும்.

சில கிறிஸ்தவ தொண்டரமைப்புகள் இடருற்ற வேளைகளில் சம்பந்தப்பட்டவரைத் தேடிச் சென்று உதவிபுரிதல், ஆறுதல் கூறுதல், குடியுரிமை மற்றும் உதவிநிதிப்படிவங்களை நிரப்புவதற்கு வழிகாட்டல், சம்பந்தப்பட்ட அலுவலகங்களுக்கு துணையாக அழைத்துச்செல்லல், அவசியமானவர்களுக்குத் தொழில் தேடிக்கொடுத்தல் போன்ற பணிகளினால், புதிதாக குடியமர்ந்தவர்கள், மற்றும் வயோதிபர்கள்

மத்தியில் நல்லெண்ணத்தை ஏற்படுத்தி, அவர்கள் தாமாகவே கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவிக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் செயற்படுவதை மறைக்க முடியாது.

ஆனால் இந்து சமய ஆலயங்களைச் சார்ந்த குருமார்களோ அல்லது ஆலயங்களை நிர்வகிப்பவர்களோ, தமது ஆலய அடியார் நோயற்றிருக்கும் வேளையிலோ, மரணித்தபின் ஒருவரின் குடும்பம் துயரமுற்றிருக்கும் போதோ, துக்கம் விசாரித்து அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கச் செல்லும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருப்பதாக அங்கு நான் கேள்விப்படவில்லை. சிலர் விதிவிலக்காக இருந்தபோதிலும் பொதுவாக அந்தியேட்டி ஆட்டத்திவசங்களுக்கு ஐயர்மார் தவறாமல் செல்வதை பெரும்பாலும் காணமுடிந்தது.

கனடாவிலுள்ள ஆலயங்களில் அநேகமானவை வசதியுள்ள உபயகாரர்களைத் தேடிப்பிடித்து, அபிஷேகம், அலங்காரத்திருவிழா, அன்னதானம், ஊர்வலம் என அடியார்களைப் பெருமளவில் திரட்டுவதிலேயே குறியாக இருப்பதையும் அவதானிக்க முடிந்தது. இதே அக்கறையுடன் தமிழ் மொழியையும் சமய உணர்வையும் தூண்டும் செயற்பாடுகளிலும் இவை ஈடுபடமுன்வரவேண்டும்.

இருநூறு ஆண்டுகளுக்குமுன், வெள்ளைக்காரர்களின் ஏகாதிபத்தியத்துக்குட்பட்ட நாடுகளின் செல்வங்களைச் சரண்டுவதற்குத் தேவையான கூலியாட்களை தமிழ் நாட்டுத் தமிழர்களிடமிருந்தே அவர்கள் பீஜி, தென்னாபிரிக்கா, ரிறியூனியன், மடகாஸ்கர், கயானா, மொறிசியஸ் நாடுகளுக்குக் கூட்டிச் சென்றனர்.

தூரம், தொடர்பின்மை காரணமாக அவ்வாறு கூட்டிச் செல்லப்பட்டவர்களுக்கு தாயகத்துடனான தொடர்பு அற்றுப் போனது. காலப்போக்கில் இவ்வாறு கூலியாகச் சென்றவர்கள் தமது மொழியை, கலையை, கலாசாரத்தை கைவிட நேரிட்டது.

மொறிஷியஸ் நாட்டுக்குச் சென்றவர்கள் இந்து சமயத்தைப் பின்பற்றிய போதிலும், தமிழ் மொழியை இழந்து கிறியோல் மொழி பேசுபவர்களாகிவிட்டனர்.

தென்னாபிரிக்காவுக்குச் சென்றவர்களின் நிலையும் இவ்வாறானதே. அவர்கள் சிதைந்த தமிழில் பெயர்களைக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்களால் தமிழில் பேசுவோ, எழுதவோ முடியாது.

இப்பொழுது அவர்கள் தமது வேர்களைத் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதும், தமிழைக்கற்க வேண்டுமென அவாவுற்றிருப்பதும் வரவேற்கப்பட வேண்டியவையே.

இவ்வாறானதொரு பரிதாபகரமான நிலைமை கனடாத் தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு அடுத்த நூற்றாண்டில் ஏற்படக்கூடாதென்பதில் அங்கு வாழும் பல தமிழ்ப் பெரியார்களும் சங்கங்களும் மிக்க அக்கறையெடுத்து வருவதைக் காணமுடிந்தது.

கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின் உரிமைகள், தொழில் வாய்ப்புகள், கல்வி, பண்பாட்டு விடயங்களில் கனடா தமிழீழச்சங்கம் கடந்த இரு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக அரும்பணியாற்றிவருகிறது.

தமிழ் உணர்ச்சியை வளர்ப்பதிலும், தமிழர்களின் பண்பாடுகளைப் பேணுவதிலும் கனடாவில் இயங்கிவரும் உலகத்தமிழர் இயக்கம், தமிழ் இளைஞர் பேரவை என்பன ஆற்றிவரும் பணிகள் மிகக்காத்திரமானவை. இவற்றின் செயற்பாடுகளில் அங்கு வாழும் எம் உறவுகள் காட்டிவரும் அக்கறை பெரிது.

இந்து சமயப்பேரவை, உலகச்சைவப் பேரவை, மிசிசாகா சைவ சித்தாந்தமன்றம், இந்து மாமன்றம், மொன்றியால் சைவமகாசபை, ஆதி அருள்நெறிமன்றம் போன்றவை சமய உணர்வை தமிழ்மொழி ஊடாக வளர்ப்பதில் மிக அக்கறை செலுத்தி வருவதையும் கவனிக்கமுடிந்தது.

வார இறுதிநாட்களில் தமிழ் மொழி மூலமாக இவர்கள் சமயஞ்சார்ந்த வகுப்புகளை நடத்திவருகின்றனர். திருமுறைகள், திருக்குறள், மற்றும் பேச்சுப்பாட்டிகளை மிகச் சிறப்பாக நடத்தி அதில் பங்கேற்கும் பிள்ளைகளுக்கு பரிசுகளை கை நிறையக் கொடுப்பதனால் மாணவர்களும் உற்சாகம் அடைகின்றனர்.

இம்மன்றங்களிற் சில சைவநீதி, அன்புநெறி, ஆத்மஜோதி முதலிய சமயசஞ்சிகைகளையும், நூல்களையும் சிறப்புமலர்களையும் வெளியிட்டு வருகின்றன.

இராமகிருஷ்ணமிசன், சின்மயமிசன், சாயிநிலையங்கள் அங்கு ஆன்மீகப்பணிகளைப் புரிந்துவருகிறபோதிலும், வேதாந்தத்தைப் பரப்புவதே அவர்களின் பிரதான இலக்கு என்பதால், பஜனை வேளைகளில் சில தமிழ்ப்பாடல்களைத்தவிர, ஏனையவை சமஸ்கிருத சுலோகங்களாகவும் ஆங்கில விளக்கவுரைகளாகவுமே அவர்களின் நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன.

பக்தியும் கலைகளும் வளர்ந்துள்ளன

கவிஞர் வி.கந்தவனம் அவர்களுடன் ஒரு கலைவிழாவுக்குச் சென்றிருந்தேன். அம் மேடையில் இடம் பெற்ற சிறுவர் சிறுமிகளின் தமிழிசைப்பாடல்கள் மற்றும் வாத்தியக்கச்சேரிகள், பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சிகள் என்பன மிகவும் தரமாக இருந்தன.

கொழும்பில் தமிழ்க்கலை நிகழ்ச்சியொன்றைப் பார்ப்பது போல சிறப்பாக இருந்தது.

"புகலிட நாடொன்றில் இவ்வளவு திறமையாகப் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்களே!" என எனது ஆச்சரியத்தை அருகிலிருந்த நண்பர் கவிஞரிடம் தெரிவித்தேன்.

"ஓம் ஐயா கனடாவில் பக்தியும் கலையும்தான் சிறப்பாக வளர்ந்துள்ளன" என அவர் கூறினார். மூன்று தசாப்த காலம் அந்நியநாடுகளில் வாழ்ந்த அனுபவஸ்தவரல்லவா அவர். எத்தனை விஷயங்களை அவதானித்திருப்பார்? யதார்த்த நிலைமை அவருக்குத் தெரிந்திருக்கும்.

இரு தசாப்தங்களின் முன் கனடாவில் கால்பதித்த எம்மவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் தமது பிடிவாதமான கடும் உழைப்பின் காரணமாக, இன்று ஆழக்காலூன்றி நிமிர்ந்து நிற்பதைக் கண்டபோது மனதுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. நிரந்தரத்தொழில், வருமானம், வீடு, வாகனம், குடும்ப வாழ்க்கை என நிறைவான வாழ்க்கை அவர்களிடம் நிலவுவதைப் பார்த்தபோது, மனம் புளகாங்கிதம் எய்தியது.

அங்கு வாழும் ஈழத் தமிழ்ச்சமுதாயம் சமூக, சமய, கலை, கலாசார, வர்த்தகம் மற்றும் தொழில் முயற்சிகளில் ஓரளவு நிறைவைக் கண்டுள்ளது என்பது உண்மையே.

அந்நியக்கலாசாரத்தின் தாக்கத்துக்கு புதிய தலைமுறையும் அடுத்த தலைமுறையும் அடிபட்டு தேசிய இன அடையாளத்தை இழந்து போகாமல் அவை நிலைத்து நிற்பதற்கான முயற்சிகளை இன்றைய தலைமுறையினர் மேலும் கூடுதல் அக்கறையுடன் மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

தாய் மொழியும் கலாசாரமும் எமது பாரம்பரியச் சொத்துகள் என்ற உணர்வைத்தமது குழந்தைகளின் உள்ளத்தில் ஊட்ட வேண்டும். அதிஷ்ட எண் அடிப்படையில் அர்த்தமில்லாத பெயர்களைப் பிள்ளைகளுக்குச் சூட்டுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். சிறியதாக அருமையான தமிழ்ப் பெயர்களில் ஒன்றைச் சூட்டலாம்.

வெளியே தொழில் காரணமாகச் செல்லும் பெற்றோர் ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்துவது தவிர்க்கமுடியாது. ஆனால் பெரும்பாலான படித்த குடும்பங்களில் வீட்டில் கூட ஆங்கிலமே ஒலிப்பதை என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது. வீட்டில் பேச்சு மொழியாக தமிழ் பயன்படுத்தப்படாமையால் பிஞ்சுப்பருவத்திலேயே குழந்தைகள் அந்நிய மொழிக்கு ஆட்பட்டு, தமிழில் வணக்கம் என்பதற்குப் பதிலாக "ஹாய்" என்று தான் சொல்கிறார்கள்! இக்குழந்தைகள் அம்மா அப்பா என பெற்றோரை அழைப்பதற்கு தமிழ்மொழி தெரியாமல் படும்பாடு பரிதாபகரமாக இருக்கிறது.

கனடாவில் ஆங்கிலம் பொது மொழியாக இருப்பதால், அதனைக் கற்பது அவசியமானது. முதியவர்கள் கூட ஓரிடத்துக்குச் சென்றுவர, பொதுப் போக்குவரத்துச் சாதனங்களில் பயணிப்பதற்கு, அல்லது விற்பனைச்சாலை ஒன்றில் பொருளொன்றை கொள்வனவு செய்வதற்கு, தமிழரல்லாத ஒருவரிடம் எதையாவது விசாரிக்கவேண்டுமெனில், அரசுஉபகார நிதிபெறும் விடயத்தில் ஓரளவாவது உரையாடுவதற்கு அங்கு ஆங்கிலம் தெரிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம். அதனால்

வயோதிபர்களுக்குக்கூட மாலைநேர ஆங்கில வகுப்புகள் அங்கே நடத்தப்படுகின்றன.

பாடசாலைக்குச் செல்லும் சிறார்கள் அந்நியச் சூழலில் ஆங்கிலத்திலேயே கல்வி கற்கவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் வீட்டிலாவது பெற்றோர் தமிழில் பேசாதவிடத்து அவர்களின் பிள்ளைகளால் தமிழை எப்படிக்கற்றுக் கொள்ளமுடியும்? தமது குழந்தைகள் எதிர்காலத்தில் தமது இன அடையாளத்தை இழந்து விடக்கூடாது என்பதற்காக பெற்றோர் தமிழை வீட்டில் பேசவேண்டியது மிக அவசியமானது.

கனடாவில் குடியேறியுள்ள தமிழர்கள் மூன்று வகையைச் சேர்ந்தவர்கள்.

முதலாவது வகையினர் இங்கே ஆங்கிலங் கற்று தொழில் பார்த்த காலத்தில், சிங்களம் மட்டும் சட்டங் காரணமாக பதவிகளிலிருந்து விலகி, பிறநாடுகளில் தொழில் பார்த்தபின் கனடாவில் குடியேறியிருப்பவர்கள்.

அடுத்த வகையினர் அங்கே உயர்கல்வி கற்பதற்காகச் சென்று கல்வியை முடித்தபின் பொருத்தமான தொழில்களில் அமர்ந்திருப்பவர்கள்.

மூன்றாவது பிரிவினர் சிறிதளவு ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் அல்லது அறவே ஆங்கில அறிவு இல்லாத கிராமப்புறங்களிலிருந்து யுத்தம் காரணமாக புலம் பெயர்ந்து சென்றவர்கள்.

மூன்றாவது வகையினரிடம் தமிழ்மொழி, பண்பாடு, கலை முதலியவை சரளமாக இன்னும் ஒட்டிக்கொண்டுள்ளன. முதலிரு பிரிவினரில் ஒரு பகுதியினரிடம் மட்டும் தமிழ்ஒரளவுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது - அதுவும் வீட்டு மொழியாக.

பிரெஞ்சுக்காரர்கள் ஆங்கில மொழியைக்கற்றிருந்த போதிலும் பிரெஞ்சுமொழியையே பேசுகிறார்கள். குஜராத்திகள், சீக்கியர்கள், வடநாட்டு இந்திமொழி பேசுவோர் தம் இனத்தாருடன் தத்தமது மொழியிலேயே உரையாடுகின்றனர். ஆனால் தமிழர்களில் ஒருசாரார் தமிழர்களுடன் தமிழில் பேசுவதை ஏதோ இழிவான விஷயமாக கருதுகிறார்கள் போலத் தெரிகிறது.

புலம் பெயர்நாடுகளில் மட்டுமல்ல இலங்கையில் கூட, இது தொற்றிக்கொண்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. தமிழ்த் தேசியப் போராட்டம் வலுப்பெற்றபின் தமிழில் பேசும் வழக்கம் புதிய தலைமுறையினரிடம் அங்கு தீவிரமாகப் பரவிவருவதை அவதானிக்கமுடிந்தது.

கனடாவில் நாம் தங்கியிருந்த காலத்தில், அதிபர் பொ.கனகசபாபதி அவர்களின் இல்லத்துக்கு அவ்வப்போது சென்று தமிழ்மொழி பற்றியும் தமிழ்க் கல்வி சம்பந்தமாகவும் அங்கு நிலவும் நிலைமைகள் பற்றியும் கலந்துரையாடுவது வழக்கம்.

திரு.கனகசபாபதி அவர்கள் தெல்லிப்பழை மகாஜனாக் கல்லூரியில் நான் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு வெளியேறியபின் ஒரு விஞ்ஞானப் பட்டதாரி ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து, மகாஜனச்சிற்பி எனக் கொண்டாடப்படும் தெ.து.ஜெயரத்தினம் அவர்கள் அதிபர் பதிவிலிருந்து ஓய்வு பெற்றபின், அப் பதவியில் அமர்ந்து தமது சிறந்த ஆளுமைமூலம் மகாஜனாவைப் பல்துறைகளிலும் மேலும் முன்னணியில் திகழ்ச்செய்த சாதனையாளர். சென்ற எண்பதுகளில் ஏழு ஆண்டுகள் நைஜீரியாவில் கல்வித்துறையில் பணியாற்றிவிட்டு, சுமார் இரு தசாப்தங்களாக கனடாவில் வாழ்ந்து வருபவர். கனடாவில் குடியேறிய அவர் தானுண்டு, தன்குடும்பமுண்டு என உழைத்துக்கொண்டு இருக்கமுடியாமல், அங்கு புலம் பெயர்ந்துள்ள தமிழர்களின் இளையதலைமுறையினர் இளம் வயதில் இருந்து பல்கலைக்கழகம் வரை தமிழைக்கற்கவேண்டும் என்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டவர். மொழி வாழ்ந்தால்தான் இனம் வாழும் என்ற உண்மையை நன்கறிந்த கல்வியாளர் அவர்.

கனடிய அரசு அங்கு குடியேறியுள்ள பல்லினங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் தத்தமது தாய் மொழிக் கல்வியைக்கற்பதற்கு வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறது.

இந்த வசதிகளைப் பயன்படுத்தி முதன் முதலில் நோர்த்தயோக், பீல், ஸ்காபரோ, ஏற்றோபீகொக் பகுதிகளில் உள்ள கல்விச் சபைகளின் கீழ் இயங்கும் பாடசாலைகளில் தமிழை ஒரு பாடமாக கற்பிப்பதற்கு முன் முயற்சி எடுத்தவர்களில் அறிஞர் கனகசபாபதி அவர்கள் பிரதானமானவர்.

ரொறண்டோ பெரும்பாகத்திலுள்ள மிகப்பெரும் கல்விச்சபையாகிய நோர்த்தயோக் கல்விச்சபையில் பல்கலாசார கல்வி ஆலோசகராகப் பணிபுரிந்து தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் கண்ணும் கருத்துமாக இயங்கியவர். இன்று ஒன்ராறியோ மாகாணத்தின் பல பகுதிகளிலுமுள்ள பாடசாலைகளில் தமிழ்மொழி, வாரத்தில் இரண்டரை மணித்தியாலத்திற்கு ஒரு பாடமாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. சென்ற ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் மேற்கொண்ட கணிப்பீடு ஒன்றின்படி அங்குள்ள கல்விச்சபைகளின் கீழ் இயங்கும் பாடசாலைகளில் தமிழில் ஆரம்பநிலைக் கல்வி பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 5200 என அறியப்படுகிறது.

கல்விச்சபைகள் தமிழ் மொழிக் கல்வித்திட்டத்தின் கீழ் நடத்தி வரும் பாடசாலை வகுப்புகளை விட, பல இடங்களில் தனிப்பட்ட முறையிலும் தமிழ் வகுப்புகள் நடத்தப்பெற்று வருகின்றன. அவற்றில் தமிழ் தொழில்நுட்பக்கல்லூரி, ஆதி அருள் நெறிமன்றம், இந்து மாமன்றம் முதலியவை குறிப்பிடக்கூடியவை. தமிழ் கலை தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் சுமார் 1500 சிறார்கள் ஆரம்பநிலைத் தமிழ்க் கல்வியைப் பயிலுகின்றனர்.

புளோர் அண்ட் லாண்ட்ஸ்வன் என்னுமிடத்தில் தமிழர் கூட்டுறவு இல்லத்தினால் தாபிக்கப் பெற்ற நூல்நிலையத்தை சிறந்ததொரு நூலகமாக வளர்த்ததில் கனகசபாபதி அவர்கள் ஆற்றிய அர்ப்பணிப்பான சேவை அங்குள்ள தமிழர்களை வியக்கவைத்தது.

ஆறடி உயரமும், ஆழ்ந்த அறிவை வெளிப்படுத்தும் பிரகாசமான கண்களும் சுருண்டவெண்முடியும், தன்னடக்கமும், நகைச்சுவைகலந்த உரையாடலும், மனிதநேயமும் கொண்ட அப்பெரியாரைச் சந்தித்து உரையாடுவது ஒரு சுகானுபவம்.

அமரர் பேராசிரியர் கைலாசபதியுடன் இலக்கியம் சம்பந்தமாக சம்பாஷித்து விட்டு வெளியேறும் போது ஐயமெல்லாம் தீர்ந்து மனதில் தெளிவு எனக்கு ஏற்படுவதுண்டு. கனகசபாபதி அவர்களைச் சந்தித்து விட்டுத்திரும்பும் ஒவ்வொரு தடவையும் அவ்வாறான தெளிவை எம்மால் பெறமுடிந்தது.

அவர் சிறந்த சிந்தனையாளர், எழுத்தாளர், அர்த்தமுள்ள கருத்துக்களை முன்வைக்கும் பேச்சாளர். விஞ்ஞானப்பட்டதாரி என்றபோதிலும், இலக்கியம், கல்வி, கலை, அரசியல், பண்பாடு, ஊடகத்துறை, விளையாட்டுத்துறை முதலியவற்றில் ஆழ்ந்த புலமைபெற்ற பஸ்துறைஞானி! எந்தத்தகவலும் அவரின் விரல் நுனியில் இருக்கும்! கனடாவில் வெளிவரும்பத்திரிகைகள், சிறப்பு மலர்களில் இவர் எழுதிவரும் அரசியல் மற்றும் விளையாட்டு விமர்சனங்கள், தொழில்நுட்பம், விஞ்ஞானம் சார்ந்த கட்டுரைகளில் எத்தனையோ புதுப்புது விஷயங்கள் அடங்கியுள்ளன; வாசகர்களின் மனக் கண்களைத் திறந்து சிந்திக்கவைப்பன.

இந்த விஞ்ஞானப்பட்டதாரி, தமிழ் மொழியை எவ்வளவு இலாகவமாக, நகைச்சுவை தவழக்கையாள்கிறார் என நான் வியப்பதுண்டு.

அங்கு நடைபெறும் இலக்கிய விழாக்கள், கலை விழாக்கள், முதலியவற்றிற்கு தலைமை தாங்க, அல்லது பிரதம விருந்தினராகப் பங்கேற்க அழைக்கப்படுபவர் அறிஞர் கனகசபாபதி அல்லது கவிஞர் கந்தவனமாகவே இருப்பர். சில வருடங்களின் முன் அமரரான தனது மகன் மணிமாறன் நினைவாக "மாறன் மணிக்கதைகள்"என்னும் இரு சிறுவர் இலக்கிய நூல்களையும் சென்ற ஆண்டில் அவர் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

ஸ்காபறோவின் ஜோன்ரேபர் ட்றெயில் வீதியிலுள்ள அவரின் இல்லத்துக்குச் செல்லும் போது, எமக்கு ஒரு பூஞ்சோலைக்குள் செல்வது போன்ற உணர்வு ஏற்படும். இதனை அறிவுத்தகவல்களை அவரிடம் பெறுகிற அர்த்தத்தில் சொல்லவில்லை. அவர் வீட்டின் வாசலின் இருபுறமும் விதவிதமான பூஞ்செடிகள் வண்ணமலர்களைத்தாங்கி வரவேற்று நிற்கும் காட்சி மனதுக்கு மகிழ்வுட்டுவதாயிருக்கும். கோடைகாலத்தில் கழைகளை நீக்கி, கிளைகளை ஒழுங்கு படுத்தி, அளவாக நீரூற்றிப் பராமரிக்கும் தோட்டக்கலையிலும் கைதேர்ந்தவராக விளங்-

கும் கனகசபாபதி அவர்கள், வீட்டின் பின் புறமாகவுள்ள சிறிய நிலத்தில் யாழ்ப்பாணக் காய்கறிச் செடிகளான கத்தரி, மிளகாய், கீரை வகைகள், தக்காளி, பாகற்காய் முதலியவற்றையும் வளர்த்து வருகிறார்.

புதுக்களைப்படிப்பது, புதுப்புது விஷயங்களை எழுதுவது போன்று அவருக்குப் பிடித்தமானவற்றில் தோட்டக்கலையும் ஒன்று. மாணவப்பருவத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆலங்குளாய்க் கிராமத்தில் துலாமிதித்தும், கிணறு இறைத்தும் பயிரேற்றிப் பழக்கப்பட்ட அவரால், தோட்டக்கலையை எப்படி மறக்க முடியும்? அதன் காரணமாகப் போலும் புலம் பெயர்ந்த நாட்டில், முதியவயதில் இப்படியான பரீட்சார்த்தமான சிறு சிறு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு அவற்றில் வெற்றியையும் அவரால் ஈட்டிக் கொள்ள முடிகிறது.

யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்தகாலத்தில் கால்பந்து விளையாட்டிலும் மோட்டார் சைக்கிள் ஓட்டுவதிலும் அவருக்கு ஒரே குஷி! ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த நாட்களில் மோட்டார் சைக்கிள் விபத்தொன்றில் சிக்கி, தொடை எலும்பு முறிந்து... இப்போது அவர் நடமாடுவதற்கு ஊன்று கோலின் சிறுதுணை அவசியமாகிவிட்டது.

தலைக்கனமோ தற்பெருமையோ சற்றுமே இல்லாத இக் கல்வி-மான் பல் துறைகளிலும் கால் பதித்து இளைஞனைப் போல மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கி வருகிறார்.

நாம் அவரிடம் செல்லும் வேளைகளில் எம்மைப் புன்முறுவலுடன் வரவேற்று கனடாவைப்பற்றிய எமது அவதானிப்புகளையும், அனுபவங்களையும் விசாரித்துவிட்டு நாம் பலவிடயங்களைப்பற்றியும் துருவித்துருவி வினா எழுப்பியபோது புன்னகைத்தபடி விளக்கம் தருவார். நாம் உரையாடிக் கொண்டிருந்த பெரும்பாலான நாட்களில், நண்பர்கள் கதிர் துரைசிங்கம், த.சிவபாலு, போன்றவர்களும் அங்கு எம்முடன் சேர்ந்து கொள்வர்.

எனது துணைவியார் கல்வித்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டவர் என்பதாலும், புதுப்புது நூல்களை வாசிக்கும் ஆர்வம் கொண்டவர் என்பதாலும், அவை தொடர்பான பல விஷயங்களை மாஸ்டரிடமிருந்து கறந்தெடுத்துக் குறித்துக் கொள்வார்.

ஒரு தடவைபடுக்கை அறையுடன் இணைந்திருந்த அவரின் நூலக அறைக்கு எம்மைக் கூட்டிச் சென்று காண்பித்தார். லண்டன், வாஷிங்டன், ரொறன்டோவில் வெளியாகும் ஆங்கிலத் தினசரிகள், சென்னை இந்துப்பத்திரிகை, குமுதம், ஆனந்த விகடன், மற்றும் கனடாவில் வெளியாகும் வாராந்தரிகள். சிறப்பு மலர்கள் என அங்கு குவிந்திருந்த அத்தனையையும் அன்றே சுடச்சுடப்படித்துவிடுவது அவரின் வழக்கமாம்! நூலக அலுமாரியில் பல துறைகள் சார்ந்த நூல்கள்! வாசிப்புக்கும் மேலதிகமாக தொலைக்காட்சிச் செய்திகள், அறிவியல் நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கவும் தவறமாட்டாரென்பதை அறிந்த போது, எப்படித்தான்

இவற்றையெல்லாம் செய்கிறாரெனப் பிரமித்துப் போனேன். அவர் எழுதுவது பேனாவால் அல்ல, கணினியினால் தான்! நவீனயுகத்துக்கு ஏற்றவகையில் இந்தவயதில் கூட அவர் தம்மை எவ்வளவு விரைவாக மாற்றிக்கொண்டு விட்டார்! அவரின் எண்ணங்கள் முற்போக்கானவை; செயல்கள் சீர்திருத்தமானவை என்பதை அவரின் எழுத்துகளும் மேடைப் பேச்சுகளும் செயற்பாடுகளும் பிரதிபலிக்கின்றன.

கனடாவில் பெரும்பாலான இல்லங்களில் தமிழ் மொழி பேசப்படும் நிலை திருப்பிகரமாகக் காணப்படவில்லை. ஆங்கிலம் கற்று ஆங்கிலச் சூழலில் பணிபுரிபவர்களின் வீடுகளில், ஆங்கிலமே கோலோச்சுகின்றது. தமது பிள்ளைகள் தமிழ் மொழியைக்கற்று எதிர்காலத்தில் எதனைச் சாதிக்கப்போகிறார்கள் என்ற மனப்பாங்கு அவர்களிடம் காணப்படுகிறது.

நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சார்ந்த தமிழர் இல்லங்களில் ஓரளவு சினிமா, வானொலி என்பவற்றின் ஊடாக தமிழ் ஒலிக்கின்ற போதிலும், தமது பிள்ளைகளை நீச்சல் வகுப்பு, நடன வகுப்பு, மிருதங்க வகுப்பு போன்றவற்றுக்கு அனுப்புகின்ற ஆர்வத்தையும் அக்கறையையும் தமிழ் வகுப்புகளுக்கு அனுப்புவதில் பல பெற்றோர் காண்பிப்பதில்லை.

கீழ், மற்றும் மத்திய தர தமிழ் மக்களிடம் தமது பிள்ளைகள் தமிழ் படிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வமிருந்த போதிலும், அவர்களின் வேலை-பளு காரணமாக பிள்ளைகளின் கல்வியில் போதிய கவனத்தைச் செலுத்தமுடிவதில்லை.

பல்கலைக்கழகம் புகத் தமிழ் உதவுகிறது

ஆரம்ப நிலையிலிருந்து 12ம் வகுப்புவரை தமிழ் மொழியையும் கற்பதற்கான வசதிகளை அரசாங்கம் செய்துள்ள போதிலும், அதைப் பயன்படுத்துவதற்கான ஆர்வம் பிள்ளைகளிடமும் அதற்கான தூண்டுதல் பெற்றோரிடமும் இருக்க வேண்டும்.

அரசு செய்த கொடுத்துள்ள தாய் மொழிக்கல்வி கற்கும் வசதி-களைப் பயன்படுத்துவதில் ரொறண்டோ பெரும்பாகத்தில் சீனர்கள் முதலாவது இடத்திலும், தமிழர்கள் இரண்டாவது இடத்திலுமே இருக்கின்றனர். ரொறண்டோ மாவட்டக் கல்விச்சபையின் கீழ் இயங்கும் சுமார் 50 பாடசாலைகளில், வார நாட்களில் மாலையிலும், சனிக்கிழமைகளில் காலையிலும் தமிழ் கற்பிக்கப் படுகிறது.

பில் கல்விச்சபை, யோர்க் கல்விச்சபை, கத்தோலிக்க கல்விச்சபை ஆகியவையும் இவ்வகுப்புகளை நடத்துகின்றன.

ஒரு வகுப்பை நடத்துவதற்கு 25 மாணவர் இருக்க வேண்டும். இவ்வகுப்புகளை தமிழ் கற்பிப்பதில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பயிற்சி

நூல்களும் கற்றலுக்கான துணைச்சாதனங்களும் கட்டண மின்றி மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

பல்கலைக்கழகப் புகழுகப்பரிட்சையில் 8 பாடங்களில் திறமைச் சித்திபெற்றவர்களுக்கே அனுமதி கிடைக்கும். அவ்வாறு திறமைச் சித்திகள் பெறுவதற்கான பாடங்களில் தமிழும் ஒன்றாக அந்நாட்டில் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அரசாங்கம் எத்தனை வசதிகளையும், சலுகைகளையும் செய்து கொடுத்துள்ள போதிலும் தாய் மொழியைக் கற்பதில் பிள்ளைகளின் ஆர்வமும் பெற்றோரின் ஊக்குவிப்பும் இல்லாத விடத்து, அத்திட்டம் முழுமையாக வெற்றியளிக்க மாட்டாது.

ஆரம்பநிலைத் தமிழ்க் கல்வி பயிலச் செல்லும் மாணவர்கள் ஏழு எட்டாம் வகுப்புகளுக்கு வரும் போது, மெல்ல மெல்ல ஆர்வம் குன்றி விடுவதால், பல தமிழ் வகுப்புகளை மூட வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டிருப்பதாக தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

கனடா அரசு புரிந்துவரும் ஏற்பாடுகளுக்கும் மேலதிகமாக உலகத்தமிழர் இயக்கத்தமிழ்க் கலைநுட்பக்கல்லூரியின் ஏற்பாட்டில் ரொறண்டோ பெரும்பாகம், மிசிசாகா, யோர்க் முதலிய பகுதிகளில் தமிழ் வகுப்புகள் நடத்தப்படுவதுடன், தமிழ் மொழி மூலமாக பல்கலைக்கழக கலைமாணிப்பட்ட நெறியைக்கற்கக் கூடிய வகையில் தமிழ்நாடு மனோன்மணியம் சந்திரனார் பல்கலைக்கழக விரிவாக்கத்திட்டத்தின் கீழ் ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

அறிஞர் கனகசபாபதி அவர்களுடன் ஒரு நாள் பிற்பகல் வேளையில் உரையாடத்தொடங்கி மாலைநேரமாகி விட்டது. எம் கூட இருந்த நண்பர் தங்கராசா சிவபாலு கூறினார். "இன்றிரவு உங்கள் எல்லோரையும் எங்கள் வீட்டில் விருந்துண்ண அழைத்துவருமாறு தயாதேவி எனக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறா." தயாதேவி வேறுயாருமில்லை, அவரின் இனிய துணைவியாரே.

தங்கராசா சிவபாலு ஒரு முதுகலைமாணிப்பட்டதாரி. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்றவர். முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலுள்ள குமுளமுனையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர். சென்ற எழுபதுகளின் மத்தியில் இலங்கையில் ஆசிரியப் பணியில் சேர்ந்து, ஆசிரிய ஆலோசகர், அதிபர், கொத்தணி அதிபர் எனக்கல்விப் பணிபுரிந்தவர். இங்கு நிலவிய யுத்தச் சூழ்நிலைமைகளால் பிரான்சுக்குப் புலம் பெயர்ந்து சென்ற அவர், அங்கிருந்து கனடாவுக்குச் சென்று குடியேறி, அங்கு வெளிவரும் பத்திரிகைகளில் தமது ஆணித்தரமான எழுத்துக்கள் மூலமாக சிறந்த கட்டுரையாளர், கலை இலக்கிய விமர்சகர். என இனங்காணப்பட்டுள்ளார் "இம்" மெனுமுன் இனிய கவிதைகளை இயற்றும் ஆற்றல் மிகுந்தவர், இனியபண்பாளர், சிறந்த மனிதநேயர். அதிபர்

கனகசபாபதி அவர்களுடன் இணைந்து தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சிக்காக அரும்பணிகளாற்றி வருகின்றார்.

அடங்காத தமிழுணர்ச்சி மிக்க சிவாபாலு தமிழ்க்கல்வியை மாணவர்கட்கு ஊட்டும் பணியுடன், ஆசிரியத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களை நல்லாசான்களாக வளர்க்கும் பணியிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார். எழுத்துத்துறையிலும் அதிக கவனஞ் செலுத்திவரும் சிவாபாலுவின் "தமிழர் திருமணமும்" வைதீகத் திருமணமும்,, என்ற நூல் சிந்தனைக்கு விருந்தாக விளங்குவது. "உலகுக்கு உழைப்போம்" என்ற தொகுப்பில் அடங்கியுள்ள பல கவிதைகள் புதிய பார்வையும் சமூகநோக்கும் உத்திப்புதுமையும் கொண்டவை. சமுதாயத்தைச் செயலுக்குத் தூண்டும் தன்மை கொண்டவை. அவரைப் போலவே அவரின் துணைவி தயாதேவியும் இனிய சபாவமும் சிறந்த பண்புகளும் கொண்ட பெண்மணி. தமிழ் மாணவர்களுக்கு கல்வி புகட்டும் ஆசிரியையாகப் பணிபுரிகின்றார். அவர் தமது கையாலே தயாரித்த வகைவகையான உணவுகளை தம்பதியர் இருவரும் அன்பும் சிரிப்பும் கெஞ்சலும் குழைத்து மாறி மாறிப் பரிமாறி எம்மைத்திணைச் செய்தனர். அவர்கள் எம்மிருவருக்கும் தந்த பயனுள்ள பரிசுகளையும் பெற்றுக் கொண்டு நாம் விடைபெற்ற போது நேரம் நள்ளிரவைத் தாண்டிவிட்டது.

கனடாவில் நின்ற காலத்தில் அதிபர் கனகசபாபதி அவர்களுடன் பல தடவைகள் நேரிலும் தொலைபேசியிலும் உரையாடி நன்கு அறிமுகமாகியிருந்த போதிலும் அவர் தலைமை தாங்கிய கூட்டமொன்றில் "பத்மா கல்வித்துறை சார்ந்தவர், ஈழத்தின் முன்னணி எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் என்பதை அறிந்திருக்கிறேன். ஆனால் சோமகாந்தன் அவர்களை எனக்குத் தெரியாது" எனப் பகிரங்கமாகக் கூறிய போது மாஸ்டர் இப்படிக் கூறுகிறாரே என எனக்குத் திக்கென்று இருந்தது. அது ஒரு சுவையான சம்பவம்!

கனடா "உதயன்" விழா முடிவடைந்ததைத் தொடர்ந்து வந்த நாட்களில் எம்மிருவருக்கும் பாராட்டுவிழா ஒன்றினை நடத்தும் முயற்சியில் கவிஞர் கந்தவனம், "உதயன்" லோகேந்திரலிங்கம், கதிர் துரைசிங்கம் ஆகிய மூவரும் மும்முரமாகிவிட்டனர். "குறமகள்" வள்ளிநாயகி ராமலிங்கம் பலரையும் தொலை பேசியில் தொடர்பு கொண்டு ஊக்குவித்துக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் "உதயன்" விழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நாட்களிலேயே அடுத்த இரண்டு மூன்று வாரங்களில் நடைபெறவிருந்த நாட்டிய விழா, கலைவிழா, புத்தக வெளியீட்டு விழா, அன்னை சாரதா தேவியுடைய விழா கிராம ஒன்று கூடல்கள், ஆலய விழாக்கள், ஆதிபராசக்தி வழிபாட்டு மன்ற ஆண்டு விழா முதலியவற்றில் நாம் பங்கேற்க வேண்டும் எனவந்த அன்புக் கோரிக்கைகளுக்கும் நண்பர்கள் பலரின் விருந்துபசரணைகளுக்கான அழைப்புகளுக்கும் நாம் ஒப்புக் கொண்டிருந்தபடியால் சில வாரங்கள்

கழித்து அந்நிகழ்சியை நடத்தலாமென லோகேந்திரலிங்கம் அவர்களிடம் கூறியிருந்தேன்.

கனடா போன்ற தூர நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்துள்ள நமது உடன்பிறப்புகள் அங்கே ஏற்பாடு செய்து நடத்தும் இலக்கிய விழாக்கள், கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கு விருந்தினர்களாக வரவழைப்பவர்களை, தாழ்மீஸ்பொன்சர் செய்து, விமானக்கட்டணத்தையும் செலுத்தி, கௌரவங்களையும் புரிந்து, சிலமுக்கியமான இடங்களைச் சுற்றிக் காண்பித்து விட்டு, சில நாட்களில் விமானத்திலேற்றித் அனுப்பிவிடுவதுதான் வழக்கம். அதில் தவறுமில்லை. ஆனால் லோகேந்திரலிங்கத்தைப் பொறுத்தவரை அவர் தாராளமான உள்ளமும் பெருந்தன்மையும், மனிதநேயமும் மிக்க கனவானாக விளங்குகின்றமையால், கட்டுப்பாடுகளெதையும் எய்க்கு விதிக்கவில்லை.

"ஐயா! நீங்கள் எவ்வளவு காலத்துக்கு வேணும் என்றாலும் இங்கே தங்கியிருங்கள். அதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்து தருகிறேன். நீங்கள் விரும்பிய எந்த நிகழ்ச்சியிலும் பங்குபற்றுவதற்கு எனக்கு எவ்வித ஆட்சேபமில்லை" எனக்கூறி நான் சுதந்திரமாகப் பறப்பதற்கு எனது சிறகுகளை விரித்துக் கொள்ளும் வகையில் நடந்து கொண்டார்.

சமுதாயத்துக்கு ஊடகங்கள் இன்றியமையாதவைகளாக விளங்குகின்றன. செய்திகளைத்தருதல், அறிவுட்டல், கருத்துருவாக்கல், பொழுது போக்கு அளிப்பது போன்றவற்றை ஊடகங்கள் செய்து வருகின்றன. இக்காலத்தில் தொடர்பூடகங்களில்லாத வாழ்க்கையைக் கற்பனை கூடச் செய்ய முடியாமாவலுள்ளது.

ஒரு நாட்டில் ஜனநாயகம் நிலைத்திருப்பதற்கு ஊடகங்கள் நான்காவது தூணாக விளங்குவதாகக் கூறுவர். ஆனால் இலங்கையிலோ பெரும்பாலான அச்ச ஊடகங்களும் அரசு கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயங்கும் இலத்திரனியல் ஊடகங்களும் ஜனநாயகத்தூணாக அல்ல, பேரினவாதம் சிறு பான்மையினங்களை எரிப்பதற்கு தீப்பந்தங்களைத் தூக்கிக் கொடுக்கும் கொடிய சாத்தான்களாகவே காணப்படுகின்றன.

தென்னிலங்கைச் சிங்களப் பத்திரிகைகள், அநுகாரிக தர்மபாலர் அவருக்குப் பின் ஏ.ஈ. குணசிங்கா காலத்திலிருந்தே இந்நாட்டின் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு எதிராகத் துவேசத்தைத் தூண்டிவிடுவதைக் குறியாகக் கொண்டுள்ளன. பத்திரிகை தர்மத்திலிருந்து விலகி இனப்பிரச்சனையை அரை நூற்றாண்டு காலமாக ஊதிப் பெருப்பித்து இந்நாட்டை ரணகளமாக்கியதில் சிங்களப் பத்திரிகைகளுக்கும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளுக்கும் முக்கிய பங்களிப்பு உண்டு.

சிங்களப்பத்திரிகைகளும் ஆங்கில ஏடுகளில் பெரும்பாலானவையும் பேரினவாத அரசியல்வாதிகளுக்குச் சார்பாக நின்று தமிழினத்துக்கு எதிராகக் கக்கிய துவேஷங்களின் காரணமாக ஏற்பட்ட இருப-

தாண்டு காலயுத்தம், இந்நாட்டின் பொருளாதாரத்தையும், இனங்களி-
டையேயான ஐக்கியத்தையும் ஏற்பமிட்டு நாட்டை அதல பாதாளத்தில்
தள்ளிவிட்டுள்ள இன்றைய நிலையில் கூட, சமாதானத்தீர்வொன்றை
ஏற்படுத்தும் முயற்சிகளுக்கு எதிராக, பெரும்பான்மை மக்களைச்
சன்னதமாடச் செய்வதற்காக பொய்ச் செய்திகளைக் கயிறாகத் திரித்து
விடுவதிலும், ஆவேசத்தலையங்கங்களை நெருப்பாக அள்ளிக்
கொட்டிச் சுவாலையாக கொழுந்து விட்டு எரியச் செய்வதிலும் தென்-
னிலங்கைப்பத்திரிகைகள் தொடர்ந்தும் ஈடுபட்டு வருகின்றன. ராவய,
போன்ற சில பத்திரிகைகள் இதற்கு விதிவிலக்கு எனலாம்.

பத்திரிகா தர்மத்தின் வழிநின்று சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்-
களுக்குள்ள உரிமைகளையும் அவர்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்-
படும் அநீதிகள், அட்டுழியங்களையும் உலக அரங்குக்கு வெளிச்சம்
போட்டுக் காட்டும் பணியை, அச்சுறுத்தல் எதற்கும் அடிபணியாமல் அஞ்-
சாமல் செய்து வருபவை அரசு கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத தமிழ்ப் பத்திரிகை-
களே என்பது பெருமைப்பட வேண்டிய விஷயம். ஈழத் தமிழர்கள் புலம்
பெயர்ந்துள்ள நாடுகளிலும் இவை எதிரொலிப்பதை கனடாவில் தங்கி-
யிருந்த காலத்தில் என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது.

கனடாவில் தமிழ் நாளிதழ்கள் வெளிவராத போதிலும் உதயன்,
ஈழமுரசு, ஈழநாடு, முழக்கம், முரசொலி, நம்நாடு, சுதந்திரன், தமிழர்
செந்தாமரை, உலகத் தமிழர் முதலிய வாரப்பத்திரிகைகள் வெளி-
வருகின்றன. இவற்றில் உலகத்தமிழர், ஈழநாடு என்பவற்றைத்தவிர
ஏனையவை இலவச இதழ்கள். தமிழர்களின் கடைகள், உணவகங்கள்,
ஆலயங்களில் இவற்றை எளிதில் பெற்றுக் கொள்ள முடிகிறது.

இலவசவாராந்தரிகளில் "உதயன்" பத்திரிகையை ரொறன்டோ
பெரும்பாகத்துக்கு வெளியே தூர நகரங்களாகிய மொன்றியால்,
ஓட்டாவா முதலிய இடங்களிலும் காணக்கூடியதாயிருந்தது.

தொழில் நாட்பம் வெகுவாக முன்னேறியுள்ள இக்கணினியுகத்தில்,
பத்திரிகையொன்றை வெளிக்கொணர்வதற்கு இருபத்தைந்து வருடங்-
களுக்கு முன்பு இருந்ததைப்போலக் கஷ்டப்படத் தேவையில்லை.

புதிய செய்திகளைப் பெறுவதற்கு தபாலையோ, தொலைபேசி
அழைப்பையோ எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டியதில்லை. எழுத்துக்களைத்
தேடிப் பொறுக்கி அச்சுக் கோர்க்க வேண்டியதுமில்லை. அச்சு
எந்திரத்தை கால்களால் இயக்கி கஷ்டப்பட வேண்டியதில்லை.

ஒரு நிமிஷத்தில் இணையத்தளத்தில் உலகச் செய்திகளைப்
பெற்றுக் கொள்ள முடிகிறது. சில மணிநேரத்தில் அழகிய வர்ணப்
படங்களுடன் செய்திகளை அச்சமைத்து, பக்கங்களை வடிவமைத்து
விடுகிறது கணினிப் பொறி, ஒரு மணித்தியால நேரத்தில் ஆயிரக்-
கணக்கான பிரதிகளை அச்சடிப்பதற்கு "ஓப் செற்" யந்திரம். இவ்வாறு
அச்சுத்துறை மிகவும் வேகமாக இன்று வளர்ந்து விட்டது.

கனடாவில் குடியேறியுள்ள நமது சகோதரர்களில் கணிசமான தொகையினர் தமது விடா முயற்சி காரணமாக தொழிலதிபர்களாகவும் மருத்துவம், பொறியியல், சட்டம், கட்டடக்கலை, வீடு, வாகனம் வாங்கிவிற்பனை, காப்புறுதி, வர்த்தகம், போன்ற துறைகளிலும் முன்னேறியுள்ளனர். தமது தொழில் நிறுவனங்களைப் பற்றி அங்குவாழும் தமிழர்கள் அறிந்துகொண்டு தம்மைத் தேடிவர வேண்டுமென்பதற்காகத் தாராளமாக விளம்பரங்களைக் கொடுக்கின்றனர்.

இப்பத்திரிகைகள் தாயகச் செய்திகளை இங்கே வெளிவரும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலிருந்தும் இணையத்தளங்களிலிருந்தும் சுட்சுடப் பெற்று வெளியிடுகின்றன.

பாரம்பரிய கலாசாரம் மற்றும் தாய் மொழிக் கல்வி வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ், கனடிய அரசாங்கமும் இப்பத்திரிகைகளுக்கு பல சலுகைகளையும் உதவியையும் அளித்து ஊக்கப்படுத்துகிறது.

வாராந்தப் பத்திரிகைகளைத் தவிர, ஆத்மீகத்துக்கென ஆத்ம ஜோதி, அன்புநெறி, இலக்கியத்துக்கென காலம், முதலிய மாத இதழ்களும் கனடாவில் வெளிவருவதைக் காணமுடிந்தது.

ஊடகங்களில் வயதால் மூத்தது அச்ச ஊடகமே. கனடாவில் வெளியாகும் வாராந்தரிகளையும், மாத இதழ்கள், சிறப்பு மலர்கள் மற்றும், நூல்களையும் வாசிப்பதில் முதியவர்களும், இன்றைய தலைமுறையினரில் தமிழ் மொழித்தாகமுள்ளவர்களுமே அக்கறை காட்டுகின்றனர்.

இளையதலை முறையினரையும் தம்பக்கம் ஈர்த்து தமிழ் மொழி அறிவையும் எழுத்தாற்றலையும் அவர்களிடம் வளர்ப்பதற்கான இலக்கியப் போட்டிகளை நடத்துவதுடன் புதிய தகவல்களைக் கொண்ட எளிமையான நடையில் எழுதப்படும் சுவையான கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகளையும் இவற்றில் போதியளவு இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும்.

இவ்வாராந்தரிகள் தமிழ் மொழியை வாசிக்குத் தெரிந்தவர்களுக்கு, அவர்களின் கிராம ஒன்று கூடலுக்கான அழைப்புகள், நடன அரங்கேற்ற அழைப்புகள், கோவில் திருவிழா அறிவித்தல்கள், மரண அறிவிப்புகள் போன்றவற்றை அறிந்து கொள்ளக் கூடிய சாதனமாக விளங்குகின்றன.

கண்ணாவும் ரஞ்சியும் காலையில் தமது தொழிலுக்குப்பறும் போது வானொலியைத் திறந்து வைத்து விட்டுச் செல்வர். தாயகச் செய்திகளை அன்றாடம் அறிந்து கொள்வதில் நான் காட்டும் ஆர்வம் அவர்களுக்குத்தெரியும். நான் படுக்கையை விட்டெழுந்து வந்து, அவர்கள் எனக்காக தயாரித்து வைத்த தேநீரைக்குடித்து விட்டு, வானொலியில் காலை 7மணிச் செய்திகளில் ஆழ்ந்துவிடுவேன்.

கனடாவுக்குப்பலம் பெயர்ந்துள்ள நமது உறவுகளிற் சிலர், வானொலி ஊடகத்தில் மிக்க அனுபவங்கொண்டவர்கள். அவர்கள்

இங்கு வாழ்ந்த போதே-தமது ஆற்றல்களை மிகச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்திப் பாராட்டுப் பெற்றவர்கள். கீதவாணி என்னும் ரொறன்ரோத் தமிழ் வானொலி, சி.ரி.பி.சி என்னும் கனடியத் தமிழ் ஒலிப்பரப்புக் கூட்டுத்தாபனம். சி.ரி.ஆர் எனப்படும் கனடியத் தமிழ் வானொலி மற்றும் கனடாத் தமிழோசை வானொலி, என்பன, இங்கு ஊடகங்களில், தமிழ் எழுத்துகளின் உச்சரிப்புகளைக் கொத்திக் குதறி, திக்கிக் திணறி வாசிப்பதைப் போலன்றி, இனிமையாகவும் தெளிவாகவும் அங்குள்ள வானொலி நிலையங்கள் தமிழை ஒலிக்கச் செய்கின்றன.

வானொலியில் காலைச் செய்திகளை நான் கேட்டுக் கொண்டிருந்த போது தொலைபேசி அழைத்தது. மறுமுனையில் நண்பர் மதியழகன். அவர் இங்கு வானொலி, தொலைக்காட்சி ஆகிய இலத்திரனியல் ஊடகங்களில், பல தடவைகள் என்னுடன் அர்த்தமும் நேர்த்தியுமான நேர்காணல்களை நடத்தியவர். கம்பீரக் குரல் கொண்ட அவர் புகழ் பெற்ற அறிவிப்பாளர், நேரிடை வர்ணனையாளர், ஆற்றல்மிக்க தயாரிப்பாளர்.

"ரி.வி.ஐ.தமிழ்த் தொலைக்காட்சியில் உங்களிருவரின் பேட்டிக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். நான் அவசரமாக சிலநாட்கள் வெளியூர் செல்லவிருப்பதால், ஆத்மன் என்பவர் இந்நிகழ்ச்சியை நடத்துவார். எப்போது, எத்தனை மணிக்கு என்ற விபரங்களை அவர் உங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு தெரிவிப்பார். உங்களின் தொலைபேசி எண் அவரிடம் இருக்கு". காலையில் அவசரமாக வேலைக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டே மதியழகன் தகவலைத் தெரிவித்தார்.

தமிழர்கள் எந்தத்துறையென்றாலும் துணிந்து கால் பதிக்கும் நெஞ்சுரமும் ஆற்றலும் உள்ளவர்கள் என்பதை உலகுக்கு நிரூபித்து அவற்றில் சாதனைகளையும் ஏற்படுத்திவருவது கண்கூடு.

கனடாவில் இயங்கிவரும் 24மணி நேரத்தமிழ்த் தொலைக்காட்சியான ரி.வி.ஐ. தாயகச் செய்திகளைத் தருவதிலும், இங்கே நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளை உடனுக்குடன் காண்பிப்பதிலும் முன்னணி வகிக்கிறது. தாயகத்திலும் உலகின் பலபாகங்களிலும் நடைபெறும் சம்பவங்களைப்பற்றிய விமர்சனங்கள், விவாதங்கள், கலந்துரையாடல்கள், கனேடியத்தமிழர்களிடம் மிகப் பிரசித்தமானவை. அங்கே புலம் பெயர்ந்து சென்ற ஈழத்துக்கலைஞர்களின் கலா நிகழ்ச்சிகள், நாடகத் தொடர்கள், இலக்கிய உரைகள், நேர்காணல்கள் முதலியவை இத்தொலைக்காட்சியில் மிகவும் பாராட்டும் வகையில் இடம் பெற்று வருகின்றன.

பத்திரிகை வாசிப்பது, வானொலி கேட்பது போன்றவை தமிழர் வீடுகளில் ஒரு எல்லைக்கு உட்பட்டவையாக இருக்கின்ற போதிலும், ஒரு குடும்பத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் ஆறுதலாக அமர்ந்திருந்து தவறாமல்

பார்ப்பது தொலைக்காட்சியையே. ரீ.வி.ஐ. தொலைக்காட்சியைப் பார்க்க அவர்கள் தவறு வதில்லை.

மாருதி ரி.வி. என்ற தமிழ்த் தொலைக்காட்சிச் சேவை, பல்சுவை நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டதாக ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் மட்டும் காலை 9மணிக்கு ஒளிபரப்பாகிறது.

ஓம்னி 2, என்ற வாராந்த தொலைக்காட்சி "ஆரம்" என்ற பெயரிலான தமிழ் நிகழ்ச்சியை ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் பிற்பகல் 1.30க்கு ஒளிபரப்புகிறது.

"வணக்கம். நான் ஆத்மன் பேசுகிறேன். ரி.வி.ஐ. தொலைக்காட்சியில் நேர்காணல் நிகழ்ச்சியை எதிர்வரும் செவ்வாய்க்கிழமை இரவு 8மணிக்கு வைத்துக் கொள்ளுவதற்கு உங்களுக்கு வசதியாக இருக்குமா?" அவரின் தொலைபேசியூடான விசாரிப்பில் எத்தனை கனிவு, பரிவு, பணிவு!

குறிப்பிட்ட செவ்வாய்க்கிழமை மாலை மிசிசாகாவிலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்ற போது, வழியில் நாம் வாகன நெருக்கடியில் சிக்கிக் கொள்ளாததால், 15 நிமிடங்கள் முன்னதாகவே தொலைக்காட்சி நிலையத்தைச் சென்றடைந்து விட்டோம்.

தனது அன்றைய கடமை முடிந்து புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்த பி.விக்னேஸ்வரன் எம்மைக்கண்ட மகிழ்ச்சியில் புன்னகைத்தபடி வரவேற்று, வரவேற்புசூடத்தில் எம்முடன் அமர்ந்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தார்.

அவர் இலங்கை வானொலி, மற்றும் ரூபவாகினியில் பணியாற்றிய காலத்தில் எனக்கு அறிமுகமானாவர், புகழ்பெற்ற வானொலி நாடகத் தயாரிப்பாளர்களான சானா, வாசகர் போன்றவர்களுடன் பணியாற்றியவர். ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நாடகங்களையும், ஈழத்து தமிழ் உரை நடையிலான நிகழ்ச்சிகளையும் தமது தயாரிப்பிலான நிகழ்ச்சிகளினூடாக நேயர்களின் காதுகளில் உலவவிட்டு அவர்களின் கற்பனைப் புலத்தைத் தூண்டிவிடுவதில் வெற்றி பெற்றவர்.

1982ல் ரூபவாகினிக் கூட்டுத்தாபனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அதன் தமிழ் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர் பொறுப்பில் அமர்ந்ததும் ரூபவாகினியில் ஒளிபரப்பான முதலாவது தொலைக்காட்சி நாடகம் என வரலாறு பதித்த "கண்ணாடிவார்ப்புக" ளை தயாரித்து வழங்கினார். ரூபவாகினி இவர்மூலமாக முதன் முதலாகத் தமிழில் தயாரித்த "கற்பனைகள் கலையவில்லை" தொலைக்காட்சி நாடகம், பின்னர் சிங்களத்தில் தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் வெளிவர முன்னோடியாக அமைந்தது.

35வருட இலத்திரனியல் ஊடக அனுபவசாலியான விக்னேஸ்வரனின் ஆற்றல்களையும் ஆலோசனைகளையும் ரீ.வி.ஐ நன்கு பயன்படுத்திவருகின்றது. மேடை நாடகங்களை இயக்குவதிலும் வல்லவரான

— இவரின் சில நாடகங்களை மனவெளியாற்றுக் குழுவினரின் "அரங்காடல்" நாடக விழாவிலும் கண்டு மகிழுமுடிந்தது.

நமக்கென ஒரு தொலைக்காட்சி

கம்பீரமான தோற்றமும், புன்முறுவலுமாக அந்த இளைஞர் காரில் இருந்து இறங்கி வரவேற்பறைக்குள் நுழைந்த போது "ஆத்மன்! நீங்கள் நேர்காணல் நடத்த இருக்கும் ஈழத்து இலக்கியத் தம்பதியர் சோமகாந்தனும் பத்மாவும் இவர்கள்" என அறிமுகப் படுத்திவிட்டு விக்கனேஸ்வரன் விடைபெற்றுக் கொண்டார்.

பத்துநிமிட நேரம் எம்முடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்த ஆத்மன், விஷயங்களைக் கிரகித்துக் கொண்டபின், எம் இருவரையும் தனித்தனியாக 45நிமிடங்கள் நேர்காணல் செய்தார். அவை அடுத்தடுத்து ஒளிபரப்பாகின.

இங்கேயுள்ள அரசு தொலைக்காட்சி நிலையங்கள். வானொலி நிலையம் என்பவற்றுக்கு நிகழ்ச்சிக்கென அழைத்தார்களென்றால் அரை நாளுக்கும் கூடுதலாக வீணாகி விடுகிறது.

தவறாமல் காலை எட்டு மணிக்கு வந்து விடுங்கள் எனக்கெஞ்சவர். ஆனால் தயாரிப்பாளரோ 8.30க்குத் தான் வியர்த்துக்களைத்தபடி வந்து தரிசனத்தருவார். நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றச் செல்பவர்கள் வரவேற்பறையில் கொட்டாவி விட்டுக்காத்திருக்க வேண்டியதே.

உள்ளே அழைத்து ஒப்பனை அறையில் உட்காரவைத்தபின்பே எந்தக் கலையகத்தில் நிகழ்ச்சியை நடத்துவதென இடந்தேடி அலைவர். ஒலி, ஒளிப்பதிவாளருக்குப் பின்னால் அலைந்து கெஞ்சிக்கூத்தாடி அழைத்து வருவதற்கு அவர்கள் படும் பாட்டைக் காணும் போது பரிதாபமாக இருக்கும். பாவம்! தமிழ் மொழி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்களும் நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்பவர்களும்!

இந்த இலத்திரனியல் ஊடகங்களில் தொழில் நுட்பவியலாளர்களாகத் தமிழர்களில்லை. தொழில் நுட்பவியலாளர்களாகப் பணியாற்றுவதற்கு முற்றுமுழுதாகக் சிங்களவர்களே நியமிக்கப் பெற்றிருப்பதால், நாட்டில் தமிழர்களுக்கு எதிராக ஏவிவிடப்படும் பேரினவாத உக்கிரப் பேய்க்காற்றின் வேகத்தை நன்கு உணர்ந்திருப்பதுடன், அதன் அங்கமாகவும் இத்தொழில் நுட்பவியலாளர்களிருப்பதனால், தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் மீது அவர்களுக்கு அப்படியொரு இளக்காரம்! புறக்கணிப்பு மனப்பான்மை!

கனடாவின் ரீ.வி.ஐ. அப்படியானதல்ல "நமக்கென்றோர் மொழி, நமக்கென்றோர் தேசம், நமக்கென்றோர் பண்பாடு, நமக்கென்றோர் தொலைக்காட்சி" என்ற உணர்வுடன் இயங்குவதால், நிகழ்ச்சிகளை நடத்துபவர்களுக்கும் அவற்றில் பங்கேற்பவர்களுக்கும் உற்சாகமாக இருக்கின்றது. திட்டமிட்டபடி நிகழ்ச்சிகள் சிறப்பாக அமைந்துவிடுகின்றன.

பேட்டியை ஆரம்பிக்கும் போதே ஆத்மன் அவர்கள் எமது படைப்புகள், இலக்கியச் செயற்பாடுகள் என்பவற்றை அறிமுகஞ் செய்து வைத்த பாங்கைக்கண்டு நான் வியந்துபோனேன். எம்மிடமுள்ள கருத்துகளையும் தகவல்களையும் எமது இலக்கியச் செயற்பாடுகளின் விபரங்களையும் விளக்கமாக வெளிப்படுத்தும் வகையில் அவர் தொடுத்த வினாக்கள் சிலவாக இருந்தபோதிலும், நாம் உற்சாகமாகவும் விஸ்தாரமாகவும் பதில் கூறும்வகையில் அமைந்திருந்தன.

எம் இருவரின் பேட்டிகள் முடிந்ததும், நாங்கள் மனத்திறந்து தெளிவாக விஷயங்களைத் தெரிவித்த பாங்கு தமக்குப் பிடித்ததாயிருந்ததென்றும், நிகழ்ச்சி சிறப்பாக அமைந்ததென்றும் அவர்தனது மகிழ்ச்சியையும் பராட்டுகளையும் தெரிவித்தார்.

திரு.ஆத்மன், ரி.வி.ஐ.யின் முழுநேரப் பணியாளர் அல்லர். நிறுவனம் ஒன்றில் கணக்காளராகப் பணிபுரிகிறார். பகுதிநேர இலக்கிய நிகழ்ச்சி ஒழுங்கமைப்பாளராக ரி.வி.ஐயில் கடமைபுரிகிறார். முழுநேரக் கணக்காளர், பகுதி நேர நிகழ்ச்சித்தயாரிப்பாளர் போன்ற வேலை நெருக்கடிகளின் மத்தியிலும், இலக்கியத் தேடல் முயற்சியில் நிறைந்த ஆர்வம் மிக்கவர்.

எமது நிகழ்ச்சிக்குச் சில நாட்களுக்கு முன்பிருந்தே, எம்மைப் பற்றிய பின்னணியையும் எமது இலக்கிய முயற்சிகள் தொடர்பான விபரங்களையும் எழுத்தாளர் "குறமகள்" மூத்த ஊடகவியலாளர் மதியழகன், கவிஞர் கந்தவனம் முதலியோரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டதாக ஒரு குறுஞ் சிரிப்புடன், அவ்விளைஞர் கூறிய போது, அவருக்கு தேடலின் மீதுள்ள ஆர்வத்தையும் அக்கறையையும் எம்மால் உணர்ந்து கொள்ளமுடிந்தது.

வளர்ந்து வரும் ஒரு ஊடகவியலாளர் அத்துறையில் தம்மை மேலும் வளர்த்துக்கொள்ள தேடல் அவசியம் என்ற உண்மையை அவர் அறிந்து வைத்திருப்பதை கண்ட போது மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

அன்று வீடுவந்து சேர்ந்த போது நள்ளிரவைத்தாண்டிவிட்டது. எமக்காக விழித்திருந்த ரஞ்சியும் கண்ணனும் நாம் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த போது கதிந்துரைசிங்கம் தொலைபேசியில் தெரிவித்த தகவலைக் கூறினர்.

கனேடியத் தமிழர் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் எம்மைப் பேட்டி காணவிரும்புவதாகவும் அதன் இயக்குனர் திரு.இளையபாரதியிடம் செல்வதற்காக மறுநாள் "உதயன்" அலுவலகத்துக்கு வருமாறும் அங்கு லோகேந்திரலிங்கத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு செல்லலாம் எனவும் துரைசிங்கம் தெரிவித்ததாக பிள்ளைகள் கூறினர். ராஜன் களைப்புற்றதால், சலித்துக் கொண்டார்.

"ராஜன் பாவம்! வேலைமுடிந்துவந்ததும் ஒவ்வொருநாளும் இங்கிருந்து ஸ்காப்பரோவுக்கு காரோட்டிச் சென்று நல்லாகக்களைத்துப்

பேரனார். நாளைக்கு நீங்கள் அல்லது ஜே, மாமாவையும் மாமியையும் கூட்டிக்கொண்டு போங்கள். முடியுமா என ஜேயை விசாரித்துப் பாருங்கள். அவருக்கு நேரமில்லையெண்டால், வங்கியில் ஒரு சோடல்லீவு எடுத்துக் கொண்டு வெள்ளனவாக நீங்கள் வீட்டுக்கு வந்து கூட்டிக் கொண்டு போங்கோ. நானும் ராஜனும் அஞ்சனாவைப்பார்த்துக் கொள்ளுவம்" மனித நேயத்துடன் பிரச்சனைகளை அணுகுவதில் ரஞ்சி திறமை சாலி. மற்றவர்கள் துன்பப்படுவதைச் சகித்துக் கொள்ளமுடியாத இரக்கசபாவங் கொண்டவர்.

ஜேயைப் பொறுத்தவரை அவரால் முடியாதது என்று எதுவுமில்லை என்ற துணிச்சல்காரர். எந்தக் கஷ்டத்தையும் வெளியில் காட்டிக் கொள்ளாமல், எதையும் தனக்குள் வைத்து உருகிக்கொண்டிருக்கும் நெஞ்சழுத்தக்காரர். எம்மீது அவர் வைத்திருக்கும் பாசத்துக்கு எல்லையில்லை. இரக்கத்தின் சொருபி. அதைச் செயல் மூலமாக வெளிப்படுத்துவாரேயொழிய அதிகம் வார்த்தைகளைச் செலவழிக்கமாட்டார். அந்தவார்த்தைகளில் ஆழமான அர்த்தமும் நகைச்சுவையும் இணைந்திருக்கும். கனடாக் குளிரையும் விறைப்பையும் அவர்பெரிது படுத்திக் கொள்வதில்லை.

ஜேயின் ஜீவ்வண்டியில், உதயன் அலுவலகத்தைச் சென்றடைந்து லோகேந்திரலிங்கத்தையும் துரைசிங்கத்தையும் கூட்டிக் கொண்டு, திரு.இளையபாரதியிடம் சென்றபோது, அவர் எம்மைச் செவ்வி காண்பதற்குத் தயாராக இருந்தார்.

வானொலி ரசிகர்களின் நட்சத்திரமாகத்திகழும் கந்தையா சிவசோதி என்ற இயற்பெயர் கொண்ட இளையபாரதி, யாழ்ப்பாணம் காரைநகரைச் சேர்ந்தவர். சிறந்த வானொலி, மேடை நடிகர் - 1978ல் இலங்கை வானொலியில் சேர்ந்து கே.எம்.வாசகர், ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன் முதலியோரிடம் வானொலி நாடக யுக்திகளைக் கற்றுக் கொண்டவர். ஐந்து நாடகங்களை எழுதி, தயாரித்து, நெறியாள்கை செய்து, தானும் நடித்து ஒரே மேடையில் ஒரேதினத்தில் மேடையேற்றி ரொறன்டோவில் அமோகமான பாராட்டைப் பெற்ற சாதனையாளர். நேயர்களை எடுத்த எடுப்பில் ஈர்த்துக் கொள்ளும் அவரின் குரல்வளம் கடவுளின் அருட்-கொடையோ?

அன்றையபேட்டியில் சுற்றிவழைக்காமல் முத்தான மூன்று கேள்விகளைத் தொடுத்து முக்கால் மணி நேரத்தில் எம்மிடமிருந்து இலக்கிய விஷயங்களைக் கறந்தெடுத்து விட்டார்!

பேட்டிமுடிந்து "உதயன்" அலுவலகத்தில் நண்பர்கள் இருவரையும் இறக்கிவிட்டுப் புறப்பட்ட போது" ஐயா வாற சனிக்கிழமைக்கு அடுத்த சனிக்கிழமை நீங்கள் எங்களுடன் இருக்க வேண்டும். வேறு எந்த நிகழ்ச்சியையும் ஏற்க வேண்டாம்" என அவர்களிருவரும் கேட்டுக் கொண்டனர்.

தொலைக்காட்சிப் பேட்டி, வானொலிப் பேட்டி என்று இவர்கள் ஏன் இப்படி அடுக்கடுக்காக அவசரப்படுகிறார்களென்பது எனக்குப் புதிராக இருந்தது.

மறுநாள் மதியம் போல ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு. கனடியத்தமிழ் வானொலிக்கு (சி.ரி.ஆர்) பேட்டிக்காக நேரம் ஒதுக்கித்தருமாறு பிரியமுடன் நண்பர் கலாதரன் விசாரிக்கும்படி சொன்னதாகத் தெரிவித்தார்கள்.

ரீ.வி.ஐ தமிழ்த் தொலைக்காட்சியில் எனது செவ்வியைத்தான் பார்த்ததாகவும், ஒம்னி ரி.வி.க்கு என்னிடமிருந்து ஒரு நீண்ட பேட்டி எடுக்குமாறு தன்னிடம் நிர்வாகம் கோரியுள்ளதாயும் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர் திருமதி.லலிதா புறாடி அடிக்கடி தொலைபேசியில் கேட்டுக்கொண்டார்.

அடுத்தடுத்து தினமும் பலமணி நேரம் நான் பயணித்ததால் மிகவும் களைப்புற்று விட்டேன். நான் அதிகம் அலையக்கூடாது, களைப்படையக் கூடாது என எனக்கு இதய அறுவைகளைச் செய்து சிகிச்சை அளித்து வந்த மருத்துவ நிபுணர் நான் கனடா புறப்படுவதற்கு முன்னரே என்னை எச்சரிக்கை செய்திருந்தார்.

சிலநாட்கள் வெளியே செல்லாமல் படுக்கையிலிருந்து ஓய்வெடுக்குமாறு எனது மனைவியும் பிள்ளைகளும் மருமகள்மாறும் கட்டுப்பாடு விதித்து விட்டனர். அதனால் முன்னாள் யாழ்வையக்கல்வி அதிகாரி சிவநாயகமூர்த்தியின் நூல் வெளியீட்டு விழா, பண்ணிசைச் செல்வர் சங்கீத பூஷணம் வேலாயுதபிள்ளையின் பாராட்டுவிழா, றிச்மண்ட்ஹில் பகுதியில் வசிக்கும் எனது உறவினர் வீட்டுத்திருமணம், "தமிழன் வழிகாட்டி" செல்லையா செந்திலாதனின் ஏற்பாட்டில் நடைபெற்ற வர்த்தகச் சோலை, "காலம்" சஞ்சிகையின் வெங்கட்சுவாமிநாதனுடனான சந்திப்பு முதலிய நிகழ்ச்சிகளில் என்னால் கலந்து கொள்ள முடியாமற் போனது.

அவ்வாறு நான் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்த நாட்களில் சட்டத்தரணி மனுவல் யேசுதாசன் அவர்கள் தாம் எம்மைச்சந்திப்பதற்காக மிசிசாகாவுக்கு அன்று பிற்பகல் வருஷதாகத் தொலைபேசியில் தெரிவித்தார்.

அவர் கனடாவில் புகழ்பூத்த சட்டத்தரணியாக விளங்குபவர். யாழ்ப்பாணம் நாவாந்துறையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இலங்கையில் சட்டம்பயின்று இங்கிலாந்திலும் வேல்ஸ்சிலும் சட்ட ஆலோசகராகப் பணியாற்றிய பின் சீசெல்ஸ் நாட்டில் அரச சிரேஷ்ட சட்ட ஆலோசகராக பல ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தவர். கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்து யோர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் கனடியக் குற்றவியல், குடியரிமை, சொத்துரிமைச் சட்டங்களையும் பயின்று இப்போது புகழ்பெற்ற கனடியச் சட்டத்தரணி-

யாக, சட்ட ஆலோசனை வழங்கும் நிறுவனமொன்றை சொந்தமாக நடத்திவருபவர். கனடாவில் இயங்கிவரும் பல தமிழர் அமைப்புகளில் தலைவராக, செயலாளராக சேவையாற்றி வரும் அவர், முத்தமிழிலும் அக்கறையும் ஈடுபாடும் கொண்டவர். ஈழத்தமிழர்களின் தேசியக் கலையாகக் கருதப்படும் நாட்டுக்கூத்தில் நல்ல ஈடுபாடுள்ளவர்.

உதயன் விழாவில் எமக்கு அறிமுகமான திருமணுவல் யேசுதாசன், தமிழ்க்கலை இலக்கியங்களின் மீது மிக்க பற்றும் ஈடுபாடும் கொண்டவரென்பதால், அவற்றின் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு தாராளமாக உதவி புரிந்து ஊக்கமளித்து வருபவர். தமிழ் உணர்வும் தாயகப் பற்றும் மிக்கவரான அவர், கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து செல்லும் தமிழ் இளைஞர்கள் அனுபவிக்கும் பிரச்சினைகள், குடியரிமை பெறுவதில் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள், பயண அவலங்கள், முதலியவற்றை ஒரு சட்டத்தரணி என்ற வகையில் நன்கறிந்தவர். இவற்றைப் பகைப்புலமாக வைத்து, தமது வேலைப்பளுவின் மத்தியிலும் "90 நாட்களுள்" என்றொரு நாவலை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

எனது மணிவிழாவின் போது வெளியாகிய "சோமகாந்தம்" மலரைத்தாம் படிக்க நேர்ந்ததாகவும், அம்மலரின் மூலமாக எனது இலக்கியமுதிர்ச்சியையும் பன்முகப்பணிகளையும் அறிந்து, தனக்கு என்மீது பெருமதிப்பு ஏற்பட்டதாகவும். தனது நாவலைப்படித்து எனது அபிப்பிராயத்தையும் ஆசீர்வாதத்தையும் பெறுவதற்காக வந்ததாகவும் கூறி புகழ்பூத்த சட்டஅறிஞரான அவர் தனது நூலின் ஒரு பிரதியை என்னிடம் தந்தார்.

சட்ட உதவி கோரி அவரைச் சந்திப்பதற்காக வரிசை வரிசையாகத் தினந்தோறும் காத்துநிற்பவர்கள் பலர். ஆனால் இவரோ, ஒரு முத்த இலக்கியக் காரணத்தேடி வந்து..... விடாமுயற்சி, நுண்ணிய சட்டஞானம், வாதத்திறமை, சேவைமனப்பாங்கு மிக்கவரான யேசுதாசன் அவர்களின் மனிதநேயம், எளிமை, இனிய சபாவம், கனிவான உரையாடல் தலைக்கனமில்லாத தன்மை, இரக்க குணம், உற்சாகமான கலை இலக்கிய நாட்டம் முதலிய பண்புகளால் ஒரு உயர்ந்த மனிதராக அவர் என்மனதில் பதித்து விட்டார்.

கனடாப்பிரஜாவுரிமை அல்லது நிரந்தர வதிவிட உரிமை பெற்ற ஒருவர், தான் திருமணம் முடிப்பதற்காக தனது காதலியையோ காதலனையோ, ஸ்பொன்சர் செய்து, கனடாவுக்கு அழைத்துக் கொள்வதற்கு கனடிய குடிவரவுச்சட்டம் அனுமதி அளிக்கிறது. ஆனால் அவ்வாறு அழைத்துக் கொள்ளப்படுபவர் 90 நாட்களில் தன்னை அழைத்தவரைத் திருமணம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற மீறப்படமுடியாத நிபந்தனையுண்டு.

பல காரணங்களால் இந்நிபந்தனை எம்மவர்களால் அங்கு மீறப்படுகின்றது. அதனால் சிக்கல்களில், மாட்டிக் கொண்டு அவர்கள்

எதிர்கொள்ளும் அவலங்களையும் சோதனைகளையும் வேதனைகளையும் இங்குவாழும் பெற்றோர்கள் அறிவதில்லை.

கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்த காந்தன் தனக்கு அங்கு வதிவிட-உரிமை கிடைத்தபின் அவனின் காதலி வதனியைத்திருமணம் செய்து-கொள்வதற்காக எப்பொன்சர் செய்தான். இங்கே யுத்தம் வெடித்த காலத்தில் இராணுவம் வெறிபிடித்து அலைந்து கொண்டிருந்த வேளையில், இளம் வயதிலேயே அவள் இராணுவத்தின் பாலியல் வல்லுறவுக்கு ஆளானவள். எனினும் காந்தனின் அழைப்பை அவள் ஏற்றுக் கொண்டு புறப்படுவதற்குத் தயாராகிய போது, அவள் எதிர்நோக்கிய சங்கடங்கள், பயணச் சணக்கங்களினால் காலம் தள்ளிப் போகிறது.

காந்தன் தனது நண்பன் சுகுமாரின் வீட்டில், தங்கியிருந்த போது சுகுமாரின் மனைவி அம்பிகாவுக்கும் காந்தனுக்கும் தொடர்பு ஏற்படுகிறது. இதைக் கண்ணுற்ற சுகுமார் மனைவியையும் குழந்தையையும் காந்தனிடம் சுமத்திவிட்டு விவாகரத்துப் பெற்றுக் கொண்டுவிட்டதால், "எப்பொன்சரில் " கனடாவுக்கு வந்த காதலி வதனியை காந்தன் 90 நாட்களுள் மணஞ் செய்து, கொள்ளமுடியவில்லை.

முரளி நாட்டைவிட்டு அவளை அரசாங்கம் வெளியேற்றாமல் தடுப்பதற்கான சட்ட உதவிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து அதில் வெற்றியும் காண்கிறான். அவளை தான்திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்பது அவனின் எண்ணம். ஆனால் ஊரில் அவளின் தாய் மரணமான செய்தியறிந்து அவள் விமானம் ஏறுகிறாள்.

இந்தக்கருவை அடிப்படையாக வைத்து கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்த எமது இளைய தலைமுறையினர் தொழில் தேடி அலைவதை, இருக்க இடம் தேடி அலைவதை, கிடைத்த தொழிலில் இரவு பகலாக உழைப்பதை, பண்பாட்டுச் சீரழிவுக்குள்ளாவதை, சட்டம் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து விரட்டுவதை மிகச் சிறப்பான முறையில் சித்தரித்து, தாம் ஒரு கைதேர்ந்த படைப்பாளி என்பதை தமது கன்னிப் படைப்பிலேயே நிறுவிவுள்ள மனுவல் யேசுதாசன் அவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்.

மருத்துவப் பேராசிரியர் நந்தி அவர்கள், தமது சில படைப்புகளில் மருத்துவமனைச் சூழலையும், சத்திர சிகிச்சைக் கூடத்தின் சுறுசுறுப்பு-களையும் பகைப்புலமாக வைத்து, இலக்கியத்தில் புதிய பரிமாணம் ஒன்றைக் காண்பித்த முன்னோடியாகத் திகழ்பவர். சட்டத்தரணி மனுவல் யேசுதாசன் அவர்கள் இப்போது தமது சட்ட அறிவைப் பின்புலமாகக் கொண்டு தமிழிலக்கியத்தில் மற்றொரு பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளார் என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

எமது வீட்டுக்கு அண்மையிலுள்ள பிராம்ரன் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு அந்த வெள்ளிக்கிழமை சென்று வந்த ஜேயும், கீதாவும் அங்கிருந்து சில வாராந்தப் பத்திரிகைகளையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்திருந்தனர்.

உதயன் பத்திரிகையைப் புரட்டிய போது தான் அடுத்த சனிக்கிழமையன்று வேறு எவ்வித நிகழ்ச்சிகளையும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என நண்பர்கள் துரைசிங்கமும் லோகேந்திரலிங்கமும் எதற்காக கேட்டுக் கொண்டனர் என்பதற்கான காரணத்தை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

"ஈழத்து இலக்கியத் தம்பதியருக்குப் பாராட்டுவிழா" என்ற தலைப்பின் கீழ் எனதும் எனது துணைவி பத்மாவினதும் படங்களுடன், பாராட்டுவிழா அழைப்பிதழ் அதில் வெளியாகியிருந்தது.

கலைஇலக்கிய நண்பர்கள் சார்பில் நண்பர்கள் லோகேந்திரலிங்கம், கதிர்துரைசிங்கம், கவிஞர் கந்தவனம், ஜெயானந்தசோதி ஆகியோர் அவ்விழாவை ஸ்காபரோ எல்ஸ்மெயர் வீதியிலுள்ள திருவடி நிலைய மண்டபத்தில் ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

அடுத்த சில நாட்களாக எனக்கு அறிமுகமான பல எழுத்தாளர்கள், நண்பர்கள், அடுத்தடுத்து தொலைபேசி மூலம் எமக்கு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்து தமக்கும் கடிதமூலம் அமைப்பிதழ் கிடைத்திருப்பதாகவும், விழாவுக்கு தவறாமல் தாங்கள் வரவிருப்பதாயும் தெரிவித்தனர்.

உதயன் விநியோக நிர்வாகி நண்பர் எஸ்.ஜே.சோதி என்னைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் தமது அன்பையும் மதிப்பையும் காண்பித்து மகிழ்ச்சியடைபவர். பத்திரிகையில் விழா அழைப்பிதழ் வெளிவந்த பின், என்னிடம் கூறினார்.

"ஐயா நீங்கள் கியுபெக், மொன்றியால், ஓட்டாவா போன்ற இடங்களுக்குச் சுற்றுப் பயணம் செய்யப் போகின்றீர்கள் என உங்கள் மகன் மூலம் அறிந்து கொண்டோம். அதற்குப் பிறகு பாராட்டு விழாவை வைப்பதென்றால் ஆகப்பிந்திப் போய் விடும். அதற்காகத் தான் இந்தத் திசை ஏற்பாடு" எனச் சிரித்தபடி சொன்னார்.

விழாவுக்கு முதல் நாள் ரவு தொலைபேசி மூலமாக கவிஞர் கந்தவனம் கவிதை மூலமாக என்னை வாழ்த்தினார். அவரின் குரலில் வழமையாக இருக்கும் கம்பீரம் காணப்படவில்லை. அவரின் கவிதை வரிகள் அவர் என்மீது கொண்டுள்ள அன்பையும் மதிப்பையும் பாசத்தையும் பொதிந்திருந்த போதிலும், குரலில் பெலவீனம் தொனித்தது.

"என்ன மாஸ்டர் குரல் ஒரு மாதிரியாக இருக்கு... ஏதும் உடல் நலக்குறைவோ" என விசாரித்தேன்.

"இன்று பகல் வெளியே சென்றிருந்தேன். கொஞ்சம் வெயில் சுட்டுப் போட்டுது. வேறொன்றுமில்லை. நாளை விழாவில் சந்திப்போம்" என்றார்.

இப்படித்தான் விழா இருக்க வேண்டும்

இங்கே கொழும்பில் ஒரு நூல் வெளியீட்டு விழா அல்லது இலக்கியக் கூட்டம் ஐந்து மணிக்கு நடைபெறும் என அழைப்பிதழில் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தால், சிறுதொகை ஆட்களாவது வந்து சேரும்வரை காத்திருந்து, ஆறு ஆறேகால் மணிக்குத் தொடங்குவது தான் வழக்கம்.

விழா ஆரம்பமாகும் என அறிவிக்கப்பட்டிருந்த ஆறு மணிக்கு நாம் எல்ஸ் மெயர் வீதியிலுள்ள அந்த மண்டபத்தைச் சென்றடைந்த போது, வாசலில் நிறைகுடம் வைக்கப்பெற்று, சில இளம் பெண்கள் சந்தனம் கொடுத்து பன்னீர் தெளித்து வரவேற்றனர். மண்டபத்திலிருந்த இருக்கைகள் அனைத்தும் நிறைந்திருந்தன. எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், ஊடகத்துறையினர், ஆலயக்குருமாரர்கள், வர்த்தகப் பிரமுகர்கள், தொழில்சார் அறிஞர்கள், கல்விமான்கள், இங்கே என்னுடன் படித்தவர்கள், பல அலுவலகங்களில் பணி புரிந்தவர்கள், எனக்கு மகாஜனாவில் படிப்பித்த கார்த்திகேசன் மாஸ்டர் கூட தமது துணைவியாருடன் வந்திருந்தார்.

எனது மனைவியுடன் கற்பித்தவர்கள், அவரிடம் கல்வி பயின்றவர்கள் என அங்கு சமூகமளித்திருந்த பலரையும் கண்ணுற்ற போது, அவர்கள் எம்மீது கொண்டுள்ள அன்பையும் மதிப்பையும் உணர்ந்து என் மனம் நெகிழ்ந்தது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றும் பேராசிரியர் சிவலிங்கராசா அவர்கள் விழாவுக்கு முந்திய தினமே கண்டாவில் கால்பதித்திருந்தார். பயணக் களைப்பையும் பொருட்படுத்தாமல் பாராட்டு விழாவுக்கு வந்திருந்தார். அது அவர் எம்மீது கொண்டுள்ள அன்பின் ஆழத்தை வெளிப்படுத்துவதாயிருந்தது. ஆனால் கவிஞர் கந்தவனம் மட்டும் ஏனோ அங்கு காணப்படவில்லை.

வரவேற்புரை நிகழ்த்துவதற்காக மேடையில் ஏறிய கதிர்.துரை-சிங்கம், கவிஞர் தொற்று நோயொன்றினால் பீடிக்கப்பட்டிருப்பதால் வருகை தரமாட்டாரென்றும் (ஓ! இதனாந்தான் முதல்நாளிரவு அந்தத் தொலைபேசி வாழ்த்தா?) அன்றைய விழாவுக்கு அதிபர் கனகசபாபதி அவர்கள் தலைமை தாங்கி நடத்துவாரெனக் கூறி, அவரையும் எம் இருவரையும் மேடையில் வந்தமருமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.

அங்கு வந்திருப்பவர்கள் எம்மைத் தம்பதிக் கோலத்தில் காண விரும்புவதாகக் கூறி தொழிலதிபர் அன்றனி செல்வராஜா இரு ரோஜா மாலைகளை எமக்கு அணிவித்தார். நிகழ்ச்சி முடியும் வரை அவற்றைக் கழற்றக் கூடாதென கனகசபாபதி அவர்கள் கட்டளையிட்டு விட்டார். சபையினரும் அதனை வழிமொழிவது போல மகிழ்ச்சிக் கரகோஷம் எழுப்பினர். மாலையும் கழுத்துமாக புதுமணத் தம்பதியர் போல மேடையில் தொடர்ந்து இருப்பது கூச்சமாக இருந்தது. ஆனால் அன்புக்குக் கட்டுப்பட்டுத் தானே ஆகவேண்டும்?

அவுஸ்திரேலியாவிலும் மற்றும் மேற்குலக நாடுகளிலும் புகழ்பெற்ற சிவாச்சாரியாராக விளங்கும் கிரியா கலாபமணி நா.சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள் ஆசியுரை நிகழ்த்தி பொன்னாடைகளைப் போர்த்தினார். மிசிசாகா கிருஷ்ணராஜக் குருக்களும் அவரின் தம்பியார் அய்யா மணிக் குருக்களும் தத்தமது துணைவிமாருடன் தோன்றி, எமக்கு ஆசி வழங்கத் தமக்கு தகுதி காணாது என்றும் எம்மிடம் ஆசி பெறவந்திருப்பதாகக் கூறி ஆளுயர்ப் பூமாலைகளை எமக்கு அணிந்து மகிந்தனர்.

நான் மகாஜனாவில் படித்த காலத்தில், எமக்கு அரசியல் பாடம் படிப்பித்தவர் திரு.கார்த்திகேசன் அவர்கள், பேராதனைப் பல்கலைக்-கழகத்தின் அரச அறிவியல் பட்டதாரி. அதிபர் தெ.து.ஜெயரத்தினம் அவர்களினால் அவரின் ஆற்றல் இனங் காணப்பட்டு, உயர்வகுப்பு மாணவர்களுக்கு கற்பிப்பதற்காக, பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெற்ற-வுடனேயே ஆசிரியராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவர். வெள்ளைக் காற்சட்டை, முழுக்கை வெள்ளைசேட், கழுத்தில் ரை - இவை தான் உயர்வகுப்பு மாணவராகிய எம்மிலிருந்து அவரை வேறுபடுத்திக் காட்டின. அவருடைய உயரமும் தோற்றமும் ஒரு மாணவனைப் போன்றேயிருந்தது. உரத்துப் பேசிக் கண்டிக்கத் தெரியாத மென்மையான சபாவும்.

அவர் அடிக்கடி புன்முறுவல் பூத்தபடி வகுப்பில் பாடத்தை நடத்தும் போது ஏறாத மண்டையில் கூட விஷயம் விளக்கமாக மனதில் பதிந்து விடும்.

அக்காலத்தில் ஒற்றையாட்சி - சமஷ்டி பற்றிய விவாதம் நாட்டில் சூடேறியிருந்தது. சமஷ்டி முறை ஆட்சி பற்றிய முழுவிளக்கத்தையும் நான் அவரின் கற்பித்தல் மூலமாகவே அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

ஆசிரியப் பணியை இடையில் விட்டுவிட்டு அரசாங்க பாடவிதானச் சபையில் உறுப்பினராகப் பணியாற்றிய போது, அச்சபை கலைக்கப்பட்டு விட, கொட்டாஞ்சேனை விவேகானந்தாவில் சிலகாலம் துணை அதிபராகப் பணியாற்றியவர். அதுவும் மனதுக்கு ஒத்துவராததால், கொழும்பில் தமது குடும்பச் சொத்தாக இருந்த இரு வர்த்தக நிறுவனங்களை நிர்வகித்து முன்னேறிக் கொண்டிருக்கையில், 1977ஆம் ஆண்டு இனக் கலவரத்தின் போது, பேரினவாதக் காடையர்கள் அந்நிறுவனங்களைச் சூறையாடி எரியூட்டி அழித்தமையால், மனம் நொந்து போய் புலம் பெயர்ந்த அவர், இப்போது தமது துணைவிமாருடன் ஓய்வு காலத்தை கனடாவில் மகிழ்ச்சிகரமாகக் கழித்து வருகிறார்.

தமது பழைய மாணவர்களைக் கண்டுவிட்டால் அவரின் மனதில் அன்பும் மகிழ்ச்சியும் கரைபுரண்டு ஓடும்! கனடாவில் மகாஜனாப் பழைய மாணவர் சங்கத்தை ஸ்தாபிப்பதில், இவர்அளித்த ஆலோசனைகளும் மேற்கொண்ட முயற்சிகளும் முக்கியமானவை.

"ஒரு ஆசிரியன் தான் கற்பித்த மாணவர்கள் பரீட்சைகளில் சிறப்புச் சித்தியடையும் போது மகிழ்ச்சியடைகிறான். பின்னர் அவர்கள்

மேலும் உயர்ந்த நிலையை எய்தியிருப்பதைக் கண்டு பூரிப்படைகிறான். எனது மாணவராகிய சோமகாந்தன் இலக்கியத்தை இளம் வயதிலேயே ஒரு தவமாக வரித்துக் கொண்டவர். இன்று என்னிலும் பார்க்க புகழ்பூத்தவராக விளங்குவதைக் கண்டு பேருவகை அடைகிறேன். ஆத்ம திருப்தியுடன் அவரைப் பாராட்டுகிறேன்" என அந்தப் பெரியவர் கூறிய வாழ்த்து சம்பிரதாய பூர்வமானதல்ல, உள்ளத்திலிருந்து வந்தது என்பது எனக்குத் தெரியும். அப்பழுக்கில்லாத அந்த வெள்ளை உள்ளத்தை மனதுக்குள் வணங்காமலிருக்க முடியவில்லை.

பொறாமையும் போட்டியும் கபடத்தனமும் அட்டகாசமும் மேற்கிளர்ந்துள்ள இவ்வுலகில் கார்த்திகேசன் மாஸ்டர் போன்ற உத்தமர்கள் சிலராவது இருப்பதனால் தான் உலகம் நிலைத்திருக்கிறது. உள்பூர்வமாக அவர் வாழ்த்தியது மல்லாமல், அடுத்த நூலையும் எழுதி வெளியிடுமாறு கூறி அளித்த தூண்டுதலை என்னால் மறக்கவே முடியாது.

புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன் புலம்பெயர்ந்து செல்வதற்கு முன்பே இங்கு சிறந்த சொற்பொழிவாளராக விளங்கியவர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரி. இலக்கியமாகட்டும் சமயமாகட்டும் மேடைச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றுவதில் அவரின் பாணி தனித்துவமானது. சலிப்படையாமல் கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கலாம்.

வெள்ளை நாஷனலும் கரை மடித்த சால்வையுமாக மேடையில் சொற்பொழிவு நிகழ்த்த தோன்றினாரென்றால், தமிழ் நாட்டின் மறைந்த நாவலர் நெடுஞ்செழியனைப் போன்று இனிய தமிழ் அவர்வாயிலிருந்து மடை திறந்த வெள்ளமாக ஓடும். இடையிடையே நகைச்சுவை வெடிகளையும் கொழுத்தி எறிந்து சபையைக் கலகலக்கச் செய்து விடுவார். அவருக்கேயுரித்தான தமிழ் நடையில் எழுதுவதிலும் விண்ணர். "ஆலய மணி", "வாழ்க்கை" ஆகிய இதழ்களை நடத்தியவர்.

"எவர் கழுத்தை அறுத்தாவது தான் முன்னுக்கு வந்து விடத் துடிப்பவர்களின் தொகையே சமுதாயத்தில் அதிகரித்து வருகிறது. ஆனால் சோமகாந்தனோ தான் உயர்ந்திருப்பதைப் போன்று மற்றவர்களையும் உயர்த்தும் பண்பு கொண்டவர். கொழும்பில் பலரை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தி அதன் மூலமாக என்னை உயரவைத்தவர். பத்மா இனமையிலேயே சிறந்த பேச்சாளராக, எழுத்தாளராக விளங்கியவர். பல வருடங்களின் முன் நான் எழுதிய "நான் கண்ட பேச்சாளர்கள்" என்ற நூலில் அவரைப்பற்றியும் ஒரு அத்தியாயத்தை அக்காலத்திலேயே எழுதியுள்ளேன்" எனப் புலவர் புகழ்ந்துரைத்தார்.

பாரதியின் "யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி" நினைவு விழா நடைபெற்ற காலத்திலிருந்தே எமது சுறுசுறுப்பான இலக்கியச் செயற்பாடுகளைத் தான் அவதானித்து வருவதாகவும் எம்மிருவரின் படைப்புகளும் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் தனித்தனியாக ஆய்வு செய்யப் பெற்று பூரணமான ஆய்வு ஏடுகளாக யாழ்ப்பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் வைக்கப்

பெற்றிருப்பதாகவும், அவற்றை நூலுருவில் வெளிக் கொணர்வதன் மூலம் புதிய தலைமுறையினர் பலரின் கைகளுக்கு பரவலாக அவற்றைக் கிடைக்கச் செய்யமுடியும் எனக் கூறிய பேராசிரியர் சிவலிங்கராசா அவர்களின் யோசனைக்கு பெருவரவேற்பிருந்தது.

விமர்சகரான தங்கராசா சிவபாலு, வடமராட்சி மக்களின் வாழ்க்கையையும், அப்பிரதேச மண்ணின் மணத்தையும் எனது படைப்புகளில் நுகரமுடிகிறது எனப் பாராட்டினார்.

நாவையும் பேனாவையும் ஆயுதமாகக் கொண்டு, பெண்களின் அவலங்களை நீக்குவதற்காக சமூகத்தில் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்திவரும் இலக்கியப் போராளியாகப் பத்மா விளங்குவதாக கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி பாராட்டினார்.

கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தின் தலைவர் சின்னையா சிவநேசன், "குறமகள்" வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம், சண்முகம் பெரியதம்பி, சட்டத்தரணி மனுவல் யேசுதாசன், செந்திலாதன் செல்லையா, கவிஞர் சோம சச்சிதானந்தன் என்போரின் பாராட்டு ரைகளும், மேசையில் குவிந்திருந்த மல்லிகை - ரோஜா மலர் மாலைகளில் இருந்து பரவிய நறுமணங்களுடன் போட்டியிட்டன.

வல்வெட்டித்துறை கெருடாவிலைச் சேர்ந்த காந்தி என்ற நண்பர், நீண்ட காலமாக எனது படைப்புகளைத் தேடிப்படித்து வரும் வாசகர். ரொறன்டோ பெரும்பாகத்திலுள்ள நூலகங்கள் பலவற்றில் எனது நூல்களை இடம் பெறச் செய்திருப்பவர்.

"விடிவெள்ளி பூத்தது" நாவலின் பிரதான பாத்திரமாகிய சரவணன் கற்பனைப் பாத்திரமா அல்லது எனது சொந்த அனுபவமா? என அங்கு அவர் ஒரு கேள்வியை முன்வைத்தார்.

பின்னர் எனது ஏற்புரையில், சமூகப் பிரக்ஞை கொண்ட எழுத்தாளனொருவன் நூலு சுவர்களுக்குள் இருந்து கொண்டு வாசகர்களுக்கு கிள்கிளப்பு ஊட்டுவதற்காக கற்பனைக் குதிரையில் பறப்பனல்லன். மக்கள் மத்தியில் சென்று பழகி, அவர்களின் எண்ணங்கள், ஏக்கங்கள், வாழ்க்கை முறைகள், அனுபவங்களை உள்வாங்கி அவற்றிற்கு கலை மெருகேற்றி படைப்புகளாக்குகின்றான். எனது நாவலின் சரவணன் பாத்திரம் உயிருள்ளதாக அமைந்திருப்பதற்கு எனது அனுபவங்கள் பலவும் அதில் பிணைந்திருப்பதே காரணம் என்ற உண்மையைக் கூறினேன்.

அனுமனுக்கு அவனின் பலம் தெரியாமலிருந்ததாம். பலர் அவனிடம் குடி கொண்டிருந்த ஆற்றல்களைப் பற்றி எடுத்துரைத்த பின்னரே அவனால் உணர்ந்து கொள்ள முடிந்ததாம்.

ஓர் எழுத்தாளனைச் சமூகம் எவ்வளவு கூர்மையாக அவதானித்து வருகிறதென்பதை அந்நிகழ்ச்சியில் ஆற்றப் பெற்ற உரைகளிலிருந்து என்னால் உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது.

பாராட்டுரைகளைப் பொறுமையாக அவதானித்துக் கொண்டிருந்தபின், விழாத்தலைவர், அதிபர் பொ.கனகசபாபதி கைக்கோலை ஊன்றியபடி ஒலிவாங்கிக்கு முன்னால் எழுந்து நின்றார்.

"கல்வியாளராகவும் அதிபராகவும் மேடைப் பேச்சாளராகவும் விளங்கிய பத்மாவை அவரின் எழுத்துக்கள் மூலமாகவும் நான் அறிந்திருக்கிறேன். சோமகாந்தனை எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் "ஈழத்துச் சோமுவின்" படைப்புகளை நான் படித்து ரசித்திருக்கிறேன். ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு எழுச்சியூட்டுவதற்காக முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நடத்திய பல மாநாடுகள், விழாக்களை பிரேமஜியுடன் இணைந்து நடத்தியவரென்பதும் தெரியும். அந்த "ஈழத்துச் சோமு"வும் சோமகாந்தனும் ஒருவரே என்பதையும், அவர் மகாஜனக் கல்லூரிப் பழைய மாணவரென்பதையும், இவர்கள் கனடாவுக்கு வருகை தந்த பின்னரே நான் அறிந்து கொண்டேன். நான் அக்கல்லூரியில் அதிபர் பதவி வகித்த காலத்தில் இதனை அறிந்திருந்தால் அவரை அக்கல்லூரிக்கு அழைத்து உரிய முறையில் கௌரவித்திருப்பேன். எனினும் கனடாவில் நடத்தப்படும் இப்பெரிய பாராட்டு விழாவில் தலைமையேற்று எனது மனப்பூரிப்பை வெளிப்படுத்தும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமை இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது" எனக் கூறி தமது பாராட்டுகளைத் தெரிவித்தார்.

"இத்தம்பதியினரின் பெருமைகளை ஏற்கனவே நான் அறிந்திருந்தமையாலேயே அவர்களை உதயன் விழாவின் அதிதிகளாகப் பங்கேற்க அழைத்திருந்தேன். அவர்களின் வருகையின் மூலமாக கனடியத் தமிழ் கலை இலக்கிய வாதிகளிடம் ஏற்பட்டிருக்கும் எழுச்சியையும் மகிழ்ச்சியையும் கண்டு நாம் பெருமைப்படுகிறோம்" என திரு.லோகேந்திரலிங்கம் தமது நன்றியுரையில் குறிப்பிட்டார்.

விழா ஏற்பாட்டாளர்கள் சார்பில் பொன்னாடை, பூமாலை, பொற்கிழி என்பவற்றை கதிர்துரைசிங்கமும், ஜெயானந்த சோதியும் வழங்கிக் கௌரவித்தனர். இலக்கியவாதிகள், சமூகப் பிரமுகர்கள், நண்பர்கள் எனப்பலர் பெறுமதியிக்க பரிசுகள், நினைவுக் கேடயங்களுடன் போட்டி போட்ட வண்ணம் வரிசையாக மேடையிலேறி, அவற்றை வழங்கி ஓர் எழுத்தாளனுக்கு கிடைக்க வேண்டிய கௌரவத்தை அளித்து, தமது அன்பினால் எம்மைத் திறுற்ச் செய்தனர்.

இவற்றையெல்லாம் சபையில் அடக்கமாக இருந்து அவதானித்துப் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நண்பர் பிரேமஜி, நான் மேடையிலிருந்து இறங்கிய போது, எழுந்து வந்து என் முதுகில் அன்போடு தடவி, கைகுலுக்கி தனது மகிழ்ச்சியையும் பாராட்டையும் தெரிவித்தார்.

பல்துறைக் கலைஞர் நண்பர் திவ்வியராஜன் தாமும் பாராட்டுரை வழங்க விரும்பியபோதும் நேரத்தட்டுப்பாடு காரணமாக முடியாமற் போய் விட்டதெனக் கூறி, அடுத்தவார இறுதியில் நடைபெறவுள்ள "அரங்காடல்"

நாடகவிழா ஏற்பாடுகளில் தாம் மூழ்கியிருப்பதாகவும் அந்த நாடக விழாவுக்கு தவறாமல் வரவேண்டுமெனவும் அழைத்தார்.

சென்ற கால் நூற்றாண்டு காலத்துக்கு முன் ஈழத்து இலக்கியத்துக்குச் செழுமை சேர்த்துக் கொண்டிருந்த எமது எழுத்தாளர்களில் பலர், யுத்தச் சூழ்நிலைமையினால் புலம் பெயர்ந்து பல நாடுகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களில் அநேகரை கனடாவில் காணமுடிந்தது.

எமது நாட்டின் எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்தவரை இலக்கியத்திலீடுபடுவதென்பது ஊதியம் தரும் துறையல்ல. கலை இலக்கிய முயற்சிகள் மூலம் சமுதாயம் மேலும் முன்செல்வதற்கு தமது பங்களிப்பைச் செய்ய வேண்டுமென்ற உந்துதல் காரணமாகவே பல கஷ்டங்களையும் சகித்துக் கொண்டு கலை இலக்கியத் துறைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். ஜீவனத்துக்காக ஒரு தொழிலைப் பார்த்துக் கொண்டு, ஓய்வு நேரத்தை இலக்கியப் பணிக்கென முழுமையாக அர்ப்பணிக்கின்றனர்.

எழுதவது பொழுது போக்குக்காகவல்ல, சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டுக்கு உதவவேண்டும் என்ற நோக்கத்தினாலேயே என்ற நிலைமையை அங்கும் காணமுடிந்தது.

அ.முத்துலிங்கம், நவம், குறமகள், கவிஞர் கந்தவனம், ஈழத்துப் பூரடனார், அ.பொ.செல்லையா, சின்னையா சிவநேசன், ஸ்ரீமுருகன், வித்துவான் அலெக்சாந்தர், கலாநிதி பாலசுந்தரம், விமலா பாலசுந்தரம், பார்வதி கந்தசாமி, எஸ்.பத்மநாதன், சிறிசுக்கந்தராசா, குரு அரவிந்தன், கவிஞர் சேரன், நக்கீரன், முருக.வே.பரமநாதன், அ.சி.கந்தராசா, பொ.கனகசபாபதி, வசந்தா நடராசா, ஈழத்துச் சிவானந்தன், இரா.சம்பந்தன், வ.ந.கிரிதரன், செல்வம், என்.கே.மகாலிங்கம், ஆர்.என்.லோகேந்திரலிங்கம், மனுவல் யேசுதாசன், தேவதாசன், ஞானகாந்தன், பொன்.குலேந்திரன், சிவநாயகமூர்த்தி முதலியோர் அரசியல், அறிவியல், ஆக்க இலக்கியம், சிறுவர் இலக்கியம் சார்ந்த பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர்.

பேரினவாத சக்திகளின் தமிழ் இனஒழிப்புச் சங்காரச் செயற்பாடுகளையும், அச்சக்திகளின் ஏவல் நாய்களாகிய படையினர் புரிந்த இரக்கமற்ற, கொத்திக் குதறல்களையும், தாயக மண்ணிற் பதிந்த தழும்புகளையும், இங்கே கூறிக் கொள்ள முடியாத சூழ்நிலையில் புலம் பெயர் நாடுகளில் வாழும் எமது எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் மூலமாக உலக அரங்குக்குக் வெளிப்படுத்த முடிந்தது.

ஈழத்து இலக்கியம் சென்ற அறுபதுகளில் கொண்டிருந்த வீச்சையும் வேகத்தையும் போன்று இப்போது புலம்பெயர் நாடுகளில் தோற்றம் பெற்றுள்ள புதிய தலைமுறையினரின் படைப்புகள் விளங்குகின்றன.

ஆரம்ப கட்டத்தில் அங்குள்ள எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் தமிழகப் பதிப்பகங்களினாலேயே வெளியிடப் பெற்றன. அதே நடைமுறையை இப்போதும் சிலர் பின்பற்றி வருகின்ற போதிலும், அங்கே தமிழில் நூல்களை வெளியிடக் கூடிய வகையில் அச்சுக்கலை மிகச் சிறப்பாக முன்னேற்றம் பெற்றுள்ளதால், மிகச் சிறந்த அமைப்புடன் தமிழ் நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் அங்கே வெளிவந்திருப்பதைக் காணமுடிந்தது.

அச்சுக்கலையின் நுட்பங்கள் அனைத்தையும் நன்கறிந்தவரான நயினாதீவைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட சிறீதரன் செல்வநாயகம், நடத்திவரும் சகல தொழில்நுட்ப வசதிகளையுங் கொண்ட விவேகா அச்சகம் பல நூல்களை சிறந்த அச்சமைப்பில் வெளியிட்டு வருகிறது.

1600 க்கும் அதிகமான வர்ண மயமான பக்கங்களைக் கொண்ட "செந்தியின் தமிழன் வழிகாட்டி" என்ற பாரிய நூலை ஸ்காபறோ எக்ஸ்ப்ளாண்டிஸ் இயங்கிவரும் ஆதவன் பதிப்பகம் ஆண்டுதோறும் வெளியிட்டு வருகிறது.

இவ்வாறு சிறியதும் பெரியதுமான சில அச்சகங்களை எம்மவர் அங்கு நடத்தி வருவதனால், தமிழ் நூல் வெளியீட்டுத்துறை மெச்சும்படியாக அங்கு வளர்ச்சி பெற்று வருகிறது.

தமது நாட்டில் வாரமொன்றிற்கு குறைந்தது ஒரு நூலாவது இப்போது வெளிவருகிறது. கனடாவில் மாதமொன்றுக்கு ஒரு நூலின் வெளியீட்டு விழாவாவது, குறிப்பாக இளவேனில் காலத்தில் இடம் பெறுவதைக் கண்ட போது பெருமையாக இருந்தது.

புலம் பெயர் நாடுகளில் உள்ள எமது எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் இங்கேயும் வாசகர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். இங்கே வெளியிடப்படும் நூல்கள் புலம் பெயர் நாடுகளிலுள்ளவர்களுக்கும் எளிதில் கிடைக்க வேண்டும். புத்தக விற்பனையை மேலும் விஸ்தரித்துள்ள பூபாலசிங்கம் ஸ்ரீதர்சிங் இத்துறையில் நீண்ட கால அனுபவமும் வசதிகளும் பன்னாட்டுத் தொடர்புகளுமுள்ளவர். அவர் வெறுமனே புத்தக வியாபார நோக்கங் கொண்டவரல்லர். ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் மிகவும் கரிசனை கொண்டவர். அதற்காகப் பலவழிகளிலும் கணிசமாக உதவி புரிந்து வருபவர் என்பதனால், இவ்விஷயத்தில் அவர் கவனஞ் செலுத்தினால் விரைவில் காரியம் கைகூடும்.

கனடாவில் வணிகத் துறையிலுள்ளோரின் நலன்களைக் கவனிப்பதற்காக தமிழர் வந்தக சம்மேளனம், முதியோருக்காக முதலியோர் நலன்பேண் சங்கங்கள், இங்குள்ள பாடசாலைகளின் வளர்ச்சிக்காக அப்பாடசாலைகளின் பழைய மாணவர் சங்கங்கள், தமது கிராமங்களை முன்னேற்றுவதற்காக அவ்வூரவர்களின் ஒன்றியங்கள் செயலாற்றி வருவதைப் போன்று, எழுத்தாளர்களை அங்கத்தவர்களாகக் கொண்ட கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம், தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் சங்கம் என்பன அங்கே இயங்கி வருகின்றன.

இசைக்கு அசையாதார் இறைவன் உட்பட, எவருமேயில்லை. தாவரங்கள், செடிகள், பயிர்கள் கூட இசை இன்பத்தினால் செழித்து வளர்வதாக விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித்துள்ளனர். பாம்புகள் கூட மகுடியின் இசையில் கட்டுண்டு மயங்கி ஆடுகின்றன. பிரபஞ்சத்தின் இயக்கத்துக்கு இசையே அடிப்படை என்பதை அறிந்த முன்னைத் தமிழர்கள் தமது மொழியை இயல், இசை, நாடகம் என வகுத்து முத்தமிழ் வளர்த்தனர். இப்பெருமை வேறெந்த மொழிக்கும் இல்லை என்பர். தமிழில் இசை கலந்திருப்பதனால், இசையின் வளர்ச்சி தமிழின் வளர்ச்சியாகக்கருதப்படுகிறது. பண்டைக் காலத்தில் சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த தமிழர்கள், இசையை வளர்ப்பதற்கென ஏழிசை நூற்சங்கம் என்னும் பெயரில் முற்காலத்திலேயே இசைச்சங்கம் அமைத்திருந்தனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

இப்போதும் கூட, டிசம்பர் மாதம் பிறந்து விட்டால், சென்னையில் மாரி மழையின் வெள்ளத்தையும் மேவிக்கொண்டு, சங்கீத சபாக்கள் பலவற்றிலிருந்து இசை வெள்ளம் பரவுவதைக் காணமுடிகிறது.

பேரினவாதம் தமிழர்களுக்கு எதிராக யுத்தத்தை மேற்கொண்டு, தமிழ் மண்ணை இராட்சத யுத்த டாங்கிகளால் உழுது இரத்தச் சேறாகச் சீரழிப்பதற்கு முன், அதாவது சென்ற அறுபது ஐம்பதுகளில், யாழ்ப்பாணம் வண்ணை பெருமாள் கோவில் வீதியில் யாழ் ரசிகரஞ்சன சபாவும், நல்லூரில் அண்ணாமலைத் தமிழிசைமன்றமும், பின்னர் இளங்கலைஞர் மன்றமும் ஆண்டு தோறும் இசை விழாக்களை வாரக்கணக்கில் நடத்தின.

அவ்வாறான இசை நிகழ்ச்சிகள் இன்று அம்மண்ணில் பொய்யாய், கனவாய், பழங்கதையாகி விட்டன. அக்குறையைப் போக்கி, தமிழிசைக்கு மீண்டும் உத்வேகமளிக்கும் வகையில், கொழும்புக்கம்பன் கழகம், சென்ற சில ஆண்டுகளாக ராம நாம கானாமிர்தம் என்னும் பெயரில் வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் "இசை வேள்வி"யை நடத்தி வருவது பாராட்டுக்குரிய செயல்.

கலைகள் மெத்த வளருது அங்கே!

கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்து வாழும் சுமார் மூன்று லட்சம் தமிழர்களில் ஒரு சிறு தொகையினராவது இசைத்துறையில் ஆர்வங் கொண்டிருப்பதையும், ஆர்வத்தின் காரணமாக இசை நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்து நடத்துவதையும், இசையில்வதற்கு தமது பிள்ளைகளுக்கு ஊக்கமளித்து வருவதையும் காண முடிந்தது. எனினும் உள்ளூர்க் கலைஞர்களின் நிகழ்ச்சிகளுக்கு, இங்கு போலவே அங்கும் கூட்டம் சேர்வது குறைவே.

தமிழ் நாட்டிலிருந்து செல்லும் கலைஞர்களின் நிகழ்ச்சிகளென்றால், பெரும் விலை செலுத்தியாவது நுழைவுச் சீட்டுகளைப்

பெறுவதற்கு எத்தனை போட்டா போட்டிகள்! வெளிநாடுகளிலிருந்து மேதைகளை வரவழைத்து அவர்களின் திறமைகளைச் சுவைப்பதில் தவறொன்றமில்லை. இங்கேயென்றாலென்ன, கனடாவிலென்றாலென்ன உள்ளூர்க் கலைஞர்களின் ஆற்றல்களை உதாசீனப்படுத்தக் கூடாது. இவர்கள் மதிக்கப்பட்டு ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

கனடாவில் இசைத்துறையை வளர்ப்பதை இலட்சியமாகக் கொண்டு 1990ல் திரு.வயிரமுத்து சொர்ணலிங்கம் அவர்களினால் தோற்றுவிக்கப்பெற்ற தமிழிசைக் கலாமன்றம், தமிழ் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியின் நுண்கலைப்பிரிவு, ஆதிகணபதி சோமசுந்தரம் அவர்களினால் ஆரம்பிக்கப் பெற்றுள்ள ஆதிஅருள்நெறிமன்றம் முதலியவை தமிழிசை வளர்ச்சிக்காகச் சிறந்த பணியாற்றி வருகின்றன.

இளையதலைமுறையினரின் இசை ஆற்றல்களை வளர்க்கும் முகமாக இவ்வமைப்புகள் வாரந்தோறும் இசை வகுப்புகள், வருடாந்தப் பரீட்சைகள், இளங் கலைஞர் பங்கேற்கும் இசை விழாக்கள் முதலியவற்றை நடத்தி வருகின்றன. சென்ற ஆண்டில் தமிழிசைக் கலாமன்றம், தமிழ் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியின் நுண்கலைப்பிரிவு என்பவை நடத்திய இசைப் பரீட்சைகளுக்கு சுமார் 2500 மாணவர்கள் தோற்றியுள்ளனர்!

இங்கிருந்து புலம் பெயர்ந்து சென்று கனடாவில் வாழும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இசையாசிரியர்கள், வாய்ப்பாட்டு, வயலின், மிருதங்கம், வீணை முதலிய இசைவகுப்புகளை நடத்திவருகிறார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம் என்பவற்றிலிருந்து வெளியேறிய இசைப் பட்டதாரிகள் தமிழிசையை வளர்ப்பதற்கான முன்னெடுப்புகளைச் செய்வதில் ஆர்வங்காட்டி வருகின்றனர்.

மொன்றியால் நகரில் தமிழர் ஒளி நிறுவனம் தமிழிசை வகுப்புகளை நடத்திவருகிறது. றொரன்ரோவில் இசை அரங்கேற்றங்கள், மிருதங்க அரங்கேற்றங்கள், குறிப்பிடக் கூடியளவுக்கு இடம் பெறாவிட்டாலும் சிலகாலமாகத் துளிர்விடத் துவங்கியிருக்கின்றன. காலப்போக்கில் விரிவடையக்கூடிய சாத்தியப்பாட்டை அவதானிக்க முடிந்தது.

தமிழர்களின் ஆலயங்களிலும், அவர்களின் இல்லங்களில் இடம் பெறும் மங்கள நிகழ்ச்சிகளிலும் காலாதிகாலமாக ஒலித்துவரும் நாதஸ்வர இசை, தமிழர்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் கனடா, நாட்டில் எப்படி ஒலிக்காமல் இருக்க முடியும்? நாதஸ்வர தவில் இசை கனடா, சிவலயம் இசை கனடா, தவில் நாதஸ்வர மியூசிக் ஒவ் கனடா, தமிழ் ஈழம் நாதஸ்வர பாலா, உலகத்தவில் நாதஸ்வர இசை - கனடா, ஆகிய குழுக்களின் நிகழ்ச்சிகள் அந்நியரைக் கூட இசையால் கட்டிப்போட்டுவிடுகின்றன.

ஸ்காபரோ பிஞ்சு அவனியுவினாள் வரவேற்பு மண்டபத்தில் கனடாவில் பல வருடங்களாகச் சமயப் பணிபுரிந்து வருகின்ற

சிவாச்சாரியார் சிவஸ்ரீ பஞ்சாட்சர விஜய குமார்க்குருக்களின் சேவைகளைப் பாராட்டி, புங்குடுதீவு மக்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பெற்றிருந்த விழாவுக்கு என்னையும் எனது மனைவியையும் சிறப்பு அதிதிகளாக அழைத்திருந்தனர்.

பல்துறை சார்ந்த பல பிரமுகர்களும் அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளும், கலந்து கொண்ட அந்நிகழ்ச்சியில் விழாநாயகரை வரவேற்கும் முகமாக நடைபெற்ற தவில் நாதஸ்வரக்கச்சேரியில் அங்குள்ள அத்தனை தவில் நாதஸ்வரக் குழுக்களும் பங்கேற்றன.

அவர்கள் நிகழ்த்திய கலகலப்பான கச்சேரி, என் இளம்பராயத்தில், எனது கிராமத்திலிருக்கும் மூத்தவிநாயகர் கோயில் மகோற்சவ காலத்தில், வடக்கு வீதியில் நடை பெற்ற மேளச் சமாவைமனக்கண் முன் கொண்டுவந்தது.

அக்காலத்தில் புகழ் பெற்றிருந்த தவில் நாதஸ்வர வித்துவான்களின் வாரிசுகளிற் பலரின் கொடி இப்போது கனடாவில் உயர்ந்து பறக்கின்றது!

கனடாவில் இயங்கிவரும் பாரதிகலாமன்றம் ஆண்டுதோறும் நடத்திவரும் இசை விழாக்களில், தென்னிந்திய பிரபல சங்கீத வித்வான்களின் தரமான கச்சேரிகளும் இடம் பெற்றுவருகின்றன.

"ஸயமதூரா" என்ற அமைப்பும் அவ்வப்போது தென்னிந்திய இசைக் கலைஞர்களை வரவழைத்து, அவர்களின் கச்சேரிகள் மூலமாக இசைரசிகர்களை மகிழ்வித்து வருகிறது.

திரையிசைப் பாடல்கள் இலங்கை வானொலியில் கோலோச்சிக் கொண்டிருந்த காலத்தில், சாஸ்திரீய இசையை எளிமைப் படுத்தி அனைவரையும் ஈர்க்கக் கூடிய வகையில் 1960களில் நமது கவிஞர்களால் எழுதப்பட்டு, நமது கலைஞர்களால் இசைக்கப்பெற்ற மெல்லிசைப் பாடல்கள் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன.

இலங்கை வானொலி மெல்ல மெல்ல அவற்றைக் கைவிட்டு விட்டு, இப்போது முழுமையாக தென்னிந்தியத்திரைப் பாடல்களை வைத்தே நேரத்தை ஓட்டுகிறது. ஆனால், கனடிய தமிழிசைக் கலைஞர்கள் தமிழ் மெல்லிசைப் பாடல்களை "இசையரங்கம்" என்ற அமைப்பின் மூலமாக சிறப்பாக முன்னெடுத்து வருகின்றனர். அந்த அமைப்பு ஆண்டு தோறும் "இசைக்கு ஏது எல்லை" என்ற இசை நிகழ்ச்சியை வெகு சிறப்பாக நடத்தி வருகின்றது. இதன் மூலமாக அங்கே வாழும் எமது கவிஞர்களின் பாடல்கள், தேர்ந்த மெல்லிசைப் பாடகர்களால் இசை வடிவம் பெற்றிருப்பதுடன், அவை இசைத்தட்டுகளாகவும் வெளியாகியுள்ளன.

தேவார திருமுறைகளைப் பண்ணோடு பாட மாணவர்களைப் பயிற்றுவிக்கும் பணியில் புகழ்பெற்ற சங்கீத பூஷணங்களான நவராஜகுலம் முத்துக்குமாரசாமி, இன்னிசை வேந்தர்பொன் சுந்தரலிங்கம்,

ஆ.புண்ணியமூர்த்தி. பூமணி இராசரத்தினம், வேலாயுதபிள்ளை, பராசக்தி விநாயகதேவராஜா போன்ற இசையாசிரியர்கள் மிகவும் சிரத்தையுடன் ஈடுபட்டு வருவதையும் காணமுடிந்தது.

அரங்க அளிக்கைக் கலைகளான நாட்டியம், நடனம் போன்ற கதைகள், வரலாறுகள், சம்பவங்களை கவர்ச்சிகரமாக மக்களிடம் வில்லிசை மூலமாகவும் எளிதில் எடுத்துச் சொல்லமுடியும்.

எமது நாட்டில் இத்துறையில் சிறந்து விளங்கியவர்களில் அச்சவேலி சின்னமணி குழுவினரையும், உடப்பூர் சோமஸ்கந்தர் குழுவினரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம். இப்பொழுது "சோக்கல்லோ" சண்முகம் வில்லடி இசைக் குழுவினரும் இக்கலையை வெற்றிகரமாக கொழும்பில் முன்னெடுத்து வருகின்றனர்.

தமிழ் நாட்டில் சுப்பு ஆறுமுகம் குழுவினர் படித்தவர்களையும் பாமரர்களையும் ஒருங்கே கவரும் வகையில் இக்கலையில் புகழ் பெற்று விளங்குகின்றனர்.

அலங்கரிக்கப் பெற்ற பெரிய வில்லை முன்னால் வைத்து கதை சொல்பவர் அதன் நாணைத் தட்டித் தட்டி இராகமும் நகைச்சுவையும் கலந்த உரையும் பாடலுமாகக் கதையைக் கூறுவதும், அதற்கேற்ற வகையில் பக்கவாத்தியங்கள் ஒலிப்பதும் புலன்களுக்கு இன்பம் ஊட்டுவன.

கனடாவில் வில்லிசைக்கென தனிக்குழுக்கள் பரவலாக இயங்குவதில்லை என்றே கூறலாம். எனினும் சில கலைவிழாக்களில் இடம்பெறும் வில்லிசைக் கச்சேரிகள் சிறப்பாக அமைந்து ரசிக்கர்களைக் கவர்ந்துள்ளன.

மேடை நாடகக் கலைஞர்களான அன்ரன் பீலிக்ஸ், சுந்தரேஸ்வரன், வயிரமுத்து திவ்வியராஜன், மொன்றியலில் வாழும் கலைஞர் முருகையா முதலியோர் இக்கலையில் அக்கறை காட்டி வருகின்றனர்.

திவ்வியராஜன் குழுவினர் அளித்த புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் கலாசாரப் பிறழ்வுகளை வெளிப்படுத்தும் "எங்கள் கலாசாரம்" சாதிய ஒடுக்குமுறைகளால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் எழுச்சியைச் சித்தரிக்கும் "பெண்ணாகிப் பெற்ற பெரும் பேறு" மற்றும் "பாரதி கண்ட பெண்", "காதலாகி" முதலிய வில்லிசை நிகழ்ச்சிகள் அங்கே மேடைகளில் இடம்பெற்ற போது பெரிதும் பாராட்டைப் பெற்றவையாக அமைந்திருந்தவையென அறியமுடிகின்றது.

திரு.வயிரமுத்து திவ்வியராஜன் ஈழத்தில் வரணி என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர். இளமையிலேயே கலைநாட்டம் கொண்டிருந்த அவர் பின்னர் இலங்கை வானொலி நடிகராக, மெல்லிசைப் பாடகராக, வானொலி எழுத்தாளராக விளங்கியவர். புகழ்பெற்ற நாடகக் கலைஞர்களான தார்ச்சியஸ், நா.சுந்தரலிங்கம், இளைய பத்மநாதன் போன்றோரின் மேடைநாடகங்களுடாகப் பிரபல்யம் பெற்றவர். இலங்கையில் வாழ்ந்த

போது சிறந்த நடிக்கர், சிறந்த மெல்லிசைப் பாடகர் எனப் பல பரிசில்களைப் பெற்றவர். எழுந்தமானத்தில் கவிதை பாட வல்ல திவ்வியராஜன், கனடாவில் இன்று சிறந்த இசையமைப்பாளராகவும் திகழ்கின்றார். சொந்தமாக எழுதித் தாமே இசையமைத்துப் பாடிய மெல்லிசைப் பாடல் ஒலி நாடாக்களையும் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

பிரபல கலைஞர்களில் ஒருவராகத் திகழும் திவ்வியராஜன் அவர்களும் கனடாவில் நடன உலகில் நன்கறியப் பெற்றிருப்பவரும் "கவின் கலாலய" நிறுவனருமான அவரின் துணைவியார் சிவபாக்கியமும் எம்மைச் சந்திக்க வந்திருந்த வேளைகளில் இடம்பெற்ற எமது உரையாடல்கள் சம்பிரதாய பூர்வமான சுகநல விசாரிப்புக்களாக மட்டுமே அல்லாமல் கனடியத் தமிழ்க் கலையுலகைப் பற்றிய பல சங்கதிகளைத் தெரிந்து கொள்ள உதவின.

பாவம், ராகம், தாளம், அங்க அசைவு, முத்திரைகள், ஆட்டம் என்பவற்றால் உணர்த்தப்படும் கலையாகிய பரதநாட்டியம், சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கொண்டது. இந்தியாவின் அனைத்து நடனங்களினதும் மூலவேராகக் கருதப்படும் இக்கலை, ஒரு காலத்தில் தெய்வீகக் கலையென ஆலயங்களில் அடங்கிக் கிடந்தது. அதனை நிகழ்த்துபவர்களைத் தேவதாசிகள் என ஒதுக்கி வைத்திருந்தனர்.

மன்னர்களின் மாளிகைகளில் பரதக்கலையை நிகழ்த்திய பெண்கள் மன்னர்களுக்கும் அவர்களின் விருந்தினர்களுக்கும் மகிழ்வூட்டும் அழகுப் பொம்மைகளாக அடக்கி வைக்கப் பெற்றிருந்தனர். சமூகத்தின் பார்வையில் இவர்கள் ஒழுக்கங் கெட்டவர்களாகக் கருதப்பட்டு ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டனர்.

கடந்த அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்பிருந்து மெல்ல மெல்ல சமூகத்தில் ஏற்பட்ட சிந்தனைப் போக்கின் மாற்றம் காரணமாக, இக்கலையின் மகத்துவமும், இதில் ஈடுபட்டுப் பயில்வதன் அவசியமும் சமூகத்தில் பரவலாக உணரப்பட்டன. மேல் மற்றும் மத்தியதர வகுப்பினரும் தமது பெண் பிள்ளைகள் பரதநாட்டியத்தைப் பயில்வதை அந்தஸ்த்துக்குரியதொன்றாகக் கருதினர்.

தஞ்சாவூர், பரதநாட்டியக் கலையின் தொட்டிலாக விளங்கியது. சென்ற பல தசாப்தங்களுக்கு முன்பிருந்தே ஈழத்தமிழர்களின் சொந்தக் கலையாகவும் பரிணமித்து இப்போது தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் நன்கு பரவி வேரூன்றி வளர்ந்து வருவதைக் கனடாவிலும் காண முடிந்தது.

ரொறன்டோ நிருத்திய கலாஞ்சலி நுண்கலைக் கல்லூரி இயக்குநரும் ரொறன்டோ நடன ஆசிரியைகள் சங்கத்தின் தலைவருமான நிருத்தியசூடாமணி நிரோதினி பரராஜசிங்கம், ஸ்காபறோ பொன்ட்

சர்வதேசக் கல்லூரி அரங்கில் மேடையேற்றிய-"பீஷ்மர்" நாட்டிய நாடகத்துக்குப் பிரதம அதிதிகளாக கலந்து கொள்ளுமாறு என்னையும் எனது துணைவியாரையும் அழைத்திருந்தார்.

அவர் அடையாறு இலட்சுமணனிடம் நடனம் பயின்றவர். வெள்ள-வத்தை சைவ மங்கையர் கழகத்தில் நடன ஆசிரியையாகப் பணியாற்றிய காலத்திலேயே சில நாட்டிய நாடகங்களைத் தயாரித்து அளித்து ரசிகர்களின் பாராட்டைப் பெற்றவர். கனடா உலகத் தமிழர் இயக்கத்திற்காக அவர் தயாரித்து அளித்த "வீரவேள்வி" நாட்டிய நாடகத்துக்காக "சிறந்த நாட்டிய இயக்குனர்" என்னும் விருதைப் பெற்றவர்.

சிறிதும் பெரிதுமான முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட சிறுமிகளைப் பயிற்றி, தாமே நட்டுவாங்கமும் செய்து, தயாரித்து அளித்திருந்த "பீஷ்மர்" என்ற நாட்டிய நாடகம், காட்சி மாற்றங்களிடையே சில தொய்வுகள் காணப்பட்ட போதிலும் தரமானதாக இருந்தது.

அவ்விழாவில் எனது இருக்கைக்கு அருகில் அமர்ந்திருந்த நண்பர் சிவபாலு சொன்னார். "கனடாவில் சுமார் எண்பது நடன ஆசிரியைகள் பரதநாட்டிய வகுப்புக்களை நடத்தி வருகின்றனர். ஐயாயிரத்துக்கும் கூடுதலான பெண் பிள்ளைகள் இவ் வகுப்புக்களில் பரதக் கலையைப் பயில்கிறார்கள். இப்போது ஆண்டொன்றுக்கு பதினைந்துக்கும் குறையாத பரத நாட்டிய அரங்கேற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன. கலை-விழாக்கள், ஊர்களின் பெயர்களில் அமைந்துள்ள ஒன்றியங்களின் ஒன்றுகூடல்கள் முதலியவை பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சியில்லாமல் நடைபெறுவதில்லை. புலம்பெயர்ந்த சூழலில் ஏற்படக்கூடிய கலாசார பிறழ்வுகளில் இருந்து தமது பெண்பிள்ளைகளைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் தமிழ்ப் பெற்றோர்களிற் பலர் தமது பிள்ளைகளைப் பரதநாட்டியக் கலை பயில்வதற்காக நாட்டிய வகுப்புகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அரங்கேற்றத்தைச் சிறப்பாக செய்து முடிப்பதென்றால் 15, 20 ஆயிரம் டொலர்கள் செலவாகும். தமக்கும் தம் பெண்பிள்ளைகளுக்கும் ஓர் அந்தஸ்தைக் கொடுக்கும் என்பதால் இவ்வளவு பெருந்தொகையைச் செலவு செய்து பரதநாட்டிய அரங்கேற்றத்தைச் செய்வதற்கு பெற்றோர்கள் பின்னிற்பதில்லை." எனச் சொன்னார் கலை இலக்கிய விமர்சகராக விளங்கும் நண்பர் சிவபாலு.

ஈழத்தில் பரதநாட்டியக் கலையில் முத்திரை பதித்த நடனமணிகள் பலர் இப்போது கனடாவில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். யாழ்பல்கலைக் கழகத்தின் நுண்கலைக் கல்லூரியில் நடனத்துறை தலைவராக விளங்கிய சாந்தா பொன்னுத்துரை, பின்னர் சிங்கப்பூரில் இந்திய நுண்கலைப் பீடத்தில் பணியாற்றிய போது பல சர்வதேச விழாக்களில் நாட்டிய நாடகங்களை மேடையேற்றி விருதுகளைப் பெற்றார். சென்ற 6 ஆண்டுகளாக ரொறன்ரோவில் "ஸ்ருதி லயா" நுண்கலைக் கூடத்தின் இயக்குநராகவும் அங்குள்ள பல்கலைக்கழகத்தில் பரதநாட்டியக்

கலைக் கற்கை நெறி ஆலோசகராகவும் விளங்கும் இவர் கனடாவிலும் நாட்டிய நாடகங்களைத் தயாரித்து மேடையேற்றியுள்ளார்.

கனடாக் கலைமன்றத்தை நடத்தி வரும் நிரஞ்சனா, அந்நாட்டில் நடனத்துறைக்கான பரீட்சை முறையை முதன் முதலாக நடைமுறைப்படுத்தியவர். வழுவூர் இராமையாபிள்ளையின் பாணியில் பரதநாட்டியக் கலையை பயிற்றுவித்துவரும் இவர், அங்கே "குற்றாலக் குறவஞ்சி" "பாமா விஜயம்" "கீதோபதேசம்" முதலிய நாட்டிய நாடகங்களைத் தயாரித்து அளித்திருக்கிறார்.

பெரும்பாலும் புராண இதிகாசக் கதைகளே நாட்டிய நாடகங்களாக மேடையேற்றப்பட்டு வருகின்றன. எனினும் காலமாற்றத்துக்கு ஏற்ப சமூகப் பிரக்ஞை கொண்ட புதிய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் நாட்டிய நாடகங்களையும் சில நாட்டிய ஆசிரியைகள் தயாரித்தளித்து அப்புதிய முயற்சிகளில் வெற்றியும் கண்டிருக்கின்றனர் என்பதை அறிந்த போது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

கலையும் இலக்கியமும் மக்களுக்கானவை. காலத்தின் கண்ணாடியாக விளங்கி, சமூகத்தின் எண்ணங்களையும் அபிலாஷைகளையும் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்பதை நாட்டிய ஆசிரியைகள் உள்வாங்கிக் கொண்டு புதிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருப்பதைப் பாராட்ட வேண்டும்.

இவ்வகையில் வசந்தா டானியலின் அம்பேத்கார் பற்றிய நாட்டிய நாடகம், கீதா யோகேந்திரனின் அன்னை திரேசா பற்றிய நாட்டிய நாடகம், இராஜநந்தினி லிங்கனின் சீதனக் கொடுமை சம்பந்தமான நடன நாடகம், சுரேஷ்வரி தம்பிப்பிள்ளையின் "தரணியெங்கும் தமிழ் வளர்ப்போம்" நாட்டிய நாடகம், சிவா திவ்வியநாதனின் "கவின் கலாலயா" வின் குருதிப்பூ, பேயரசு, ஆடும் விளக்கு முதலியவை குறிப்பிடக் கூடியவை என அறிய முடிந்தது.

சுதர்ஷினி துரையப்பா, சங்கீதா திவ்யநாதன், மாலினி ராஜசிங்கம், ஆனந்தி சசிகரன், தர்ஷினி வரப்பிரகாசம் முதலிய நாட்டிய ஆசிரியைகளின் தயாரிப்புகளிலான நடன நிகழ்ச்சிகளிலும் புதிய கருத்துக்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

நம்மவர்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழும் அந்நாட்டில் பரதக்கலை மூலமாகவும் தமிழ் மொழி வளர்க்கப்படுவது பாராட்டுக்குரிய பணி என்றே கூறவேண்டும்.

முத்தமிழில் மூன்றாவதாயுள்ள நாடகத்துறை, கனடாவில் வெற்றிகரமாக முன்னேறி, முன்னணிக் கலையாகத் திகழ்வதை "மனவெளி கலையாற்றுக் குழு"வினர், ரொறண்டோ மார்க்கம் தியேட்டரில் நடத்திய அவர்களின் பத்தாவது "அரங்காடல்" நிகழ்ச்சிக்குச் சென்றிருந்த போது காண முடிந்தது.

மாணிக்கவாசகர் சுதன் நெறியாள்கையில் "மூலதனம்", கே.எஸ். பாலச்சந்திரனின் நெறியாள்கையில் "தத்துப்பிள்ளை", தர்ஷினி வரப்பிரகாசத்தின் உருவாக்கத்திலான "சமாந்தரங்கள்", துஷி ஞானப்பிரகாசத்தின் நெறியாள்கையில் "காலயந்திரங்கள்", சத்தியா தில்லை-நாதனின் நெறியாள்கையில் "அகற் விதவுட் வோர்ட்ஸ்", என்னும் அபத்த நாடகம், வைரமுத்து சொர்ணலிங்கத்தின் நெறியாள்கையில் "துளிரும் சருகுகள்", ஆகிய ஐந்து நாடகங்கள் அன்று மேடையேற்றப் பெற்றிருந்தன.

சீரிய நாடகங்களைக் கலாரசிகர்களுக்கு அளித்து அவர்களின் ரசனையைப் பெருக்க வேண்டுமென்னும் குறிக்கோளுடன் பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு பாபு, பி.ஜே.டி.லிப்குமார், செல்வன் என்போரின் ஆர்வம் காரணமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட "மனவெளிக்கலையாற்றுக் குழு" ஆண்டு தோறும் நாடக விழாக்களை நடாத்தி நாடகத்துறைக்கு எழுச்சியூட்டி வருகிறது.

இங்கே சென்ற 60, 70களில் தமிழ் நாடகத்துறையைப் பேரெழுச்சி கொள்ளச் செய்த தார்சீசியஸ், பாலேந்திரா, ஞானம் லம்பேட், விக்னேஸ்வரன், நித்தியானந்தன், கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன் போன்ற நாடக அனுபவஸ்தர்களின் புலப்பெயர்வுக்குப்பின், கொழும்பில் தமிழ் நாடகங்கள் படுத்துவிட்டன. அவ்வப்பொழுது சிலர் ஆர்வங் காரணமாகத் தலைதூக்கிப் பார்த்த போதிலும், நிமிர்ந்து நின்று, முத்திரை பதிக்கக் கூடியதான நாடகங்களை அளிக்க முடியவில்லை.

இங்கிருந்து கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்த தமிழ்க்கலைஞர்கள் சென்ற எண்பதுகளின் இறுதிக் கூற்றிலேயே, நாடக வளர்ச்சிக்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடத் துவங்கி விட்டனர்.

தமிழர் வகைதுறை வளநிலையம், "காலம்" சஞ்சிகையின் செல்வம், மனவெளி கலையாற்றுக்குழு, பா.அ.ஜெயகரனின் "நாளைய நாடக அரங்கப்பட்டறை", ஞானம் லம்பேர்டின் "கூத்தாடிகள்", திருமறைக் கலாமன்றம், தமிழர் கலை பண்பாட்டுக் கழகம் என்பன இங்கிருந்து புலம் பெயர்ந்து சென்ற கலைஞர்களையும், நாடக ஆர்வங் கொண்ட புதிய தலைமுறையினரையும் இத்துறையில் ஈடுபடுத்தி நாடகங்கள் பலவற்றை வெற்றிகரமாக மேடையேற்றியுள்ளன.

புராந்தகன், செழியன், சேரன், கந்தசாமி, சமதிரூபன், சபேசன், பார்வதி கந்தசாமி, பொன் விவேகானந்தன், சகாப்தன், வசந்தா டானியல், சீவரத்தினம், திருமாவளவன் முதலியோர் காலத்துக்கேற்ற புதிய கருத்துகளைத் தமது நாடகங்களின் மூலமாக முன்னெடுத்து வருகின்றனர்.

பா நாடகங்கள், இசை நாடகங்கள், நாட்டுக் கூத்துகள், சரித்திர நாடகங்கள், குறியீட்டு நாடகங்கள், மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள்,

அரசியல் நாடகங்கள், நகைச்சுவை நாடகங்கள் எனப் பலவகையான.. நாடகங்கள் அங்கு அடிக்கடி அரங்கேறுகின்றன.

மஹாகவி ருத்திரமூர்த்தி, கவிஞர் முருகையன், குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், நா.சுந்தரலிங்கம் முதலியோர் இங்கே ஏற்கனவே எழுதி மேடையேற்றிய புகழ் பெற்ற நாடகங்களுடன், அங்கே வசிக்கும் நாடகாசிரியர்கள் எழுதிய நாடகங்களும் அரங்கேறி வருகின்றன.

கணபதி ரவீந்திரன், கலகலப்பு தீசன், செந்தில்நாதன், ரவி அச்சதன், சுரேஷ்ராஜ், சிறிமுருகன் போன்றோரின் நகைச்சுவை நாடகங்களும் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளன.

கணபதி ரவீந்திரன் சென்ற ஆகஸ்ட் மாசத்தில் ஏற்பாடு செய்து நடத்திய நாடகப் பெருவிழாவுக்குப் பிரதம அதிதிகளாக எம்மிருவரையும் அழைத்திருந்தார். சாம்ராட் அசோகன், கவரிமான், வாடகை வீடு, யுகதர்மம், சிதம்பர சக்கரம் ஆகிய ஐந்து நாடகங்களை மேடையேற்றி அசத்தி விட்டார். அந்நாடகங்களில், பல புதிய முகநடிகர்கள் தம் திறமையைக் காட்டி வியக்க வைத்தனர்.

கால் நூற்றாண்டு காலயுத்தச் சூழ்நிலைகளால் தமிழர் தாயகப் பகுதிகளில் கலை முயற்சிகள் தலைதூக்க முடியவில்லை. மீண்டும் அண்மைக் காலமாக புதிய வேகத்துடன் எழுச்சி பெற எத்தனிக்கின்றன. கனடாவில், நல்ல நாடகங்களை மேடையேற்றுவதற்கு, கலை ஆர்வலர்களின் ஆதரவு கிடைத்து வருகின்றது.

ஊடகத்துறைகளில் திரைப்படம் மிகப் பிரதான பங்கை வகிக்கின்றது. மக்களைக் கவர்ந்து கருத்துக்களைப் பரப்புவதில் திரைப்படங்கள் முன்னணியிலுள்ளன. முழு நீளத்திரைப்படம், குறுந்திரைப்படம், சின்னத்திரைப்படம் என்பவற்றில் சித்தரிப்புகள், காட்சிகள், நடிப்புகள், உரையாடல்கள், கவர்ச்சிகரமான இசைப்பாடல்கள் - என்பன சிறந்த தொழில்நுட்பங்களுடன் கையாளப்படுவதால், இவை மக்களுக்கு மகிழ்வான பொழுதுபோக்காக இருப்பதுடன் சிந்திக்கவும் தூண்டுகின்றன.

தமிழ்த் திரைப்படத் தயாரிப்பில் அன்றும் இன்றும் தென்னிந்தியாவே முதலிடத்தை வகிக்கின்றது. ஒரு காலத்தில் இலங்கை அடுத்த இடத்தில் இருந்தது. அந்த இடங் கூட விரைவில் கனடியத் தமிழர்களுக்குச் சென்று விடக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கின்றது.

இலங்கையில் முதலாவது சிங்களப் படமான "கடவுனு பொருந்துவ"வை தயாரித்து சிங்கள சினிமாத் தயாரிப்புக்கு வழிகாட்டியவர் எஸ்.எம்.நாயகம் என்ற தமிழரே என்பதை தமிழர் துவேஷத்தைக் கக்கும் இன்றைய பேரினவாதிகள் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள்.

இலங்கையின் முதலாவது தமிழ்ப் படமான "சமுதாயம்" 1962இல் வெளிவந்தது. 1993 வரை இங்கு 36 தமிழ்ப் படங்களே தயாரிக்கப்பட்டு வெளியாகியுள்ளன. அதற்குப் பின்னர் தமிழ்ப் படத் தயாரிப்பு பற்றிய பேச்சு முச்சையே காணோம்.

அந்த 36 படங்களில், 8 படங்கள் சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழி மாற்றம் செய்யப் பெற்றவை. எனவே இலங்கையில் தமிழ்ப்படத் தயாரிப்பை எடுத்துக் கொண்டால் 30 ஆண்டுகளில் 28 படங்களே தேறுகின்றன.

ஆனால் கனடாவிலோ, எம்மவர்கள் சென்ற பத்து ஆண்டு காலத்தில் 1996இல் வெளிவந்த "உயிரே உயிரே" முதல், அண்மையில் வெளியாகிய "சுகம் சுகமே" வரை 14 முழு நீளத் திரைப்படங்களை எடுத்து வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்! 2005இல் வெளியிடுவதற்கென மேலும் ஐந்து திரைப்படங்கள் தயாரிப்பில் இருப்பதாகத் தெரிகின்றது.

இலங்கையில் இத்துறையில் ஆர்வமாக ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் உள்நாட்டு யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டும், சில தயாரிப்பாளர்கள் இனக்கலவரங்களில் கொல்லப்பட்டும் விட்டனர். எஞ்சிய சில தயாரிப்பாளர்களில், கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்தவர்கள், அந்நாட்டின் தொழில்நுட்ப வசதிகளைப் பயன்படுத்தி தமிழ்த் திரைப்படத் தயாரிப்பில் தம்மை ஈடுபடுத்தி வருகின்றனர்.

முதலில் வீடியோப் படத் தயாரிப்பு எனத் தொடங்கி தமிழில் சுமார் 15 வீடியோப் படங்களை அங்கு தயாரித்துள்ளனர்.

கனடாவில் எம்மவர்களால் தயாரித்து வெளியிடப் பெற்றுள்ள திரைப்படங்களில், தமிழ் நாட்டுச் சினிமாவின் பாதிப்புகள் காணப்படுகின்ற போதிலும், அநேகமானவற்றில் ஈழத்தமிழர் பிரச்சினைகள் ஓரளவுக்காவது விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழீழத்தில் தயாரிக்கப் பெற்று தமிழர் புலம் பெயர் நாடுகளில் வெளியிடப் பெற்றுள்ள திரைப்படங்கள் அனைத்துலகின் கவனத்தையும் ஈர்த்து வருகின்றன. அதனால், இனி சென்னைக்குப் பதிலாக கனடியத் தமிழ்ப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் வன்னியைப் பார்த்து, தமது தயாரிப்புகளின் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்வர் என எதிர்பார்க்கலாம்.

இந்தியாவின் பம்பாயில் பிறந்தவரான உலகப் புகழ் நடனக் கலைஞர் கலாநிதி மேனகா தக்கர், சென்ற நான்கு தசாப்தங்களாக "நிருத்தியகலா" என்னும் இந்திய நடனக்கலைக் கழகத்தை ரொறண்டோவில் நடத்தி வருகின்றார். பரதநாட்டியம், குச்சிப்புடி, ஒடிசி, கதகளி, மணிப்புரி, மோகினியாட்டம் ஆகிய நடனங்கள் இக்கழகத்தில் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன. இவரும் இவரின் மாணவிகளும் அளிக்கின்ற நடனங்கள், நாட்டிய நாடகங்கள் கனடாவில் மட்டுமன்றி, அமெரிக்கா, பிரான்சு, ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து, சுவீடன், யப்பான், சிங்கப்பூர், மலேசியா முதலிய நாடுகளிலும் பல வெற்றிகளைக் குவித்துள்ளன.

ரொறண்டோ ஹார்பர் புறொண்ட்ரில் உள்ள பிறியியர் டான்ஸ் தியேட்டரில், மேனகாதக்கர் நடனக்குழுவினர் நிகழ்த்திய "த குயின் ஒவ் ஸ்பேட்ஸ்" என்னும் நாட்டிய நாடகத்துக்கு, நண்பர் ரவி எம்மை அழைத்துச் சென்றிருந்தார்.

..சமுதாயத்தில் நிலவும் வேறுபாடுகளை உடைத்தெறிய வேண்டுமென்பதைக் குறியீடாகச் சொல்லும் ரவீந்திரநாத் தாகூரின் சிறுகதையொன்றை 2 மணித்தியால நாட்டிய நாடகமாகத் தயாரித்து, நெறியாள்கை செய்து, தாமும் நடத்தினான், நடன ஆர்வமுள்ள 55 இளங்கலைஞர்களின் பல்வகை நடன ஆற்றல்களையும் வெளிப்படுத்தி எத்தனை அற்புதமாகச் சித்தரித்திருந்தார் மேனகா தக்கர்! பல்வகை நடனங்கள், முகபாவங்கள், பொருத்தமான இசை, காட்சி அமைப்பு மூலம் எந்த மொழியினரும் எளிதில் புரிந்து கொண்டு ரசித்து மகிழக் கூடிய உன்னத சிருஷ்டி அது.

வீட்டுக்குத் திரும்புவதற்கு மேலும் ஒரு மணித்தியாலக் கார்ப்பயணம் செய்ய வேண்டியிருந்ததால், இரவுச் சாப்பாட்டிற்கென வழியில் இருந்த இந்திய ரெஸ்ஸூரண்ட் ஒன்றிற்குள் நுழைந்தோம்.

உணவு வரும் வரை, மெல்லிய விளக்கொளியில் நாம் அந்நாடகத்தைப் பற்றி உரையாடிக் கொண்டிருந்த போது, வேறொரு மேசையில் சிலருடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்த 30 வயது மதிக்கக் கூடிய அழகான பெண், பத்மாவை சற்று நேரம் உற்று அவதானித்துக் கொண்டிருந்த பின் எழுந்து எம்மிடம் வந்தாள்.

அந்த நாள் ஞாபகம் வந்தது!

"நீங்கள் பத்மா ரீச்சர் தானே? நான் கிரிஜா, உங்களிடம் நல்லூர் சாதனாவில் படித்தனான். மேடம் என்னை ஞாபகம் இருக்கா? "உதயன்" விழாவிலே உங்களைக் கண்டனான். சன நெரிசலில் கதைக்க முடியாமல் போச்சு"

"ஓம் கிரிஜா! உம்மை எனக்கு நல்லாக நினைவு இருக்கு. அப்பா, அம்மா சுகமாயிருக்கினமோ? திருமணம் முடித்து விட்டீரா? கணவர் என்ன செய்கிறார்? பிள்ளைகள் எத்தனை? கனடாவுக்கு எப்போ வந்தனர்? வேலை செய்கிறீரா?"

உற்சாகமும் கலகலப்புமாக என் மனைவியிடம் ஓடி வந்த கிரிஜா-வின் முகத்தில் இவ் விசாரிப்புக்கள் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியதை என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது.

உணவு, எமது மேசைக்கு வந்துவிட்டது. "அது பெரிய கதை மேடம், என் பாடசாலை நாட்களில் எதையும் மறைக்காமல் உங்களுக்குச் சொல்லி என் மனப் பாரத்தையெல்லாம் உங்களிடம் இறக்கி வைக்கிறேன். உங்களுக்கு பல விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டும். இப்போது சாப்பிடுங்கள். நாணும் புறப்பட வேணும். ரெலிபோன் நம்பரைத் தாருங்கள். நாளைக்கு விபரமெல்லாம் சொல்லுகிறேன்."

தொலைபேசி இலக்கத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு, கூட வந்திருந்தவர்களுடன் அப்பெண் புறப்பட்டுப் போய் விட்டார்.

பத்மாவுக்கு தன்னிடம் படித்த மாணவி ஒருத்தியை அந்நிய மண்ணில் சந்தித்ததில் மிகவும் மகிழ்ச்சி, உணவை முடித்துக் கொண்டு வாகனத்தில் திரும்பிக் கொண்டிருந்த போது அப்பெண்ணைப் பற்றியே கூறிக் கொண்டிருந்தார்.

கிரிஜா ஆறாம் வகுப்பு முதல் க.பொ.த(சாதாரணதரம்) வரை பத்மாவிடம் படித்தவளாம். படிப்பு, நல்லொழுக்கம், பணிஷ்டிக்கவளான அவள், அழகிலும் சிறந்தவளாக இருந்தாளாம். சங்கீதம், நாடகம், பேச்சுப் போட்டிகளில் ஒவ்வோராண்டும் முதற்பரிசு அவளுக்குத் தானாம். சாதாரண நடுத்தரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெற்றோருக்கு இவள் ஒரே பிள்ளை. இவளின் அழகில் கவரப்பட்ட சில வம்பர்கள், அவ்வப் பொழுது அநாமதேயக் காதற் கடிதங்களை எழுதிய போது, பத்மாவிடம் கொண்டு வந்து காட்டி துக்கப்பட்டு அழுவாளாம்,

அதிபர் என்ற வகையில் பத்மா அந்தரங்கமாகப் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்து, சம்பந்தப்பட்ட மாணவர்களை கடுமையாக எச்சரித்து, அவ்வாறான செயல்கள் தொடர்ந்து நடைபெறாமல் கண்காணித்து வந்தமையால் அவளுக்கும் அவளின் பெற்றோருக்கும் பத்மா மீது பெரும் மதிப்பும் நம்பிக்கையும். அதனால் அவள் எந்த அந்தரங்கத்தையும் பத்மாவிடம் மறைப்பதில்லை.

வாக்களித்தபடி மறுநாள், அப்பெண் தொலைபேசி மூலம் நீண்ட நேரமாக பத்மாவுடன் உரையாடினார்.

"பாவம் அந்தப் பிள்ளை கிரிஜா! இந்தச் சின்னவயசில் எத்தனை துன்பங்களை மாறி மாறி அனுபவித்து விட்டாள். இந்திய அகதிப்படை ஊரடங்கு வேளையில் தகப்பன் கடைக்கதவைச் சாத்திக் கொண்டிருந்த போது சுட்டுக் கொன்று விட்டதாம். நிர்க்கதியாக நின்று கிரிஜாவையும் தாயையும், கனடாவிஷுள்ள அவளின் தாய்மாமன் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அழைத்துக் கொண்டாராம். மாதாந்தம் கிடைக்கின்ற அரசாங்க உதவிப் பணத்திலும், சிறு சிறு சமயாசமயத் தொழில்கள் புரிந்து பெறுகின்ற வருமானத்திலும் ஓடிக்கொண்டிருந்தது வயோதிப் மாமனாரின் குடும்பம். அவரின் ஒரே மகன் சேரக் கூடாத நண்பர்களுடன் சேர்ந்து காதுகளைக் குத்தி, கடுக்கன் வளையமும், மழித்த தலையுமாக இரவுபகல் தெரியாமல் தெருச்சுற்றிக் கொண்டிருந்தான். கலியாணம் என்றொரு கால்கட்டைப் போட்டால் திருந்தி விடுவான் என்ற எதிர்பார்ப்பில், அழகுப் பிம்பமான கிரிஜாவை அவனுக்கு மனைவியாக்கி விட்டனர். அவன் கொஞ்சக்காலம் நல்ல பிள்ளையாக வீட்டோடு அடங்கி, தகப்பனின் வருமானத்தில் கிரிஜாவையும் மகிழ்வாக வைத்திருந்தான். ஆட்கள் பெருகியதால் அவளின் மாமனின் மாதவருமானம் போதாமலிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தவர் ஒருவர் நடத்தி வருகிற சாப்பாட்டுக் கடையில், இடியப்பம், பிட்டு, தோசை முதலியவற்றை, அக்கடையின் சமையல் அறையில் செய்து

கொடுக்கும் தொழிலை அவளின் மாமன் தனது சகோதரிக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். கிரிஜாவுக்கு சுமாரான ஆங்கில அறிவு இருந்ததால், பல்பொருள் அங்காடி நிலையமொன்றில் விற்பனையைக் கவனிக்கும் தொழில் கிடைத்தது. அதன்பின்பும் துன்பங்கள் அவளைத் தொடர்ந்தன.

அவள் வேலைக்குப் போகிறாள், சம்பாதிக்கிறாள், அதனால் தற்பெருமை கொண்டுவிடுவாள் என்ற அச்சமும், அவள் அழகியாக இருப்பதால் வெளியே தன்னிலும் பார்க்கச் சிறந்தவன் எவனுடனாவது அவள் நட்புறவு கொண்டு விடுவாளோ என்ற அவநம்பிக்கையும் அவளின் கணவனுக்கு ஏற்பட்டன. வேதாளம் பழையபடி முருங்கை மரத்தில் ஏறிவிட்டது. தினமும் தொட்டதெற்கெல்லாம் அடி, உதை. பகல் முழுவதும் நின்றபடியே பணிபுரிந்து விட்டு மாலையில் வீடு திருப்புவள், களைப்பில் இரவில் தூங்க முடியாதபடி பாலியல் துன்புறுத்தல்கள், வல்லுறவு. தாயைத் தவிர யாரிடம் சொல்லி அழுவது?"

பொறு மகளே, மாமா பாவம். கஷ்டப்பட்டு எங்களுக்குத் தஞ்சம் தந்தவன். பொலிசு எனப் போய் முறைப்பாடு செய்தால், ஊரில் இன சனம் சிரிக்கும் என ஆறுதல் கூறினாலும், அவளின் மனமும் மகளின் கஷ்டத்தை அறிந்து கண்ணீர் சிந்தியது. கிரிஜா மீது அன்பும் கரிசனையும் செலுத்த மனமறிந்த எவருங் கிடைக்கவில்லை. எனினும் அவளுடன் கூடப் பணியாற்றிய இலங்கையரொருவன் மிக மதிப்போடும் மரியாதையுடனும் அவளுடன் மலர்ந்த முகத்துடன் தப்பான நோக்கமின்றிப் பழகி வந்தான். இலங்கையில் விமானக் குண்டு வீச்சினால் பெற்றோர் சகோதரர் என முழுக்குடும்பத்தையும் இழந்தவன். உள்ளே சோகத்தைச் சுமந்தபடி வெளியே சிரித்துப் பழகி வந்தான். அவன் தனது கதையை ஏற்கெனவே அவளுக்குக் கூறியிருந்தான். பகலில் பல்பொருள் அங்காடியிலும், இரவில் பெற்றோல் நிரப்பு நிலையத்திலும் பணிபுரிந்து - சுறுசுறுப்பாக உழைத்து, தாயக மண் மீட்டிக்காக தனது பங்களிப்பைச் செய்து வருபவன். அவன் மீது நம்பிக்கை வைத்து தனது சோக அனுபவங்களை அவள் அவனிடம் கூறிய போது, அவன் காட்டிய வழி, அவளுக்கு கலங்கரை விளக்கமாக இருந்தது. கொடுமைகளை உடைத்தெறிந்து கொண்டு வெளியே வந்தவளின் வாழ்க்கை, அவனுடன் இணைந்து மறுமலர்ச்சி பெற்று மகிழ்வாக ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது."

அவளின் கதையைப் பத்மா கூறிய போது இங்கே மட்டுமல்ல, புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் கூட ஆண்கள் பெண்களைத் துன்புறுத்துவதும், அதனால் நமது சமூகத்தினர் மத்தியில் இலைமறை காயாக இடம் பெற்று வரும் கலாசாரப் பிறழ்வுகளும், எதிர்காலத்தை எப்படிப் பாதிக்கப் போகிறது என்று என் மனம் வேதனையுற்றது.

கனடா அரசினால் பிரகடனப்படுத்தப் பெற்றுள்ள உரிமைகள் சாசனத்தின்படி ஆண் - பெண் என்ற பாகுபாடு இன்றி யாவருக்கும் சமமான உரிமைகள் உண்டு. எனினும் பெண்ணுரிமையை மதிக்கும் நாட்டில்,

பெண்ணடிமைத்தனம் இன்னும் முழுமையாகத் துடைத்தெறியப்படவில்லை என்பதை மூடி மறைக்க முடியாது.

திருமணமான தம்பதியர்களில் கணிசமானவர்களிடம் புரிந்துணர்வு, விட்டுக் கொடுப்பு, சகிப்புத் தன்மை, இல்லாமையாலும் தாழ்வு மனப்பான்மை, நம்பிக்கையீனம் அதிகரித்து வருவதாலும் விரக்தியில் விவாகங்கள் பல முறிந்துபோய், ஆண் தனது வழியிலும், பெண் தனது வழியிலுமாகச் செல்வதால், இடையில் பரிதவிப்புக்கும், உளச்சிக்கலுக்கும், கல்விப் பின்னடைவுக்கும் அவர்களின் குழந்தைகள் ஆளாகின்றனர். அதிக வேலைப்பளு, போதைக்கு அடிமையாதல், கெட்ட சகவாசம் காரணமாக கணவன், மனைவி மீது வன்முறையைப் பிரயோகிக்கிறான். சந்தேகம், நம்பிக்கையீனம், தாழ்வு மனப்பான்மை முதலியவற்றால் மனைவி கணவனுடன் முரண்பட்டு அவனை எதிரியாகக் கருதி இழிவுபடுத்துகிறாள். முரண்பாடுகள் முற்றிய நிலையில் குடும்ப வன்முறை தலையெடுக்கிறது. முடிவு மணமுறிவாக அமைகிறது.

கனடாவில் வாழும் அனைத்து இனப் பெண்கள் சமுதாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களின் நிலை பரிதாபமும் அதிர்ச்சியும் தருவதாக இருப்பதை 2000வது ஆண்டில் எடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிபரத்தின் மூலம் அறிய முடிகிறது.

50 வீதமான பெண்கள் அவர்களின் வாழ்நாளில் 16 வயதுக்குப் பின் ஒரு தடவையாவது வன்முறைப் பாதிப்புக்கு உள்ளாகியிருக்கின்றனர். 30 வீதமானவர்கள் கணவரால் அல்லது காதலனால் உடல் ரீதியான பாலியல் துன்புறுத்தலுக்குள்ளாகியுள்ளனர். 50 வீதமானவர்கள் தமக்கு அறிமுகமான ஏனைய ஆண்களால் துன்புறுத்தலுக்கு ஆளாகியுள்ளனர். 28 வீதமான பெண்கள் கர்ப்ப காலத்தில் கணவன்மாரின் துன்புறுத்தலுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். மாமன் அல்லது தந்தைமாரால் துன்புறுத்தலுக்கானவர்களின் எண்ணிக்கை, கணவன்மாரால் துன்புறுத்தப்பட்டவர்களிலும் பார்க்க மும்மடங்கு அதிகம். இவ்வாறு துன்புறுத்தப்பட்டு காயமுற்ற பெண்களுக்கு மருத்துவ சிகிச்சையளிப்பதற்காக, அவ்வாண்டில் 100 கோடி டொலரை கனடிய அரசாங்கம் செலவழித்துள்ளதாம்! குடும்ப உறவு பாதிக்கப்பட்டு குடும்பத்தை விட்டு வெளியேறும் பெண்களுக்கு ஆதரவும் அடைக்கலமும் அளிக்கவேன "ஹெல்த் கனடா" "ஒன்றாறியோ அசோசியேஷன் ஒவ் இன்ரேவல் அன்ட் ட்றான்சிஷன் ஹவுஸ்" என இரு அமைப்புகளும் அந்நாட்டில் இயங்குகின்றன.

அனைத்து வசதிகள், செல்வச் செழிப்பு, தொழில் வாய்ப்பு, நவீன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி எனச் சிறப்பற்றத் திகழும் அந்நாட்டில் ஏனைய நாடுகளில் பெருகியிருப்பதைப் போல, கணிசமான தொகையினரிடம் திருமணஎன்னும் தொடர்பு மூலம் அன்பும் இனிமையும் குடியிருக்க வேண்டிய குடும்பமென்ற கோயில்கள் நரகமாக மாறிவருவதை மறைக்க முடியாது.

மொன்றியால் நகருலர்.

"அட்சரமுர்த்தி அங்கிள் லண்டனிலிருந்து திரும்பி விட்டாராம். எப்பொழுது ஓட்டாவாவுக்கு வரப்போகிறோம் என விசாரித்தவர். முதலில் நேரே மொன்றியாலுக்குப் போவம். திரும்புகிற போது ஓட்டாவாவுக்கு அவரிடம் சென்று வரலாம். எதிர்வரும் வார இறுதி நாட்களுடன் மேலும் மூன்று நாட்கள் லீவு போட்டிருக்கிறோம். ஜே, கீதாவும் சரி என்றார்கள். ராஜன் வரவில்லையாம். கந்தோரில் வேலை குவிந்திருக்காம். உங்களைத் தன்னுடன் பேசுமாறு அட்சரமுர்த்தி அங்கிள் கூறினார்" கண்ணனும் ரஞ்சியும் நாம் வீடு வந்து சேர்ந்த போது சொன்னார்கள்.

நானும் துணைவியும் இரு மகன்மாரும், அவர்களின் மனைவிமாரும், எமது பேரப்பிள்ளைகள் மூவருமாக வெள்ளிக்கிழமை காலை மொன்றியால் சென்று அங்கே மூன்று தினங்கள் தங்கிவிட்டு, அட்சரமுர்த்தி அவர்களிடம் திங்கட்கிழமை வருவதாக தொலைபேசியில் தெரிவித்தேன்.

"எனது மகள் பத்மா மொன்றியாலில் இருக்கிறா. சின்ன வயதிலேயே அவளுக்கு உங்களைத் தெரியும். அவ இப்போ திருமணம் முடித்து யூனிவேசிட்டிக்குச் செல்லும் இரு ஆண்பிள்ளைகளின் தாய். அவவின் கணவருக்கு அமெரிக்காவில் வேலை, முதலில் என் மகளின் வீட்டுக்குச் செல்லுங்கள். அங்கேயுள்ள வசதிகள் உங்களுக்குப் போதுமென்றால் அங்கேயே தங்கலாம். நான் சொல்லிவிடுகிறேன்" என நண்பர் அட்சரமுர்த்தி கூறினார்.

ஒன்றாறியோ மாகாணத்துக்கு கிழக்கே இருக்கும் மாகாணமான கியூபெக் கனடாவிலுள்ள மாகாணங்களில் விஸ்தீரணத்தில் மிகப் பெரியது. எழுபத்தைந்து லட்சம் மக்களைக் கொண்ட இம்மாகாணத்தில் 70 வீதமானவர்கள் பிரெஞ்சுமொழி பேசுபவர்கள்.

மேய்ச்சல் நிலப்பள்ளத்தாக்குகள், மலைகள், ஆறுகள் மேப்பிள் மரக்காடுகள், மரங்கள் என இயற்கை வளம் நிரம்பப் பெற்றது.

இம்மாகாணம் பழைமையும் புதுமையும் கலந்த அழகிய பல கட்டடங்களையும், தொழிற்சாலைகளையும் கொண்டதாக விளங்குகின்றது. இம்மாகாணத்தின் செழிப்புக்கு 2300 அடி நீளமான லோறன்ஸ் பேராறுதான் காரணம். இம் மாநிலத்தின் இரு பிரதான நகரங்களாக கியூபெக்கும் மொன்றியாலும் விளங்குகின்றன. 36 சதுர மைல் பரப்பைக் கொண்ட கியூபெக் நகரே கியூபெக் மாகாணத்தின் தலைநகர். மாகாணப் பாராளுமன்றக்கட்டடமும் அங்கே தான் இருக்கிறது. அந்நகரில் பிரெஞ்சு மொழியின் ஆதிக்கமே அதிகம்.

கனடாவின் இரண்டாவது பெரிய நகரமாக விளங்கும் மொன்றியாலின் மக்கள் தொகை 30 லட்சம். அதில் சென்ற மூன்று தசாப்தங்களில் குடியேறியுள்ள தமிழர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 30 ஆயிரமிருக்கும்.

கனடாவின் குடிவரவுச் சட்டத்துக்கு உட்படாத வழிகளால் கனடாவுக்குள் புலம் பெயர்ந்த நமது தமிழர்கள். முதலில் கால் பதிப்பது மொன்றியாலிலேயே. வெளிநாட்டினரின் குடிவரவு தொடர்பாக கியூபெக் மாநில அரசு அனுதாபத்துடன் தாராளப் போக்கைக் காண்பித்ததாலும், அப்படி உள் நுழைந்தவர்களின் வதிவரிமை தொடர்பான வழக்குகள் சுணக்கமின்றி சாதகமான தீர்ப்புகளாக அமைந்திருந்ததாலும், எமது தமிழர்கள் முதலில் கால் பதித்து கனடாவில் தஞ்சம் கோருவதற்கு மொன்றியால் நகரைத் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

வதிவரிமை கிடைத்ததும், புதிதாக பிரெஞ்சு மொழியைக் கற்றுக் கொண்டு தொழில் தேடுவதிலும் பார்க்க, தாம் ஏற்கனவே கற்றிருந்த ஆங்கில அறிவை வைத்துக் கொண்டு, தொழில் வாய்ப்புகளைத்தேடி ரொறன்டோவுக்கு இடம் பெயர்ந்து கொண்டனர். ரொறன்டோவில் தொழில் வாய்ப்புகளும் அதிகளவில் இருந்தன. அவ்வாறாகத் தமிழர்கள் மொன்றியாலில் இருந்து இடம் பெயராமல் இருந்திருப்பார்களெனில், மொன்றியால் நகரின் சனத்தொகையில் கணிசமானவர்களாக தமிழர்களும் இன்று விளங்கக்கூடும்.

மொன்றியால் என அந்நகரத்துக்குப் பெயர் ஏற்பட்டதே சுவாரஸ்யமான கதை. நகரின் தென் கோடியில் மேல் நோக்கிச் சாய்ந்த 767 அடி உயரமான குன்று இருக்கிறது. முற்காலத்தில் அதனைச் செல்லமாக "மவுண்ட் றோயல்" (இளவரசி போன்ற குன்று) என அழைத்தார்களாம். காலப்போக்கில் அது மொன்றியால் என மருவிவிட்டது.

இந் நகரிலேதான் 1976ல் உலக ஒலிம்பிக் விளையாட்டு விழா நடந்தது. அதற்கென அமைக்கப் பெற்ற மைதானம் 56 ஆயிரம் பேர் உட்கார்ந்து ரசிக்கக் கூடிய வசதிகளைக் கொண்டது. 1994 ல் உலகச் சைவப் பேரவையின் உலக சைவசித்தாந்த மாநாடும் மொன்றியாலிலே நடைபெற்றது.

மொன்றியாலை நோக்கி எமது இரு வாகனங்களும் மிசிசாகாவிலிருந்து அந்தக்காலை வேளையில் புறப்பட்ட போது, காலநிலை வெளிப்பாக இருந்தது. மெல்லிய வெயில் கூட எறித்தது. மோர்ணிங் சைட்டைக் கடந்த போது மெல்லிய தூறலாக ஆரம்பித்த மழை, போகப் போக பெரிதாகி, பலமான காற்றுடன் கலந்த பெரு மழையாகக் கொட்டத்துவங்கிவிட்டது.

ரொறன்டோவிலிருந்து மொன்றியால் சுமார் 550 கி.மீ. தூரம். வீட்டில் தயாரித்துக் கொண்டுவந்திருந்த உணவைச் சாப்பிடுவதற்கு எமது வாகனங்களை நிறுத்துவதற்கு கிங்ஸ்டன் நகர் வரை வசதியான ஓரிடமும் வழியில் காணப்படவில்லை. கிங்ஸ்டன் நகரம் ரொறன்டோவுக்கும் மொன்றியாலுக்கும் இடையே மத்தியாக அமைந்துள்ளது. அங்குள்ள பெற்றோல் நிரப்பும் நிலையத்தில் வாகனங்களுக்கு எரிபொருள் நிரப்பி ஓரமாக நிறுத்திவிட்டு, அருகிலுள்ள உணவுச்

சாலையில் பணிகும், கோப்பியும் அருந்திக் கொண்டிருந்த போது கண்ணனிடம் கேட்டேன்.

"கடும் மழையும் காற்றுமாக இருக்கிறது. மொன்றியாலிலும் இப்படியே காலநிலை இருந்தால் அங்கு போய் சுற்றிப்பார்க்க முடியாது. பயணத்தை நிறுத்திவிட்டு வீடு திரும்பி விடுவோமா?"

"அப்பா! ஒன்றும் யோசிக்காதேயுங்கோ. நேற்றிரவு ரி.வி.யில், கனடா காலநிலை அவதான நிலையம் அச்சொட்டாகக் கணித்துச் சொன்னார்கள் மொன்றியால் பகுதியில் அடுத்த சில தினங்களுக்கு மழை பெய்யாது. வானம் தெளிவாக இருக்கும் என அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதனால் பயமில்லாமல் பயணத்தைத் தொடருவோம்."

நாங்கள் சற்று நேரம் ஓய்வெடுத்துக் கொண்ட பின் வாகனங்களில் ஏறிக் கொண்டோம். மழையின் வேகம் தணிந்திருந்தது. மேலும் 50 கி.மீ. தூரத்தைக் கடந்ததும் மழை பெய்ததற்கான அறிகுறியைக் காண முடியவில்லை! சூரியன் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது.

தெருவின் இரு மருங்கிலும் காடுகள், இடையிடையே ஆறுகள், வெளிகள், வயல்கள், பண்ணைகள், பாறைகள், எனிலும் அந்த இயற்கை வளங்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதற்கு ஆளணிகளும், பொருளாதாரமும் அப்பகுதிகளில் மேலும் குவிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம்.

மொன்றியால் நகரை நாம் சென்றடைந்தபோது, அங்குள்ள அழகிய பெரிய கட்டடங்கள், வீதிகள், வாகனங்களின் சுறுசுறுப்பான போக்குவரத்து, ஜனநடமாட்டம் முதலியவற்றைக் கண்டபோது, பயணக் களைப்பையும் மீறிக் கொண்டு, மனதில் புத்துணர்ச்சி பிறந்தது.

நண்பர் அட்சரமுர்த்தியின் மகள் பத்மா விஜயகாந்தனின் இல்ல முகவரியைச் சென்றடைந்த போது, அமைதியான சூழலில், அமைக்கப்பெற்றிருந்த அழகான அவ்வீட்டின் வாசலில் அவர் எமக்காக காத்து நின்று புன்முறுவலுடன் வரவேற்றார்.

எமக்கென நண்பகல் உணவைத் தயாரித்து வைத்து விட்டு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாக அவர் கூறிய போது, அவரும், ஒட்டாவாவில் வாழும் அவரின் பெற்றோரும் 30 ஆண்டுக்களுக்கு முன் இலங்கையில் வாழ்ந்தபோது, எம்முடன் கொண்டிருந்த அன்பையும் நட்பையும் இன்னும் மறக்காமல் இருக்கும் பண்பைக் கண்டு, உள்ளம் நெகிழ்ந்தது. நாம் தங்குவதற்கென மேல்மாடியில் சகல வசதிகளையுங் கொண்ட மூன்று அறைகளை ஒதுக்கித்தந்தார்.

அன்று வெள்ளிக்கிழமை என்பதால் அவர் மாலையில் எம்மை தூர்க்கை அம்மன் கோவிலுக்கும், திருமுருகன் கோவிலுக்கும் அழைத்துச் சென்றார். தூர்க்கை அம்மன் கோவில் மொன்றியாலில் முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்து ஆலயம்.

கியுபெக் சைவமகா சபை முயற்சியால் மொன்றியால் டொலாச் பகுதியில் 1995 ல் ஐம்பத்து ஏழாயிரம் சதுர அடிக் காணியில் அமைக்கப் பெற்ற விசாலமான மண்டபத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப் பெற்று, கும்பாபி-ஷேகங் கண்ட திருமுருகனை அவ்விடத்திற்கு அருகாமையில் உள்ள இடத்தில் பிரதிஷ்டை செய்வதற்காக ஐம்பது அடி உயர பஞ்சுதள இராஜ கோபுரம், கருங்கல்தூபி, வள்ளிதேவசேனா சமேத சுப்பிரமணியருக்கான கர்ப்பக்கிரகம் முதலிய திருப்பணி வேலைகள் தமிழ் நாட்டு சிற்பக் கலைஞர்களால் புதிய கோவிலுக்கென சறுசறுப்பாகச் செய்யப்பெற்று வருவதைக்காண முடிந்தது.

தெல்லிப்பழையைச் சேர்ந்த திருநடராசா அவர்களும் சிவாச்சாரியார்களும் பரிபாலன சபையினருடன் இணைந்து மேற் கொண்டுள்ள இப்பணி நிறைவெய்தி, மகாகுமாபாபிஷேகம் எதிர்வரும் ஆண்டில் நடைபெறவுள்ளதாக தெரிவித்தனர்.

கோவிலின் அயலில் குடியிருக்கும் பூரண தியாகராஜக் குருக்கள் மறுநாள் மதிய உணவுக்கு தம்மில்லம் வர வேண்டும் என அன்புரிமையுடன் அழைத்தார். சமஸ்கிருதம், தமிழ் இரண்டிலும் பட்டதாரியாகிய அவர் மட்டக்களப்பு சிவானந்தாக் கல்லூரியில் இந்துநாகரீக ஆசிரியராக-விருந்தவர். இப்போது கனடாவின் புகழ் பெயற்ற சிவாச்சாரியாராக விளங்குகிறார்.

மாலை நேரமாகியதும் மொன்றியால் நகர் எழிற் கோலம் பூண்டு விடுகிறது. வண்ண வண்ண விளக்குகளைக் கொண்ட கடைவீதிகள், பிரகாசமான தெருவிளக்குகள், உயர்ந்த கோபுரங்களுடன் கூடிய 300, 400 ஆண்டு பழமைவாய்ந்த கிறீஸ்தவ தேவாலயங்கள், றூசென் கதறினுக்கு அருகாமையில் நிலத்திற்கு கீழே விஸ்தாரமாக அமைக்கப் பெற்றுள்ள கடைகள், களியாட்டிடங்கள், வீடுகள், போக்குவரத்து ஏற்பாடுகள் முதலியவற்றைப் பார்த்த போது வியப்பாக இருந்தது.

இல்லோட்டேம் என்னுமிடத்திலுள்ள சூதாட்டக்களரிக்குள் புகுவதற்கு தினமும் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் வரிசையில் காத்து நிற்பார்களாம். அதனால் ஏந்நேரமும் அது திறந்தேயிருக்குமாம்!

அங்கு புலம் பெயர்ந்துள்ள தமிழ்ப் பெற்றோரின் பிள்ளைகள் தாய்மொழியில் பயிற்சி பெறுவதற்காக தமிழர் ஒளி இணையம், ஆத்ம ஜோதி தமிழர் இணையம், மீட்பின் அன்னை கிறிஸ்தவ தேவாலயம், திருமுருகன் கோவில் நடத்தும் கலைநெறிக்கல்விக்க் கழகம், சோவே, பினெவ், வன்ஹோரன்ஆகிய இடங்களிலுள்ள செஞ்சோலைச் சிறார் வட்டப்பாடசாலைகள், பிளமண்டோனிலுள்ள ஈழத்தமிழர் ஒன்றியம் என்பவை சனி, ஞாயிறு நாட்களில் தமிழ்க் கல்வி வகுப்புகளை மொன்றியாலில் நடத்திவருகின்றன.

சூயின்ஸ்மேரி வீதியிலுள்ள சென்ற - யோசப் தேவாலயம் தீராத நோய்களைத் தீர்ப்பதிலும் நினைத்த காரியத்தை வெற்றிபெறச்

செய்வதிலும் கீர்த்தி மிக்கதென்பது அங்குள்ள பலரின் நம்பிக்கை.

வண.சகோ. அண்ணா அடிகளாரால் 19 ம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட இவ்வாலயத்தின் ஆராதனை மண்டபத்தில் 2200 பேர் அமர்ந்திருந்து பிரார்த்திக்கக் கூடிய இருக்கை வசதிகள் உள்ளன. அப்பேராலயத்தின் செப்பிலாலான கூரை 146 அடி உயரமும் 125 அடி குறுக்களவும் கொண்டது. நேர்த்திவைத்த ஆண் பெண் அடியார்கள் 300 படிகளையும் தமது முழங்கால்களால் நடந்து ஏறிவந்த காட்சி அவர்களின் நம்பிக்கையையும் பக்தி வைராக்கியத்தையும் விளக்குவதாயிருந்தது.

அங்கு திருப்பலிப்பூசைக்காக வந்திருந்தவர்களில் அநேகர் தமிழர்கள். அவர்களைப்பார்த்த போது கொழும்பு கொச்சிக்கடை அந்தோனியார் கோவிலில் காணப்படும் இனமத பேதமற்ற வழிபாட்டுக் காட்சிதான் என் நினைவுக்கு வந்தது. தமக்குத் தொழில் முன்னேற்றம் வேண்டும், நிரந்தர வதிவிட உரிமைப்பத்திரம் விரைவில் கிடைக்க வேண்டும் என எத்தனை வகையான நேர்த்திகள்!

மேலைக் சுதிர்காமம்

மொன்றியாலின் வடக்கே 76 கி. மீ. தூரத்தில் தொடர்ச்சியான மலைக்குன்றுகளையும், ஊசி இலைக்காடுகளையும் கொண்ட லோறன்சியன் மலைத் தொடரில், வல்மொறின் என்னும் மலையில் உள்ள முருகன் கோயில் அளவில் சிறியதென்றாலும் கீர்த்தி மிகுந்ததாக விளங்குகின்றது.

நாம் சென்றிருந்த அந்த ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று பல மாநிலங்களிலுமிருந்தும் வந்திருந்த ஏராளமான தமிழர்கள், வேட்டி அணிந்து, நெற்றியில் சந்தனப் பொட்டுடன் பக்தி மணக்கக் காணப்பட்டனர்.

நூற்றுக்கணக்கான பெண்கள் கல் அடுப்புகளில் மண்பாணகளை ஏற்றி, விறகுகளை மூட்டி மரங்களின் நிழலின் கீழ் நிரை நிரையாகப் பொங்கிக் கொண்டிருந்தனர். அது அரை நூற்றாண்டுக்கு முந்திய செல்லக்கதிர்காமக் காட்சியை நினைவூட்டியது. அடிவாரத்திலிருந்து 108 படிகள் ஏறிச் செல்ல வேண்டும்.

அடிவாரத்தில் நூற்றுக்கணக்கான வாகனங்கள் நிறுத்தப் பெற்றிருந்த இடத்தில் அன்று "வல்வெட்டித்துறை வாசிகள் உபயம்" என்ற "பானர்" தொங்கிக் கொண்டிருந்தது.

கோயிலைச் சுற்றியுள்ள காடுகளை அழித்து தேரோடும் வீதியும் அமைத்துள்ளனர். ஆடிக் கடைசி ஞாயிறன்று நடைபெறுகிற தேர்த்திருவிழாவில் மேல் நாட்டவருட்பட பல்லாயிரவர் கூடுவது வழக்கமாம். மேலைநாட்டு ஆண்கள் மேற் சட்டை அணியாமல் தேர்வடம் பிடித்து இழுத்து முருக பக்தியில் திழைத்துக் காணப்படுவராம்.

அச்சிறிய கோவிலைச் சூழவுள்ள 265 ஏக்கர் நிலத்தில் சிவானந்தா ஆச்சிரமம், 1962இல் சுவாமி விஷ்ணு தேவானந்தரின் முயற்சியால்

அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. இளையோர்க்கு, வளர்ந்தவர்களுக்கென தனித்தனியாக ஆன்மீகப் பயிற்சிமுகாம்கள் நடைபெறுகின்றன. தியானம், யோகம், மருத்துவம் என சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. பல நூற்றுக்கணக்கான மேல் நாட்டவர்கள் மிகக் கட்டுப்பாட்டுடன் பங்குபற்றி வேதாந்தப் பயிற்சி பெறுவதைக் காணமுடிந்தது.

ஓட்டாவாவை நோக்கி.....

மேலைக்கதிர்காமம் என கனடியத் தமிழர்களால் கொண்டாடப்படும் முருகனின் நண்பகல் பூசையைத் தரிசித்துவிட்டு, மொன்றியாலிலிருந்து 400 கி.மீ. தூரத்திலுள்ள கனடாவின் தலைநகரான ஓட்டாவாவை நோக்கி பயணித்துக் கொண்டிருந்த போது, அந்த நீண்ட பாதையின் மருங்குகளில் அவ்வப்பொழுது காணப்பட்ட ஏரிகள், நீரோடைகள், மலைகள், காடுகள் கண்ணுக்கு குளிர்ச்சியாகவிருந்தன.

ஓட்டாவாவைச் சென்றடைந்த போது இரவு எட்டுமணியாகிவிட்டது. ஓட்டாவா நதியின் மேற்புறமாக ராஜ கம்பீரமாக கனடியப் பாராளுமன்றம் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது.

மேல் மத்திய தர மக்களின் அமைதியான குடிமனைப்பகுதியில் அமைந்திருந்த நண்பர் அட்சரமூர்த்தியின் இல்லத்தைச் சென்றடைந்த போது, வெளிப்புற வெளிச்சத்தைப் போட்டு விட்டு அவர் எமக்காக வழி மேல் விழிவைத்துக் காத்திருந்தார். 35 ஆண்டுகளுக்குப்பின் சந்தித்த எம் இருவரின் உள்ளங்களிலும் எவ்வளவு பூரிப்பு!

அமரர்களாகிவிட்ட சப்றீம்கோர்ட் நீதியரசர் வீ. சிவசுப்பிரமணியம், செனட்டர் த நீதிராஜா, மின்சக்தி அமைச்சின் நிரந்தரச் செயலாளராக இருந்த பெரியார் ம. ஸ்ரீகாந்தா, மெய்கண்டான் அதிபர் இரத்தினசபாபதி போன்ற பெருமக்கள் நாவலர் சபையை தாபித்து ஆறுமுக நாவலருக்குச் சிலை அமைக்கும் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்த போது, எனக்குப் பொறுப்பான பணிகளை வழங்கியிருந்தனர். அக்காலத்தில் மின்சாரசபையில் கணக்காளராகவிருந்த அட்சரமூர்த்தி அவர்களும் என்னுடன் இணைந்து மிகச்சுறுசுறுப்பாக இயங்கியவர். அவரின் நகைச் சுவையான பேச்சும் அயராத அர்ப்பணிப்பான செயற்பாடுகளும், நான் சோர்வுற்ற வேளைகளில் உற்சாகமளித்தன.

சரியானதும் வேகமானதுமான எனது செயற்பாடுகளை நெஞ்சார உணர்ந்து நேசத்துடன் அக்காலத்தில் ஊக்கமூட்டியவர்களில் அட்சரமூர்த்தி அவர்களும் ஒருவர். புலம்பெயர்ந்து சென்ற அவர், இப்போது ஓட்டாவாவில் கணக்காய்வு நிறுவனம் ஒன்றைச் சொந்தமாக நடத்தி வருகிறார். சுறு சுறுப்பான வேலை நெருக்கடிகளின் மத்தியிலும், பொதுப்பணிக்கென சில மணித்தியாலங்களை ஒதுக்கிச் சமயத்துக்கும் சமூகத்துக்கும் சேவை புரிவது அவரின் இரத்தத்துடன் கலந்த சுவாவம்.

ஓட்டாவாவின் கிளெசஸ்டர் வங்கி வீதியிலுள்ள ஓட்டாவா இந்துக்கோவிலின் நிர்வாகிகளில் ஒருவராக இருந்து இந்து சமூகத்தவர்களுக்கு அவர் புரிந்துவரும் சேவைகள் அங்கு பிரசித்தமானவை. ஓட்டாவாவின் சர்வமத நிகழ்ச்சிகளுக்கு இந்துக்களின் பிரதிநிதியாக இவரையே அழைக்கிறார்கள்.

வட இந்தியக் கட்டிடக் கலையமைப்பைக் கொண்ட அக்கோவில் தமிழர்களின் கோவிலல்ல. சிந்தி, குஜராத்தி, மலையாளம் பேசும் இனத்தவர்களின் முன்முயற்சியால் இருதசாப்தங்களுக்கு முன்னர் இந்து சமூகத்தவரின் ஆன்மீகவளர்ச்சிக்காகவும், சமயக் கிரியை முதலிய தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகவும். ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

ஞாயிறு தோறும் வழமையான பூஜைகள், திங்களும் வெள்ளியும் சிவனுக்குப்பூஜை, செவ்வாய் அனுமன் பூஜை, பூரணை நாட்களில் சத்திய நாராயண பூஜை, மற்றும் மகாசிவராத்திரி, ராமநவமி, கிருஷ்ண ஜெயந்தி, விநாயக சதுர்த்தி, தீபாவளி என்பனவும் விசேட பஜனைகளுடன் அக்கோவில் நடைபெறுகின்றன.

தமிழ்க்கடவுள் முருகனையும் அங்கு எழுந்தருளச் செய்து, திருமுறை, திருப்புகழ்களையும், ஒலிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்பது அட்சரமுர்த்தி அவர்களின் பெருவிருப்பம். அதை நிறைவேற்றுவதற்காகத் தீவிரமாக முயன்று கொண்டிருக்கிறார்.

ஓட்டாவாவின் ஜனத்தொகை சுமார் எட்டு லட்சம். மத்திய அரசாங்கத்தின் நாடாளுமன்றக் கட்டிடம் இங்கிலாந்தின் வெஸ்ட் மினிஸ்டரை ஒத்த அமைப்பில் அமைந்துள்ளது. அது நாட்டின் பிரதான நகரென்பதால், அரச அலுவலகங்கள், வெளிநாட்டுத் தூதுவராலயங்கள், தேசாதிபதி மாளிகை, தொழில் வல்லுநர்களின் அலுவலகங்கள் போன்றவை, தொழிற்சாலைகள், விற்பனை நிலையங்கள் என்பவற்றிலும் பார்க்க நெடிதயர்ந்த புதிய மாடிக் கட்டிடங்களில் கூடுதலாகக் காணப்படுகின்றன.

1867 ஜூலை முதலாந்திகதி பிரிட்டிஷ் அமெரிக்கச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்த போது, ஆங்கிலேய அரசின் கீழிருந்த ஒன்றாறியோ, கியூபெக், நியூயிர்ஷன்ஸ்விக், நோவாஸ்கோசியா ஆகிய மாகாணங்கள் இணைக்கப்பட்டன. இந்த இணைப்பின் நூற்றாண்டையொட்டி 1967ல் ஏற்றப்பட்ட தீபம் ஓட்டாவாவில் இன்றும் அணையாச் சுடரொளியாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

யுத்தஞாபகார்த்த நூதன சாலையில் முதலாம், இரண்டாம் மகாயுத்தங்களில் பயன்படுத்தப் பெற்ற யுத்த உபகரணங்கள், போராயுதங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

றிகளில் விமானத்தளத்துக்கு அருகிலுள்ள வானூர்தி நூதன சாலையில் ஆரம்பகால சிறியரக சில்வர்டார்ட் வானூர்தி முதல் இக்கால

சுப்பர்சோனிக் விமானம் வரை நூற்றுக்கும் அதிகமான வகைவகையான விமானங்களைக் காணமுடிகிறது.

இளவேனிற் காலத்தில் ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் ரியூலிப் திருவிழாவின்போது பல வண்ணப் பூக்களால் ஓட்டாவா நகரம் பொலிவும், அழகும், பூரிப்பும் கொண்டுதிகழும் - ஓட்டாவாவுக்கு சமீபத்திலுள்ள கிங்ஸ்டனிலிருந்து புறோக்விலா வரை பாயும் ஆற்றுப் பகுதியில் அநேக சிறு சிறு தீவுகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றை ஆயிரம் தீவுகள் என அழைக்கிறார்கள். சில தீவுகள் தனியாரின் சொத்துகளாகவும் ஒரு காலத்தில் இருந்தவையாம்.

ஒரு நூற்றாண்டுக்குள் வளர்ந்த இயற்கை அழகும், நவீன அமைப்பும் நிறைந்த ஓட்டாவாவிலிருந்து, புறப்பட்டு 450 கி.மீ.தூரம் பயணித்து இரவு ஏழு மணிக்கு மிசிசாகாவிலுள்ள, எமது இல்லம் வந்து சேர்ந்த போது, ஐந்து நாட்கள், தொடர்ந்தாற் போல் செய்த பயணத்தின் அலுப்பு உடம்பைச் சோர வைத்தது. எனினும் எத்தனையோ அனுபவங்களும், அழகுத்தரிசனங்களும் மனதை நிறைத்திருந்தன.

மீண்டும் வசந்தம் வரும்.

அதை நம்ப முடியவில்லை, கனடாவுக்கு நாங்கள் வந்து நான்கு மாதங்களாகி விட்ட தென்பதையும், அடுத்தவாரமளவில் அங்கிருந்து புறப்படவேண்டுமென்பதையும், நம்பமுடியாத படி நாட்கள் வெகு வேகமாக, ஆனால் மகிழ்ச்சிகரமாக ஓடிவிட்டன. விழாக்கள், சொற்பொழிவுகள், பாராட்டுகள், சந்திப்புகள், விருந்து உபசாரங்கள், புதுப்புது இடங்களுக்கு சுற்றுப் பயணங்கள் என அடுத்தடுத்து நிகிழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றியதால், அவற்றில் அறிமுகமாகிய நண்பர்களின் எண்ணிக்கை பல மடங்காகி விட்டது.

கனடாவில் தங்கியிருந்த காலத்தில் வெறும் முகஸ்துதிக்காக அல்லாமல் உண்மையான பாசத்தையும் பரிவையும் அக்கறையோடு எம்மீது சொரித்து தமது உடன் பிறப்புகளாகப் பழகிய அந்நண்பர்கள் அனைவரையும் மீண்டும் சந்தித்து, எமது நன்றியையும் அன்பையும் தெரிவித்துப் புறப்படுவது தான் முறை என என்மனம் அழுத்திச் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தது.

"ரொறன்டோ பெருநகரின் பலபகுதிகளிலும் வசிக்கும் ஒவ்வொருவரையும் தேடிச் சென்று சந்தித்து வருவதென்பது ஒரே நாளில் செய்து முடிக்கக் கூடிய சங்கதியல்ல. நீண்ட விமானப் பயணத்தை சில நாட்களில் மேற்கொள்ள உள்ள நிங்கள் இருவரும் அலைந்து களைத்துப் போகாமல் வீட்டில் ஓய்வெடுங்கள். எல்லா நண்பர்களையும் சந்திப்பதற்கான மாற்று ஏற்பாட்டை நாங்கள் செய்வோம்"

எமது மனநிலையையும் உடல் நிலையையும் நன்கு உணர்ந்து கொண்ட எமது பிள்ளைகள் அவர்களின் நண்பர் ரவியையும் இணைத்துக் கொண்டு காரியமாற்றத்துவங்கி விட்டனர்.

கனடாவைவிட்டு நாம் புறப்படுவதற்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன், டவுன்ஸ்வியூ பின்ச் அவனியூவிலுள்ள "விமிக்கா" விருந்துபசார மண்டபத்துக்கு மாலை 7 மணி போல நாம் சென்றிருந்த போது, வீடு விற்பனை முகவர் பஞ்சொக்கலிங்கம், நிதி நிறுவனம் ஒன்றின் பங்காளரும் "உதயன்" வினியோக முகாமையாளருமான ஜெயானந்த சோதி. நண்பர் ரவி முதலியோர் விருந்துபசார முன்னேற்பாடுகளை சிரித்த முகத்துடன் மும்முரமாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

ஜெயானந்த சோதியும் அவரின் துணைவியாரும் எம்மீது சொரிந்த அன்பும் மதிப்பும் அளவிடமுடியாதவை. சோதியின் அடக்கமும் பணிவும் சுருக்கமான உரையாடலும் சிரித்தமுகமும் அவரின் ஆழமானதும் உண்மையானதுமான அன்பை வெளிப்படுத்துபவை.

சிரித்த முகத்தோடு அவர் எம்மை வரவேற்று, மண்டபத்துக்குள் அழைத்துச் சென்றார்.

அங்கே எம்மீது அன்பு பூண்ட பெரியார்கள், கல்விமாத்கள், ஆலய அறங்காவலர்கள், வர்த்தகப்பிரமுகர்கள், எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், கலைஞர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், நண்பர்களான 200க்கும் அதிகமானவர்களைக் கண்ட போது, அவர்களின் மனங்களில் நாம் இடம் பிடித்திருப்பதை அறிந்து உள்ளம் பெருமிதமடைந்தது.

விருந்து தொடங்குவதற்குமுன் அங்கு வந்திருப்பவர்களை வரவேற்று ராஜனின் உரை, எம்சார்பில் முத்த பேரன் அழகன் கனடாவுக்கு எம்மை அழைத்ததற்காக உதயன் லோகேந்திரலிங்கத்தைப் பாராட்டி உரை, இவற்றை அடுத்து புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன் நிகழ்ச்சிகளை கவர்ச்சிகரமாக இணைத்து வழங்கினார்.

கலை இலக்கியவிமர்சகர் சிவபாலு, கலைவேந்தன் கணபதி ரவீந்திரன் ஆகியோர் கவிவாழ்த்து வழங்கினர். கவிநாயகர் கந்தவனம், கலாநிதி. இ.பாலசுந்தரம், கலாநிதி சிவநாயகமுர்த்தி, கலைஞர் திவ்வியராஜன், எழுத்தாளர் நவம், "உதயன்" பிரதம ஆசிரியர் ஆர். ஏன். லோகேந்திரலிங்கம் ஆகியோரின் உரைகளில் எமது கனடிய விஜயம், அங்கேயுள்ள தமிழ்க் கலை இலக்கிய உலகில் புதிய விழிப்பையும், புத்தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தியிருப்பதாகப் புகழ்ந்துரைத்து மகிழ்ந்தனர்.

"கண்ணன் எங்கள் கண்ணனாம்" என்ற அஞ்ஜனாவின் மழலைப்பாடலும் அபிநயமும், அஜ்ஜயனின் "ஓகோ அப்படிப் போடு" திரைப்பாடலுக்கான ஆட்டமும், குதிப்பும் அனைவருக்கும் ஆனந்தமூட்டின.

விருந்து மேசைகளில் அமர்ந்திருந்த ஒவ்வொருவருடனும் உரையாடி எமது உளமார்ந்த அன்பையும் நன்றியையும் தெரிவித்து விடை பெற்றுக் கொண்டோம்.

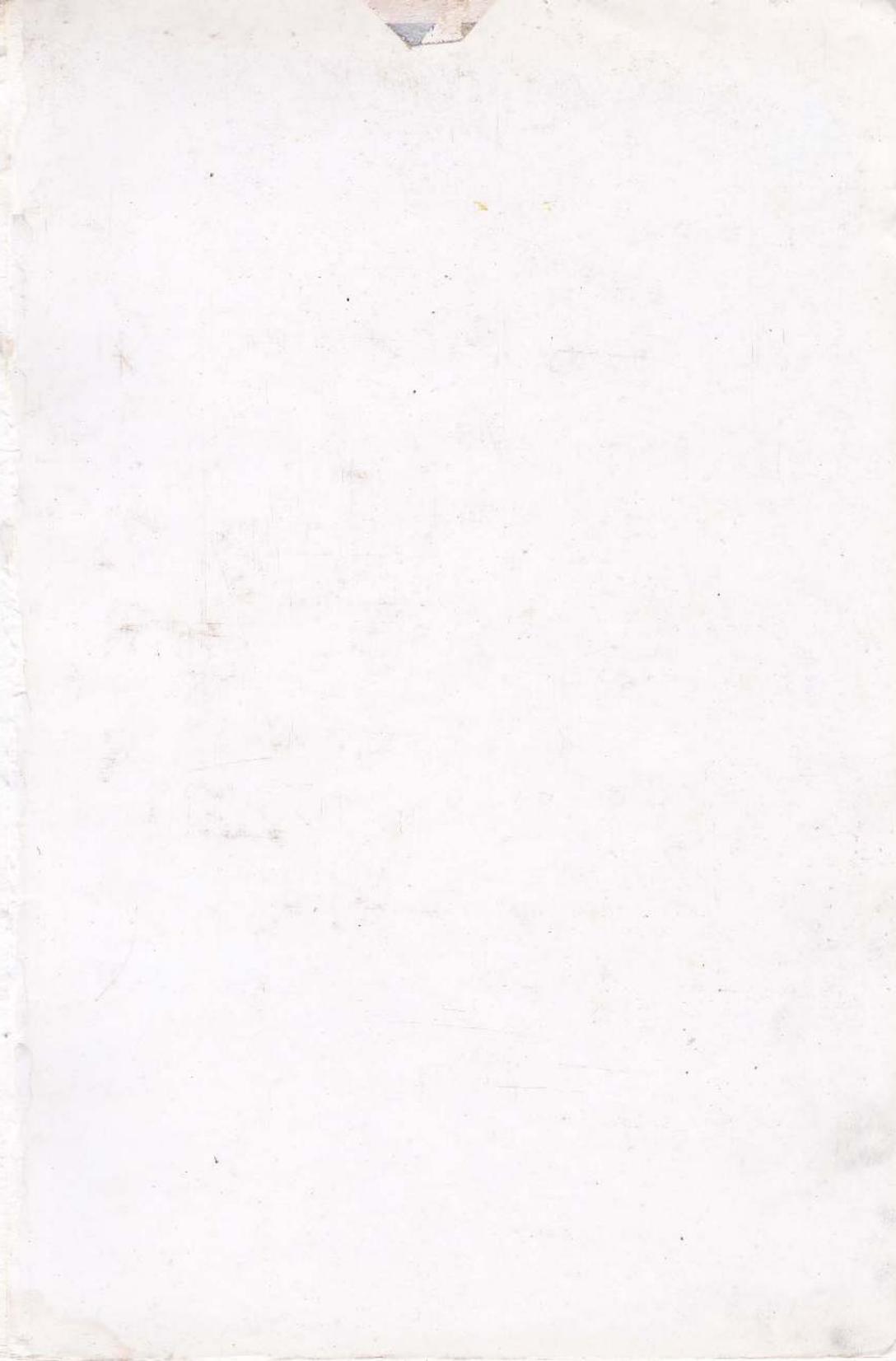
கனடாவில் கோடை காலவசந்தம் முடிந்து பனிவிறைப்பு வரப்போவற்குக் கட்டியம் சுறுவது போல குளிர் காற்று எட்டிப்பார்க்க ஆரம்பித்து விட்டது.

இலைகள் சுருண்டு மரங்களை கட்டி அணைத்துக்கொள்ளத் துவங்கிவிட்டன. இதழ் சிரித்து மலர்ந்திருந்த சிவப்பு, மஞ்சள், நீலவண்ண ரியூலிப் மலர்கள் கூம்பிப் போய் நிலத்தில் தலையைத் தாழ்த்திக் கொள்ள ஆரம்பித்துவிட்டன.

மீண்டும் வசந்தம் வரும். தென்றலைப் போல இதமான காற்று வீசும். சூரியன் மீண்டும் தண்ணொளி பரப்புவான். அந்தச் சுகத்தில் சுறுசுறுப்பும், மகிழ்ச்சியும் பிரவகித்தே தீரும்! நம்பிக்கை தானே வாழ்க்கை? புலம் பெயர்ந்து வாழ்கின்ற எமது தாயக உடன் பிறப்புகள் தளராத நம்பிக்கையுடனும், விடாமுயற்சியுடனும் பல்துறைகளிலும் அந்நாட்டில் முன்னேறித் திகழ்வது எமக்கு இதனைத்தானே உணர்த்தி நிற்கிறது?

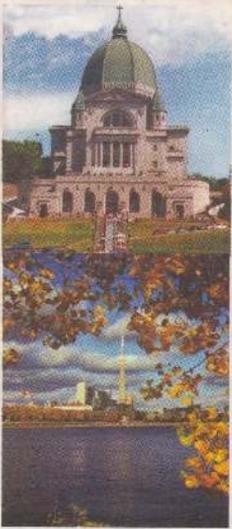

இந்நூல் பற்றி

திரு.சோமகாந்தனின் இந்நூல் தரும் பல நல்ல தகவல்கள் தாயகத்தில் வாழ்பவர்களுக்கு உபயோகமானவை. இங்கு சுற்றுலா வரவிரும்புவோர் தமது பயணத்தைச் சிக்கனமாகவும் நிறைவாகவும் ஒழுங்குசெய்ய உதவுபவை. இங்கு வர வசதியற்றோர், இந்நாடு பற்றி முழுமையான அறிவினைப்பெற உதவுவது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இங்கு வாழ்கின்றவர் களுக்கு தமது வாழ்வினை செம்மையாக வகுக்கக் கூடிய அறிவுரைகள் பலவற்றினை நல்குவது. எல்லோரும் வாசித்துப் பயன் பெறக்கூடிய நூல் இது.

கல்விமான் பொ. கனகசபாபதி
கனடா.

செயன் மிக்கப் புகழ் நண்பர்
சோமகாந்தன் திகழ் கனடாப்
பயணத்தை இலக்கியமாய்ப்
படைத்துள்ளார் சிறப்புறவே
பயன்மிக்க பணியாகும்
பைந்தமிழ்க்கும் அணியாகும்.

கவிநாயகர் வி. கந்தவனம்
கனடா

இந்நூல் வெறும் பயணக்கட்டுரையல்ல. சொந்தநாட்டில் இருந்து பல்லாயிரம் மைல்களுக்கப்பால், முற்றிலும் வேறுபட்ட சமூக, பொருளாதார, வெப்பதட்ப சூழலில் உள்ள நாடொன்றில், தமது தனித்துவத்தன்மைகளை இழக்காமல் வாழ முற்படும் மக்களைப் பற்றியது.

என். சிறீரஞ்சன்
முகாமைத்துவ விரிவுரையாளர்
கொழும்பு-06

Printed by
KUMARAN PRESS PRIVATE LIMITED
Tel: 11 242 1388

ISBN 955-98250-1-1

9789559825012